

SOUBOR HLAVNÍCH PRÁVNÍCH AKTŮ TÝKAJÍCÍCH SE JEDNACÍHO ŘÁDU

Září 2019

OBSAH

	Strana
A. VOLBA A STATUT POSLANCŮ	
1. Akt o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách	5
2. Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie	10
3. Rozhodnutí o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu	17
B. INTERINSTITUCIONÁLNÍ VZTAHY	
1. Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí	27
2. Interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů	50
2a. Prohlášení u příležitosti přijetí interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů	64
3. Rozhodnutí o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu	65
4. Rozhodnutí o podmínkách vnitřního vyšetřování v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství	69
5. Interinstitucionální dohoda o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které jsou ECB svěřeny v rámci jednotného mechanismu dohledu	72
6. Partnerství pro komunikaci o Evropě	78
C. LEGISLATIVNÍ A ROZPOČTOVÉ POSTUPY	
1. Společné prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování	80
2. Kodex pro vedení jednání v rámci řádného legislativního postupu	85
3. Interinstitucionální dohoda o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů	87
4. Interinstitucionální dohoda o zrychlené pracovní metodě pro úřední kodifikaci právních předpisů	90
5. Interinstitucionální dohoda o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství	92
6. Interinstitucionální dohoda o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení	95
D. AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY	
1. Interinstitucionální dohoda o postupech pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi	106
2. Nařízení, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí	110
3. Interinstitucionální dohoda o nezávazných kritériích pro uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie	116

E. TRANSPARENTNOST, PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM A NAKLÁDÁNÍ S DŮVĚRNÝMI DOKUMENTY	
1. Interinstitucionální dohoda o rejstříku transparentnosti pro organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politik EU	120
2. Nařízení o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise	134
3. Interinstitucionální dohoda o přístupu Parlamentu k citlivým informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky	140
4. Rozhodnutí o uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky	144
5. Interinstitucionální dohoda o předávání utajovaných informací v držení Rady, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky, Evropskému parlamentu a o jeho nakládání s nimi	147
6. Rozhodnutí týkající se pravidel pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu	154
F. DALŠÍ DOKUMENTY SPOJENÉ S ČINNOSTÍ PARLAMENTU	
1. Rozhodnutí o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu	205
2. Nařízení o občanské iniciativě	213
3. Rozhodnutí o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv	237
4. Nařízení o statusu a financování evropských politických stran a evropských politických nadací	244
5. Pravidla pro uplatňování mnohojazyčnosti	280

AKT O VOLBĚ ČLENŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU VE VŠEOBECNÝCH A PŘÍMÝCH VOLBÁCH¹

Článek 1

1. V každém členském státu jsou členové Evropského parlamentu voleni podle zásad poměrného zastoupení na základě kandidátních listin nebo jednotlivých převoditelných hlasů.
2. Členské státy mohou umožnit hlasování na základě kandidátní listiny s přednostními hlasy postupem, který stanoví.
3. Volby probíhají všeobecným a přímým hlasováním a musí být svobodné a tajné.

Článek 2

Členské státy mohou podle své konkrétní vnitrostátní situace zřizovat pro volby do Evropského parlamentu volební obvody nebo jiným způsobem dále členit své volební oblasti, aniž tím je celkově dotčen poměrný charakter volebního systému.

Článek 3

Členské státy mohou stanovit minimální práh pro přidělení mandátů. Tento práh však nesmí být na vnitrostátní úrovni stanoven tak, aby přesahoval 5 % odevzdaných hlasů.

Článek 4

Každý členský stát může stanovit strop pro výdaje kandidátů ve volební kampani.

Článek 5

1. Pětileté funkční období, na které jsou členové Evropského parlamentu voleni, začíná zahájením prvního zasedání vždy po volbách.

Může být prodlouženo nebo zkráceno podle čl. 10 odst. 2 druhého pododstavce.

2. Funkční období každého poslance začíná a končí současně s obdobím uvedeným v odstavci 1.

¹ Pozn.: Pozměňovací návrhy v tomto textu jsou založeny na konsolidovaném znění vypracovaném právní službou Evropského parlamentu na základě aktu o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách (Úř. věst. L 278, 8.10.1976, s. 5), v pozměněném znění rozhodnutím 93/81/Euratom, ESUO, EHS pozměňující akt o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách připojený k rozhodnutí Rady 76/787/ESOU, EHS, Euratom ze dne 20. září 1976 (Úř. věst. L 33, 9.2.1993, s. 15), a rozhodnutí Rady 2002/772/ES, Euratom ze dne 25. června 2002 a 23. září 2002 (Úř. věst. L 283, 21.10.2002, s. 1). Od konsolidovaného znění, které vypracoval Úřad pro úřední tisky Evropské unie (CONSLEG 1976X1008-23/09/2002), se liší ve dvou ohledech: je do něj začleněna odrážka v čl. 7 odst. 1 „– člen Výboru regionů“ vyplývající z článku 5 Amsterdamské smlouvy (Úř. věst. C 340, 10.11.1997) a znění je přečíslováno v souladu s čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2002/772/ES, Euratom.

Článek 6

1. Členové Evropského parlamentu volí jednotlivě a osobně. Nejsou vázáni žádnými pokyny a jejich mandát není vázaný.
2. Členové Evropského parlamentu požívají výsad a imunit, jež se na ně vztahují podle Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 7

1. Funkce člena Evropského parlamentu je neslučitelná s funkcemi:
 - člena vlády členského státu,
 - člen Komise Evropských společenství,
 - soudce, generálního advokáta nebo tajemníka Soudního dvora Evropských společenství nebo Soudu prvního stupně,
 - člena výkonné rady Evropské centrální banky,
 - člena Účetního dvora Evropských společenství,
 - veřejného ochránce práv Evropských společenství,
 - člena Hospodářského a sociálního výboru Evropského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii,
 - člena Výboru regionů,
 - člena výborů nebo jiných subjektů vytvořených na základě Smluv o založení Evropského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii za účelem správy finančních prostředků Společenství nebo k provádění stálých přímých správních úkolů,
 - člena Rady guvernérů, správní rady nebo zaměstnance Evropské investiční banky,
 - činného úředníka nebo zaměstnance orgánů a institucí Evropských společenství nebo k nim připojených specializovaných subjektů nebo Evropské centrální banky.
2. Od voleb do Evropského parlamentu v roce 2004 je funkce člena Evropského parlamentu neslučitelná s funkcí člena vnitrostátního parlamentu.

Odchylně od tohoto pravidla, a aniž je dotčen odstavec 3:

- mohou členové irského národního parlamentu zvolení při následných volbách do Evropského parlamentu vykonávat souběžně oba mandáty až do příštích voleb do irského národního parlamentu, kdy se použije první pododstavec tohoto odstavce,
- mohou členové parlamentu Spojeného království, kteří jsou během pětiletého období před volbami do Evropského parlamentu v roce 2004 rovněž členy Evropského parlamentu,

vykonávat souběžně oba mandáty až do voleb do Evropského parlamentu v roce 2009, kdy se použije první pododstavec tohoto odstavce.

3. Dále mohou členské státy za okolností uvedených v článku 8 stanovit další vnitrostátní předpisy o neslučitelnosti funkcí.

4. Členové Evropského parlamentu, na které se v průběhu pětiletého období zmíněného v článku 5 začnou vztahovat odstavce 1, 2 a 3, budou nahrazeni v souladu s článkem 13.

Článek 8

S výhradou ustanovení tohoto aktu se volební postup řídí v každém členském státě vnitrostátními předpisy.

Těmito vnitrostátními předpisy, jež mohou případně zohledňovat zvláštnosti v členských státech, nesmí být celkově dotčen poměrný charakter volebního systému.

Článek 9

Při volbách členů Evropského parlamentu může každý volit pouze jednou.

Článek 10

1. Volby do Evropského parlamentu se konají v termínu a v časech, které si stanoví jednotlivé členské státy; ve všech členských státech spadá tento termín do stejného období, které začíná ve čtvrtek ráno a končí následující nedělí.

2. Členské státy mohou oficiálně zveřejnit výsledky sčítání hlasů až po ukončení voleb v tom členském státě, jehož voliči odevzdávají své hlasy jako poslední v rámci období uvedeného v odstavci 1.

Článek 11

1. Rada po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně určí volební období pro první volby.

2. Následující volby se uskuteční v odpovídajícím období posledního roku pětiletého období uvedeného v článku 5.

Jestliže se ukáže, že volby ve Společenství není možné během uvedeného období uskutečnit, Rada po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslně stanoví – alespoň jeden rok před ukončením pětiletého období uvedeného v článku 5 – další volební období, a to maximálně dva měsíce před nebo jeden měsíc po období stanoveném podle předchozího pododstavce.

3. Aniž jsou dotčeny článek 196 Smlouvy o založení Evropského společenství a článek 109 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, sejde se Evropský parlament, aniž by musel být svolán, první úterý po uplynutí lhůty jednoho měsíce od konce volebního období.

4. Pravomoci Evropského parlamentu končí zahájením první schůze nově zvoleného Evropského parlamentu.

Článek 12

Evropský parlament ověří pověřovací listiny členů Evropského parlamentu. K tomuto účelu přihlíží k výsledkům úředně vyhlášeným členskými státy a rozhoduje všechny spory, které vznikají na základě tohoto aktu a které nevznikají na základě ustanovení vnitrostátních předpisů, na něž tento akt odkazuje.

Článek 13

1. Místo se uprázdňuje zánikem mandátu člena Evropského parlamentu v případě jeho rezignace nebo smrti nebo v případě, že je mandátu zbaven.
2. S výhradou jiných ustanovení tohoto aktu stanoví každý členský stát vhodné postupy pro obsazení místa, jež se uprázdňuje během pětiletého funkčního období uvedeného v článku 5, na zbytek tohoto období.
3. Jestliže právní předpisy členského státu výslovně stanoví zbavení mandátu člena Evropského parlamentu, zaniká jeho mandát podle těchto právních předpisů. Příslušné vnitrostátní orgány o tom uvědomí Evropský parlament.
4. Uprázdnil-li se místo rezignací nebo smrtí, uvědomí o tom předseda Evropského parlamentu neprodleně příslušné orgány dotyčného členského státu.

Článek 14

V případě, že by bylo nutné přijmout opatření k provedení tohoto aktu, přijme je Rada jednomyslně na návrh Evropského parlamentu a po konzultaci s Komisí poté, co se pokusí dosáhnout dohody s Evropským parlamentem prostřednictvím dohodovacího výboru složeného z Rady a zástupců Evropského parlamentu.

Článek 15

Tento akt byl sepsán v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Přílohy I a II jsou nedílnou součástí tohoto aktu.

Článek 16

Ustanovení tohoto aktu vstupují v platnost prvním dnem měsíce následujícího po přijetí posledního oznámení uvedeného v rozhodnutí.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende september nitten hundrede og seksoghalvfjerds.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten September neunzehnhundert-sechundsiebzig.

V Bruselu dne dvacátého září roku

tisíc devět set sedmdesát šest.

Fait à Bruxelles, le vingt septembre mil neuf cent soixante-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an fichiú lá de mhí Mhéan Fómhair, míle naoi gcéad seachtó a sé.

Fatto a Bruxelles, addì venti settembre millenovecentosettantasei.

Gedaan te Brussel, de twintigste september negentienhonderd zesenze-ventig.

PŘÍLOHA I

Spojené království uplatní ustanovení tohoto aktu pouze ve vztahu ke Spojenému království.

PŘÍLOHA II

Prohlášení k článku 14

Pokud jde o postup, kterým se má řídit dohodovací výbor, podle platné dohody budou použita ustanovení odstavců 5, 6 a 7 postupu, jenž byl stanoven ve společném prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 4. března 1975¹.

¹ Úř. věst C 89, 22. 4. 1975, s. 1.

PROTOKOL (č. 7) O VÝSADÁCH A IMUNITÁCH EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUC E V ÚVAHU, že podle článku 343 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 191 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (ESA E) požívají Evropská unie a ESA E na území členských států imunit a výsad nezbytných pro plnění svého poslání,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

KAPITOLA I

MOVITÝ A NEMOVITÝ MAJETEK, POHLEDÁVKY A OPERACE EVROPSKÉ UNIE

Článek 1

Prostory a budovy Unie jsou nedotknutelné. Jsou vyloučeny z domovních prohlídek, rekvizic, zabavení či vyvlastnění. Majetek a pohledávky Unie se nemohou stát předmětem jakéhokoli výkonu správního nebo soudního rozhodnutí bez zmocnění Soudního dvora.

Článek 2

Archivy Unie jsou nedotknutelné.

Článek 3

Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie skutečně pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.

Článek 4

Unie je osvobozena od veškerých cel, zákazů a omezení při dovozu a vývozu, pokud jde o předměty určené pro její úřední potřebu; takto dovezené předměty nebudou zcizeny úplatně ani bezúplatně na území země, na něž budou dovezeny, jinak než za podmínek schválených vládou příslušné země.

Unie je rovněž osvobozena od veškerých cel a od zákazu a omezení při dovozu a vývozu svých publikací.

KAPITOLA II

KOMUNIKACE A PRŮKAZY

Článek 5

(bývalý článek 6)

Orgány Unie požívají pro svou úřední komunikaci a předávání veškerých dokumentů na území všech členských států stejného zacházení, jaké daný stát přiznává diplomatickým zastoupením.

Úřední korespondence a jiná úřední komunikace orgánů Unie nepodléhá cenzuře.

Článek 6

(bývalý článek 7)

Předsedové orgánů Unie mohou vydávat členům a zaměstnancům orgánů Unie průkazy, jejichž formu stanoví Rada prostou většinou a jež úřady členských států uznávají za platné cestovní doklady. Tyto průkazy jsou vydávány úředníkům a jiným zaměstnancům za podmínek stanovených služebním a pracovním řádem Unie.

Komise může uzavřít dohody umožňující uznávat tyto průkazy za platné cestovní doklady na území třetích zemí.

KAPITOLA III

ČLENOVÉ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 7

(bývalý článek 8)

Volný pohyb členů Evropského parlamentu, kteří jedou na místo zasedání Evropského parlamentu nebo se z něj vracejí, nepodléhá žádným omezením správní či jiné povahy.

Členům Evropského parlamentu při celním odbavení a při devizové kontrole:

- a) přiznává jejich vlastní vláda stejné výhody, jaké přiznává vyšším úředníkům pohybujícím se v zahraničí při plnění dočasného úředního poslání,
- b) přiznávají vlády ostatních členských států stejné výhody, jaké přiznávají zástupcům zahraničních vlád při plnění dočasného úředního poslání.

Článek 8

(bývalý článek 9)

Členové Evropského parlamentu nemohou být vyšetřováni, zadrženi nebo stíháni pro své názory či hlasování během výkonu své funkce.

Článek 9

(bývalý článek 10)

V průběhu zasedání Evropského parlamentu jeho členové:

- a) na území vlastního státu požívají imunit přiznávaných členům parlamentu vlastního státu,
- b) na území všech ostatních členských států nemohou být zadrženi ani soudně stíháni.

Jsou chráněni imunitou rovněž během cesty na místo zasedání Evropského parlamentu a při návratu z něj.

Imunity se nelze dovolávat v případě přistižení při činu; Evropský parlament je oprávněn svého člena imunity zbavit.

KAPITOLA IV

ZÁSTUPCI ČLENSKÝCH STÁTŮ ÚČASTNÍCÍ SE ČINNOSTI ORGÁNŮ EVROPSKÉ UNIE

Článek 10

(bývalý článek 11)

Zástupci členských států, kteří se účastní činnosti orgánů Unie, jejich poradci a techničtí experti po dobu výkonu své činnosti a během cest na místo zasedání nebo při návratu z něj obvyklých výsad, imunit a výhod.

Tento článek se vztahuje rovněž na členy poradních orgánů Unie.

KAPITOLA V
ÚŘEDNÍCI A JINÍ ZAMĚSTNANCI EVROPSKÉ UNIE

Článek 11

(bývalý článek 12)

Na území všech členských států úředníci a jiní zaměstnanci Unie bez ohledu na svou státní příslušnost:

- a) jsou vyňati z pravomoci soudů pro úkony spojené s výkonem jejich funkce, včetně ústních a písemných projevů, s výhradou použití ustanovení smluv jednak o pravidlech určujících odpovědnost úředníků a jiných zaměstnanců vůči Unii a jednak o příslušnosti Soudního dvora Evropské unie rozhodovat spory mezi Uní a jejich úředníky a jinými zaměstnanci. Této imunity požívají i po ukončení své funkce,
- b) nepodléhají oni ani jejich manželé či manželky a jimi vyživovaní rodinní příslušníci předpisům omezujícím přistěhovalectví a určujícím náležitosti přihlašování cizinců,
- c) požívají v oblasti měnových a devizových předpisů výhod přiznávaných obvykle zaměstnancům mezinárodních organizací,
- d) požívají práva bezcelně dovážet bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby v souvislosti s prvním nástupem do funkce v dané zemi a práva bezcelně zpětně vyvézt bytové zařízení a jiné věci osobní potřeby při ukončení výkonu funkce v dané zemi, v obou případech s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno,
- e) požívají práva bezcelně dovézt automobil pro svou osobní potřebu, který získali v zemi svého posledního pobytu nebo v zemi, jejíž jsou státními příslušníky, za podmínek daného vnitřního trhu, a bezcelně zpětně vyvézt automobil, s výhradou podmínek považovaných za nezbytné vládou země, v níž je toto právo uplatňováno.

Článek 12

(bývalý článek 13)

Platy, mzdy a služební požitky, které poskytuje Unie svým úředníkům a jiným zaměstnancům, podléhají dani ve prospěch Unie, jejíž podmínky a způsob vybírání stanoví Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány formou nařízení.

Úředníci a jiní zaměstnanci jsou osvobozeni od vnitrostátních daní z platů, mezd a požitků, které jim poskytuje Unie.

Článek 13

(bývalý článek 14)

S úředníky a jinými zaměstnanci Unie, kteří si výlučně z důvodů výkonu svých funkcí ve službách Unie zřizují bydliště na území členského státu jiného, než jehož jsou daňovými rezidenty, je pro účely vybírání daní z příjmu, z majetku a dědické daně a dodržování smluv o zamezení dvojího zdanění, uzavřených mezi členskými zeměmi Unie, zacházeno jak ve státě, v němž pobývají, tak ve státě, jehož jsou daňovými rezidenty, tak, jako by si zachovali své původní bydliště v posledně jmenovaném státě, je-li tento stát členem Unie. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na manžela nebo manželku, pokud nevykonává vlastní profesionální činnost, a na děti vyživované osobami uvedenými v tomto článku a v jejich péči.

Movitý majetek ve vlastnictví osob uvedených v předchozím pododstavci, který se nachází na území státu pobytu, je osvobozen od dědické daně v tomto státě; pro stanovení této daně je tento majetek posuzován, jako by se nacházel ve státě, jehož jsou tyto osoby daňovými rezidenty, s výhradou práv třetích zemí a případného použití ustanovení mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Při použití ustanovení tohoto článku se nepřihlíží k bydlišti získanému výlučně k výkonu funkcí ve službách jiných mezinárodních organizací.

Článek 14

(bývalý článek 15)

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s dotčenými orgány rozhodují formou nařízení o stanovení systému sociálních dávek příslušejících úředníkům a jiným zaměstnancům Unie.

Článek 15

(bývalý článek 16)

Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem a po konzultaci s ostatními zúčastněnými orgány určí formou nařízení kategorie úředníků a jiných zaměstnanců Unie, na které se použijí všechna nebo některá ustanovení článku 11, čl. 12 druhého pododstavce a článku 13.

Jména, funkce a adresy úředníků a jiných zaměstnanců zařazených do jednotlivých kategorií jsou pravidelně sdělovány vládám členských států.

KAPITOLA VI
VÝSADY A IMUNITY ZASTOUPENÍ TŘETÍCH ZEMÍ POVĚŘENÝCH
U EVROPSKÉ UNIE

Článek 16

(bývalý článek 17)

Členský stát, na jehož území se nachází sídlo Unie, přiznává zastoupením třetích zemí pověřeným u Unie obvyklé diplomatické imunity a výsady.

KAPITOLA VII
OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

(bývalý článek 18)

Výsady, imunity a výhody jsou přiznávány úředníkům a jiným zaměstnancům Unie výhradně v zájmu Unie.

Každý orgán Unie je povinen zbavit úředníka nebo jiného zaměstnance imunity ve všech případech, kdy podle jeho názoru zrušení této imunity není v rozporu se zájmy Unie.

Článek 18

(bývalý článek 19)

Při uplatňování tohoto protokolu jednají orgány Unie ve vzájemné shodě s odpovědnými úřady příslušných členských států.

Článek 19

(bývalý článek 20)

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na předsedu Evropské rady.

Vztahují se rovněž na členy Komise.

Článek 20

(bývalý článek 21)

Články 11 až 14 a článek 17 se vztahují na soudce, generální advokáty, vedoucí soudní kanceláře a pomocné zpravodaje při Soudním dvoru Evropské unie, aniž je dotčen článek 3 Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie týkající se vynětí soudců a generálních advokátů z pravomoci soudů.

Článek 21

(bývalý článek 22)

Tento protokol se vztahuje rovněž na Evropskou investiční banku, na členy jejích orgánů, její zaměstnance a zástupce členských států, kteří se účastní její činnosti; ustanovení protokolu o statutu této banky tím nejsou dotčena.

Evropská investiční banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a obdobných poplatků v souvislosti se zvýšením svého základního kapitálu a od různých formalit, které jsou s tím spojeny ve státě, na jehož území se nachází její sídlo. Rovněž její rozpuštění či likvidace nepodléhá poplatkům. Kromě toho činnost banky a jejích orgánů vykonávaná na základě statutu nepodléhá dani z obratu.

Článek 22

(bývalý článek 23)

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou spojeny ve státě, v němž má sídlo. Činnost Evropské centrální banky a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

EVROPSKÝ PARLAMENT

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 28. září 2005

o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu

(2005/684/ES, Euratom)

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na čl. 190 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

po konzultaci s Komisí ⁽¹⁾,

se souhlasem Rady ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropský parlament se skládá ze „zástupců lidu států sdružených ve Společenství“. Podle čl. 190 odst. 1 Smlouvy o ES jsou to „zastupitelé zastupující v Evropském parlamentu lid členských států sdružených ve Společenství“. Toto označení je užito také v čl. 190 odst. 2 Smlouvy o ES (počet zastupitelů volených v jednotlivých členských státech) a v čl. 190 odst. 3 Smlouvy o ES („Zastupitelé jsou voleni na dobu pěti let.“). Vzhledem k těmto ustanovením, podle nichž jsou tito zastupitelé představiteli lidu, by mělo být ve statutu užito výrazu „poslanec“.
- (2) Podle čl. 199 odst. 1 Smlouvy o ES má Parlament právo stanovit pravidla svého vnitřního fungování ve svém jednacím řádu, pokud bude dodržen tento statut.
- (3) V článku 1 statutu je použit pojem „poslanec“ a je uvedeno, že se nejedná o jeho práva a povinnosti, nýbrž o stanovení pravidel a všeobecných podmínek výkonu jeho mandátu.

⁽¹⁾ Stanovisko Komise ze dne 3. června 2003 potvrzené místopředsdkyní Wallströmovou v průběhu zasedání Evropského parlamentu dne 22. června 2005.

⁽²⁾ Dopis Rady ze dne 19. července 2005.

- (4) Svobodu a nezávislost poslanců, která je zaručena článkem 2, je třeba upravit právními předpisy. Není zmíněna v žádném z textů primárního práva. Prohlášení, v nichž se poslanci zavazují vzdát se mandátu k určitému datu, nebo prázdná podepsaná prohlášení o složení mandátu, která může politická strana použít dle vlastního uvážení, jsou se svobodou a nezávislostí poslance neslučitelná a nemohou být tedy právně závazná.
- (5) Znění čl. 3 odst. 1 je shodné s čl. 6 odst. 1 Aktu o zavedení všeobecných přímých voleb poslanců Evropského parlamentu ze dne 20. září 1976.
- (6) Právo iniciativy podle článku 5 je výsadou každého poslance Parlamentu. Toto právo nesmí být jedním řádem Parlamentu oslabeno.
- (7) Právo nahlížet do spisů, které je stanoveno v článku 6 a které již nyní poskytuje poslancům jednací řád, se týká jednoho z podstatných aspektů výkonu mandátu a mělo by být tedy zakotveno ve statutu.
- (8) Článkem 7 má být zajištěno zachování mnohojazyčnosti, a to navzdory opačným snahám. Je nutné vyloučit diskriminaci jakéhokoli z úředních jazyků. Tato zásada musí platit i po jakémkoli rozšíření Evropské unie.
- (9) Poslanec obdrží podle článků 9 a 10 kompenzaci za výkon své funkce. K otázce, jak vysoká by tato odměna měla být, předložila v květnu 2000 skupina odborníků svolaná Evropským parlamentem studii, na jejímž základě se zdůvodňuje přiměřená výše odměny ve výši 38,5 % základního platu soudce u Soudního dvora Evropských společenství.
- (10) Vzhledem k tomu, že odměny, odchodné, starobní důchod a dávky pozůstalým jsou vypláceny ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, měly by podléhat dani ve prospěch Společenství.
- (11) Vzhledem ke zvláštnímu postavení poslanců, zejména vzhledem k tomu, že nemají povinnost usadit se v pracovních místech Parlamentu a mají zvláštní vazbu na stát, v němž byli zvoleni, měly by mít členské státy možnost uplatnit na kompenzaci, odchodné, starobní důchod a dávky pozůstalým své vnitrostátní daňové předpisy.
- (12) Čl. 9 odst. 3 je nezbytný, protože politické strany často očekávají, že část plnění uvedených v čl. 9 odst. 1 a 2 bude používána pro jejich účely. Tato forma financování politických stran je odsouzeníhodná.
- (13) Odchodné uvedené v čl. 9 odst. 2 a v článku 13 je určeno k překlenutí období mezi skončením mandátu poslance a zahájením nové profesní činnosti. Při převzetí jiného mandátu nebo veřejné funkce tento důvod odpadá.
- (14) Vzhledem k vývoji v oblasti starobních důchodů v členských státech se zdá být vhodné, aby bývalí poslanci měli po dovršení věku 63 let nárok na starobní důchod. Článkem 14 není dotčena pravomoc členských států započítat tento důchod při výpočtu starobních důchodů podle vnitrostátního práva.
- (15) Ustanovení týkající se dávek pozůstalým vycházejí v zásadě z platných právních předpisů Evropského společenství. Nárok pozůstalých manželů / manželek, kteří uzavřeli nový sňatek, vychází z moderní myšlenky, že manželé mají vlastní příjmy a sňatek neslouží pouze jako „zajištění“. Nárok není vyloučen ani tehdy, je-li pozůstalý manžel / manželka zajištěn / zajištěna vlastními příjmy nebo majetkem.

- (16) Článek 18 je nutný, neboť se statutem odpadají dávky členských států, jako jsou úhrady výdajů na zdravotní péči a příspěvky nebo příplatky ke zdravotnímu pojištění. Tyto dávky se vyplácejí často i po skončení mandátu.
- (17) Ustanovení týkající se úhrad výdajů musí být v souladu se zásadami, které formuloval Soudní dvůr Evropských společenství v rozsudku v případě lorda Bruce ⁽³⁾. Podle nich může Parlament v případech, kdy je to přiměřené, náhrady stanovit paušálně, a snížit tak administrativní náklady, které jsou spojeny se systémem kontroly každé jednotlivé výdajové položky. To odpovídá řádné správě.
- (18) Dne 28. května 2003 schválilo předsednictvo Parlamentu řadu nových pravidel o náhradě výdajů a platbách kompenzací poslancům na základě skutečných výdajů. Tyto předpisy mají vstoupit v platnost současně s tímto statutem.
- (19) Členské státy by měly zajistit zachování předpisů, které staví poslance Evropského parlamentu při výkonu jejich mandátu v jejich členském státě naroven poslancům vnitrostátních parlamentů. Vzhledem k velkému počtu různých právních úprav v jednotlivých členských státech není možné tento problém vyřešit na evropské úrovni. Výkon mandátu poslanců Evropského parlamentu v členském státě, v němž byli zvoleni, by byl bez těchto předpisů mnohem obtížnější nebo přímo nemožný. Je v zájmu členských států, aby poslanci vykonávali svůj mandát účinně.
- (20) Ustanovení čl. 25 odst. 1 je nezbytné, neboť vzhledem k velmi rozdílným vnitrostátním předpisům, kterým zatím poslanci podléhají, není možné nalézt evropské řešení všech problémů, které jsou spojeny s přechodem ze starého evropského systému na nový. Budou-li poslanci mít možnost volby, nedojde při tomto přechodu k omezení jejich práv, ani nebudou ekonomicky znevýhodněni. Ustanovení čl. 25 odst. 2 je důsledkem rozhodnutí přijatého podle čl. 25 odst. 1.
- (21) S hospodářskými rozdíly mezi členskými státy počítá článek 29, který povoluje členským státům, aby na přechodnou dobu stanovily předpisy odchylné od ustanovení tohoto statutu. Výše zmíněnými rozdíly lze zdůvodnit fakt, že členské státy mají rovněž možnost zachovat stejný přístup k poslancům Evropského parlamentu a k poslancům vnitrostátních parlamentů,

ROZHODL TAKTO:

HLAVA I

PRAVIDLA A OBECNÉ PODMÍNKY VÝKONU FUNKCE POSLANCE EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 1

Tento statut stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkce poslance Evropského parlamentu.

Článek 2

1. Poslanci jsou svobodní a nezávislí.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 15. září 1981, 208/80, Bruce of Donington v. Eric Gordon Aspdén, Sb. rozh. 1981, s. 2205.

2. Dohody o tom, že se poslanec vzdá před skončením volebního období nebo na jeho konci svého mandátu, jsou neplatné.

Článek 3

1. Poslanci hlasují jednotlivě a osobně. Nejsou vázáni žádnými příkazy ani pokyny.
2. Dohody o způsobu výkonu mandátu jsou neplatné.

Článek 4

Písemnosti a elektronické záznamy, které poslanec obdržel, sepsal nebo odeslal, nejsou považovány za dokumenty Parlamentu, kromě případů, kdy jsou předloženy na základě jednacího řádu.

Článek 5

1. Každý poslanec má v rámci práva podnětu Parlamentu právo předložit návrh na právní akt Společenství.
2. Parlament stanoví podmínky pro výkon tohoto práva ve svém jednacím řádu.

Článek 6

1. Poslanci mají právo nahlížet do veškerých spisů v držení Evropského parlamentu.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na osobní spisy nebo účty.
3. Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny právní předpisy Evropské unie a dohody orgánů o přístupu k dokumentům.
4. Parlament stanoví podmínky pro výkon tohoto práva.

Článek 7

1. Dokumenty Parlamentu se překládají do všech úředních jazyků.
2. Ústní vystoupení se simultánně tlumočí do všech ostatních úředních jazyků.
3. Parlament stanoví podmínky pro provádění tohoto článku.

Článek 8

1. Poslanci se mohou sdružovat v poslaneckých klubech.
2. Parlament stanoví podmínky pro výkon tohoto práva ve svém jednacím řádu.

Článek 9

1. Poslanci mají nárok na přiměřenou odměnu, která zaručuje jejich nezávislost.
2. Po skončení mandátu mají poslanci nárok na odchodné a starobní důchod.
3. Dohody o použití odměny, odchodného a starobního důchodu k jiným než soukromým účelům jsou neplatné.
4. Pozůstalí poslanců nebo bývalých poslanců mají nárok na zaopatření.

Článek 10

Výše této odměny je 38,5 % základního platu soudce Soudního dvora Evropských společností.

Článek 11

Odměna, kterou poslanec dostává za výkon mandátu v jiném parlamentu, bude od odměny odečtena.

Článek 12

1. Odměna podle článku 9 podléhá dani Společenství za stejných podmínek, jaké byly stanoveny na základě článku 13 Protokolu o výsadách a imunitách úředníků a jiných zaměstnanců Evropských společností.
2. Ze základu daně nelze odečíst pracovní a osobní náklady a rodinné příspěvky nebo dávky sociální podpory podle čl. 3. odst. 2 až 4 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společností ⁽⁴⁾.
3. Odstavcem 1 není dotčena pravomoc členských států uplatnit na odměnu vnitrostátní daňové předpisy, pokud je vyloučeno jakékoli dvojí zdanění.
4. Členské státy jsou oprávněny přihlížet k odměně při stanovení sazby daně, která má být uplatněna na jiné příjmy.
5. Tento článek se vztahuje rovněž na odchodné a na dávky pozůstalým podle článků 13, 14, 15 a 17.
6. Příspěvky podle článků 18, 19 a 20 a příspěvky do penzijních fondů podle článku 27 jsou nezdanitelné.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 723/2004 (Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1).

Článek 13

1. Po skončení mandátu mají poslanci nárok na odchodné ve výši odměny podle článku 10.
2. Tento nárok odpovídá jednomu měsíci za každý rok výkonu mandátu, nejméně však šesti a nejvýše dvaceti čtyřem měsícům.
3. Tento nárok nelze uplatnit v případě přijetí mandátu v jiném parlamentu nebo veřejné funkce.
4. V případě úmrtí se přechodný příspěvek vyplácí naposledy v měsíci, v němž bývalý poslanec zemřel.

Článek 14

1. Bývalí poslanci mají po dovršení věku 63 let nárok na starobní důchod.
2. Výše tohoto starobního důchodu je 3,5 % odměny podle článku 10 za každý dovršený rok výkonu mandátu a jedna dvanáctina za každý další dovršený měsíc, úhrnem však nejvýše 70 %.
3. Nárok na starobní důchod je nezávislý na jiném starobním důchodu.
4. Článek 11 se použije obdobně.

Článek 15

1. V případě invalidity, která vznikla v průběhu výkonu mandátu, mají poslanci nárok na důchod.
2. Čl. 14 odst. 2 se použije obdobně. Výše starobního důchodu je nejméně 35 % odměny podle článku 10.
3. Nárok vzniká složením mandátu.
4. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.
5. Článek 11 se použije obdobně.

Článek 16

Pokud má bývalý poslanec současně nárok na odchodné podle článku 13 a na starobní důchod podle článků 14 a 15, platí ta z úprav, pro niž se poslanec rozhodne.

Článek 17

1. V případě úmrtí poslance, který zemře v průběhu výkonu mandátu, nebo bývalého poslance, který v okamžiku úmrtí měl nárok na starobní důchod podle článků 14 a 15, mají manžel / manželka a nezaopatřené děti nárok na zaopatření.

2. Celková výše zaopatření nesmí přesáhnout výši starobního důchodu, na nějž by měl poslanec nárok na konci volebního období nebo na nějž měl nárok bývalý poslanec.
3. Pozůstalý manžel / manželka obdrží 60 % částky uvedené v odstavci 2, nejméně však 30 % odměny podle článku 10. Nárok není dotčen opětovným sňatkem. Nárok zaniká, pokud je z okolností v konkrétního případě nade vší pochybnost zřejmé, že sňatek byl uzavřen pouze za účelem zajištění.
4. Nezaopatřené dítě obdrží 20 % částky uvedené v odstavci 2.
5. V nutných případech bude maximální výše zaopatření rozdělena mezi manžela / manželku a děti podle poměru stanoveného procentními díly uvedenými v odstavcích 3 a 4.
6. Zaopatření je vypláceno od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k úmrtí.
7. V případě úmrtí manžela / manželky zaniká tento nárok na konci měsíce, v němž došlo k úmrtí.
8. Nárok dítěte zaniká na konci měsíce, v němž dosáhne věku 21 let. Po dobu přípravy na povolání však nárok trvá, nejvýše však do konce měsíce, v němž dosáhne věku 25 let. Nárok trvá rovněž, pokud dítě není z důvodu nemoci nebo postižení schopno zajistit samo svou obživu.
9. Pro partnery v rámci partnerství uznávaných členskými státy platí stejná ustanovení jako pro manžely / manželky.
10. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 18

1. Poslanci, bývalí poslanci, kteří pobírají starobní důchod, a pozůstalí, kteří mají nárok na zaopatření, mají nárok na úhradu dvou třetin výdajů spojených s nemocí, těhotenstvím nebo narozením dítěte.
2. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 19

1. Poslanci mají nárok na pojištění proti rizikům spojeným s výkonem mandátu.
2. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku. Poslanci hradí jednu třetinu splatného pojistného.

Článek 20

1. Poslanci mají nárok na úhradu výdajů spojených s výkonem mandátu.
2. V případě cest do pracovních míst a z nich a jiných služebních cest hradí Parlament skutečně vynaložené náklady.
3. Ostatní náklady spojené s výkonem mandátu mohou být hrazeny paušálně.

4. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.
5. Čl. 9 odst. 3 se použije obdobně.

Článek 21

1. Poslanci mají nárok na služby osobních asistentů, které si sami vybírají.
2. Parlament hradí náklady skutečně vzniklé jejich zaměstnáváním.
3. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 22

1. Poslanci mají nárok na užívání kancelářských prostor, komunikační techniky a služebních vozů Parlamentu.
2. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 23

1. Veškeré platby jsou hrazeny z rozpočtu Evropské unie.
2. Splatné částky podle článků 10, 13, 14, 15 a 17 jsou vypláceny měsíčně v eurech nebo, podle volby poslance, v měně členského státu, kde má poslanec nebo poslankyně trvalý pobyt. Parlament stanoví podmínky, za nichž jsou platby prováděny.

Článek 24

Prováděcí ustanovení k tomuto statutu nabývají účinnosti zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie*.

HLAVA II

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

1. Poslanci, kteří byli členy Parlamentu již před nabytím účinnosti tohoto statutu a byli znovu zvoleni, se mohou rozhodnout pro uplatňování dosavadního národního systému po celou dobu své činnosti, pokud jde o odměnu, odchodné a dávky pozůstalým.
2. Tyto platby jsou hrazeny z rozpočtu daného členského státu.

Článek 26

1. Poslanci, kteří si podle čl. 25 odst. 1 přejí setrvat v dosavadním národním systému, sdělí toto své rozhodnutí písemně předsedovi Evropského parlamentu do 30 dnů po nabytí účinnosti tohoto statutu.

2. Toto rozhodnutí je konečné a nelze je odvolat.
3. Pokud nebude toto sdělení doručeno ve stanovené lhůtě, platí ustanovení tohoto statutu.

Článek 27

1. Dobrovolný důchodový fond zřízený Evropským parlamentem bude zachován i po nabytí účinnosti tohoto statutu, a to pro poslance nebo bývalé poslance, kteří již v tomto fondu nabyli práv nebo budoucích nároků.
2. Nabytá práva nebo budoucí nároky zůstávají zachována v plném rozsahu. Parlament může stanovit podmínky nebo pravidla pro nabytí nových práv nebo budoucích nároků.
3. Poslanci, kterým je vyplácena odměna podle článku 10, nemohou v dobrovolném důchodovém fondu nabývat žádných nových práv ani budoucích nároků.
4. Fondu nemohou využívat poslanci, kteří byli poprvé zvoleni po nabytí účinnosti tohoto statutu.
5. Čl. 9 odst. 3 a čl. 14 odst. 3 se použijí obdobně.

Článek 28

1. Nárok na starobní důchod, který v okamžiku nabytí účinnosti tohoto statutu poslanec získal podle vnitrostátních právních předpisů, zůstává zachován v plném rozsahu.
2. Pokud doba výkonu mandátu v Evropském parlamentu nebo ve vnitrostátním parlamentu není podle vnitrostátních právních předpisů dostatečná pro vznik nároku na starobní důchod, bude k těmto obdobím přihlíženo při výpočtu výše starobního důchodu na základě tohoto statutu. Parlament může uzavřít dohody s příslušnými orgány členských států o převodu budoucích nároků.

Článek 29

1. Každý členský stát může stanovit pro poslance, kteří v něm byli zvoleni, úpravu plateb odměny, odchodného, starobního důchodu a dávek pozůstalým odchylnou od ustanovení tohoto statutu na přechodné období, které však nesmí být delší než dvě volební období Evropského parlamentu.
2. Poslanci musí být takovou úpravou přinejmenším postaveni naroveň poslancům vnitrostátních parlamentů.
3. Veškeré platby jsou hrazeny z rozpočtů daných členských států.
4. Touto úpravou nejsou dotčeny nároky poslanců podle článků 18 až 22 tohoto statutu.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Tento statut vstupuje v platnost prvním dnem volebního období Evropského parlamentu, které začne v roce 2009.

Ve Štrasburku dne 28. září 2005.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** **Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí**

(Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí	L 45	46	17.2.2018

▼B**Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí****I. OBLAST PŮSOBNOSTI**

1. Parlament a Komise se dohodly – za účelem lepšího zohlednění nového „mimořádného partnerství“ mezi oběma orgány – na níže uvedených opatřeních k posílení politické odpovědnosti a legitimacy Komise, k rozšíření konstruktivního dialogu a ke zlepšení toku informací mezi těmito dvěma orgány a jejich spolupráce, pokud jde o postupy a plánování.

Dohodly se také na konkrétních ustanoveních:

- o schůzkách Komise s národními odborníky uvedených v příloze I,
- o předávání důvěrných informací Parlamentu uvedených v příloze II,
- o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod uvedených v příloze III a
- o časovém rozvrhu pracovního programu Komise uvedeného v příloze IV.

II. POLITICKÁ ODPOVĚDNOST

2. Poté, co jej Evropská rada navrhne, představí kandidát na předsedu Komise Parlamentu hlavní politické směry pro své funkční období, aby tak byla umožněna informovaná výměna názorů s Parlamentem předtím, než bude hlasováno o jeho zvolení.

3. V souladu s článkem 106 jednacího řádu je Parlament ve spojení s nově zvoleným předsedou Komise dostatečnou dobu před zahájením postupů schvalování nově Komise. Parlament zohlední připomínky nově zvoleného předsedy Komise.

Kandidáti na členy Komise zajistí, aby byly zveřejněny všechny relevantní informace v souladu s povinností nezávislosti, kterou stanoví článek 245 Smlouvy o fungování EU.

Postupy se stanoví takovým způsobem, aby bylo zajištěno, že hodnocení celé navržené Komise proběhne otevřeně, nezaujatě a jednotně.

▼M1

4. Každý člen Komise převezme politickou odpovědnost za činnost v oblasti, za niž odpovídá, aniž by byla dotčena zásada jednání Komise ve sboru.

Předseda Komise plně odpovídá za určení jakéhokoli střetu zájmů, který by bránil členům Komise ve výkonu jejich povinností.

Předseda Komise dále odpovídá za všechny další kroky učiněné za těchto okolností a okamžitě o tom písemně uvědomí předsedu Parlamentu.

Účast členů Komise na volebních kampaních se řídí kodexem chování pro členy Evropské komise.

▼M1

Členové Komise se mohou účastnit volebních kampaní při volbách do Parlamentu, a to i jako kandidáti. Rovněž mohou být evropskými politickými stranami vybráni za vedoucí kandidáty (tzv. „Spitzenkandidat“) na funkci předsedy Komise.

Předseda Komise s dostatečným předstihem informuje Parlament o tom, zda jeden nebo více členů Komise kandiduje ve volbách do Parlamentu, jakož i o opatřeních přijatých za účelem zajištění dodržování zásad nezávislosti, bezúhonnosti a rozhodování podle vlastní vůle, které stanoví článek 245 Smlouvy o fungování EU a kodex chování pro členy Evropské komise.

Každý člen Komise, který kandiduje ve volbách do Parlamentu nebo se účastní volební kampaně, se zaváže k tomu, že v průběhu této kampaně nebude zastávat funkci, jejíž výkon by nebyl v souladu s jeho povinností zachovávat důvěrnost nebo by vedl k porušení zásady jednání ve sboru.

Členové Komise, kteří kandidují ve volbách do Parlamentu nebo se účastní volebních kampaní, nesmí využívat lidských ani materiálních zdrojů Komise pro činnosti spojené s volební kampaní.

▼B

5. Pokud Parlament požádá předsedu Komise, aby vyslovil nedůvěru některému z členů Komise, bude předseda v souladu s čl. 17 odst. 6 Smlouvy o EU vážně uvažovat o tom, zda vyzve tohoto člena Komise k odstoupení. Předseda Komise buď vyzve dotyčného člena Komise k odstoupení, nebo Parlamentu na jeho nejbližším dílčím zasedání vysvětlí, proč tak odmítá učinit.

6. Pokud je nutné nahradit některého člena Komise během jeho funkčního období v souladu s čl. 246 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování EU, předseda Komise předtím, než vysloví souhlas s rozhodnutím Rady, důkladně zváží výsledky konzultace s Parlamentem.

Parlament zajistí rychlý průběh svých postupů, aby předseda Komise mohl důkladně zvážit stanovisko Parlamentu dříve, než bude nový člen Komise jmenován.

Podobně podle čl. 246 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU předseda Komise důkladně zváží stanovisko Parlamentu, pokud je zbývající část funkčního období Komise krátká.

7. Pokud má předseda Komise v souladu s článkem 248 Smlouvy o fungování EU v úmyslu změnit rozdělení působnosti Komise během jejího funkčního období, uvědomí o tom v dostatečném časovém předstihu Parlament, aby bylo možno provést příslušné parlamentní konzultace o těchto změnách. Rozhodnutí předsedy Komise změnit rozdělení působnosti Komise může nabýt účinnosti okamžitě.

8. Pokud Komise předloží návrh na změnu kodexu chování členů Komise týkající se střetu zájmů nebo etiky chování, vyžádá si stanovisko Parlamentu.

▼B

III. KONSTRUKTIVNÍ DIALOG A TOK INFORMACÍ

i) Obecná ustanovení

9. Komise zaručí, aby byla vůči Parlamentu a Radě uplatňována zásada rovného zacházení, zejména pokud jde o přístup na jednání a o poskytování příspěvků nebo jiných informací, zvláště v souvislosti s legislativními a rozpočtovými otázkami.

10. Komise v rámci svých pravomocí přijme opatření k lepšímu zapojení Parlamentu tím, že pokud možno zohlední názory Parlamentu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

11. „Mimořádné partnerství“ mezi Parlamentem a Komisí je uplatňováno na základě těchto ujednání:

- předseda Komise se na žádost Parlamentu alespoň dvakrát ročně setká s Konferencí předsedů, aby projednali otázky společného zájmu,
- předseda Komise vede pravidelně dialog s předsedou Parlamentu o zásadních průřezových otázkách a významných legislativních návrzích. V rámci tohoto dialogu by na zasedání sboru členů Komise měl být zván také předseda Parlamentu,
- předseda Komise nebo místopředseda odpovědný za interinstitucionální vztahy by měl být zván na zasedání Konference předsedů a Konference předsedů výborů, pokud se na nich mají projednávat specifické otázky týkající se přípravy pořadu jednání plenárního zasedání, interinstitucionálních vztahů mezi Parlamentem a Komisí a legislativních a rozpočtových otázek,
- každoročně se konají schůzky mezi Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů a mezi sborem členů Komise, na nichž se projednávají důležité otázky, včetně přípravy a provádění pracovního programu Komise,
- Konference předsedů a Konference předsedů výborů Komisi s dostatečným předstihem informují o výsledcích jednání, které mají interinstitucionální rozměr. Parlament rovněž úplně a pravidelně informuje Komisi o výsledcích schůzí, na kterých se projednávala příprava dílčích zasedání, a zohlední názor Komise, aniž je dotčen bod 45,
- generální tajemníci Parlamentu a Komise se pravidelně setkávají, aby bylo zajištěno pravidelné předávání příslušných informací mezi oběma orgány.

12. Každý člen Komise zajistí, aby docházelo k pravidelnému a přímému předávání informací mezi členy Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru.

13. Komise nezveřejní žádný legislativní návrh nebo důležitý podnět či rozhodnutí, aniž by to předtím písemně oznámila Parlamentu.

▼B

Na základě pracovního programu Komise určí oba orgány předem po vzájemné dohodě klíčové podněty, které mají být předloženy na plenárním zasedání. Komise tyto podněty předloží nejdříve na plenárním zasedání a teprve poté s nimi seznámí veřejnost.

Podobně určí návrhy a podněty, k nimž budou poskytnuty informace před zasedáním Konference předsedů nebo tím, že o nich vhodným způsobem informují příslušný parlamentní výbor nebo jeho předsedu.

Tato rozhodnutí se přijímají v rámci pravidelného dialogu mezi oběma orgány v souladu s bodem 11, a pravidelně aktualizují, přičemž je nutno náležitě zohlednit jakýkoli politický vývoj.

14. Pokud se mimo orgány dostane vnitřní dokument Komise, o němž nebyl Parlament v souladu s touto rámcovou dohodou informován, může předseda Parlamentu požadovat okamžité postoupení dotyčného dokumentu Parlamentu, aby ho mohl předat poslancům, kteří o něj případně požádají.

15. V souvislosti se svou prací na přípravě a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci, Komise poskytne veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky. Na žádost Parlamentu může Komise na tyto schůzky přizvat i odborníky Parlamentu.

Příslušná ustanovení stanoví příloha I.

16. Do tří měsíců po přijetí usnesení Parlamentu Komise poskytuje Parlamentu písemné informace o činnosti, jež byla reakcí na konkrétní požadavky vyjádřené v usneseních Parlamentu, včetně toho, že bude informovat Parlament o situacích, kdy se nemohla řídit názory Parlamentu. Tato lhůta může být zkrácena, pokud se jedná o naléhavý požadavek. Může být prodloužena o jeden měsíc, pokud odpověď na vyjádřený požadavek vyžaduje důkladnější přípravu a tato skutečnost je řádně odůvodněna. Parlament zajistí, aby byl orgán o této skutečnosti řádně informován.

Parlament bude usilovat o to, aby nebyly kladeny otázky k ústnímu nebo písemnému zodpovězení v záležitostech, ke kterým již Komise vyjádřila svůj postoj prostřednictvím písemného sdělení o dalším postupu.

Komise se zavazuje, že sdělí, jaký bude konkrétní další postup, pokud jde o žádost o předložení návrhu podle článku 225 Smlouvy o fungování EU (zpráva z legislativního podnětu), do tří měsíců po přijetí příslušného usnesení na plenárním zasedání. Nejpozději do jednoho roku Komise předloží legislativní návrh nebo tento návrh začlení do svého pracovního programu na následující rok. Pokud Komise návrh nepředloží, sdělí Parlamentu podrobně své důvody.

Komise se rovněž zavazuje k úzké a včasné spolupráci s Parlamentem ohledně jakékoli žádosti z legislativního podnětu, která by vycházela z iniciativ občanů.

▼B

Na postup udělování absolutoria se vztahují zvláštní ustanovení bodu 31.

17. Jestliže jsou předloženy podněty, doporučení nebo žádosti o legislativní akty podle čl. 289 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, uvědomí Komise Parlament na jeho žádost o svém postoji k uvedeným návrhům na schůzi příslušného parlamentního výboru.

18. Oba orgány spolupracují v oblasti vztahů s vnitrostátními parlamenty.

Parlament a Komise spolupracují při provádění Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU o používání zásad subsidiarity a proporcionality. Tato spolupráce zahrnuje ujednání týkající se překládání odůvodněných stanovisek, která vydaly vnitrostátní parlamenty.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 7 Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU, Komise zajistí, aby byla přeložena všechna odůvodněná stanoviska, která vydaly vnitrostátní parlamenty, spolu s postojem Komise k těmto stanoviskům.

19. Komise informuje Parlament o seznamu skupin odborníků, které byly vytvořeny jako pomocný orgán Komise při výkonu jejího práva iniciativy. Tento seznam je pravidelně aktualizován a zveřejňován.

V tomto rámci informuje Komise vhodným způsobem příslušný parlamentní výbor na základě konkrétního a zdůvodněného požadavku jeho předsedy o činnosti a složení těchto skupin.

20. Oba orgány povedou za pomoci vhodných mechanismů konstruktivní dialog o otázkách týkajících se důležitých administrativních záležitostí, zejména těch, které mají přímé důsledky na vnitřní chod samotného Parlamentu.

21. Parlament si vyžádá stanovisko Komise, kdykoli předloží návrh na revizi svého jednacího řádu, který by se týkal jeho vztahů s Komisí.

22. Na případy, kdy je nutno zachovat důvěrnost informací předávaných na základě této rámcové dohody, se vztahují ustanovení přílohy II.

ii) Rozšíření a mezinárodní dohody

23. Parlament je neprodleně a plně informován o všech fázích sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně vydání směrnic pro jednání. Komise jedná tak, aby splnila své povinnosti podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, přičemž je brán ohled na úlohu obou orgánů v souladu s čl. 13 odst. 2 Smlouvy o EU.

Komise použije ujednání stanovená v příloze III.

24. Informace uvedené v bodě 23 jsou Parlamentu poskytovány s dostatečným předstihem, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko a aby Komise mohla ke stanoviskům Parlamentu v co největším rozsahu přihlídnout. Tyto informace se obecně poskytují Parlamentu prostřednictvím příslušného parlamentního výboru, případně na plenárním zasedání. V odůvodněných případech se tyto informace poskytují více než jednomu parlamentnímu výboru.

▼B

Parlament a Komise se zavazují, že stanoví vhodné postupy a vytvoří záruky pro předávání důvěrných informací Komise Parlamentu v souladu s ustanoveními přílohy II.

25. Tyto dva orgány s ohledem na rozdílné institucionální úlohy uznávají, že Komise má zastupovat Evropskou unii při mezinárodních jednáních s výjimkou těch, která se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů stanovených Smlouvami.

Pokud Komise zastupuje Unii na mezinárodních konferencích, umožní na žádost Parlamentu začlenění delegace poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů do delegací Unie, aby tak mohli být přímo a plně informováni o jednáních konference. Komise se zavazuje, že bude v případě potřeby soustavně informovat delegaci Parlamentu o výsledcích jednání.

Poslanci Evropského parlamentu se nemohou přímo účastnit těchto jednání. S výhradou právních, technických a diplomatických možností jim Komise zaručí status pozorovatelů. V případě odmítnutí Komise informuje Parlament o důvodech tohoto odmítnutí.

Komise navíc v rámci své odpovědnosti usnadní účast poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů na všech příslušných schůzích před a po konání vyjednávacích schůzek.

26. Komise za stejných podmínek soustavně informuje Parlament o jednáních a usnadní přístup poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů, kteří jsou součástí delegací Unie, na zasedání orgánů zřízených na základě mnohostranných mezinárodních dohod, jichž se Unie účastní, pokud tyto orgány přijímají rozhodnutí, se kterými musí Parlament vyslovit souhlas nebo jejichž provedení může vyžadovat přijetí legislativních aktů v souladu s řádným legislativním postupem.

27. Komise rovněž zajistí, aby měly delegace Parlamentu začleněné do delegací Unie, které se účastní mezinárodních konferencí, při této příležitosti přístup ke všem technickým prostředkům delegace Unie s ohledem na zásadu dobré spolupráce mezi orgány a vzhledem k dostupnému logistickému zázemí.

Nejpozději čtyři týdny před zahájením konference zašle předseda Parlamentu předsedovi Komise návrh týkající se začlenění delegace Parlamentu do delegace Unie, ve kterém je uvedeno jméno předsedy delegace Parlamentu a počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se delegace zúčastní. V odůvodněných případech může být lhůta zkrácena.

Počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se účastní delegace Parlamentu, a podpůrného personálu by měl být přiměřený k celkovému počtu členů delegace Unie.

▼B

28. Komise plně informuje Parlament o vývoji přístupových jednání a zejména o hlavních aspektech a změnách tak, aby Parlamentu umožnila včas vyjádřit názor v rámci příslušného parlamentního postupu.

29. Pokud Parlament přijme k záležitostem podle bodu 28 doporučení v souladu s čl. 90 odst. 4 svého jednacího řádu a pokud se Komise ze závažných důvodů rozhodne, že toto doporučení nemůže podpořit, vysvětlí Parlamentu tyto důvody na plenárním zasedání nebo na příští schůzi příslušného parlamentního výboru.

iii) Plnění rozpočtu

30. Dříve než Komise na konferenci dárců přislíbí finanční záruky, které znamenají nové finanční závazky a vyžadují souhlas rozpočtového orgánu, informuje rozpočtový orgán a posoudí jeho připomínky.

31. V souvislosti s ročním udělováním absolutoria, které se řídí článkem 319 Smlouvy o fungování EU, předá Komise veškeré informace potřebné k dohledu nad plněním rozpočtu na daný rok, o které ji za tímto účelem požádá předseda parlamentního výboru příslušného pro postup udělování absolutoria podle přílohy VII jednacího řádu Parlamentu.

Objeví-li se nové aspekty týkající se předešlých let, pro které již bylo absolutorium uděleno, předá Komise všechny potřebné informace o této záležitosti, aby bylo možné dosáhnout řešení, jež bude přijatelné pro obě strany.

iv) Vztahy s regulačními agenturami

32. Kandidáti na funkci výkonných ředitelů regulačních agentur by se měli dostavit na slyšení před parlamentními výbory.

V souvislosti s činností interinstitucionální pracovní skupiny pro regulační agentury, která byla zřízena v březnu 2009, se Komise a Parlament snaží dohodnout na společném postoji k úloze a postavení decentralizovaných agentur v institucionálních strukturách Unie a na společných pokynech týkajících se jejich zřizování, struktury a fungování a otázek týkajících se jejich financování, rozpočtu, dohledu nad nimi a jejich řízení.

IV. SPOLUPRÁCE PŘI LEGISLATIVNÍM PROCESU A PLÁNOVÁNÍ**i) Pracovní program Komise a plánování Evropské unie**

33. Komise zahájí roční a víceleté plánování Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod.

34. Komise každoročně předkládá svůj pracovní program.

▼B

35. Oba orgány spolupracují podle časového rozvrhu uvedeného v příloze IV.

Komise zohlední priority vyjádřené Parlamentem.

Komise poskytne dostatečně podrobné informace o tom, co si představuje pod každým bodem svého pracovního programu.

36. Komise vysvětlí v případě, že není schopna předložit jednotlivé návrhy podle svého pracovního programu, nebo že se od něj odchýlí, vzniklou situaci. Místopředseda Komise odpovědný za interinstitucionální vztahy se zavazuje pravidelně předat Konferenci předsedů výborů zprávu, ve které nastíní politické provádění pracovního programu Komise pro daný rok.

ii) Postupy pro přijímání aktů

37. Komise se zavazuje k pečlivému posouzení pozměňovacích návrhů ke svým legislativním návrhům, které přijal Parlament, s cílem zohlednit je v pozměněném návrhu.

Při zaujímání stanoviska k pozměňovacím návrhům Parlamentu podle článku 294 Smlouvy o fungování EU se Komise zavazuje k co nejpečlivějšímu zohlednění pozměňovacích návrhů přijatých v druhém čtení; pokud se rozhodne, že ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru tyto pozměňovací návrhy nepřijme nebo nepodpoří, vysvětlí své rozhodnutí Parlamentu a v každém případě ve svém stanovisku k pozměňovacím návrhům Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 7 písm. c) Smlouvy o fungování EU.

38. Pokud Komise projednává podnět, který předložila nejméně čtvrtina členských států podle článku 76 Smlouvy o fungování EU, Parlament se zavazuje, že dokud neobdrží stanovisko Komise k tomuto podnětu, nepřijme v příslušném výboru žádnou zprávu.

Komise se zavazuje, že vydá stanovisko nejpozději do deseti týdnů po předložení tohoto podnětu.

39. Před zpětvzetím jakéhokoli návrhu, ke kterému již Parlament zaujal v prvním čtení postoj, poskytne Komise s dostatečným předstihem podrobné vysvětlení.

Komise na začátku funkčního období nového sboru přezkoumá všechny neschválené návrhy, které buď politicky potvrdí, nebo vezme zpět, přičemž řádně zohlední názory Parlamentu.

40. Při zvláštních legislativních postupech, které vyžadují konzultaci s Parlamentem, včetně ostatních postupů, např. postupu stanoveného článkem 148 Smlouvy o fungování EU, Komise:

- i) přijme opatření, která do postupů umožní lépe zapojit Parlament, s cílem co nejvíce zohlednit názory Parlamentu, zejména zajistit, aby měl Parlament čas potřebný k posouzení návrhů Komise,

▼B

- ii) zajistí, aby byly orgány Rady s dostatečným předstihem upozorněny na to, aby neuzavíraly politické dohody o jejích návrzích dříve, než Parlament přijme své stanovisko. Požádá o ukončení diskusí na úrovni ministrů poté, co měli členové Rady přiměřenou lhůtu na posouzení stanoviska Parlamentu,
- iii) zajistí, aby Rada dodržovala pravidla vypracovaná Soudním dvorem Evropské unie, která vyžadují, aby byl Parlament opětovně konzultován, pokud Rada podstatně pozmění návrh Komise. Komise uvědomí Parlament pokaždé, když Radu upozorní na nutnost opětovné konzultace,
- iv) zavazuje se k případnému zpětvzetí legislativního návrhu, který byl Parlamentem zamítnut. Pokud se Komise ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru rozhodne svůj návrh prosazovat, vysvětlí důvody tohoto rozhodnutí v prohlášení v Parlamentu.

41. V zájmu zlepšení legislativního plánování se Parlament zavazuje:

- i) plánovat legislativní oddíly svých pořadů jednání, uvést je do souladu se současným pracovním programem Komise a s usneseními, která k tomuto programu přijal, zejména s cílem zlepšit plánování přednostních rozprav,
- ii) pokud je to z hlediska postupu užitečné, dodržovat přiměřené lhůty při přijímání postoje v prvním čtení při řádném legislativním postupu nebo zaujímání stanoviska při postupu konzultace,
- iii) jmenovat zpravodaje pro budoucí návrhy co možná nejdříve po přijetí pracovního programu Komise,
- iv) považovat žádosti o opětovnou konzultaci za naprosto přednostní, pokud mu byly předány veškeré potřebné informace.

iii) Otázky týkající se zlepšení tvorby právních předpisů

42. Komise zajistí, aby posuzování dopadu bylo prováděno v rámci její odpovědnosti transparentním způsobem, který zaručí nezávislost takového posuzování. Výsledky posuzování dopadu se s dostatečným předstihem zveřejní a zohlední různé scénáře, včetně možnosti nepřijmout žádná opatření, a v zásadě jsou předkládány příslušnému parlamentnímu výboru ve fázi informování vnitrostátních parlamentů podle Protokolů č. 1 a 2 Smlouvy o fungování EU.

43. V oblastech, kdy je do legislativního procesu obvykle zapojen Parlament, Komise uplatní ve vhodných případech a na základě řádného odůvodnění právně nevynutitelné předpisy (soft law) poté, co dala Parlamentu možnost vyjádřit svůj názor. Komise Parlamentu podrobně vysvětlí, jak byly jeho názory zohledněny při přijímání návrhů Komise.

▼B

44. Aby bylo zaručeno dokonalejší sledování provádění právních předpisů Unie ve vnitrostátním právu a jejich uplatňování, snaží se Komise a Parlament do předpisů začleňovat povinné srovnávací tabulky se závaznou lhůtou pro jejich provedení ve vnitrostátním právu, která by v případě směrnic obvykle neměla přesáhnout dobu dvou let.

Kromě zvláštních zpráv a výročních zpráv o kontrole uplatňování práva Unie Komise poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká, přičemž se na žádost Parlamentu postupuje případ od případu a dodržují se pravidla zachovávání důvěrnosti, zejména ta, která jsou uznaná Soudním dvorem Evropské unie.

V. ÚČAST KOMISE NA PARLAMENTNÍCH POSTUPECH

45. Komise, pokud je požadována její účast, dá přednost účasti na plenárních zasedáních nebo schůzích jiných orgánů Parlamentu před konkurenčními událostmi a pozvánkami.

Kdykoli o to Parlament požádá, Komise zejména zajistí, aby byli členové Komise přítomni na plenárních zasedáních v době, kdy jsou projednávány body pořadu jednání, které spadají do jejich působnosti. Toto platí pro předběžný návrh pořadu jednání, který Konference předsedů schvaluje na předcházejícím dílčím zasedání.

Parlament se snaží zajistit, aby body pořadu jednání dílčího zasedání, které spadají do působnosti člena Komise, byly spojeny dohromady.

46. Na žádost Parlamentu bude stanovena pravidelná doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise. Tato doba vyhrazená pro otázky se skládá ze dvou částí: první část je vyhrazena předsedům politických skupin nebo jejich zástupcům a je vedena na zcela spontánním základě; druhá část je věnována politickému tématu, které je schváleno předem, nejpozději ve čtvrtek před příslušným dílčím zasedáním, avšak otázky nejsou připraveny předem.

Podle vzoru doby vyhrazené pro otázky předsedovi Komise se stanoví doba vyhrazená pro otázky členům Komise, a to i místopředsdkyni pro vnější vztahy / vysoké představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, s cílem zreformovat stávající dobu vyhrazenou pro otázky. Tato doba vyhrazená pro otázky se týká oblasti působnosti dotyčného člena Komise.

47. Členové Komise jsou vyslechnuti, kdykoli o to požádají.

Oba orgány se dohodnou, aniž je dotčen článek 230 Smlouvy o fungování EU, na obecných pravidlech týkajících se přidělení řečnické doby orgánům.

Oba orgány souhlasí s tím, že by předběžně přidělená řečnická doba měla být dodržována.

▼B

48. Parlament se zavazuje, že aby byla zajištěna přítomnost členů Komise, učiní vše pro dodržení konečného návrhu pořadu jednání.

Pokud Parlament pozmění svůj konečný návrh pořadu jednání nebo přesune body pořadu jednání v rámci dílčího zasedání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Komise usiluje o to, aby zajistila přítomnost odpovědného člena Komise.

49. Komise může navrhnout zařadit body na pořad jednání nejpozději na schůzi Konference předsedů, která rozhodne o konečném návrhu pořadu jednání dílčího zasedání. Parlament tyto návrhy v co nejširší míře zohlední.

50. Parlamentní výbory usilují o dodržování svých návrhů pořadu jednání a svých pořadů jednání.

Pokud parlamentní výbor pozmění svůj návrh pořadu jednání nebo pořad jednání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Parlamentní výbory se zejména snaží dodržovat přiměřenou lhůtu, aby byla umožněna účast členů Komise na zasedání.

Pokud není přítomnost člena Komise na schůzi parlamentního výboru výslovně požadována, zajistí Komise, aby byla zastoupena odborně způsobilým úředníkem na vhodné úrovni.

Parlamentní výbory se snaží koordinovat svou činnost včetně toho, že se snaží předcházet souběžnému konání schůzí, na kterých jsou projednávány stejné záležitosti, a usilují o dodržování návrhu pořadu jednání, aby Komise mohla zajistit, že bude zastoupena na odpovídající úrovni.

Pokud bylo požádáno, aby se schůze výboru, na které je projednáván návrh Komise, zúčastnil vysoce postavený úředník (generální ředitel nebo ředitel), zástupce Komise by měl mít možnost vystoupit.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

51. Komise potvrzuje svůj závazek přezkoumat co nejdříve legislativní akty, které nebyly přizpůsobeny regulativnímu postupu s kontrolou před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, s cílem posoudit, zda je třeba tyto nástroje přizpůsobit systému aktů v přenesené pravomoci, který byl zaveden článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

Konečným cílem by mělo být dospět ke koherentnímu systému aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, který bude plně v souladu se Smlouvou a vznikne postupným posuzováním povahy a věcného obsahu opatření, která v současnosti podléhají regulativnímu postupu s kontrolou, s cílem včas je přizpůsobit systému stanovenému článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

▼B

52. Ustanovení této rámcové dohody doplňují interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾, aniž je jimi dotčena tato dohoda a jakákoli její budoucí revize. Aniž jsou dotčena nadcházející jednání mezi Parlamentem, Komisí a Radou, zavazují se oba orgány, že se dohodnou na klíčových změnách při přípravě budoucích jednání o přizpůsobení interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů novým ustanovením, která byla zavedena Lisabonskou smlouvou, a to s přihlédnutím k současné praxi a k této rámcové dohodě.

Shodují se také na potřebě posílit na politické i technické úrovni stávající mechanismus interinstitucionálních kontaktů ve vztahu ke zdokonalení tvorby právních předpisů s cílem zajistit efektivní interinstitucionální spolupráci mezi Parlamentem, Komisí a Radou.

53. Komise se zavazuje urychleně dát podnět k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod v souladu s článkem 17 Smlouvy o EU.

Pracovní program Komise je příspěvkem Komise k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie. Po jeho přijetí Komisí by se měly konat třístranné rozhovory mezi Parlamentem, Radou a Komisí s cílem dosáhnout dohody o programech Unie.

V této souvislosti a poté, co Parlament, Rada a Komise dosáhnou vzájemného porozumění ve věci programů Unie, oba orgány přezkoumají ustanovení této rámcové dohody týkající se přijímání programů.

Parlament a Komise vyzývají Radu, aby se co nejdříve zapojila do diskusí o přijímání programů Unie podle článku 17 Smlouvy o EU.

54. Oba orgány budou pravidelně hodnotit praktické uplatňování této rámcové dohody a jejích příloh. Její přezkoumání se provede do konce roku 2011, a to s ohledem na praktické zkušenosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

*PŘÍLOHA I***Schůzky Komise s národními odborníky**

Tato příloha stanoví podmínky pro uplatňování bodu 15 rámcové dohody.

1. Oblast působnosti

Ustanovení bodu 15 rámcové dohody se vztahují na tyto schůzky:

- 1) schůzky Komise, které se konají v rámci expertních skupin vytvořených Komisí a k nimž jsou přizvány vnitrostátní orgány ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci;
- 2) schůzky Komise *ad hoc*, k nimž jsou přizváni národní odborníci ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci.

Bod 15 se nevztahuje na schůzky výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, aniž jsou dotčena stávající a budoucí zvláštní ujednání ve věci informování Parlamentu o výkonu prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

2. Informace předávané Parlamentu

Komise se zavazuje zasílat Parlamentu tutéž dokumentaci, jakou zasílá vnitrostátním orgánům v souvislosti s výše uvedenými schůzkami. Komise zašle uvedené dokumenty, včetně pořadu jednání, do poštovní schránky Parlamentu k tomu určené současně s jejich odesláním národním odborníkům.

3. Přizvání odborníků Parlamentu

Na základě žádosti Parlamentu se může Komise rozhodnout nabídnout Parlamentu, aby na schůzky Komise s národními odborníky ve smyslu bodu 1 vyslal odborníky Parlamentu.

⁽¹⁾ Informace, které má Parlament dostávat o práci výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, a výsadní práva Parlamentu v průběhu postupu projednávání ve výboru jsou jasně stanoveny v jiných nástrojích: 1. v rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23), 2. v interinstitucionální dohodě ze dne 3. června 2008 mezi Parlamentem a Komisí o postupech projednávání ve výboru a 3. v nástrojích nutných k uplatňování článku 291 Smlouvy o fungování EU.

PŘÍLOHA II

Předávání důvěrných informací Parlamentu

1. Oblast působnosti

1.1 Tato příloha upravuje předávání důvěrných informací ve smyslu bodu 1.2 z Komise Parlamentu a zacházení s nimi v souvislosti s výkonem výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi upřímné spolupráce, v duchu naprosté vzájemné důvěry a také v co největším souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

1.2 „Informacemi“ se rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce.

1.2.1 „Důvěrnými informacemi“ se rozumějí „utajované skutečnosti EU“ (USEU) a „jiné důvěrné informace“ nepodléhající utajení.

1.2.2 „Utajovanými skutečnostmi EU“ (USEU) se rozumí jakýkoliv materiál a informace označené jako „TRÈS SECRET UE/TOP SECRET EU“, „SECRET UE“, „CONFIDENTIEL UE“ nebo „RESTREINT UE“ nebo nesoucí rovnocenné vnitrostátní nebo mezinárodní označení, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy Unie nebo zájmy jednoho či více členských států nezávisle na tom, zda tyto informace pocházejí z Unie nebo z členských států, třetích států nebo mezinárodních organizací.

a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo výjimečně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

b) SECRET UE: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

c) CONFIDENTIEL UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

d) RESTREINT UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo být nevýhodné pro zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

1.2.3 „Jinými důvěrnými informacemi“ se rozumí jakékoli jiné důvěrné informace – včetně informací, na něž se vztahuje profesní tajemství – požadované Parlamentem nebo předané Komisí.

1.3 Komise zajistí, aby měl Parlament přístup k důvěrným informacím v souladu s ustanoveními této přílohy, kdykoli ji některý z parlamentních orgánů nebo funkcionářů Parlamentu uvedených v bodě 1.4 požádá o předání důvěrných informací. Mimoto může Komise předat Parlamentu jakékoli důvěrné informace z vlastního podnětu v souladu s ustanoveními této přílohy.

1.4 V rámci této přílohy mohou o důvěrné informace Komisi požádat:

▼B

- předseda Parlamentu,
- předsedové dotčených parlamentních výborů,
- předsednictvo a Konference předsedů a
- vedoucí delegace Parlamentu, která je součástí delegace Unie na mezinárodní konferenci.

1.5 Tato příloha se nevztahuje na informace o řízení pro porušení povinnosti a postupech týkajících se hospodářské soutěže, pokud nepodléhají konečnému rozhodnutí Komise nebo rozsudku Soudního dvora Evropské unie v době obdržení žádosti některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4, a informace týkající se ochrany finančních zájmů Unie. Bod 44 této rámcové smlouvy ani práva Parlamentu ve věci rozpočtové kontroly nejsou tímto dotčeny.

1.6 Těmito ustanoveními není dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných ustanoveních pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu⁽¹⁾ a příslušná ustanovení rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999, kterým se zřizuje Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)⁽²⁾.

2. Obecná pravidla

2.1 Na žádost některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4 předá Komise tomuto parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři co nejrychleji veškeré důvěrné informace požadované pro výkon výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány v souladu se svými pravomocemi a odpovědnostmi dodržují:

- základní lidská práva, včetně práva na spravedlivý proces a práva na ochranu soukromí,
- ustanovení o soudních a disciplinárních řízeních,
- ochranu obchodního tajemství a obchodních vztahů,
- ochranu zájmů Evropské unie, zejména zájmů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany, mezinárodních vztahů, měnové stability a finančních zájmů.

V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.

Důvěrné informace od státu, orgánu nebo mezinárodní organizace se předávají pouze s jejich souhlasem.

2.2 USEU jsou Parlamentu předávány a Parlament s nimi nakládá a poskytuje jim ochranu v souladu se společnými minimálními bezpečnostními normami, které uplatňují ostatní instituce Unie, zejména Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20.

▼B

Při utajování informací, jejichž je původcem, Komise zajistí, že použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi a svými vnitřními předpisy, přičemž bude mít patřičně na zřeteli, že je třeba, aby Parlament mohl získat přístup k utajovaným dokumentům pro účely efektivního výkonu svých pravomocí a výsadních práv.

- 2.3 V případě jakýchkoliv pochybností ohledně důvěrnosti určité informace nebo vhodného stupně jejího utajení, nebo nutnosti přijmout vhodná opatření, aby mohla být daná informace předána v souladu s některou z možností stanovených v bodě 3.2, spolu oba orgány neprodleně a ještě před předáním dokumentu věc konzultují. Při těchto konzultacích zastupuje Parlament předseda příslušného parlamentního orgánu, v případě nutnosti spolu se zpravodajem, nebo funkcionář, kteří podali příslušnou žádost. Komisi zastupuje člen Komise, který za danou oblast odpovídá, po konzultaci se členem Komise odpovědným za otázky bezpečnosti. V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.
- 2.4 Pokud po skončení postupu uvedeného v bodě 2.3 nedojde k žádné dohodě, požádá předseda Parlamentu na odůvodněnou žádost parlamentního orgánu nebo funkcionáře, kteří podali příslušnou žádost, Komisi, aby v přiměřené a řádně stanovené lhůtě předala dané důvěrné informace způsobem, který zvolí z možností stanovených v bodě 3.2 této přílohy. Před uplynutím této lhůty Komise písemně informuje Parlament o svém konečném postoji, vůči kterému si Parlament případně vyhrazuje právo uplatnit své právo požadovat nápravu.
- 2.5 Přístup k USEU se poskytuje v souladu s platnými předpisy pro osobní bezpečnostní prověrku.
- 2.5.1 Přístup k informacím se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“, „SECRET UE“ a „CONFIDENTIEL UE“ může být poskytnut pouze úředníkům Parlamentu a těm zaměstnancům Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud tyto úředníci a zaměstnanci tyto informace nezbytně potřebují a pokud byli předem označeni příslušným parlamentním orgánem nebo funkcionářem jako osoby, které musí dané informace znát, a kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.
- 2.5.2 S ohledem na výsadní práva a pravomoci Parlamentu bude těm poslancům, kteří nemají osobní bezpečnostní prověrku, poskytnut přístup k dokumentům se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ za praktických podmínek stanovených společnou dohodou, mj. po podpisu čestného prohlášení, že nevyzradí třetí osobě žádné informace, které dotyčné dokumenty obsahují.
- Přístup k dokumentům se stupněm utajení „SECRET UE“ se poskytuje poslancům, kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.
- 2.5.3 Za podpory Komise bude nalezen způsob, jak zajistit, aby podklady od vnitrostátních orgánů nezbytné pro získání bezpečnostní prověrky mohl Parlament obdržet co nejrychleji.

Současně s podáním žádosti musí být sděleny podrobnosti o kategorii nebo kategoriích osob, které mají mít k dotyčným důvěrným informacím přístup.

Před poskytnutím přístupu k těmto informacím musí být každá z těchto osob seznámena se stupněm jejich důvěrnosti a z toho vyplývajícími povinnostmi, pokud jde o bezpečnost.

▼B

V rámci přezkoumávání této přílohy a budoucích bezpečnostních opatření uvedených v bodech 4.1 a 4.2 budou znovu posouzena ustanovení o bezpečnostních prověrkách.

3. Způsoby přístupu k důvěrným informacím a nakládání s nimi

- 3.1 Důvěrné informace předávané v souladu s postupy stanovenými v bodě 2.3 a případně v bodě 2.4 se zpřístupňují na odpovědnost předsedy nebo člena Komise parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost, za těchto podmínek:

Parlament a Komise zajistí registraci a výsledovatelnost důvěrných informací.

Konkrétně se USEU se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ a „SECRET UE“ předávají z centrálního rejstříku generálního sekretariátu Komise odpovídajícímu příslušnému útvaru Parlamentu, který bude příslušný pro zpřístupnění těchto informací za dohodnutých podmínek parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost.

Předávání USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET“ podléhá dalšímu ujednání mezi Komisí a parlamentním orgánem nebo funkcionářem, kteří podali žádost, s cílem zajistit úroveň ochrany odpovídající tomuto stupni utajení.

- 3.2 Aniž jsou dotčeny body 2.2 a 2.4 a budoucí bezpečnostní opatření uvedená v bodě 4.1, přístup a opatření určená k zachování důvěrnosti informací se stanoví po vzájemné dohodě ještě před předáním příslušných informací. Uvedená dohoda mezi členem Komise, který nese odpovědnost za danou oblast politiky, a příslušným parlamentním orgánem (který zastupuje jeho předseda) nebo funkcionářem, kteří podali žádost, stanoví, že v zájmu zajištění odpovídajícího stupně důvěrnosti bude zvolena jedna z možností uvedených v bodech 3.2.1 a 3.2.2.

- 3.2.1 Pokud jde o osoby, jimž jsou dané důvěrné informace určeny, měla by být stanovena jedna z následujících možností:

— informace pouze pro předsedu Parlamentu v případech podložených naprosto mimořádnými důvody,

— pro předsednictvo nebo Konferenci předsedů,

— pro předsedu a zpravodaje příslušného parlamentního výboru,

— pro všechny členy (tj. řádné členy i náhradníky) příslušného parlamentního výboru,

— pro všechny poslance Evropského parlamentu.

Dané důvěrné informace nesmějí být bez souhlasu Komise zveřejněny ani předány žádnému dalšímu příjemci.

- 3.2.2 Pokud jde o způsob nakládání s důvěrnými informacemi, měly by být stanoveny následující možnosti:

- a) prohlížení dokumentů v zabezpečené čítárně, pokud jsou dané informace se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ nebo vyšším stupněm utajení;

▼B

b) konání neveřejné schůze, na níž budou přítomni pouze členové předsednictva, členové Konference předsedů nebo řádní členové a náhradníci příslušného parlamentního výboru a úředníci Parlamentu a ti zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud byli tito úředníci a zaměstnanci předem předsedou označeni jako osoby, které musí dané informace znát a jejichž přítomnost je nezbytně nutná, a to za předpokladu, že mají odpovídající bezpečnostní prověrku, s přihlédnutím k těmto podmínkám:

— veškeré dokumenty mohou být očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány. Není dovoleno pořizovat si zápisky ani fotokopie těchto dokumentů,

— zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem.

Před předáním mohou být z daných dokumentů odstraněny osobní údaje.

Důvěrné informace poskytované příjemcům v Parlamentu ústně podléhají stejné úrovni ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou. V jejím rámci může být požadováno čestné prohlášení příjemců dotyčných informací, že jejich obsah nevyzradí třetí osobě.

3.2.3 Pokud se důvěrné informace mají prohlížet v zabezpečené čítárně, Parlament zajistí, aby byly pro tuto činnost vytvořeny následující podmínky:

— bezpečný systém pro uchovávání důvěrných informací,

— bezpečná čítárna bez kopírek, telefonů, faxů, skenerů nebo jakékoliv jiného technického vybavení k rozmnožování a předávání dokumentů atd.,

— bezpečnostní pravidla upravující přístup do čítárny, včetně požadavků na podpis v prezenční knize a čestné prohlášení o nešíření prohlížených důvěrných informací.

3.2.4 Uvedené ustanovení nevylučuje jiná rovnocenná opatření, na nichž se oba orgány dohodnou.

3.3 V případě nedodržení těchto podmínek se použijí ustanovení o sankcích pro poslance stanovená v příloze VIII jednacího řádu Parlamentu a v případě úředníků a ostatních zaměstnanců Parlamentu příslušná ustanovení článku 86 služebního řádu nebo článku 49 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾.

4. Závěrečná ustanovení

4.1 Komise a Parlament přijmou veškerá opatření nezbytná k uplatňování této přílohy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968 stanovící služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a stanovící zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise.

▼B

Pro tento účel příslušné útvary Komise a Parlamentu úzce koordinují svůj postup při uplatňování této přílohy. Týká se to mj. ověřování výsledovatelnosti důvěrných informací a pravidelného společného sledování uplatňovaných bezpečnostních opatření a norem.

Parlament se zavazuje, že v případě potřeby upraví své vnitřní předpisy tak, aby byla dodržena bezpečnostní pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi stanovená v této příloze.

Parlament se zavazuje, že co nejdříve přijme svá budoucí bezpečnostní opatření a po vzájemné dohodě s Komisí ověří, že tato opatření zaručují rovnocenné bezpečnostní normy. Tím nabude tato příloha účinku, pokud jde o:

— technická bezpečnostní opatření a normy týkající se nakládání s důvěrnými informacemi a jejich uchovávání, včetně bezpečnostních opatření v oblasti fyzické bezpečnosti a bezpečnosti zaměstnanců, dokumentů a informačních technologií,

— zřízení zvláštního výboru pro dohled, složeného z poslanců s odpovídající bezpečnostní prověrkou pro přístup k USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“.

4.2 Parlament a Komise přezkoumají tuto přílohu a v případě potřeby ji upraví nejpozději u příležitosti přezkoumání uvedeného v bodě 54 této rámcové dohody, a to s ohledem na vývoj, pokud jde o:

— budoucí bezpečnostní opatření na straně Parlamentu i Komise,

— další dohody nebo právní akty upravující předávání informací mezi oběma orgány.

PŘÍLOHA III

Sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod

Tato příloha stanoví podrobná ujednání ohledně informování Parlamentu o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod ve smyslu bodů 23, 24 a 25 rámcové dohody:

1. O svém záměru předložit návrh na zahájení jednání informuje Komise Parlament současně s Radou.
2. V souladu s bodem 24 rámcové dohody, pokud Komise předkládá návrh směrnic pro jednání za účelem jejich přijetí Radou, předloží tyto návrhy současně Parlamentu.
3. Komise řádně zohledňuje připomínky Parlamentu v průběhu jednání.
4. V souladu s bodem 23 rámcové dohody Komise pravidelně a bezodkladně informuje Parlament o průběhu jednání, dokud není dohoda parafována, a vysvětluje, zda a jak byly připomínky Parlamentu zahrnuty do projednávaného textu, a pokud zahrnuty nebyly, vysvětlí proč.
5. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření vyžaduje souhlas Parlamentu, Komise poskytuje Parlamentu v průběhu procesu jednání veškeré příslušné informace, jež rovněž poskytuje Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou). Tyto informace zahrnují návrhy na změny přijatých směrnic pro jednání, návrhy textů k jednání, dohodnuté články, dohodnuté datum, kdy bude dohoda parafována, a dohodu ve znění, v němž má být parafována. Komise rovněž předá Parlamentu stejně jako Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou) veškeré příslušné dokumenty, které obdržela od třetích stran, pokud k tomu jejich původce dá souhlas. Komise průběžně informuje příslušný výbor Parlamentu o vývoji jednání, a zejména vysvětluje, jak byly zohledněny připomínky Parlamentu.
6. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření nevyžaduje souhlas Parlamentu, Komise zajistí, aby byl Parlament neprodleně a plně informován, a za tím účelem poskytuje informace týkající se přinejmenším návrhu směrnic pro jednání, přijatých směrnic pro jednání, dalšího průběhu jednání a uzavření jednání.
7. Kdykoli je parafována dohoda, poskytne Komise Parlamentu v souladu s bodem 24 rámcové dohody s dostatečným předstihem podrobné informace, a pokud má v úmyslu předložit Radě návrh na prozatímní uplatňování mezinárodních dohod, co nejdříve informuje o této skutečnosti Parlament s uvedením příslušných důvodů, pokud jí v tom nebrání naléhavost věci.
8. Komise současně a v dostatečném předstihu informuje Radu a Parlament o svém záměru předložit Radě návrh na pozastavení uplatňování mezinárodních dohod a uvede přitom důvody.
9. V případě mezinárodních dohod, na něž by se podle Smlouvy o fungování EU vztahoval postup souhlasu, Komise rovněž vždy plně informuje Parlament předtím, než na základě zmocnění Rady schválí změny dohody na základě výjimky v souladu s čl. 218 odst. 7 Smlouvy o fungování EU.

PŘÍLOHA IV

Časový rozvrh pracovního programu Komise

K pracovnímu programu Komise je připojen seznam legislativních a nelegislativních návrhů na následující roky. Pracovní program Komise se vždy týká příslušného následujícího roku a obsahuje podrobné údaje o prioritách Komise na následující roky. Pracovní program Komise proto může být základem strukturovaného dialogu s Parlamentem za účelem nalezení shody.

Pracovní program Komise rovněž obsahuje plánované iniciativy, pokud jde o právně nevynutitelné předpisy (soft law), zpětvzaté návrhy a zjednodušování předpisů.

1. V prvním pololetí daného roku zahájí členové Komise průběžný pravidelný dialog s příslušnými výbory Parlamentu o provádění pracovního programu Komise na daný rok a o přípravách budoucího pracovního programu Komise. Na základě tohoto dialogu informuje každý parlamentní výbor o výsledku tohoto dialogu Konferenci předsedů výborů.
2. Konference předsedů výborů současně pořádá pravidelnou výměnu názorů s místopředsedou Komise odpovědným za interinstitucionální vztahy s cílem zhodnotit stav provádění současného pracovního programu Komise, diskutovat o přípravách budoucího pracovního programu Komise a posoudit výsledky probíhajícího dvoustranného dialogu mezi dotčenými parlamentními výbory a příslušnými členy Komise.
3. V červnu předkládá Konference předsedů výborů Konferenci předsedů souhrnnou zprávu, která by měla obsahovat výsledky kontroly provádění pracovního programu Komise a priority Parlamentu pro příští pracovní program Komise a Parlament o této zprávě uvědomí Komisi.
4. Na základě této souhrnné zprávy Parlament přijme na červencovém dílčím zasedání usnesení, v němž nastíní svůj postoj a uvede zejména jeho požadavky na základě zpráv z legislativního podnětu.
5. Každý rok na prvním zářijovém dílčím zasedání se koná rozprava o stavu Unie, na níž předseda Komise přednese projev, v němž zhodnotí současný rok a promluví o prioritách v následujících letech. Za tím účelem předseda Komise současně písemně nastíní Parlamentu hlavní prvky, podle nichž je připravován pracovní program Komise na následující rok.
6. Od počátku září se mohou příslušné parlamentní výbory a příslušní členové Komise setkávat za účelem podrobnější výměny názorů o budoucích prioritách v každé politické oblasti. Tato setkání mohou být doplněna setkáním mezi Konferencí předsedů výborů a sborem členů Komise, popřípadě setkáním mezi Konferencí předsedů a předsedou Komise.
7. V říjnu přijme Komise svůj pracovní program na následující rok. Předseda Komise poté představí tento pracovní program Parlamentu na příslušné úrovni.
8. Na prosincovém dílčím zasedání může Parlament uspořádat rozpravu a přijmout usnesení.

▼B

9. Tento časový rozvrh se použije na každý pravidelný plánovací cyklus, s výjimkou let, ve kterých se konají volby do Parlamentu a zároveň končí funkční období Komise.
10. Tímto časovým rozvrhem nejsou dotčeny žádné budoucí dohody o interinstitucionálním plánování.

II

(Nelegislativní akty)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA MEZI EVROPSKÝM PARLAMENTEM, RADOU EVROPSKÉ
UNIE A EVROPSKOU KOMISÍ O ZDOKONALENÍ TVORBY PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA

ze dne 13. dubna 2016

o zdokonalení tvorby právních předpisů

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 295 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropský parlament, Rada a Komise (dále jen „tři orgány“) se zavazují k loajální a transparentní spolupráci v průběhu celého legislativního cyklu. V této souvislosti připomínají rovnoprávné postavení společných normotvůrců zakotvené ve Smlouvách.
- (2) Tři orgány uznávají, že nesou společnou odpovědnost za tvorbu vysoce kvalitních právních předpisů Unie a za zajišťování toho, aby se tyto právní předpisy zaměřovaly na oblasti, kde evropským občanům přináší největší přidanou hodnotu, aby co nejúčinněji a nejúčelněji přispívaly k dosahování společných cílů politik Unie, aby byly co nejjednodušší a nejjasnější, aby zabráňovaly nadměrné regulaci a administrativní zátěži pro občany, správní orgány a podniky, zejména malé a střední podniky, a aby jejich koncepce usnadňovala provádění ve vnitrostátním právu i praktické uplatňování a posilovala konkurenceschopnost a udržitelnost hospodářství Unie.
- (3) Tři orgány připomínají závazek Unie vydávat právní předpisy pouze tam, kde je to nutné, a v míře, do jaké je to nutné, v souladu s článkem 5 Smlouvy o Evropské unii o zásadách subsidiarity a proporcionality.
- (4) Tři orgány připomínají úlohu a odpovědnost vnitrostátních parlamentů, jak je stanoví Smlouvy v Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a v Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie.
- (5) Tři orgány souhlasí, že při stanovování legislativního programu je třeba plně zohlednit analýzu případné „evropské přidané hodnoty“ jakéhokoli navrhovaného opatření Unie, jakož i posouzení nákladů vyplývajících z neexistence společného postupu („cost of non-Europe“) na úrovni Unie.
- (6) Tři orgány se domnívají, že k dosahování cíle v podobě zdokonalení tvorby právních předpisů budou přispívat konzultace s veřejností a se zúčastněnými stranami, zpětné vyhodnocování stávajících právních předpisů a posuzování dopadů u nových iniciativ.
- (7) V zájmu snazšího vyjednávání v rámci řádného legislativního postupu a zlepšení uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie tato dohoda stanoví zásady, podle nichž bude Komise před přijetím aktů v přenesené pravomoci shromažďovat všechna nezbytná odborná fakta.

- (8) Tři orgány potvrzují, že cíle spočívající ve zjednodušení právních předpisů Unie a snížení regulační zátěže by měly být sledovány, aniž by tím bylo dotčeno dosahování politických cílů Unie, jak je uvedeno ve Smlouvách, nebo ochrana integrity vnitřního trhu.
- (9) Tato dohoda doplňuje následující dohody a prohlášení o zdokonalení tvorby právních předpisů, k jejichž dodržování se tři orgány i nadále plně hlásí:
- interinstitucionální dohodu ze dne 20. prosince 1994 – Zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů ⁽¹⁾,
 - interinstitucionální dohodu ze dne 22. prosince 1998 o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství ⁽²⁾,
 - interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů ⁽³⁾,
 - společné prohlášení ze dne 13. června 2007 o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování ⁽⁴⁾,
 - společné politické prohlášení ze dne 27. října 2011 Evropského parlamentu, Rady a Komise o informativních dokumentech ⁽⁵⁾,

SE DOHODLY TAKTO:

I. SPOLEČNÉ ZÁVAZKY A CÍLE

1. Tři orgány se dohodly, že se budou prostřednictvím řady iniciativ a postupů stanovených v této dohodě zasazovat o zdokonalení tvorby právních předpisů.
2. Tři orgány připomínají význam, který přikládají metodě Společenství, a souhlasí, že při výkonu pravomocí a v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvě budou dodržovat obecné zásady práva Unie, jako jsou demokratická legitimita, subsidiarita, proporcionalita a právní jistota. Dále souhlasí, že budou při přípravě právních předpisů Unie prosazovat jednoduchost, jasnost a důslednost a co největší transparentnost legislativního procesu.
3. Tři orgány se shodují na tom, že právní předpisy Unie by měly být srozumitelné a jasné, umožňovat občanům, správním orgánům a podnikům snadno pochopit jejich práva a povinnosti, obsahovat odpovídající požadavky na podávání zpráv, monitorování a hodnocení, zabránovat nadměrné regulaci a administrativní zátěži a být praktické z hlediska provádění.

II. PROGRAMOVÁNÍ

4. Tři orgány se dohodly, že budou posilovat přípravu jednoletých a víceletých programů Unie podle čl. 17 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, který pověřuje Komisi úkolem iniciovat přijímání jednoletých a víceletých programů.

Víceleté programy

5. K usnadnění dlouhodobého plánování si tři orgány po jmenování nové Komise vymění názory na hlavní cíle politik a priority tří orgánů pro nové období, a kdykoli to bude možné, i na jejich předběžný harmonogram.

Z iniciativy Komise tři orgány podle potřeby vypracují společné závěry, které podepíší předsedové tří orgánů.

Tři orgány z iniciativy Komise provedou v polovině období přezkum těchto společných závěrů a podle potřeby je upraví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 15.

Jednoleté programy – pracovní program Komise a interinstitucionální plánování

6. Komise provede před přijetím svého ročního pracovního programu (dále jen „pracovní program Komise“) i po jeho přijetí dialog s Evropským parlamentem a Radou. Tento dialog bude zahrnovat:

- a) dvoustranné výměny názorů v rané fázi k iniciativám pro nadcházející rok se uskuteční ještě před předložením písemného příspěvku předsedy Komise a jejího prvního místopředsedy, kde budou dostatečně podrobně uvedeny body zásadního politického významu pro nadcházející rok a kde budou obsaženy údaje o návrzích, které Komise zamýšlí vzít zpět (dále jen „prohlášení o záměru“);
- b) v návaznosti na rozpravu o stavu Unie, a před přijetím pracovního programu Komise, bude mít Evropský parlament a Rada na základě prohlášení o záměru výměnu názorů s Komisí;
- c) výměnu názorů tří orgánů na přijatý pracovní program Komise podle bodu 7.

Komise náležitým způsobem zohlední názory vyjádřené Evropským parlamentem a Radou v každé fázi dialogu, včetně jejich žádosti o iniciativy.

7. V návaznosti na přijetí pracovního programu Komise a na jeho základě si tři orgány vymění názory na iniciativy pro nadcházející rok a dohodnou se na společném prohlášení o ročním interinstitucionálním plánování (dále jen „společné prohlášení“), které podepíší předsedové tří orgánů. Toto společné prohlášení vytyčí obecné cíle a priority pro nadcházející rok a určí body zásadního politického významu, jež se budou v legislativním procesu řešit přednostně, aniž by byly dotčeny pravomoci, jež společným normotvůrcům svěřují Smlouvy.

Plnění společného prohlášení budou tři orgány po celý rok v pravidelných intervalech monitorovat. Za tímto účelem se budou tři orgány během jara daného roku účastnit rozprav o plnění společného prohlášení v Evropském parlamentu nebo v Radě.

8. Pracovní program Komise bude zahrnovat zásadní legislativní a nelegislativní návrhy na následující rok, včetně zrušení, přepracování, zjednodušení a zpětvzetí. U každého bodu budou v pracovním programu Komise uvedeny tyto údaje, jsou-li k dispozici: zamýšlený právní základ; druh právního aktu; předběžný harmonogram pro přijetí Komisí; a jakékoli další relevantní procedurální informace, včetně informací o činnosti v oblasti posouzení dopadů a hodnocení.

9. Pokud Komise zamýšlí vzít legislativní návrh zpět, ať již bude po tomto zpětvzetí následovat přepracovaný návrh či nikoli, sdělí v souladu se zásadou loajální spolupráce a institucionální rovnováhy důvody pro toto zpětvzetí, a případně informace o následných krocích společně s přesným harmonogramem, a provede na tomto základě řádné interinstitucionální konzultace. Komise náležitým způsobem zohlední postoje společných normotvůrců a odpoví na ně.

10. Komise bezodkladně a podrobně posoudí požadavky na předložení návrhů legislativních aktů Unie vznesené Evropským parlamentem nebo Radou podle článku 225 nebo článku 241 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Komise na takové žádosti odpoví do tří měsíců a prostřednictvím přijetí zvláštního sdělení oznámí, jak v dané věci zamýšlí dále postupovat. Pokud se Komise rozhodne návrh nepředložit, sdělí dotčenému orgánu v odpovědi na tuto žádost podrobné důvody a předloží případně analýzu možných alternativ a zodpoví jakékoli dotazy, jež vznesli společní normotvůrci ve vztahu k analýzám týkajícím se evropské přidané hodnoty a nákladů vyplývajících z neexistence společného evropského postupu.

Komise, je-li o to požádána, představí svou odpověď v Evropském parlamentu nebo v Radě.

11. Komise bude v průběhu roku pravidelně aktualizovat informace týkající se jejího plánování a odůvodní veškerá zpoždění při předkládání návrhů zařazených do jejího pracovního programu. Komise bude o provádění svého pracovního programu pro daný rok pravidelně informovat Evropský parlament a Radu.

III. NÁSTROJE PRO ZDOKONALENÍ TVORBY PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Posouzení dopadů

12. Tři orgány se shodují na tom, že posouzení dopadů přispívají k lepší kvalitě právních předpisů Unie.

Posouzení dopadů jsou nástrojem, který má třem orgánům pomáhat přijímat informovaná rozhodnutí, ale nenahrazují politická rozhodnutí v rámci demokratického rozhodovacího procesu. Posouzení dopadů nesmí způsobit neodůvodněné zdržení legislativního procesu, ani ovlivňovat schopnost společných normotvůrců navrhnout změny.

Posouzení dopadů by se měla zabývat existencí, rozsahem a důsledky určitého problému a otázkou, zda jsou opatření na úrovni Unie zapotřebí či nikoliv. Měla by uceleným a vyváženým způsobem a za použití kvalitativních i kvantitativních analýz mapovat alternativní řešení a pokud možno případné krátkodobé a dlouhodobé náklady a přínosy a zhodnotit hospodářské, environmentální a sociální dopady. Měla by plně respektovat zásadu subsidiarity a proporcionality, stejně jako základní práva. Posouzení dopadů by se také měla, kdykoliv je to možné, zabývat náklady vyplývajícími z neexistence společného evropského postupu a dopady na konkurenceschopnost a administrativní zátěž plynoucí z jednotlivých variant, se zvláštním ohledem na malé a střední podniky („zelenou malým a středním podnikům“), digitální aspekty a územní dopad. Posouzení dopadů by měla být založena na přesných, objektivních a úplných informacích a měla by být přiměřená co do rozsahu a zaměření.

13. Komise bude provádět posouzení dopadů svých legislativních i nelegislativních iniciativ, aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření, u nichž se očekávají významné hospodářské, environmentální nebo sociální dopady. Posouzení dopadů bude zpravidla připojeno k iniciativám v rámci pracovního programu Komise nebo ke společnému prohlášení.

Při posuzování dopadů Komise provede co nejrozsáhlejší konzultace. Regulační kontrolní výbor Komise bude u posouzení dopadů ověřovat jejich objektivní kvalitu. Konečné výsledky posouzení budou poskytovány Evropskému parlamentu, Radě a vnitrostátním parlamentům a v době přijetí iniciativy Komise budou spolu se stanovisky Regulačního kontrolního výboru zveřejňovány.

14. Evropský parlament a Rada při projednávání legislativních návrhů Komise plně zohlední posouzení dopadů Komise. Za tímto účelem musí být posouzení dopadů předkládána takovým způsobem, aby Evropský parlament a Rada mohly lépe posoudit rozhodnutí Komise.

15. Evropský parlament a Rada provedou posouzení dopadů ohledně svých podstatných změn návrhu Komise, jestliže to budou považovat z hlediska legislativního procesu za přiměřené a potřebné. Obecně platí, že východiskem pro další práci Evropského parlamentu a Rady bude posouzení dopadů provedené Komisí. Je na každém orgánu, aby vymezil definici „podstatné“ změny.

16. Komise může z vlastní iniciativy či na vyzvání Evropského parlamentu nebo Rady doplnit své vlastní posouzení dopadů nebo provést další analýzy, pokud to považuje za nezbytné. Komise přitom vezme v úvahu všechny dostupné informace, dosaženou fázi legislativního procesu a nutnost zamezit veškerým neodůvodněným zpožděním tohoto procesu. Společní normotvůrci plně zohlední veškeré dodatečné informace, jež jim Komise v této souvislosti poskytne.

17. O organizaci posouzení dopadů si rozhodne každý z orgánů sám, což se týká i vnitřních organizačních zdrojů a kontroly kvality. Tři orgány budou v pravidelných intervalech spolupracovat tak, že si budou vyměňovat informace o osvědčených postupech a metodikách týkajících se posouzení dopadů, což každému orgánu umožní dále zlepšit svou vlastní metodiku a postupy a zvýší soudržnost celkového posuzování dopadů.

18. Původní posouzení dopadů provedené Komisí a jakákoli další posouzení dopadů uskutečněná během legislativního procesu orgány se před dokončením legislativního procesu zveřejní a mohou se společně použít jako základ pro hodnocení.

Konzultace s veřejností a zúčastněnými stranami a zpětná vazba

19. Nedílnou součástí informovaného rozhodování a zajišťování kvalitnějšího přijímání právních předpisů jsou konzultace s veřejností a zúčastněnými stranami. Aniž jsou dotčena zvláštní ujednání, která se vztahují na návrhy Komise podle čl. 155 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, provede Komise před přijetím návrhu veřejné konzultace, a to otevřeným a transparentním způsobem tak, aby pravidla provádění a lhůty těchto veřejných konzultací umožnily co nejširší možnou účast. Komise bude obzvláště podporovat přímou účast malých a středních podniků a dalších koncových uživatelů na konzultacích. To bude zahrnovat i veřejné konzultace prostřednictvím internetu. O výsledcích konzultací s veřejností a zúčastněnými stranami bude Komise bez odkladu informovat společné normotvůrce a zpřístupní je veřejnosti.

Zpětné hodnocení stávajících právních předpisů

20. Tři orgány potvrzují, že je důležité, aby byla jejich práce hodnotící výsledky právních předpisů Unie, včetně souvisejících veřejných konzultací a konzultací se zúčastněnými stranami, organizována s důrazem na maximální důslednost a soudržnost.

21. Se svým víceletým plánem pro hodnocení stávajících právních předpisů seznámí Komise Evropský parlament a Radu a pokud možno do tohoto plánu zahrne jejich žádosti o podrobné hodnocení konkrétních oblastí politiky nebo právních předpisů.

Hodnocení plánuje Komise tak, aby bylo dodrženo načasování zpráv a přezkumů stanovené v právních předpisech Unie.

22. V rámci legislativního cyklu by měla hodnocení stávajících právních předpisů a politik, založená na účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě, sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích kroků. Za účelem posílení těchto postupů se tři orgány dohodly, že v právních předpisech budou tam, kde je to vhodné, stanovovány požadavky na podávání zpráv, monitorování a hodnocení. Zároveň však zamezí nadměrné regulaci a administrativní zátěži, zejména pro členské státy. V příslušných případech mohou být stanovovány i měřitelné ukazatele jakožto základ pro shromažďování dokladů o tom, jaké mají právní předpisy účinky v praxi.

23. Tři orgány souhlasí, že budou soustavně zvažovat používání ustanovení o přezkumu v právních předpisech a brát v úvahu čas, který je zapotřebí k provádění a ke shromažďování důkazů o výsledcích a dopadech.

Tři orgány zváží, zda by se mělo uplatňování některých právních předpisů omezit na určitou pevně stanovenou dobu („ustanovení o skončení platnosti“).

24. Tři orgány se navzájem včas informují, než přijmou nebo zrevidují své pokyny týkající se nástrojů pro lepší přijímání právních předpisů (veřejné konzultace a konzultace se zúčastněnými stranami, posouzení dopadů a zpětná hodnocení).

IV. PRÁVNÍ NÁSTROJE

25. V důvodových zprávách, jež jsou připojovány k předkládaným návrhům, Komise Evropskému parlamentu a Radě u každého návrhu vysvětlí a odůvodní volbu právního základu a druhu právního aktu. Komise by měla náležitým způsobem zohledňovat rozdíl v povaze a účincích mezi nařízeními a směrnici.

Komise v důvodových zprávách rovněž ozřejmí, proč jsou navrhovaná opatření opodstatněná z hlediska zásady subsidiarity a proporcionality a jak jsou slučitelná se základními právy. Komise v nich mimoto popíše rozsah a výsledky veškerých uskutečněných konzultací s veřejností a se zúčastněnými stranami a zpětných hodnocení stávajících právních předpisů.

Pokud se plánuje změna právního základu, v jejímž důsledku se řádný legislativní postup změní na zvláštní legislativní postup, nebo se počítá s nelegislativním postupem, vymění si tři orgány své názory na tuto změnu.

Tři orgány se shodují na tom, že volba právního základu je právním vymezením, jež se musí zakládat na objektivních skutečnostech, které podléhají soudnímu přezkumu.

Komise nadále v plné míře plní svou institucionální úlohu, jejímž cílem je zajistit, aby byly dodržovány Smlouvy a judikatura Soudního dvora Evropské unie.

V. AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

26. Tři orgány poukazují na důležitou úlohu, kterou v právu Unie mají akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. Pokud se používají efektivně, transparentně a v odůvodněných případech, jedná se o nedílné nástroje zdokonalení tvorby právních předpisů, neboť tyto akty přispívají k jednoduchosti a aktuálnosti právních předpisů a k jejich účinnému a pohotovému provádění. Rozhodování o tom, zda využít akty v přenesené pravomoci či prováděcí akty a v jaké míře, přísluší v mezích stanovených Smlouvami normotvůrci.

27. Tři orgány uznávají nezbytnost sladit všechny stávající právní předpisy s právním rámcem zavedeným Lisabonskou smlouvou, a zejména nezbytnost přiřadit vysokou prioritu urychlené harmonizaci všech základních aktů, jež stále uvádějí regulativní postup s kontrolou. Komise tuto harmonizaci navrhne do konce roku 2016.

28. Tři orgány se dohodly na Obecné shodě o aktech v přenesené pravomoci a souvisejících vzorových ustanoveních (dále jen „obecná shoda“), které jsou připojeny k této obecné shodě. V souladu s obecnou shodou a v zájmu větší transparentnosti a intenzivnějších konzultací se Komise zavazuje zjišťovat před přijímáním aktů v přenesené pravomoci všechna nezbytná odborná fakta, a to mimo jiné prostřednictvím konzultací s odborníky z členských států a prostřednictvím veřejných konzultací.

Mimoto, kdykoli je v raných fázích přípravy návrhů prováděcích aktů zapotřebí širších odborných znalostí, využívá Komise podle potřeby skupin odborníků, cílených konzultací se zúčastněnými stranami anebo veřejných konzultací.

V zájmu zajištění rovného přístupu ke všem informacím obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států. Odborníci Evropského parlamentu a Rady mají mít automatický přístup na setkání skupin odborníků Komise, na něž jsou pozváni odborníci z členských států a jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

Komise může být pozvána na zasedání v Evropském parlamentu nebo v Radě, aby mohly proběhnout další výměny názorů na přípravu aktů v přenesené pravomoci.

Tři orgány zahájí jednání bez zbytečného odkladu po vstupu této dohody v platnost s cílem doplnit obecnou shodu o aktech v přenesené pravomoci o nezávazná kritéria pro uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.

29. Tři orgány se zavazují, že do konce roku 2017 a v těsné spolupráci zřídí společný rejstřík pro akty v přenesené pravomoci, jenž bude poskytovat dobře strukturovaným a uživatelsky vstřícným způsobem informace tak, aby se zvýšila transparentnost, usnadnilo plánování a zajistila sledovatelnost všech jednotlivých fází životního cyklu aktů v přenesené pravomoci.

30. Co se týče výkonu prováděcích pravomocí Komise, tři orgány souhlasí s tím, že v právních předpisech Unie je třeba se zdržet zavádění dalších procedurálních náležitostí, jež by pozměnily kontrolní mechanismy uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾. Po výběrech, které své úkoly provádějí postupem stanoveným v tomto nařízení, by se nemělo požadovat, aby vykonávaly další funkce.

31. Pokud Komise uvede objektivní důvody založené na věcné souvislosti mezi dvěma či více přenesenými pravomocemi obsaženými v jednom legislativním aktu a jestliže legislativní akt nestanoví jinak, lze přenesené pravomoci spojovat. Konzultace při přípravě aktů v přenesené pravomoci slouží i k tomu, aby se ukázalo, mezi kterými přenesenými pravomocemi lze vidět věcnou souvislost. Evropský parlament nebo Rada v takových případech jasně uvedou, ke kterým přeneseným pravomocím se jejich případná námitka vztahuje.

VI. TRANSPARENTNOST A KOORDINACE LEGISLATIVNÍHO PROCESU

32. Tři orgány uznávají, že řádný legislativní postup se rozvinul na základě pravidelných kontaktů ve všech fázích postupu. Zůstávají odhodlány k dalšímu zlepšování práce v rámci tohoto postupu v souladu se zásadami loajální spolupráce, transparentnosti, odpovědnosti a účinnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tři orgány se shodují zejména na tom, že Evropský parlament a Rada jakožto společní normotvůrci mají vykonávat své pravomoci za rovných podmínek. Komise vykonává svou úlohu zprostředkovatele tím, že k oběma normotvorným složkám přistupuje stejně a při plném dodržování úloh, které třem orgánům přidělují Smlouvy.

33. Příslušnými postupy, včetně vzájemného dialogu, se tři orgány v průběhu legislativního procesu pravidelně vzájemně informují o své činnosti, o jednáních, která mezi nimi probíhají, a o případné jakékoliv zpětné vazbě, kterou jí mohou poskytnout zúčastněné strany.

34. Evropský parlament a Rada jakožto společní normotvůrci souhlasí, že je důležité udržovat již před interinstitucionálními jednáními těsné kontakty v zájmu dosažení lepšího vzájemného porozumění svým příslušným postojům. Za tímto účelem budou v rámci legislativního postupu usnadňovat vzájemnou výměnu názorů a informací, mimo jiné prostřednictvím pravidelného přizvání zástupců ostatních orgánů k neformálním výměnám názorů.

35. Evropský parlament a Rada v zájmu efektivnosti zajistí lepší synchronizaci, pokud jde o jejich zpracovávání legislativních návrhů. Evropský parlament a Rada budou konkrétně porovnávat orientační harmonogramy jednotlivých fází vedoucích ke konečnému přijetí každého legislativního návrhu.

36. V příslušných případech se mohou tři orgány domluvit na koordinaci úsilí v zájmu urychlení legislativního procesu, přičemž zajistí, že budou respektovány pravomoci normotvůrců a zachována kvalita právních předpisů.

37. Tři orgány se shodují, že poskytování informací vnitrostátním parlamentům jim musí umožnit plně vykonávat své pravomoci v souladu se Smlouvami.

38. Tři orgány zajistí transparentnost legislativních postupů na základě příslušných právních předpisů a judikatury, včetně odpovídajícího přístupu k trojstranným jednáním.

Zlepší komunikaci s veřejností v průběhu celého legislativního cyklu a zejména budou společně ohlašovat úspěšný výsledek legislativního procesu v rámci řádného legislativního postupu, jakmile dosáhnou dohody, a to konkrétně na společných tiskových konferencích nebo jinými vhodnými prostředky.

39. Tři orgány se zavazují, že v zájmu usnadnění sledovatelnosti jednotlivých fází legislativního procesu určí do 31. prosince 2016 způsoby dalšího rozvoje platforem a nástrojů za tímto účelem s cílem vytvořit zvláštní společnou databázi o aktuálním stavu legislativních návrhů.

40. Tři orgány uznávají, že je důležité zajistit, aby každý z nich mohl vykonávat svá práva a plnit své povinnosti zakotvené ve Smlouvách, jak je vykládá Soudní dvůr Evropské unie v souvislosti se sjednáváním a uzavíráním mezinárodních dohod.

Tři orgány se zavazují, že do šesti měsíců od vstupu této dohody v platnost se sejdou s cílem zahájit jednání o zdokonalených praktických ujednáních pro spolupráci a sdílení informací v rámci Smluv v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

VII. PROVÁDĚNÍ A UPLATŇOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ UNIE

41. Tři orgány se shodují na důležitosti strukturovanější vzájemné spolupráce v zájmu posouzení uplatňování a účinnosti práva Unie za účelem jeho zlepšení prostřednictvím budoucích právních předpisů.

42. Tři orgány zdůrazňují, že právní předpisy Unie je zapotřebí pohotově a správně uplatňovat v členských státech. Lhůta pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu bude co možná nejkratší a obecně nebude delší než dva roky.

43. Tři orgány vyzývají členské státy, aby při přijímání opatření, kterými provádějí právní předpisy Unie ve vnitrostátním právu nebo kterými plní rozpočet EU, jasně informovaly veřejnost o těchto opatřeních. Pokud se členské státy při provádění směrnic ve vnitrostátním právu rozhodnou přidat další prvky, které s těmito právními předpisy Unie nijak nesouvisejí, mělo by být možné je rozpoznat, buď prostřednictvím prováděcího aktu nebo aktů nebo prostřednictvím souvisejících dokumentů.

44. Tři orgány vyzývají členské státy ke spolupráci s Komisí, pokud jde o získávání informací a údajů potřebných k monitorování a hodnocení způsobu, jakým je prováděno právo Unie. Tři orgány připomínají a zdůrazňují význam společného politického prohlášení členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ a společného politického prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 o informativních dokumentech, které se týkají informativních dokumentů přikládaných k oznámení o prováděcích opatřeních.

45. Komise i nadále podává každý rok Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování právních předpisů Unie. Zpráva Komise případně obsahuje odkaz na informace uvedené v bodu 43. Komise může poskytnout další informace o stavu provádění daného právního aktu.

VIII. ZJEDNODUŠOVÁNÍ

46. Tři orgány potvrzují svůj závazek častěji a při plném respektování ustanovení interinstitucionální dohody ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů využívat k úpravě stávajících právních předpisů legislativní metodu přepracování. V případech, kdy není metoda přepracování vhodná, předloží Komise co nejdříve po přijetí pozměňujícího aktu návrh v souladu s ustanoveními interinstitucionální dohody ze dne 20. prosince 1994 o zrychlené pracovní metodě pro úřední kodifikaci právních předpisů. Pokud Komise tento návrh nepředloží, uvede důvody, proč tak neučinila.

47. Tři orgány se zavazují, že budou prosazovat nejúčinnější regulační nástroje, jako je harmonizace a vzájemné uznávání, s cílem zabránit nadměrné regulaci a administrativní zátěži a dosáhnout cílů Smluv.

48. Tři orgány se shodují, že budou spolupracovat na aktualizaci a zjednodušení právních předpisů a zamezení nadměrné regulaci a administrativní zátěži pro občany, správní orgány a podniky, zejména malé a střední podniky, a zároveň zajistí, že právní předpisy dosáhnou svých cílů. Tři orgány se v této souvislosti shodují, že si před finalizací pracovního programu Komise vymění názory na tuto otázku.

Komise se zavazuje, že každý rok v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) předloží přehled výsledků, kterých Unie dosáhla při úsilí o zjednodušení právních předpisů, zamezení nadměrné regulaci a snížení administrativní zátěže.

Kdykoli to bude možné, Komise kvantifikuje potenciál jednotlivých návrhů nebo právních aktů z hlediska snížení regulační zátěže nebo úspor, přičemž bude vycházet z činnosti orgánů v oblasti posuzování dopadů a hodnocení a z příspěvku členských států a zúčastněných stran a zohlední náklady a přínosy předpisů Unie.

Komise taktéž posoudí, zda lze v rámci jejího programu REFIT stanovit cíle pro snížení zátěže v konkrétních odvětvích.

IX. PLNĚNÍ A MONITOROVÁNÍ TÉTO DOHODY

49. Tři orgány podniknou nezbytné kroky k tomu, aby disponovaly prostředky a zdroji nezbytnými pro řádné plnění této dohody.

50. Plnění této dohody budou tři orgány společně a v pravidelných intervalech monitorovat, a to na politické úrovni prostřednictvím každoročních diskusí a na odborné úrovni v rámci interinstitucionální koordinační skupiny.

X. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

51. Tato interinstitucionální dohoda nahrazuje interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 16. prosince 2003 ⁽²⁾ a interinstitucionální společný přístup k posuzování dopadů z listopadu 2005 ⁽³⁾.

Příloha této dohody nahrazuje obecnou shodu o aktech v přenesené pravomoci z roku 2011.

52. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/better_regulation/documents/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. aprill 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasburgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

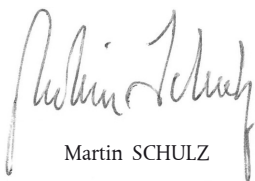
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Întocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. apríla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

Za Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

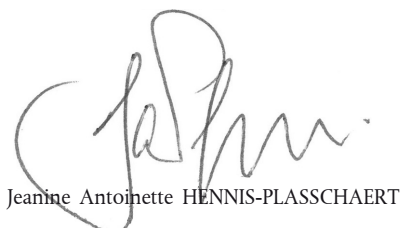
Za Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nöukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

Za Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Komisioon puolesta
 På kommissionens vägnar

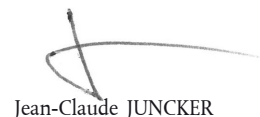
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Președintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Obecná shoda mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o aktech v přenesené pravomoci**I. Oblast působnosti a obecné zásady**

1. Tato obecná shoda vychází z obecné shody o aktech v přenesené pravomoci z roku 2011, kterou nahrazuje, a zjednodušuje postup, který byl následně stanoven Evropským parlamentem a Radou. Obsahuje praktická ujednání a dohodnutá vyjasnění a preference týkající se přenesení legislativní pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Tento článek vyžaduje, aby byly v každém legislativním aktu, v němž je stanoveno přenesení pravomoci (dále jen „základní akt“), výslovně vymezeny cíle, obsah, rozsah a doba trvání daného přenesení.
2. Při výkonu svých pravomocí a v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvě o fungování EU spolupracují Evropský parlament, Rada a Komise (dále jen „tři orgány“) během celého postupu, aby zajistily bezproblémový výkon přenesené pravomoci a účinnou kontrolu této pravomoci Evropským parlamentem a Radou. Za tímto účelem jsou udržovány odpovídající kontakty na administrativní úrovni.
3. Dotčené orgány se v závislosti na postupu přijímání základního aktu zavazují, že při navrhování přenesení pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, nebo provádění tohoto přenesení pravomoci, budou pokud možno zohledňovat vzorová ustanovení uvedená v dodatku k této obecné shodě.

II. Konzultace při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci

4. Komise při přípravě návrhů aktů v přenesené pravomoci konzultuje odborníky, které jmenuje každý členský stát. Odborníci z členských států jsou včas konzultováni ohledně každého návrhu aktu v přenesené pravomoci, kterou útvary Komise připravily (*). Návrhy aktů v přenesené pravomoci se sdílejí s odborníky z členských států. Tyto konzultace probíhají v rámci stávajících skupin odborníků nebo v rámci ad hoc setkání s odborníky z členských států, které Komise zve prostřednictvím stálých zastoupení všech členských států. Je na členských státech rozhodnout, kteří odborníci se mají zúčastnit. Odborníci členských států obdrží návrhy aktů v přenesené pravomoci, návrh pořadu jednání a jakékoli další relevantní dokumenty včas, aby měli dostatek času na přípravu.
5. Na konci každého setkání s odborníky z členských států nebo v návaznosti na tato setkání oznámí útvary Komise, jaké závěry z diskusí vyvodily, včetně toho, jak zohlední názory odborníků a jak hodlají postupovat. Tyto závěry se zaznamenají v zápisech ze setkání.
6. Součástí přípravy a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci mohou být rovněž konzultace se zúčastněnými stranami.
7. Jestliže se věcný obsah návrhu aktu v přenesené pravomoci nějak změní, dá Komise odborníkům z členských států příležitost vyjádřit se k pozměněnému znění (v příslušných případech písemně).
8. Proces konzultace se shrne v důvodové zprávě připojené k aktu v přenesené pravomoci.
9. Komise pravidelně zpřístupňuje orientační seznamy plánovaných aktů v přenesené pravomoci.

(*) Specifika postupu pro vypracování regulačních technických norem (RTN), popsaná v nařízeních o evropských orgánech dohledu [nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84), se zohlední, aniž jsou dotčena ujednání o konzultacích, jak stanoví tato dohoda.

10. Komise při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci zajišťuje včasné a současné předávání všech dokumentů, včetně návrhů aktů, Evropskému parlamentu a Radě a současně odborníkům z členských států.
11. Jestliže to považují za nezbytné, mohou Evropský parlament i Rada vysílat odborníky na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci, na něž jsou pozváni odborníci z členských států. Evropský parlament a Rada za tímto účelem obdrží plán zasedání na nadcházející měsíce a pozvánky na všechna setkání odborníků.
12. Tři orgány si navzájem sdělí své příslušné funkční elektronické schránky, jež mají být použity k předávání a přijímání všech dokumentů souvisejících s akty v přenesené pravomoci. K tomuto účelu se bude používat rejstřík, uvedený v bodě 29 této dohody, jakmile bude zřízen.

III. Ujednání týkající se předávání dokumentů a výpočtu lhůt

13. Komise prostřednictvím vhodného mechanismu oficiálně předává akty v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě. S utajovanými dokumenty se zachází v souladu s vnitřními správními postupy, které vypracuje každý z orgánů za účelem zajištění veškerých požadovaných záruk.
14. Aby mohly Evropský parlament a Rada vykonávat práva uvedená v článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie ve lhůtách, jež stanoví jednotlivé základní akty, nepředává jim Komise žádné akty v přenesené pravomoci během následujících období:

— od 22. prosince do 6. ledna,

— od 15. července do 20. srpna.

Tato období se použijí pouze v případě, že lhůta pro vyslovení námítky je založena na bodu 18.

Tato období se nepoužijí v případě aktů v přenesené pravomoci přijatých postupem pro naléhavé případy uvedeným v části VI této obecné shody. Je-li akt v přenesené pravomoci přijat postupem pro naléhavé případy během jednoho z období stanovených v prvním pododstavci, lhůta pro vyslovení námítky stanovená v základním aktu začíná plynout až po ukončení uvedeného období.

Do října roku, jenž předchází roku konání voleb do Evropského parlamentu, se tři orgány dohodnou na způsobu oznamování aktů v přenesené pravomoci během volební přestávky.

15. Lhůta pro vyslovení námitek začíná běžet v okamžiku, kdy Evropský parlament a Rada obdrží všechny úřední jazykové verze aktu v přenesené pravomoci.

IV. Doba trvání přenesené pravomoci

16. Základní akt může zmocnit Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci na dobu neurčitou nebo určitou.
17. Je-li stanovena doba určitá, měl by základní akt v zásadě stanovit automatické prodloužení přenesení pravomoci o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námítku nejpozději tři měsíce před koncem každého období. Nejpozději devět měsíců před koncem každého období vypracuje Komise o přenesené pravomoci zprávu. Tímto bodem není dotčeno právo Evropského parlamentu a Rady přenesení pravomoci zrušit.

V. Lhůty pro vyslovení námitek Evropským parlamentem a Radou

18. Aniž je dotčen postup pro naléhavé případy, lhůta pro vyslovení námitek stanovená případ od případu pro každý základní akt by v zásadě měla být alespoň dvouměsíční a mělo by být možné ji pro každý orgán (Evropský parlament nebo Radu) na jeho podnět o dva měsíce prodloužit.

19. Akt v přenesené pravomoci však může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada Komisi informují, že námitky nevysloví.

VI. Postup pro naléhavé případy

20. Postup pro naléhavé případy by měl být vyhrazen pro výjimečné případy, jako jsou otázky zabezpečení a bezpečnosti, ochrana zdraví a bezpečnosti nebo vnější vztahy (včetně humanitárních krizí). Evropský parlament a Rada by měly volbu postupu pro naléhavé případy zdůvodnit v základním aktu. Situace, kdy má být použit postup pro naléhavé případy, se upřesní v základním aktu.
21. Komise se zavazuje, že bude Evropský parlament a Radu plně informovat o možnosti přijmout akt v přenesené pravomoci postupem pro naléhavé případy. Jakmile útvary Komise takovou možnost zjistí, neformálně na ni upozorní sekretariáty Evropského parlamentu a Rady prostřednictvím funkčních elektronických schránek uvedených v bodě 12.
22. Akt v přenesené pravomoci přijatý postupem pro naléhavé případy vstupuje v platnost bezodkladně a použije se, pokud proti němu není ve lhůtě stanovené v základním aktu vyslovena námitka. Dojde-li k vyslovení námítky Evropským parlamentem nebo Radou, Komise tento akt zruší okamžitě poté, co ji Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námítek.
23. Při oznamování aktu v přenesené pravomoci přijatého postupem pro naléhavé případy Evropskému parlamentu a Radě uvede Komise důvody, které vedly k použití tohoto postupu.

VII. Zveřejňování v Úředním věstníku

24. Akty v přenesené pravomoci se zveřejňují v řadě L *Úředního věstníku Evropské unie* až po uplynutí lhůty pro vyslovení námítek, s výjimkou případů uvedených v bodě 19. Akty v přenesené pravomoci přijaté postupem pro naléhavé případy se zveřejňují bezodkladně.
25. Aniž je dotčen článek 297 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodnutí Evropského parlamentu nebo Rady o zrušení přenesení pravomoci, o vyslovení námítek proti aktu v přenesené pravomoci přijatému postupem pro naléhavé případy nebo o vyslovení nesouhlasu s automatickým obnovením přenesení pravomoci se rovněž zveřejňují v řadě L *Úředního věstníku Evropské unie*. Rozhodnutí o zrušení přenesení pravomoci vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.
26. Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* rovněž zveřejňuje rozhodnutí, kterými se ruší akty v přenesené pravomoci přijaté postupem pro naléhavé případy.

VIII. Vzájemná výměna informací, zejména v případě zrušení přenesení pravomoci

27. V rámci výkonu svých práv při použití podmínek stanovených v základním aktu se Evropský parlament a Rada vzájemně informují a informují Komisi.
28. Pokud Evropský parlament nebo Rada zahájí postup, který by mohl vést ke zrušení přenesení pravomoci, informuje druhé dva orgány nejpozději jeden měsíc před přijetím rozhodnutí o zrušení.
-

Dodatek

Vzorová ustanovení

Bod odůvodnění:

Za účelem ... [účel přenesení pravomoci] by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o ... [obsah a rozsah přenesené pravomoci]. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

Článek nebo články, kterými se přenášejí pravomoci

[Komise přijme / Komisi je svěřena pravomoc přijímat] akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem [A], pokud jde o ... [obsah a rozsah přenesené pravomoci].

Odstavec, který se doplní v případě postupu pro naléhavé případy:

Ve zvláště závažných naléhavých případech ... [obsah a rozsah přenesené pravomoci] se na akty v přenesené pravomoci podle tohoto článku použije postup stanovený v článku [B].

Článek [A]

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

[Doba trvání přenesení pravomoci]

Možnost 1:

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [článcích] ... je svěřena Komisi na dobu neurčitou od ... [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost či jiný datum stanovený společně normotvůrci].

Možnost 2:

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [článcích] ... je svěřena Komisi na dobu X let od ... [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost či jiný datum stanovený společně normotvůrci]. Nejpozději devět měsíců před koncem tohoto ... období vypracuje Komise o přenesené pravomoci zprávu. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

Možnost 3:

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku [článcích] ... je svěřena Komisi na dobu ... let od ... [datum vstupu základního legislativního aktu v platnost či jiný datum stanovený společně normotvůrci].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku [článcích] ... kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku [článků] ... vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě [dvou měsíců] ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Článek, který se doplní v případě postupu pro naléhavé případy:

Článek [B]

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
 2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. [A] odst. 6. V takovém případě Komise tento akt zruší okamžitě poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.
-

II

(Nelegislativní akty)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A KOMISE U PŘÍLEŽITOSTI PŘIJETÍ INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY O ZDOKONALENÍ TVORBY PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ ZE DNE 13. DUBNA 2016

Evropský parlament a Komise se domnívají, že dohoda ⁽¹⁾ zohledňuje rovnováhu mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí i jejich příslušné pravomoci, stanovené ve Smlouvách.

Není jí dotčena rámcová dohoda ze dne 20. října 2010 o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY A KOMISE ZE DNE 19. DUBNA 1995 O PRAVIDLECH PRO VÝKON VYŠETŘOVACÍHO PRÁVA EVROPSKÉHO PARLAMENTU¹

Evropský parlament, Rada a Komise,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 20b této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 193 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 107b této smlouvy,

vzhledem k tomu, že při stanovení pravidel pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu by měla být dodržena ustanovení smluv o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že dočasné vyšetřovací výbory musí mít k dispozici prostředky potřebné k výkonu své funkce; že je proto důležité, aby členské státy a orgány a instituce Evropských společenství přijaly všechna opatření k usnadnění výkonu této funkce;

vzhledem k tomu, že utajení a důvěrnost jednání dočasných vyšetřovacích výborů musí být chráněny;

vzhledem k tomu, že na žádost jednoho ze tří dotyčných orgánů lze po skončení tohoto volebního období Evropského parlamentu pravidla pro výkon vyšetřovacího práva přezkoumat na základě zkušeností,

SPOLEČNOU DOHODOU PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu stanoví toto rozhodnutí v souladu s článkem 20b Smlouvy o ESUO, článkem 193 Smlouvy o ES a článkem 107b Smlouvy o ESAE.

Článek 2

1. Evropský parlament může, za podmínek a v mezích stanovených smlouvami uvedenými v článku 1, při plnění svých úkolů na žádost čtvrtiny členů zřídit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství, které se jeví jako akt orgánu nebo instituce Evropských společenství, orgánu veřejné správy některého členského státu nebo osob zmocněných právními předpisy Společenství k uplatňování tohoto práva.

Složení a jednací řád dočasných vyšetřovacích výborů stanoví Evropský parlament.

¹Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

Rozhodnutí zřídit dočasný vyšetřovací výbor, ve kterém se vymezí zejména jeho účel a lhůta pro podání jeho zprávy, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Dočasný vyšetřovací výbor vykonává své úkoly v souladu s pravomocemi udělenými Smlouvami orgánům a institucím Evropských společenství.

Členové dočasného vyšetřovacího výboru a veškeré další osoby, které se na základě svých povinností obeznámily se skutečnostmi, informacemi, poznatky, dokumenty nebo předměty, jejichž utajení musí být zachovááno podle předpisů přijatých členským státem nebo orgánem Společenství, jsou povinni je držet v tajnosti před každou neoprávněnou osobou a před veřejností, a to i po ukončení jejich funkce.

Jednání a svědecké výpovědi jsou veřejné. Zasedání se koná s vyloučením veřejnosti, jestliže o to požádá jedna čtvrtina členů vyšetřovacího výboru nebo orgány Společenství nebo členských států nebo v případech, kdy dočasný vyšetřovací výbor projednává utajované informace. Svědkové a znalci mají právo přednést své prohlášení nebo svědectví v neveřejném zasedání.

3. Dočasný vyšetřovací výbor smí vyšetřovat záležitosti projednávané před vnitrostátním soudem nebo před Evropským soudním dvorem, dokud soudní projednávání neskončí.

Do dvou měsíců od zveřejnění podle odstavce 1 nebo od obdržení informace o obvinění z porušení právních předpisů Společenství členským státem vysloveném před dočasným vyšetřovacím výborem může Komise oznámit Evropskému parlamentu, že záležitost, která má být projednávána dočasným vyšetřovacím výborem, se stává předmětem předsoudního postupu Společenství; v těchto případech přijme dočasný vyšetřovací výbor všechna nezbytná opatření, která umožní Komisi plný výkon pravomocí, které jí svěřují Smlouvy.

4. Dočasný vyšetřovací výbor ukončí svou činnost předložením zprávy ve lhůtě, která mu je stanovena při zřízení, nebo nejpozději po uplynutí lhůty nejvýše dvanácti měsíců od dne jeho zřízení, v každém případě koncem parlamentního období.

Evropský parlament může tuto dvanáctiměsíční lhůtu dvakrát odůvodněným rozhodnutím prodloužit o tři měsíce. Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

5. Dočasný vyšetřovací výbor nesmí být zřízen nebo znovuzřízen k věci, které již dočasný vyšetřovací výbor šetřil, pokud neuplynulo alespoň dvanáct měsíců od předložení zprávy o tomto šetření nebo od ukončení jejího úkolu a pokud se neobjevily nové skutečnosti.

Článek 3

1. Dočasný vyšetřovací výbor provádí šetření nutná k tomu, aby ověřil obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství za níže uvedených podmínek.

2. Dočasný vyšetřovací výbor může vyzvat určitý orgán nebo instituci Evropských společenství nebo vládu členského státu, aby jmenovala jednoho ze svých členů k účasti na jejích jednáních.

3. Na odůvodněnou žádost dočasného vyšetřovacího výboru jmenují dotyčné členské státy a orgány nebo instituce Společenství vyššího úředníka nebo jiného zaměstnance, kterého zmocní, aby vystupoval před dočasným vyšetřovacím výborem, nebrání-li tomu důvody utajení

nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

Tito vyšší úředníci nebo zaměstnanci se vyjadřují jménem svých vlád a institucí a podle jejich pokynů. Nadále jsou vázáni povinnostmi vyplývajících z jejich služebního postavení.

4. Orgány členských států a orgány nebo instituce Evropských společenství poskytují dočasnému vyšetřovacímu výboru na jeho žádost nebo z vlastního podnětu dokumenty nezbytné k výkonu jeho úkolů, nebrání-li jim v tom důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

5. Odstavce 3 a 4 nejsou dotčeny jiné předpisy členských států, které zakazují, aby úředníci vystupovali nebo aby byly dokumenty předloženy.

Prekážku vyplývající z důvodů utajení, veřejné či státní bezpečnosti nebo předpisů uvedených v prvním pododstavci musí Evropskému parlamentu sdělit zástupce zmocněný zavazovat vládu daného členského státu nebo orgán Společenství.

6. Orgány ani instituce Evropských společenství nesmějí dočasnému vyšetřovacímu výboru předložit dokumenty pocházející z některého členského státu, aniž by o tom tento stát nejdříve uvědomily.

Nesmějí postoupit dočasnému vyšetřovacímu výboru žádné dokumenty, na které se vztahuje odstavec 5, aniž by nejdříve získaly souhlas daného státu.

7. Odstavce 3, 4 a 5 se vztahují na fyzické i právnické osoby zmocněné právem Společenství k jeho uplatňování.

8. Pokud je to k výkonu jeho úkolů nezbytné, může dočasný vyšetřovací výbor požádat kteroukoli jinou osobu, aby před ním vypovídala jako svědek. Dočasný vyšetřovací výbor musí uvědomit každou osobu zmíněnou během šetření, které by to mohlo přivodit újmu; vyslechne ji, jestliže o to požádá.

Článek 4

1. Informace, které dočasný vyšetřovací výbor získá, smějí být použity pouze k výkonu jeho úkolů. Jestliže obsahují prvky tajné nebo důvěrné povahy nebo jména osob, nesmějí být zveřejněny.

Správní opatření a procedurální pravidla nezbytná k ochraně utajení a důvěrnosti jednání dočasných vyšetřovacích komisí přijímá Evropský parlament.

2. Dočasný vyšetřovací výbor podává zprávu Evropskému parlamentu, který může rozhodnout o jejím zveřejnění s výhradou ustanovení odstavce 1.

3. Evropský parlament může zaslat orgánům nebo institucím Evropských společenství nebo členských států jakákoli doporučení, která přijme na základě zprávy dočasného vyšetřovacího výboru. Ty z nich vyvodí závěry, které považují za vhodné.

Článek 5

Každé sdělení určené členských států pro účely uplatňování tohoto rozhodnutí se provádí prostřednictvím jejich stálých zastoupení u Evropské unie.

Článek 6

Výše uvedená pravidla mohou být přezkoumána na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise na základě získaných zkušeností po skončení současného volebního období Evropského parlamentu.

Článek 7

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*

**ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZE DNE 18.
LISTOPADU 1999 O PODMÍNKÁCH VNITŘNÍHO VYŠETŘOVÁNÍ V
SOUVISLOSTI S PŘEDCHÁZENÍM PODVODŮM, ÚPLATKÁŘSTVÍ A
JAKÉKOLI NEDOVOLENÉ ČINNOSTI POŠKOZUJÍCÍ ZÁJMY
SPOLEČENSTVÍ**

Evropský parlament,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na článek 199 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 25 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 112 této smlouvy,

s ohledem na jednací řád, zejména čl. 186 písm. c)¹,

vzhledem k těmto důvodům:

nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999² a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999³ o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům stanoví, že úřad zahajuje a provádí správní vyšetřování v rámci orgánů, institucí, úřadů a agentur založených Smlouvou o ES nebo Smlouvou o Euratomu nebo na jejich základě;

odpovědnost Evropského úřadu pro boj proti podvodům, jak byla stanovena Komisí, se týká kromě ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Společenství před nedovoleným chováním, které by mohlo vést k správnímu nebo trestnímu řízení;

rámec boje proti podvodům by měl být rozšířen a jeho účinnost zvýšena využitím zkušeností získaných v oblasti správních vyšetřování;

na základě své správní autonomie by tedy všechny orgány, instituce, úřady a agentury měly svěřit úřadu provádění vnitřních správních vyšetřování s cílem odhalit závažné skutečnosti související s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství podle článku 11, čl. 12 odst. 2 a 3, článků 13, 14, 16 a čl. 17 odst. 1 služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „služební řád“), které poškozují zájmy Společenství a mohly by vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání nebo závažnému úřednímu pochybení podle článku 22 služebního řádu nebo k zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců či zaměstnanců Evropského parlamentu, na které se nevztahuje služební řád;

tato vyšetřování musí být prováděna v plném souladu s příslušnými ustanoveními smluv o založení Evropských společenství, zejména s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství, s příslušnými prováděcími předpisy a služebním řádem;

¹Článek nyní vypuštěn.

²Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

³Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

tato vyšetřování musí být prováděna za stejných podmínek ve všech orgánech, institucích, úřadech a agenturách Společenství; zadání tohoto úkolu Evropskému úřadu pro boj proti podvodům nesmí ovlivnit odpovědnosti orgánů, institucí, úřadů nebo agentur a nesmí nijak omezit právní ochranu dotčených osob;

do doby, než bude přijata změna služebního řádu, by měla být stanovena praktická opatření vymezující způsob, jakým mají členové orgánů a institucí, vedoucí úřadů a agentur, úředníci a zaměstnanci orgánů, institucí, úřadů a agentur spolupracovat v zájmu hladkého průběhu vnitřních vyšetřování,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Povinnost spolupracovat s Úřadem

Generální tajemník, všechna oddělení a úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu jsou povinni plně spolupracovat s pracovníky Úřadu pro boj proti podvodům a poskytovat jim veškerou pomoc nezbytnou pro vyšetřování. Za tímto účelem podávají pracovníkům úřadu veškeré potřebné informace a vysvětlení.

Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení smluv o založení Evropských společenství, zejména Protokolu o výsadách a imunitách a příslušných prováděcích předpisů, musí poslanci s tímto úřadem plně spolupracovat.

Článek 2

Povinnost podávat informace

Úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu, kteří se dozvědí o skutečnostech vedoucích k domněnce o možné existenci podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství, nebo o závažných skutečnostech souvisejících s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství nebo zaměstnanců, na které se nevztahuje služební řád, a které by mohly vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání, informují o tom neprodleně svého vedoucího nebo generálního ředitele nebo, pokud to považují za účelné, generálního tajemníka, nebo přímo Úřad pro boj proti podvodům, pokud se jedná o úředníka, nebo o zaměstnance, na kterého se nevztahuje služební řád, nebo v případě zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců, předsedu Evropského parlamentu.

Předseda, generální tajemník, generální ředitel a vedoucí oddělení Evropského parlamentu neprodleně sdělí tomuto úřadu jakékoli skutečnosti, které jsou jim známy a které jsou důvodem k domněnce o případu porušení předpisů uvedeném v prvním odstavci.

Úředníci nebo zaměstnanci Evropského parlamentu nesmějí být za žádných okolností vystaveni nerovnému či diskriminačnímu zacházení v důsledku předání informací uvedených v prvním a druhém odstavci.

Poslanci, kteří zjistí skutečnosti uvedené v prvním odstavci, o tom musí informovat předsedu Parlamentu, popřípadě, pokud to považují za účelné, přímo úřad.

Tímto článkem nejsou dotčeny požadavky na důvěrnost stanovené v právních předpisech nebo v jednacím řádu Evropského parlamentu.

Článek 3

Asistence bezpečnostní kanceláře

Na žádost ředitele Úřadu pro boj proti podvodům je při praktickém vyšetřování nápomocno úřadu oddělení bezpečnosti Evropského parlamentu.

Článek 4

Imunita a právo odmítnout svědectví

Předpisy upravující parlamentní imunitu poslanců a jejich právo odmítnout výpověď zůstávají nezměněny.

Článek 5

Informování zainteresované strany

V případě možného zapojení poslance, úředníka nebo zaměstnance o tom musí být dotčená strana neprodleně informována, neuškodí-li to vyšetřování. V žádném případě nesmějí být po ukončení vyšetřování vypracovány závěry, v nichž je uvedeno jméno poslance, úředníka nebo zaměstnance Evropského parlamentu, aniž by dotčená strana měla možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se jí týkají.

V případech, kdy povaha vyšetřování vyžaduje naprosté utajení a využití vyšetřovacích prostředků spadajících do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, mohou dostat dotčení poslanci se souhlasem předsedy Parlamentu a úředníci nebo zaměstnanci se souhlasem generálního tajemníka možnost se vyjádřit později, čímž bude povinnost udělit možnost vyjádřit se splněna.

Článek 6

Informace o uzavření vyšetřování bez dalšího řízení

Nepotvrdí-li se po ukončení vnitřního vyšetřování skutečnosti umožňující zahájit řízení proti poslanci, úředníkovi nebo zaměstnanci Evropského parlamentu, jehož se vyšetřování týkalo, je toto vnitřní vyšetřování uzavřeno rozhodnutím ředitele Úřadu pro boj proti podvodům, který o tom písemně informuje dotčenou stranu.

Článek 7

Zbavení imunity

Veškeré žádosti vnitrostátního policejního nebo soudního orgánu o zbavení úředníků a zaměstnanců Evropského parlamentu imunity před soudem v možných případech podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti musejí být předány k vyjádření řediteli úřadu. Týká-li se žádost o zbavení imunity poslance Evropského parlamentu, musí o tom být úřad informován.

Článek 8

Účinnost

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem jeho přijetí Evropským parlamentem.

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které jsou ECB svěřeny v rámci jednotného mechanismu dohledu

(2013/694/EU)

EVROPSKÝ PARLAMENT A EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,
- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 6 této smlouvy,
- s ohledem na jednací řád Parlamentu, zejména na čl. 127 odst. 1 tohoto řádu,
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ⁽¹⁾, zejména na čl. 20 odst. 8 a 9 tohoto nařízení,
- s ohledem na společné prohlášení, které vydali předseda Evropského parlamentu a prezident Evropské centrální banky při příležitosti hlasování Parlamentu o přijetí nařízení Rady (EU) č. 1024/2013,
- A. vzhledem k tomu, že nařízením (EU) č. 1024/2013 se Evropské centrální bance (ECB) svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, s cílem přispět k bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí a stabilitě finančního systému v Evropské unii a každém členském státě, který se účastní jednotného mechanismu dohledu;
- B. vzhledem k tomu, že článek 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že ECB je příslušným orgánem k provádění úkolů v oblasti dohledu, které jí byly svěřeny tímto nařízením;
- C. vzhledem k tomu, že pověření úkoly v oblasti dohledu pro Evropskou centrální banku znamená, že přijímá značnou odpovědnost za ochranu finanční stability v Unii, k čemuž má využívat svých pravomocí v oblasti dohledu co nejúčinnějším a nejprůměrnějším způsobem;
- D. vzhledem k tomu, že každé přenesení pravomocí v oblasti dohledu na Unii by mělo být vyváжено náležitými požadavky na odpovědnost; vzhledem k tomu, že podle článku 20 nařízení (EU) č. 1024/2013 je tedy ECB odpovědná za provádění nařízení Parlamentu a Radě coby demokraticky legitimizovaným orgánům, které zastupují občany Unie a členské státy;
- E. vzhledem k tomu, že čl. 20 odst. 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že ECB za podmínek stanovených ve Smlouvě o fungování Evropské Unie (Smlouva o fungování EU) loajálně spolupracuje při všech šetřeních prováděných Parlamentem;
- F. vzhledem k tomu, že čl. 20 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že je-li to nezbytné pro výkon pravomocí Parlamentu podle Smlouvy o fungování EU, vede předseda Rady dohledu ECB na požádání důvěrná ústní jednání za zavřenými dveřmi s předsedou a místopředsedy příslušného výboru Parlamentu o úkolech ECB v oblasti dohledu; vzhledem k tomu, že podle tohoto článku musí pravidla pro organizaci těchto jednání zaručovat naprostou důvěrnost v souladu s požadavky na důvěrnost, které ECB coby příslušnému orgánu ukládají příslušné právní předpisy Unie;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

- G. vzhledem k tomu, že podle čl. 15 odst. 1 Smlouvy o fungování EU mají orgány Unie jednat co nejotevřeněji; vzhledem k tomu, že podmínky, za nichž se dokument ECB považuje za důvěrný, jsou stanoveny v rozhodnutí ECB 2004/258/ES (ECB/2004/3) ⁽¹⁾; vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí stanoví, že všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v některém členském státě, mají právo na přístup k dokumentům ECB, s výhradou podmínek a omezení vymezených v tomto rozhodnutí; vzhledem k tomu, že v souladu s tímto rozhodnutím ECB odepře přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany některých veřejných nebo soukromých zájmů;
- H. vzhledem k tomu, že právem na zpřístupňování informací souvisejících s obezřetnostním dohledem nad úvěrovými institucemi nedisponuje ECB libovolně, ale toto zpřístupnění podléhá omezením a podmínkám stanoveným v příslušných právních předpisech Unie, kterými se řídí Parlament i ECB; vzhledem k tomu, že podle čl. 37.2 statutu Evropského systému centrálních bank a ECB („statut ESCB“) podléhají osoby mající přístup k údajům, na něž se vztahují právní předpisy Unie ukládající povinnost mlčenlivosti, těmto právním předpisům Unie;
- I. vzhledem k tomu, že podle 55. bodu odůvodnění nařízení (EU) č. 1024/2013 by veškeré povinnosti v oblasti podávání zpráv Parlamentu měly podléhat příslušným požadavkům na zachování služebního tajemství; vzhledem k tomu, že 74. bod odůvodnění a čl. 27 odst. 1 nařízení stanoví, že členové Rady dohledu, řídící výbor, zaměstnanci ECB a zaměstnanci vyslaní zúčastněnými členskými státy vykonávající povinnosti dohledu jsou vázáni požadavky na zachování služebního tajemství stanovenými v článku 37 statutu ESCB a v příslušných aktech práva Unie; vzhledem k tomu, že článek 339 Smlouvy o fungování EU a článek 37 statutu ESCB stanoví, že členové řídících orgánů a zaměstnanci ECB a národních centrálních bank jsou vázáni povinností zachovávat služební tajemství;
- J. vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 10.4 statutu ESCB jsou zasedání Rady guvernérů ECB důvěrná;
- K. vzhledem k tomu, že čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie, a pokud jsou těmito právními předpisy směrnice, pak i vnitrostátní právní předpisy provádějící tyto směrnice;
- L. vzhledem k tomu, že s výhradou budoucích změn či budoucích příslušných právních aktů ukládají ustanovení právních předpisů Unie týkající se nakládání s informacemi, jež jsou považovány za důvěrné, zejména články 53 až 62 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾, příslušným orgánům a jejich zaměstnancům odpovědným za dohled nad úvěrovými institucemi přísnou povinnost zachovávat služební tajemství; vzhledem k tomu, že všichni, kdo pracují nebo pracovali pro příslušné orgány, jsou vázáni povinností zachovávat služební tajemství; vzhledem k tomu, že důvěrné informace, které tyto osoby získají při výkonu svých povinností, mohou sdělit pouze v souhrnné nebo obecné podobě, z níž nelze určit totožnost jednotlivých úvěrových institucí, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem;
- M. vzhledem k tomu, že čl. 27 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, je ECB v rámci omezení a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie oprávněna vyměňovat si informace s vnitrostátními orgány nebo orgány a subjekty Unie v případě, že příslušné právní předpisy Unie dovolují vnitrostátním příslušným orgánům sdělovat uvedeným subjektům informace nebo že členské státy mohou takové sdělování informací podle příslušných právních předpisů Unie umožnit;
- N. vzhledem k tomu, že porušení služebního tajemství v souvislosti s informacemi týkajícími se dohledu by mělo vést k náležitým postihům; vzhledem k tomu, že Parlament by měl vypracovat vhodný rámec pro následná opatření ve všech případech porušení důvěrnosti, kterého se dopustí jeho poslanci či zaměstnanci;
- O. vzhledem k tomu, že zaměstnanci ECB podílející se na plnění úkolů ECB v oblasti dohledu musí být od zaměstnanců zapojených do plnění úkolů spjatých s měnovou politikou organizačně odděleni tak, aby byla plně dodržena ustanovení nařízení (EU) č. 1024/2013;
- P. vzhledem k tomu, že tato dohoda se netýká výměny důvěrných informací o měnové politice nebo o jiných úkolech ECB, které nepatří k úkolům svěřeným ECB nařízením (EU) č. 1024/2013;
- Q. vzhledem k tomu, že touto dohodou není dotčena odpovědnost příslušných vnitrostátních orgánů vůči vnitrostátním parlamentům v souladu s vnitrostátním právem;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky 2004/258/ES ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 42).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

R. vzhledem k tomu, že tato dohoda se netýká odpovědnosti a povinnosti podávat zprávy v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu Radě, Komisi či vnitrostátním parlamentům a nemá na tuto odpovědnost či povinnost vliv;

SE DOHODLY TAKTO:

I. ODPOVĚDNOST, PŘÍSTUP K INFORMACÍM, ZACHOVÁNÍ DŮVĚRNOSTI

1. Zprávy

— ECB každoročně předkládá Parlamentu zprávu („výroční zpráva“) o provádění úkolů, které jí byly svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013. Předseda Rady dohledu předkládá výroční zprávu Parlamentu na veřejném slyšení. Návrh výroční zprávy se Parlamentu poskytuje jako důvěrný dokument v jednom z úředních jazyků Unie čtyři pracovní dny před slyšením. Překlady do všech úředních jazyků Unie se poskytují následně. Výroční zpráva zahrnuje mimo jiné tyto body:

- i. výkon úkolů v oblasti dohledu,
 - ii. sdílení úkolů s vnitrostátními orgány dohledu,
 - iii. spolupráce s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány či orgány Unie,
 - iv. oddělení úkolů spjatých s měnovou politikou od úkolů v oblasti dohledu,
 - v. vývoj struktury a zaměstnanců dohledu, včetně počtu a národnostního složení vyslaných národních odborníků,
 - vi. dodržování kodexu chování,
 - vii. způsob výpočtu a výše poplatků za dohled,
 - viii. rozpočet na úkoly v oblasti dohledu,
 - ix. zkušenosti s podáváním oznámení na základě článku 23 nařízení (EU) č. 1024/2013 (oznamování porušení pravidel).
- V počáteční fázi vymezené v čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 předkládá ECB Parlamentu čtvrtletní zprávy o pokroku v operačním provádění nařízení zahrnující mimo jiné:
- i. vnitřní přípravu, organizaci a plánování činnosti,
 - ii. konkrétní opatření přijatá s cílem splnit podmínku oddělení funkcí spjatých s měnovou politikou od funkcí v oblasti dohledu,

iii. spolupráci s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány či orgány Unie,

iv. jakékoli překážky překonávané ECB při přípravě úkolů v oblasti dohledu,

v. jakékoli znepokojivé jevy či změny v kodexu chování.

— ECB svou výroční zprávu zveřejňuje na internetové stránce jednotného mechanismu dohledu. „Přímá informační e-mailová adresa“ (hotline) ECB bude rozšířena tak, aby konkrétně řešila dotazy související s jednotným mechanismem dohledu. Ze zpětné vazby získávané prostřednictvím e-mailů bude ECB čerpat při přípravě oddílů věnovaného často kladeným otázkám na internetových stránkách jednotného mechanismu dohledu.

2. Slyšení a důvěrná ústní jednání

— Na žádost příslušného výboru Parlamentu se předseda Rady dohledu účastní **řádných** veřejných slyšení týkajících se plnění úkolů v oblasti dohledu. Příslušný výbor Parlamentu a ECB se dohodnou na termínech uspořádání dvou takových slyšení v následujícím roce. Žádosti o změny dohodnutých termínů se podávají písemně.

— Předseda Rady dohledu může být mimoto zván k účasti na dodatečných **ad hoc** výměnách názorů s příslušným výborem Parlamentu ohledně otázek týkajících se dohledu.

— Je-li to nezbytné k výkonu pravomocí Parlamentu v souladu se Smlouvou o fungování EU a právem Unie, předseda příslušného výboru může písemně a s udáním důvodů žádat o uspořádání zvláštních **důvěrných** schůzí s předsedou Rady dohledu. Takové schůze se konají ve vzájemně dohodnutém termínu.

— Všichni účastníci zvláštních **důvěrných** schůzí musí dodržovat stejné požadavky na zachování důvěrnosti jako členové Rady dohledu a zaměstnanci ECB pověřeni dohledem.

— Na odůvodněnou žádost předsedy Rady dohledu nebo předsedy příslušného výboru Parlamentu a po vzájemné dohodě se **řádných** slyšení, výměn názorů **ad hoc** a **důvěrných** schůzí mohou účastnit zástupci ECB,

kteří jsou členy Rady dohledu, nebo vysoce postavení zaměstnanci pověřeni výkonem dohledu (generální ředitelé nebo jejich zástupci).

- Na jednotný mechanismus dohledu se vztahuje zásada otevřenosti orgánů Unie zakotvená ve Smlouvě o fungování EU. Diskuse probíhající při zvláštních **důvěrných** schůzích se řídí zásadou otevřenosti s přihlédnutím k relevantním okolnostem. Týkají se výměny důvěrných informací o plnění úkolů v oblasti dohledu v rámci omezení vyplývajících z právních předpisů Unie. Zpřístupnění informací může být omezeno právně stanovenými pravidly pro zachování důvěrnosti.
- Osoby zaměstnané Parlamentem a ECB nesmí zveřejňovat informace získané v rámci své činnosti související s výkonem úkolů svěřených ECB podle nařízení (EU) č. 1024/2013, a to ani poté, co výkon těchto činností skončily nebo takovéto zaměstnání opustily.
- **Řádná** slyšení, výměny názorů **ad hoc** a **důvěrné** schůze se mohou týkat veškerých aspektů činnosti a fungování jednotného systému dohledu zahrnutých do nařízení (EU) č. 1024/2013.
- Z **důvěrných** schůzí nejsou pořizovány žádné zápisy ani jiné záznamy. Nejsou vydávána žádná prohlášení pro tisk ani jiné sdělovací prostředky. Každý účastník důvěrné diskuse musí pokaždé podepsat čestné prohlášení, že nesdělí obsah těchto diskusí žádné třetí osobě.
- Těchto **důvěrných** schůzí se může účastnit pouze předseda Rady dohledu a předseda a místopředsedové příslušného výboru Parlamentu. Předsedu Rady dohledu i předsedu a místopředsedu příslušného výboru Parlamentu mohou doprovázet dva zaměstnanci ECB, respektive sekretariátu Parlamentu.

3. Odpovědi na otázky

- ECB odpovídá na písemné otázky Parlamentu písemně. Tyto otázky předsedovi Rady dohledu postupuje předseda příslušného výboru Parlamentu. Otázky musí být zodpovězeny v co nejkratší době, v každém případě do pěti týdnů od doby, kdy jsou předány ECB.
- ECB i Parlament vyhradí pro výše uvedené otázky a odpovědi zvláštní část internetových stránek.

4. Přístup k informacím

- ECB poskytne příslušnému výboru Parlamentu přinejmenším souhrnný a smysluplný záznam jednání Rady dohledu, který umožní získat přehled o diskusích, a to včetně anotovaného seznamu rozhodnutí. V případě námitek Rady guvernérů vůči návrhu rozhodnutí Rady dohledu v souladu s čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 informuje prezident ECB předsedu příslušného výboru Parlamentu o důvodech těchto námitek, a to v souladu s požadavky na zachování důvěrnosti uvedenými v této dohodě.
- V případě likvidace úvěrové instituce se nedůvěrné informace týkající se této úvěrové instituce zveřejňují *ex-post*, a to poté, co skončí veškerá omezení na poskytování příslušných informací vyplývajících z požadavků na zachování důvěrnosti.
- Poplatky za dohled a vysvětlení způsobu jejich výpočtu jsou zveřejněny na internetových stránkách ECB.
- ECB zveřejňuje na svých internetových stránkách příručku týkající se postupů v oblasti dohledu.

5. Ochrana utajovaných informací a dokumentů ECB

- Parlament provádí ochranná a bezpečnostní opatření odpovídající míře citlivosti informací ECB nebo dokumentů ECB a informuje v této záležitosti ECB. Za všech okolností jsou zpřístupněné informace nebo dokumenty použity výhradně za účelem, k němuž byly poskytnuty.
- Parlament žádá ECB o souhlas s jakýmkoli poskytnutím informací a dokumentů dalším osobám či institucím a obě instituce spolupracují v případě jakéhokoli soudního, správního nebo jiného řízení, v rámci něhož je požadován přístup k takovýmto informacím či dokumentům. ECB může Parlament požádat, aby v souvislosti se všemi či některými kategoriemi zpřístupňovaných informací a dokumentů vedl seznam osob, které mají k těmto informacím a dokumentům přístup.

II. VÝBĚROVÁ ŘÍZENÍ

- ECB podrobně stanoví a zveřejní kritéria pro výběr předsedy Rady dohledu, včetně vyváženého poměru dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností v oblasti finančního a makroobezřetnostního dohledu. Při stanovení kritérií bude ECB usilovat o nejvyšší profesní standardy a zohlední potřebu chránit zájmy Unie jako celku a rozmanitost ve složení Rady dohledu.

— Příslušnému výboru Parlamentu jsou dva týdny před tím, než Rada guvernérů ECB zveřejní oznámení o výběrovém řízení, sděleny podrobné informace (včetně výběrových kritérií a konkrétního profilu pracovního místa) o „otevřeném výběrovém řízení“ které má ECB v úmyslu použít při výběru předsedy.

— Rada guvernérů ECB informuje příslušný výbor Parlamentu o složení skupiny uchazečů o pozici předsedy (počet uchazečů, skladba odborných dovedností, zastoupení žen a mužů a jednotlivých národností atd.) a o metodě, pomocí níž jsou uchazeči posuzováni s cílem vypracovat užší seznam s nejméně dvěma kandidáty a nakonec vypracovat návrh ECB.

— ECB poskytne příslušnému výboru Parlamentu užší seznam kandidátů na pozici předsedy Rady dohledu. ECB poskytne tento užší seznam nejméně tři týdny před předložením svého návrhu na jmenování předsedy.

— Příslušný výbor Parlamentu může položit ECB otázky týkající se výběrových kritérií a užšího seznamu kandidátů do jednoho týdne od doby, kdy je obdrží. ECB na tyto otázky do dvou týdnů písemně odpoví.

— Schvalovací proces se skládá z následujících kroků:

— Návrhy na předsedu nebo místopředsedu předkládá ECB Parlamentu spolu s písemným vysvětlením příslušných důvodů.

— Veřejné slyšení navrhovaného předsedy a místopředsedy Rady dohledu se uskuteční v příslušném výboru Parlamentu.

— Parlament rozhodne o schválení kandidáta na předsedu a místopředsedu navrženého ECB hlasováním v příslušném výboru a na plenárním zasedání. Parlament se za běžných okolností při zohlednění svého kalendáře snaží přijmout rozhodnutí do šesti týdnů od předložení návrhu.

— Pokud není návrh na předsedu schválen, může ECB buď rozhodnout, že použije původní seznam kandidátů na tuto pozici, nebo znovu zahájit výběrové řízení, včetně vypracování a zveřejnění nového oznámení o výběrovém řízení.

— ECB předloží každý návrh na odvolání předsedy nebo místopředsedy z funkce Parlamentu a poskytne příslušné odůvodnění.

— Schvalovací proces zahrnuje:

— hlasování o návrhu usnesení v příslušném výboru Parlamentu a

— hlasování na plenárním zasedání o přijetí či zamítnutí tohoto usnesení.

— Pokud Parlament nebo Rada informují ECB o tom, že považují podmínky pro odvolání předsedy nebo místopředsedy Rady dohledu ve smyslu čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 za splněné, poskytne ECB písemně své stanovisko do čtyř týdnů.

III. ŠETŘENÍ

— Pokud v souladu s článkem 226 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ⁽¹⁾, Parlament zřídí vyšetřovací výbor, ECB v souladu s právními předpisy Unie poskytuje tomuto vyšetřovacímu výboru pomoc při výkonu jeho úkolů v souladu se zásadou loajální spolupráce.

— Veškeré činnosti vyšetřovacího výboru, při nichž bude ECB nápomocna, budou prováděny v rozsahu stanoveném v rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO.

— ECB loajálně spolupracuje při jakémkoli šetření Parlamentu uvedeném v čl. 20 odst. 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 v mezích rámce, který se vztahuje na vyšetřovací výbor a za stejných požadavků na ochranu důvěrnosti stanovených v této dohodě v souvislosti s důvěrnými ústními jednáními (I.2.).

— Veškeré osoby, které obdrží informace, jež byly Parlamentu poskytnuty v rámci vyšetřování, podléhají požadavkům na ochranu důvěrnosti, které jsou obdobné požadavkům, jež se vztahují na členy Rady dohledu a zaměstnance ECB pověřené dohledem, a Parlament a ECB se dohodnou na opatřeních, která jsou uplatňována s cílem zajistit ochranu těchto informací.

— V případě, že ochrana veřejného nebo soukromého zájmu uznaného v rozhodnutí 2004/258/ES vyžaduje, aby byla zachována důvěrnost, Parlament zajistí zachování této ochrany a nezveřejní obsah žádných takových informací.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu (Úř. věst. L 78, 6.4.1995, s. 1).

- Práva a povinnosti orgánů, institucí a subjektů Unie stanovené v rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO se vztahují obdobně na ECB.
- Jakékoli nahrazení rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO jiným právním aktem nebo jeho změna povede k novým jednáním o části III této dohody. Dokud nebude dosaženo nové dohody o dotčených částech, je v platnosti tato dohoda včetně rozhodnutí 95/167/EC, Euratom, ESUO ve verzích platných k datu podpisu této dohody.

IV. KODEX CHOVÁNÍ

- Před přijetím kodexu chování uvedeného v čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 informuje ECB příslušný výbor Parlamentu o hlavních prvcích plánovaného kodexu chování.
- Na písemnou žádost příslušného výboru Parlamentu informuje ECB písemně Parlament o uplatňování kodexu chování. ECB rovněž Parlament informuje o potřebě aktualizace kodexu chování.
- Kodex chování řeší otázky střetu zájmů a zajišťuje dodržování pravidel o oddělení funkcí v oblasti dohledu od funkcí v oblasti měnové politiky.

V. PŘIJÍMÁNÍ AKTŮ ECB

- ECB náležitě informuje příslušný výbor Parlamentu o postupech (včetně časových rámců), které stanovila pro přijímání nařízení, rozhodnutí, obecných zásad a doporučení ECB („aktů“), jež podléhají veřejným konzultacím v souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013.
- S cílem posílit transparentnost a soudržnost politik ECB především příslušný výbor Parlamentu informuje o zásadách a typech ukazatelů nebo informací, které obvykle využívá při vypracování aktů a politických doporučení.

- ECB předává příslušnému výboru Parlamentu návrhy aktů před tím, než je zahájen postup veřejných konzultací. V případě, že Parlament předloží k těmto aktům připomínky, může se uskutečnit neformální výměna názorů s ECB týkající se těchto připomínek. Tyto neformální výměny názorů se konají současně s otevřenými veřejnými konzultacemi, které ECB vede v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013.
- Poté, co ECB přijme akt, zašle jej příslušnému výboru Parlamentu. ECB rovněž pravidelně písemně informuje Parlament o potřebě aktualizovat přijaté akty.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Praktické provádění této dohody budou obě instituce hodnotit každé tři roky.
2. Tato dohoda vstupuje v platnost v den, kdy vstoupí v platnost nařízení (EU) č. 1024/2013, nebo den po podpisu této dohody, podle toho, co nastane později.
3. Povinnosti týkající se důvěrnosti informací jsou pro obě instituce závazné i po skončení platnosti této dohody.
4. Tato dohoda bude zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem a Bruselu dne 6. listopadu 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Evropskou centrální banku
prezident
M. DRAGHI

Partnerství pro komunikaci o Evropě

(2009/C 13/02)

Cíle a zásady

1. Evropský parlament, Rada a Evropská komise přikládají prvořadý význam zlepšení komunikace o otázkách EU s cílem umožnit evropským občanům uplatňovat svoje právo podílet se na demokratickém životě Unie, v jejímž rámci jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům, přičemž jsou současně dodržovány zásady pluralismu, účasti, otevřenosti a transparentnosti.
2. Cílem uvedených tří orgánů je podpořit sbližování názorů na priority, které má v oblasti komunikace Evropská unie jako celek, podpořit přidanou hodnotu přístupu EU ke komunikaci o evropských otázkách, usnadnit výměny informací a osvědčených postupů a rozvinout součinnost mezi orgány při zajišťování komunikace související s těmito prioritami, případně i usnadnit spolupráci mezi uvedenými orgány a členskými státy.
3. Uvedené tři orgány si jsou vědomy, že komunikace o Evropské unii vyžaduje politickou angažovanost orgánů EU a členských států a že za komunikaci o otázkách EU s občany nesou odpovědnost členské státy.
4. Uvedené tři orgány jsou přesvědčeny, že informační a komunikační činnosti související s evropskými otázkami by měly všem lidem zajistit přístup k věrohodným a různorodým informacím o Evropské unii a umožnit občanům uplatňovat svoje právo na vyjadřování názorů a aktivně se účastnit veřejné rozpravy o otázkách Evropské unie.
5. Uvedené tři orgány při provádění informačních a komunikačních činností prosazují respektování mnohohojzyčnosti a kulturní rozmanitosti.
6. Uvedené tři orgány přijaly politický závazek těchto cílů dosáhnout. Vyzývají ostatní orgány a instituce EU, aby jejich úsilí podpořily a aby v případě zájmu k tomuto přístupu přispěly.

Partnerský přístup

7. Uvedené tři orgány si jsou vědomy, že je důležité řešit náročný úkol týkající se komunikace o otázkách EU prostřednictvím partnerství mezi členskými státy a orgány EU s cílem zajistit na patřičné úrovni účinnou komunikaci s co největším počtem osob a poskytovat jim objektivní informace.

Chtějí rozvíjet součinnost s celostátními, regionálními a místními orgány, jakož i se zástupci občanské společnosti.

Za tímto účelem by chtěly podpořit pragmatický partnerský přístup.

8. Uvedené orgány v této souvislosti připomínají klíčovou úlohu Interinstitucionální skupiny pro informace (IGI), která uvedeným orgánům slouží jako rámec na vysoké úrovni pro rozvíjení politické rozpravy o informačních a komunikačních činnostech souvisejících s EU s cílem podpořit součinnost a doplňkovost. Za tímto účelem se Interinstitucionální skupina pro informace, jíž společně předsedají zástupci Evropského parlamentu, Rady a Evropské komise a jejichž jednání se jako pozorovatelé účastní zástupci Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru, schází v zásadě dvakrát za rok.

Rámec pro spolupráci

Uvedené tři orgány hodlají spolupracovat na tomto základě:

9. Uvedené tři orgány budou respektovat individuální odpovědnost každého orgánu EU a každého členského státu za svou vlastní komunikační strategii a priority a v rámci Interinstitucionální skupiny pro informace budou každý rok stanovovat omezený počet společných priorit v oblasti komunikace.

10. Tyto priority budou založeny na prioritách v oblasti komunikace, jež stanoví orgány a instituce EU v souladu se svými interními postupy a jež případně doplní strategická stanoviska a úsilí členských států v této oblasti s přihlédnutím k očekáváním občanů.
11. Uvedené tři orgány a členské státy budou usilovat o získání dostatečné podpory pro komunikaci o stanovených prioritách.
12. Útvary v členských státech a orgánech EU odpovědné za komunikaci by měly spolupracovat v zájmu zajištění úspěšného provádění společných priorit v oblasti komunikace, jakož i dalších činností souvisejících s komunikací o EU, v případě potřeby na základě vhodných správních ujednání.
13. Uvedené orgány a členské státy se vyzývají, aby si vyměňovaly informace o dalších komunikačních činnostech souvisejících s EU, zejména o komunikačních činnostech v jednotlivých odvětvích plánovaných uvedenými orgány a institucemi, pokud vyústí v informační kampaně v členských státech.
14. Komise se vyzývá, aby ostatním orgánům EU předkládala na začátku každého roku zprávu o hlavních výsledcích dosažených v předchozím roce při provádění společných priorit v oblasti komunikace.
15. Toto politické prohlášení bylo podepsáno dne dvacátého druhého října dva tisíce osm.

Ve Štrasburku dne dvacátého druhého října dva tisíce osm.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu Evropské unie
předseda

Za Komisi Evropských společenství
předseda

II

(Sdělení)

SPOLEČNÁ PROHLÁŠENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

KOMISE

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ O PRAKTICKÝCH OPATŘENÍCH PRO POSTUP SPOLUROZHODOVÁNÍ (ČLÁNEK 251 SMLOUVY O ES)

(2007/C 145/02)

OBECNÉ ZÁSADY

1. Evropský parlament, Rada a Komise, (dále jen „orgány“), konstatují, že současná praxe založená na rozhovorech mezi předsednictvím Rady, Komisí, předsedy příslušných výborů nebo zpravodaji Evropského parlamentu a mezi spolupředsedy dohodovacího výboru se osvědčila.
2. Orgány potvrzují, že tato praxe, která se rozvinula ve všech stadiích postupu spolurozhodování, musí být i nadále podporována. Orgány se zavázaly, že přezkoumají své pracovní metody s cílem ještě lépe využít všechny možnosti, které nabízí postup spolurozhodování, jak jej stanoví Smlouva o ES.
3. Toto společné prohlášení vyjasňuje tyto pracovní metody a praktická opatření jejich používání. Doplnuje interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾, a zejména ustanovení týkající se postupu spolurozhodování. Orgány se plně zavazují dodržovat tyto závazky s ohledem na zásady transparentnosti, odpovědnosti a účinnosti. V tomto ohledu by orgány měly věnovat zvláštní pozornost dalším návrhům na zjednodušení, a současně respektovat *acquis communautaire*.
4. Orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, a tím případně usnadnit přijetí aktu v co nejdřívejším stadiu postupu.
5. Za tímto účelem orgány spolupracují prostřednictvím příslušných interinstitucionálních kontaktů s cílem sledovat postup práce a analyzovat míru shody ve všech stadiích postupu spolurozhodování.
6. Orgány se v souladu se svými jednacími řády zavazují k pravidelné výměně informací o pokroku při projednávání různých dokumentů postupem spolurozhodování. Zajistí co nejlepší koordinaci svých pracovních harmonogramů s cílem umožnit, aby vedení jednání bylo koherentní a směřovalo ke sblížení stanovisek. Orgány se proto budou snažit vypracovat orientační harmonogram pro jednotlivá stadia přijímání různých legislativních návrhů, přičemž budou plně respektovat politickou povahu tohoto rozhodovacího postupu.

(¹) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

7. Spolupráce mezi orgány v rámci spolurozhodování má často podobu třístranných jednání. Užitečnost a flexibilita těchto třístranných jednání se odráží ve skutečnosti, že se významně zvýšil počet dohod dosažených v prvním nebo druhém čtení a že rovněž přispěly k přípravě schůzí dohodovacího výboru.
8. Tato třístranná jednání mají většinou neformální podobu. Mohou se konat kdykoli během spolurozhodování a mohou se jich účastnit zástupci na různých úrovních, a to podle povahy očekávané diskuze. Každý orgán podle svého jednacího řádu jmenuje své zástupce, kteří se budou účastnit jednání, stanoví jejich mandát k vyjednávání a včas o tom vyrozumí ostatní orgány.
9. Je-li to možné, je každý návrh kompromisního textu, který má být předmětem diskuze na příštím jednání, předem zaslán všem účastníkům. S cílem zvýšit transparentnost budoucí třístranná jednání, která se konají v prostorách Evropského parlamentu a Rady, pokud možno předem oznámeny.
10. Předsednictví Rady se snaží účastnit se schůzí parlamentních výborů. Případně řádně posoudí žádost, kterou obdrží, o poskytnutí informací ohledně postoje Rady.

PRVNÍ ČTENÍ

11. Orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, aby byly akty přijaty pokud možno v prvním čtení.

Dohoda v prvním čtení v Evropském parlamentu

12. Jsou navazovány příslušné kontakty s cílem usnadnit konání jednání v prvním čtení.
13. Komise usnadňuje tyto kontakty a uplatňuje konstruktivním způsobem své právo podávat legislativní návrhy s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.
14. Pokud je v rámci neformálních třístranných jednání dosaženo dohody, zašle předseda Výboru stálých zástupců předsedovi příslušného parlamentního výboru dopis podrobně vysvětlující podstatu dohody, který má podobu pozměňovacích návrhů k návrhu Komise. V dopise je zmíněna ochota Rady přijmout tento výsledek, s výhradou právně-jazykové revize, bude-li schválen v plénu. Kopie dopisu je zaslána Komisi.
15. Je-li v této souvislosti zřejmé, že projednávání aktu bude ukončeno v prvním čtení, měla by být informace o záměru uzavřít dohodu uvedena co nejdříve ve známost.

Dohoda ve stadiu společného postoje Rady

16. Pokud nebylo dosaženo dohody před prvním čtením v Evropském parlamentu, je možné pokračovat v kontaktech s cílem uzavřít dohodu ve stadiu společného postoje Rady.
17. Komise usnadňuje tyto kontakty a uplatňuje konstruktivním způsobem své právo podávat legislativní návrhy s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.
18. Pokud je dosaženo dohody, zašle předseda příslušného parlamentního výboru předsedovi Výboru stálých zástupců dopis obsahující doporučení plénu přijmout společný postoj Rady bez pozměňovacích návrhů, bude-li společný postoj potvrzen Radou, s výhradou právně-jazykové revize. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

DRUHÉ ČTENÍ

19. Rada ve vysvětlujícím prohlášení co nejjasněji vyloží důvody, které ji vedly k přijetí společného postoje. Evropský parlament co nejvíce zohlední tyto důvody a postoj Komise ve svém druhém čtení.
20. Před předáním společného postoje se Rada snaží spolu s Evropským parlamentem a Komisí najít nejvhodnější datum jeho předání s cílem zajistit maximální efektivitu legislativního postupu ve druhém čtení.

Dohoda ve druhém čtení v Evropském parlamentu

21. Jakmile Evropský parlament obdrží společný postoj Rady, příslušné kontakty pokračují s cílem lépe pochopit jednotlivé postoje, a tak dovést legislativní postup co nejdříve ke konci.
22. Komise usnadní tyto kontakty a vydá své stanovisko s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady, s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.
23. Pokud je v rámci neformálních třístranných jednání dosaženo dohody, zašle předseda Výboru stálých zástupců předsedovi příslušného parlamentního výboru dopis podrobně vysvětlující podstatu dohody, který má podobu pozměňovacích návrhů ke společnému postoji Rady. V dopise je zmíněna ochota Rady přijmout tento výsledek, s výhradou právně-jazykové revize, bude-li schválen v plénu. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

DOHODOVACÍ ŘÍZENÍ

24. Ukáže-li se, že Rada nebude moci přijmout všechny pozměňovací návrhy Evropského parlamentu předložené ve druhém čtení, a pokud je Rada připravena vysvětlit svůj postoj, bude uspořádáno první třístranné jednání. Každý orgán podle svého jednacího řádu jmenuje své zástupce, kteří se zúčastní jednání, a stanoví jejich mandát k vyjednávání. Komise co nejdříve oznámí oběma delegacím své záměry s ohledem na své stanovisko k pozměňovacím návrhům Evropského parlamentu přijatým ve druhém čtení.
25. V průběhu dohodovacího řízení se konají třístranná jednání s cílem projednat nevyřešené otázky a připravit půdu pro dosažení dohody v dohodovacím výboru. Výsledky těchto jednání jsou projednány a pokud možno schváleny na schůzích jednotlivých orgánů.
26. Dohodovací výbor svolává předseda Rady po dohodě s předsedou Evropského parlamentu a s náležitým ohledem na ustanovení Smlouvy.
27. Komise se účastní jednání dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady. Podněty Komise mohou zahrnovat přípravu kompromisních textů s ohledem na postoje Evropského parlamentu a Rady a s náležitým ohledem na úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.
28. Dohodovacímu výboru předsedají předseda Evropského parlamentu spolu s předsedou Rady. Schůzím výboru střídavě předsedá každý ze spolupředsedů.
29. Data a pořady jednání schůzí dohodovacího výboru stanoví oba spolupředsedové s cílem zajistit efektivní fungování dohodovacího výboru v rámci dohodovacího řízení. Navrhovaná data jsou konzultována s Komisí. Evropský parlament a Rada stanoví orientačně vhodná data pro konání dohodovacích jednání a informuje o nich Komisi.
30. Spolupředsedové mohou zařadit na pořad jednání jakékoli schůze dohodovacího výboru několik záležitostí. Vedle hlavní záležitosti („bod B“), v níž zatím nebylo dosaženo dohody, může být dohodovací řízení o dalších záležitostech zahájeno nebo ukončeno bez rozpravy o těchto záležitostech („bod A“).
31. S ohledem na ustanovení Smlouvy týkající se lhůt Evropský parlament a Rada co nejvíce zohledňují požadavky související s harmonogramem, a zejména ty, jež souvisejí s přerušением činnosti orgánů a s volbami do Evropského parlamentu. V každém případě by přerušением činnosti mělo být co nejkratší.
32. Dohodovací výbor se schází střídavě v prostorách Evropského parlamentu a Rady, aby oba orgány rovným způsobem sdílely technické zázemí včetně tlumočnického zázemí.
33. Dohodovací výbor má k dispozici návrh Komise, společný postoj Rady a stanovisko Komise k tomuto postoji, pozměňovací návrhy Evropského parlamentu, stanovisko Komise k těmto návrhům a společný pracovní dokument delegací Evropského parlamentu a Rady. Pracovní dokument by měl uživatelům umožnit snadno identifikovat sporné body a účinně na ně odkazovat. Komise zpravidla vydá stanovisko do tří týdnů poté, co úřední cestou obdrží výsledky hlasování v Evropském parlamentu, a nejpozději při zahájení jednání dohodovacího výboru.

34. Spolupředsedové mohou předložit dohodovacímu výboru texty ke schválení.
35. Dohody o společném návrhu je dosaženo na schůzi dohodovacího výboru nebo později výměnou dopisů mezi spolupředsedy. Kopie těchto dopisů jsou zaslány Komisi.
36. Je-li dohody o společném návrhu dosaženo v dohodovacím výboru, je znění této dohody po právně-jazykové finalizaci předloženo spolupředsedům k formálnímu schválení. Ve výjimečných případech a s ohledem na dodržení lhůt může být spolupředsedům předložen ke schválení návrh společného návrhu.
37. Spolupředsedové zašlou schválený společný návrh předsedům Evropského parlamentu a Rady dopisem, který oba podepíší. Není-li dohodovací výbor schopen se dohodnout na společném návrhu, spolupředsedové tuto skutečnost oznámí předsedům Evropského parlamentu a Rady dopisem, který oba podepíší. Tyto dopisy slouží jako úřední zápis. Kopie dopisů jsou zaslány na vědomí Komisi. Pracovní dokumenty, které byly použity během dohodovacího řízení, budou uloženy a zpřístupněny v rejstříku každého orgánu po ukončení řízení.
38. Sekretariát Evropského parlamentu a generální sekretariát Rady pracují společně jako sekretariát dohodovacího výboru za zapojení generálního sekretariátu Komise.

OBEČNÁ USTANOVENÍ

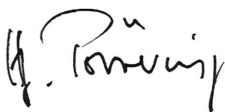
39. Považuje-li Evropský parlament nebo Rada za důležité prodloužit lhůty stanovené článkem 251 Smlouvy, oznámí tuto skutečnost předsedovi druhého z těchto orgánů a Komisi.
40. Pokud je v prvním nebo druhém čtení nebo v dohodovacím řízení dosaženo dohody, je konečné znění schváleného textu vypracováno v úzké spolupráci a po vzájemné dohodě právně-jazykovými útvary Evropského parlamentu a Rady.
41. V žádném ze schválených textů nelze provádět změny, aniž by k tomu Evropský parlament a Rada na příslušné úrovni daly výslovný souhlas.
42. Konečné znění by mělo být vypracováno s řádným ohledem na rozdílné postupy Evropského parlamentu a Rady, zejména s ohledem na dodržení lhůt pro ukončení interních postupů. Orgány se zavazují, že nevyužijí lhůty pro právně-jazykovou finalizaci aktů k opětovnému otevření diskuze o obsahových otázkách.
43. Evropský parlament a Rada se dohodnou na společném předložení textů připravených společně těmito orgány.
44. Orgány se zavazují, pokud možno, používat v aktech přijímaných postupem spolurozhodování vzájemně použitelná standardní ustanovení, zejména ustanovení týkající se prováděcích pravomocí (v souladu s rozhodováním v rámci projednávání ve výborech⁽¹⁾), vstupu v platnost, provedení a používání aktů a dodržování práva Komise podávat legislativní návrhy.
45. Orgány usilují o uspořádání společné tiskové konference, na které oznámí úspěšný výsledek legislativního postupu dosažený v prvním nebo ve druhém čtení nebo v dohodovacím řízení. Rovněž usilují o vydání společné tiskové zprávy.
46. Po přijetí legislativního aktu přijímaného postupem spolurozhodování Evropským parlamentem a Radou je text předložen k podpisu předsedovi Evropského parlamentu a předsedovi Rady a generálním tajemníkům těchto orgánů.
47. Předsedové Evropského parlamentu a Rady obdrží text k podpisu ve svém jazyce, a je-li to možné, podepíší jej společně během slavnostního ceremoniálu, který je pořádán jednou za měsíc u příležitosti podepisování důležitých aktů za přítomnosti sdělovacích prostředků.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 27.7.2006, s. 11).

48. Společně podepsaný text je předán ke zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie. Ke zveřejnění obvykle dojde do dvou měsíců od přijetí legislativního aktu Evropským parlamentem a Radou.
49. Jestliže jeden z orgánů zjistí, že ve znění textu (nebo v jedné z jazykových verzí textu) je písařská nebo zjevná chyba, okamžitě na tuto skutečnost upozorní ostatní orgány. Jestliže se chyba týká aktu, který dosud nebyl přijat ani Evropským parlamentem ani Radou, právně-jazykové útvary Evropského parlamentu a Rady připraví v úzké spolupráci nezbytnou opravu. Týká-li se chyba aktu, který již byl přijat jedním nebo oběma těmito orgány a byl či nebyl zveřejněn, Evropský parlament a Rada přijmou na základě společné dohody opravu, která byla vypracována podle jejich postupů.

V Bruselu dne třináctého června dva tisíce sedm.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu Evropské unie
předseda

Za Komisi Evropských společenství
předseda

Kodex pro vedení jednání v rámci řádného legislativního postupu¹

1. Úvod

Tento kodex chování obsahuje pokyny pro vedení jednání ze strany Parlamentu ve všech fázích řádného legislativního postupu včetně třetího čtení. Je třeba jej vykládat ve spojení s články 69b až 69f jednacího řádu.

Doplňuje příslušná ustanovení interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů² týkající se transparentnosti a koordinace legislativního procesu, jakož i Společné prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování schválené Parlamentem, Radou a Komisí dne 13. června 2007³.

2. Obecné zásady a příprava na jednání

Interinstitucionální jednání se v kontextu řádného legislativního postupu řídí zásadami transparentnosti, odpovědnosti a účinnosti s cílem zajistit, aby byl rozhodovací proces důvěryhodný, zpětně dohledatelný a otevřený, a to jak v rámci Parlamentu, tak i ve vztahu k veřejnosti.

Obecně platí, že Parlament by měl využívat ve všech fázích řádného legislativního postupu všech možností, jež má k dispozici. Rozhodnutí zahájit jednání, zejména za účelem dosažení dohody v prvním čtení, je zvažováno případ od případu, přičemž jsou zohledněna specifika každého jednotlivého návrhu.

Návrh na zahájení jednání s Radou předkládá zpravodaj na schůzi všech členů výboru, který rozhodne podle příslušného článku jednacího řádu. V případě jednání v prvním čtení je mandátem legislativní zpráva výboru nebo pozměňovací návrhy přijaté v plénu, v případě jednání na začátku druhého čtení nebo ve druhém čtení je mandátem postoj Parlamentu v prvním čtení; postoj Parlamentu ve druhém čtení je pak mandátem pro jednání ve třetím čtení.

Parlament je informován o rozhodnutích o zahájení jednání a tato rozhodnutí mu jsou předkládána k posouzení. Aby bylo dosaženo co nejvyšší úrovně transparentnosti legislativního procesu, informuje předseda Konference předsedů výborů pravidelně Konferenci předsedů a poskytuje jí soustavně a včas informace o veškerých rozhodnutích výborů o zahájení jednání a o průběhu projednávání návrhů řádným legislativním postupem. Dohoda dosažená při jednání je považována za předběžnou, dokud ji Parlament nepřijme.

Při jednáních v prvním čtení, na začátku druhého čtení a ve druhém čtení má primární odpovědnost za vedení jednání příslušný výbor, který je zastupován vyjednávacím týmem v souladu s článkem 69f jednacího řádu. Při jednání ve třetím čtení zastupuje Parlament delegace v dohodovacím výboru, které předsedá jeden z místopředsedů odpovědných za dohodovací řízení. V průběhu jednání je třeba dodržovat vyvážené politické zastoupení a všechny politické skupiny mají právo být zastoupeny přinejmenším svými pracovníky.

Tento kodex chování se použije obdobně v případě splnění podmínek stanovených v článku 54 jednacího řádu týkajícího se postupu s přidruženými výbory nebo článku 55 jednacího řádu týkajícího se postupu společných schůzí výborů, zejména pokud jde o složení vyjednávacího

¹ Ve znění schváleném Konferencí předsedů dne 28. září 2017.

² Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

³ Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5.

týmu a průběh jednání. Předsedové dotčených výborů by se měli předem dohodnout na podmínkách spolupráce v rámci interinstitucionálních jednání.

3. Průběh jednání a konečná právně-jazyková redakce

Ze zásady a v zájmu zvýšení transparentnosti dbá Parlament o to, aby byla veřejnost v průběhu celého legislativního cyklu dostatečně informována, a přitom úzce spolupracuje s ostatními orgány na zlepšení možnosti sledovat průběh legislativního procesu. Za tím účelem jsou společně oznamovány úspěšné výsledky legislativních postupů, mimo jiné formou společných tiskových konferencí nebo jiným vhodným způsobem.

Třístranná jednání jsou vedena na základě jednoho společného dokumentu (obvykle v podobě vícesloupcového dokumentu), v němž jsou uvedeny postoje jednotlivých orgánů k pozměňovacím návrhům ostatních orgánů a který případně obsahuje rovněž předběžně dohodnutý kompromisní text. Tento společný dokument používají všechny příslušné orgány a každé jeho znění, které dostávají účastníci třístranných jednání, by měli v zásadě schválit oba spolunormotvůrci. Po každém třístranném jednání podá předseda vyjednávacího týmu a zpravodaj zprávu o průběhu jednání příslušnému výboru nebo jeho koordinátorům.

Pokud je uzavřena předběžná dohoda s Radou, předseda vyjednávacího týmu a zpravodaj sdělí příslušnému výboru veškeré informace o výsledku jednání, který se zveřejní. Příslušný výbor obdrží k posouzení znění předběžné dohody v podobě, v níž jsou jasně vyznačeny změny oproti návrhu legislativnímu aktu. Příslušný výbor rozhodne v souladu s článkem 69f jednacího řádu.

Předběžná dohoda dosažená během jednání je potvrzena písemně oficiálním dopisem. V případě dohody v prvním a druhém čtení potvrzuje předběžnou dohodu předseda výboru Coreper písemně předsedovi příslušného výboru, v případě dohody na začátku druhého čtení informuje předseda příslušného výboru Rady, že doporučí plénu, aby postoj Rady v prvním čtení odpovídající znění předběžné dohody byl přijat ve druhém čtení v Parlamentu bez pozměňovacích návrhů.¹

Mezi schválením předběžné dohody ve výboru a hlasováním v Parlamentu musí být politickým skupinám poskytnut dostatek času na přípravu jejich konečného postoje.

Předběžná dohoda podléhá konečné právně-jazykové redakci v souladu s článkem 193 jednacího řádu. Ve znění předběžné dohody nejsou prováděny žádné změny, aniž by se na tom Parlament a Rada výslovně dohodly na příslušné úrovni.

4. Podpora poskytovaná vyjednávacímu týmu

Vyjednávacímu týmu jsou poskytnuty veškeré zdroje nezbytné k řádnému výkonu jeho činnosti. Je mu nápomocen „administrativní projektový tým“, jehož koordinaci zajišťuje sekretariát příslušného výboru a v němž by mělo být zastoupeno přinejmenším oddělení pro legislativní záležitosti, právní služba, ředitelství pro legislativní akty, tisková služba Parlamentu a ostatní příslušné útvary, o jejichž účasti se rozhoduje podle konkrétních okolností. Na schůze, na nichž se připravují třístranná jednání nebo která na ně navazují, jsou zváni poradci politických skupin. Oddělení pro legislativní záležitosti koordinuje administrativní podporu poskytovanou delegací Parlamentu v dohodovacím výboru.

¹ Viz bod 18 společného prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování.

32002Q0328

28.3.2002

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

C 77/1

**INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA
ze dne 28. listopadu 2001
o systematictějším využívání metody přepracování právních aktů**

(2002/C 77/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA EVROPSKÉ UNIE A KOMISE
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

připouští, aby byl přijat jednotný právní text, v němž je současně provedena a spolu s nezměněnými ustanoveními dosavadního aktu kodifikována požadovaná změna a který tento akt zrušuje.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská rada na zasedání v Edinburghu v prosinci 1992 zdůraznila, že je důležité, aby Společenství zlepšilo dostupnost a srozumitelnost právních předpisů Společenství.

(6) Vzhledem k tomu, že metoda přepracování zamezuje šíření ojedinělých pozměňujících aktů, které mají často za následek nesrozumitelnost předpisů, je vhodným nástrojem zajištění trvalé a všeobecné srozumitelnosti právních předpisů Společenství.
- (2) Na základě pokynů vypracovaných Evropskou radou uzavřely Evropský parlament, Rada a Komise dne 20. prosince 1994 interinstitucionální dohodu o zrychlené pracovní metodě pro úřední kodifikaci právních předpisů ⁽¹⁾ za účelem podstatného zlepšení srozumitelnosti právních aktů, které byly mnohokrát pozměněny.

(7) Systematictější využívání metody přepracování právních aktů je součástí opatření přijatých orgány za účelem zlepšení dostupnosti právních předpisů Společenství, k nimž patří přijetí zrychlené pracovní metody pro úřední kodifikaci a stanovení obecných pokynů pro redakční kvalitu právních předpisů Společenství prostřednictvím interinstitucionální dohody ze dne 22. prosince 1998 ⁽²⁾.
- (3) Zkušenost však prokázala, že i přes užívání zrychlené pracovní metody je předkládání návrhů Komise na úřední kodifikaci a přijímání úředně kodifikovaných aktů legislativou často opožděno, a to zejména proto, že mezitím byly přijaty nové změny daného právního aktu, což má za následek, že kodifikační práce musí znovu začít zcela od začátku.

(8) Na zasedání v Helsinkách v prosinci 1999 vyjádřila Evropská rada přání, aby Evropský parlament, Rada a Komise uzavřely pokud možno co nejdříve interinstitucionální dohodu o používání metody přepracování,
- (4) Proto je vhodné, a to zejména s ohledem na právní akty, u nichž často dochází ke změnám, užívat legislativní metodu, která umožňuje provádění změn aktů a jejich kodifikaci v rámci jediného legislativního textu.

SE DOHODLY NA TOMTO:
- (5) Pokud je třeba v této souvislosti provést podstatnou změnu dosavadního právního aktu, pak metoda přepracování

1. Cílem této dohody je stanovit postupy, které by umožňovaly systematictější využívání metody přepracování na základě běžného legislativního procesu Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 73, 17.3.1999, s. 1.

2. Přepracování spočívá v přijetí nového právního aktu, který v jednotném textu slučuje jak podstatné změny dosavadního aktu, tak i nezměněná ustanovení uvedeného aktu. Nový právní akt nahrazuje a zrušuje dosavadní akt.

3. Návrh na přepracování předložený Komisí pojednává o podstatných změnách, k nimž dochází v dosavadním aktu. Kromě toho tento návrh zahrnuje kodifikaci nezměněných ustanovení dosavadního aktu a těchto podstatných změn.

4. Pro účely této dohody se:

— „dosavadním aktem“ rozumí platný právní akt, případně pozměněný jedním nebo více pozměňujícími akty,

— „podstatnou změnou“ rozumí jakákoli změna, která se na rozdíl od ryze formálních či redakčních změn týká věcného obsahu dosavadního aktu,

— „nezměněným ustanovením“ rozumí jakékoli ustanovení dosavadního aktu, v němž nebyla provedena žádná podstatná změna, přestože mohlo být předmětem ryze formálních či redakčních úprav.

Nový právní akt není přepracovaným aktem, pokud, s výjimkou standardizovaných ustanovení nebo formulací, došlo k podstatným změnám všech ustanovení dosavadního aktu, který je novým právním aktem nahrazen a zrušen.

5. Běžný zákonodárný postup Společenství se dodržuje v plném rozsahu.

6. Návrh na přepracování splňuje následující kritéria:

a) V odůvodnění připojeném k návrhu:

i) se výslovně uvádí, že se jedná o návrh na přepracování, a je objasněno, proč se tento postup navrhuje;

ii) jsou uvedeny důvody pro každou navrhovanou podstatnou změnu;

iii) je uvedeno, která ustanovení dosavadního aktu zůstávají nezměněna.

b) Postup při úpravě navrhovaného legislativního textu:

i) umožňuje zřetelné odlišení podstatných změn a nových bodů odůvodnění od těch ustanovení a bodů odůvodnění, které zůstávají nezměněny;

ii) je s ohledem na ustanovení a body odůvodnění, které zůstávají nezměněny, podobný jako postup používaný pro úpravu návrhů na úřední kodifikaci právních aktů.

7. Aby byla zajištěna srozumitelnost a právní jistota, dodržují se u všech přepracovaných aktů mimo jiné ⁽¹⁾ následující pravidla legislativní techniky:

a) První bod odůvodnění uvádí, že nový právní akt je přepracováním dosavadního aktu.

b) Článek, kterým se zrušuje dosavadní akt, stanoví, že odkazy na uvedený akt se považují za odkazy na přepracovaný akt v souladu se srovnávací tabulkou připojenou k přepracovanému aktu.

c) V aktu, kterým se přepracovává směrnice, kromě toho:

i) článek o zrušení stanoví, že se toto zrušení nedotýká povinností členských států, které vyplývají z lhůty pro provedení ⁽²⁾ a případně lhůty pro uplatňování stanovené ve směrnici zrušené přepracovaným aktem;

ii) lhůty uvedené v bodě i) jsou formou tabulky stanoveny v příloze;

iii) článek o povinnosti provést ⁽³⁾ přepracovanou směrnici ve vnitrostátním právu se týká pouze těch ustanovení, která prošla podstatnou změnou a která byla jako taková přesně označena. Ustanovení, která zůstávají v přepracované směrnici nezměněna, se provedou v souladu s dosavadními směrnicemi.

⁽¹⁾ Viz zejména interinstitucionální dohoda ze dne 22. prosince 1998 o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství (Úř. věst. C 73, 17.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Tj. lhůta stanovená pro uvedení v účinnost právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí.

⁽³⁾ Tj. povinnost uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí.

Shawhol

31996Y0404(02)

4.4.1996

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

C 102/2

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA

ze dne 20. prosince 1994

Zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů

(96/C 102/02)

(Tento dokument zrušuje a nahrazuje dokument uveřejněný v Úř. věst. C 293 dne 8. listopadu 1995)

1. Pro účely této pracovní metody se úřední kodifikací rozumí postup, při němž jsou rušeny akty, jež mají být kodifikovány, a nahrazeny aktem jediným bez obsahových změn.
2. Na určení přednostních oblastí pro kodifikaci se dohodnou všechny tři zúčastněné orgány na návrh Komise. Komise zahrne do svého pracovního programu návrhy na kodifikaci, které zamýšlí předložit.
3. Komise se zavazuje, že do svých návrhů na kodifikaci nezačlení obsahové změny aktů, které mají být kodifikovány.
4. Poradní pracovní skupina složená z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise prozkoumá návrhy na kodifikaci po jejich přijetí Komisí. V co nejkratší lhůtě potvrdí, zda se skutečně jedná o prostou kodifikaci bez obsahových změn.
5. Obvyklý postup přijímání právních předpisů Společenství bude plně zachován.
6. Účel návrhu Komise, totiž prostá kodifikace stávajících předpisů, vytváří právní překážku pro obsahové změny činěné Evropským parlamentem nebo Radou.
7. Návrh Komise prozkoumají ze všech hledisek v rámci zrychleného postupu Evropský parlament (jediný výbor pro prozkoumání návrhu a zrychlený schvalovací postup) a Rada (prozkoumání jedinou pracovní skupinou a postup podle „bodu I/A“ mezi Coreperem a Radou).

8. Ukáže-li se v průběhu přijímání aktu, že je nutné překročit rámec prosté kodifikace a učinit obsahové změny, je úlohou Komise předložit k tomuto účelu případné návrhy.

V Bruselu dvacátého prosince tisíc devět set devadesát čtyři.

Za Radu Evropské unie

Klaus KINKEL

Za Evropský parlament

Nicole FONTAINE

Za Evropskou komisi

Jacques DELORS

31999Y0317(01)

C 73/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

17.3.1999

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA

ze dne 22. prosince 1998

o společných pokynech k redakční kvalitě právních předpisů Společenství

(1999/C 73/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA EVROPSKÉ UNIE A KOMISE
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na prohlášení č. 39 o redakční kvalitě právních předpisů Společenství, přijaté dne 2. října 1997 mezivládní konferencí a připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jasně, jednoduché a přesné znění aktů je nezbytné pro průhlednost právních předpisů Společenství a pro jejich srozumitelnost veřejnosti a hospodářským subjektům. Je rovněž nezbytné pro správné provádění a jednotné uplatňování právních předpisů Společenství v členských státech.
- (2) V souladu s judikaturou Soudního dvora vyžaduje zásada právní jistoty, jež je součástí právního řádu Společenství, aby právní předpisy Společenství byly jasné a přesné a aby jejich uplatnění bylo pro jednotlivce předvídatelné. Tento požadavek je třeba zvlášť přísně dodržovat v případě aktu, který by mohl mít finanční následky a který ukládá jednotlivcům povinnosti, aby dotčené osoby mohly s určitostí seznat obsah povinností, jež jim jsou ukládány.
- (3) Je proto třeba vzájemnou dohodou přijmout pokyny k redakční kvalitě právních předpisů Společenství. Účelem těchto pokynů je poskytnout vodítko orgánům Společenství při přijímání právních předpisů a osobám podílejícím se na formulaci a redakci právních předpisů v orgánech Společenství, ať již se jedná o vypracování původního znění nebo různých změn, k nimž dochází v průběhu legislativního procesu.
- (4) Tyto pokyny by měly být provázeny opatřeními, jež zajistí jejich řádné uplatňování, přičemž každý orgán by měl tato opatření přijímat ve své působnosti.

- (5) Je třeba posílit úlohu, jež při zlepšování redakční kvality právních předpisů Společenství náleží právním službám orgánů, včetně jejich právně-jazykových odborníků.

- (6) Tyto pokyny doplňují snahu orgánů zpřístupnit a zesrozumitelnit právní předpisy Společenství, zejména prostřednictvím úřední kodifikace právních předpisů, novým vydáním a zjednodušením stávajících znění.

- (7) Tyto pokyny je třeba považovat za nástroje pro vnitřní použití v orgánech. Nejsou právně závazné.

PŘIJÍMAJÍ VZÁJEMNOU DOHODOU TYTO POKYNY:

Obecné zásady

1. Znění právních předpisů Společenství je jasné, jednoduché a přesné.
2. Redakce právních předpisů Společenství odpovídá typu daného aktu, zejména tomu, zda je právně závazný či nikoli (nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a jiné).
3. Při redakci aktu se bere ohled na osoby, na něž se akt má vztahovat, aby mohly jednoznačně zjistit svá práva a povinnosti, jakož i na osoby pověřené uplatňováním daného aktu.

4. Znění ustanovení aktů je přehledné a jejich obsah by měl být co nejstejnorodější. Příliš dlouhých článků a vět a zbytečně složitých formulací, jakož i nadměrného užívání zkratk by se mělo vyvarovat.

5. Návrhy aktů jsou v celém průběhu postupu vedoucího k jejich přijetí formulovány v terminologické a větné struktuře, jež přihlíží k mnohojazyčnosti právních předpisů Společenství; pojmů a termínů příznačných pro kterýkoli vnitrostátní právní systém je třeba užívat s opatrností.

6. Terminologie užívaná v daném aktu by měla být jednotná jak v rámci samotného aktu, tak i s jinými již platnými akty, zejména v dané oblasti.

Tytéž pojmy by měly být označovány týmiž výrazy, pokud možno bez odchýlení od jejich významu v běžném, právnickém nebo technickém jazyce.

články Smluv, anebo které potvrzují již platná právní ustanovení.

Akty neobsahují ustanovení, která předznamenávají obsah jiných článků nebo opakují název aktu.

13. Na počátek normativní části je případně zařazen článek vymezující oblast působnosti daného aktu.

14. Nejsou-li výrazy užívané v aktu jednoznačné, měly by být jejich definice shromážděny v jediném článku na počátku aktu. Tyto definice neobsahují samostatná normativní ustanovení.

15. Nakolik je to možné, má normativní část standardní strukturu (předmět a oblast působnosti — definice — práva a povinnosti — ustanovení svěřující výkonné pravomoci — procesní ustanovení — prováděcí ustanovení — přechodná a závěrečná ustanovení).

Normativní část se dělí na články a s ohledem na svou délku a složitost též na hlavy, kapitoly a oddíly. Obsahuje-li některý článek seznam, měla by být každá položka seznamu rozlišena číslem nebo písmenem raději než odrážkou.

Různé části aktu

7. Všechny akty Společenství s obecnou působností mají standardní strukturu (název, preambule, normativní část, případně přílohy).

8. Název aktu vyznačuje co nejstručněji a nejúplněji jeho předmět, který neuvádí v omyl co do obsahu normativní části. Název lze případně doplnit zkráceným názvem.

9. Účelem právních východisek je vymezit právní základ aktu a hlavní kroky v postupu vedoucímu k jeho přijetí.

10. Účelem odůvodnění je soustavně odůvodnit základní ustanovení normativní části, aniž by je opakovalo nebo parafrázovalo. Neobsahuje normativní ustanovení ani politické prohlášení.

11. Body odůvodnění jsou číslovány.

12. Normativní část právně závazného aktu neobsahuje nenormativní ustanovení, jako jsou přání a politická prohlášení, ani prohlášení, jež opakují nebo parafrázuji úseky nebo

Vnitřní a vnější odkazy

16. Odkazy na jiné akty je třeba omezit na nejnížší možnou míru. Odkazy přesně určují akt nebo ustanovení, na které odkazují. Křížových odkazů (odkazy na akt nebo článek, jenž sám odkazuje na výchozí ustanovení) a stupňovaných odkazů (odkazy na ustanovení, jež samo odkazuje na jiné ustanovení) je rovněž třeba se vyvarovat.

17. Odkaz v normativní části právně závazného aktu na právně nezávazný akt jej nečiní rovněž právně závazným. Zamýšlejí-li redaktori učinit právně závazným právně nezávazný akt nebo jeho část, je třeba jeho znění pokud možno včlenit do právně závazného aktu.

Pozměňující akty

18. Každá změna aktu je zřetelně vyjádřena. Změny mají podobu textu, jenž se vloží do pozměňovaného aktu. Nahrazení celých ustanovení (článků nebo jejich vnitřních oddílů) je třeba dát přednost před nahrazením jednotlivých vět, částí vět nebo slov.

Pozměňující akt neobsahuje samostatná věcná ustanovení, jež nejsou vkládány do pozměňovaného aktu.

19. Akt, jehož hlavním cílem není pozměnit jiný akt, může na konci obsahovat změny jiných aktů, jež vyplývají z pozměňující povahy jeho vlastních ustanovení. Jsou-li následné změny podstatné, měl by být přijat samostatný pozměňující akt.

Závěrečná ustanovení, rušení aktů a přílohy

20. Ustanovení upravující data, lhůty, výjimky, odchylky, prodloužení, přechodná ustanovení (zejména týkající se účinků aktu na stávající stav) a závěrečná ustanovení (vstup v platnost, lhůta pro provedení a časové omezení použitelnosti aktu) jsou formulována přesně.

Ustanovení o lhůtách pro provedení a použitelnost aktu stanoví datum v podobě den/měsíc/rok. V případě směrnic jsou tato data vyjádřena tak, aby zaručila dostatečnou dobu k provedení.

21. Neúčinné akty a ustanovení se výslovně zruší. Přijetí nového aktu by mělo vyústit ve výslovné zrušení všech aktů nebo ustanovení, jež pozbývají použitelnosti nebo se stávají bezpředmětnými v důsledku tohoto aktu.

22. Technické prvky aktu jsou obsaženy v přílohách, na něž se jednotlivě odkazuje v normativní části aktu a které nestanoví nová práva a povinnosti neobsažené v normativní části.

Redakce příloh sleduje standardní strukturu.

SE DOHODLY NA TĚCHTO PROVÁDĚCÍCH OPATŘENÍCH:

Orgány přijmou opatření ke své vnitřní organizaci, která uznají za vhodné, k zajištění toho, aby tyto pokyny byly řádně uplatňovány.

Orgány zejména:

- uloží svým právním službám, aby do jednoho roku od zveřejnění těchto pokynů sestavily společnou praktickou příručku pro osoby podílející se na redakci právních předpisů;
- uspořádají své vnitřní postupy tak, aby jejich právní služby, včetně jejich právně-jazykových odborníků, mohly každá pro orgán, k němuž přísluší, včas podat návrhy týkající se redakce s cílem uplatňovat tyto pokyny;
- podpoří vytvoření redakčních jednotek v těch svých institucích nebo útvarech, které se podílejí na legislativním procesu;
- zajistí školení svých úředníků a ostatních zaměstnanců v redakci právních dokumentů, přičemž je zejména upozorní na účinky mnohojazyčnosti na redakční kvalitu;
- podpoří spolupráci s členskými státy s cílem zlepšit porozumění pro zvláštní hlediska, jež je třeba brát v úvahu při redakci textů;
- podpoří rozvoj a zlepšování nástrojů informatiky na pomoc redakci právních dokumentů;
- podpoří spolupráci mezi svými odděleními příslušnými pro zajištění redakční kvality;
- uloží svým právním službám, aby pro svůj orgán pravidelně vypracovávali zprávu o opatřeních přijatých k provedení písmen a) až g).

V Bruselu dne 22. prosince 1998.

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu Evropské unie

předseda

Za Evropskou komisi

předseda

II

(Sdělení)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

EVROPSKÝ PARLAMENT
RADA
EVROPSKÁ KOMISE

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA

ze dne 2. prosince 2013

mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových
záležitostech a řádném finančním řízení

(2013/C 373/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKÁ
KOMISE,4. Každá změna této dohody vyžaduje vzájemnou dohodu
všech orgánů.

dále jen „orgány“,

5. Tuto dohodu tvoří tři části:

SE DOHODLY TAKTO:

— část I obsahuje doplňující ustanovení k víceletému
finančnímu rámci a ustanovení o zvláštních nástrojích,
jež nejsou zahrnuty do víceletého finančního rámce,— část II se týká spolupráce mezi orgány během rozpoč-
tového procesu,— část III obsahuje ustanovení o řádném finančním řízení
finančních prostředků Unie.

1. Cílem této dohody přijaté v souladu s článkem 295
Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva
o fungování EU“) je uplatňovat rozpočtovou kázeň a zdoko-
nalit fungování ročního rozpočtového procesu a spolupráci
mezi orgány v rozpočtových záležitostech, jakož i zajistit
řádné finanční řízení.

2. Rozpočtová kázeň ve smyslu této dohody platí pro všechny
výdaje. Tato dohoda je závazná pro všechny orgány po
celou dobu své platnosti.

3. Touto dohodou nejsou dotčeny rozpočtové pravomoci
orgánů stanovené ve Smlouvách, v nařízení Rady (EU, Eura-
tom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾, (dále jen „nařízení o víceletém
finančním rámci“), a v nařízení Evropského parlamentu
a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví
finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie ⁽²⁾ (dále jen
„finanční nařízení“).

6. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem 23. prosince 2013
a nahrazuje interinstitucionální dohodu ze dne 17. května
2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí
o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽³⁾.

ČÁST I

VÍCELETÝ FINANČNÍ RÁMEC A ZVLÁŠTNÍ NÁSTROJE

A. Ustanovení týkající se víceletého finančního rámce

7. Údaje o operacích nezahrnutých do souhrnného rozpočtu
Unie a o předpokládaném vývoji jednotlivých kategorií

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 20. prosince
2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období
2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012
ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla
o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady
(ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

vlastních zdrojů Unie jsou uvedeny orientačně v samostatných tabulkách. Tyto údaje jsou každoročně aktualizovány a předkládány spolu s podklady pro návrh rozpočtu.

8. Během rozpočtového procesu a při přijímání rozpočtu orgány v zájmu řádného finančního řízení v co největším možném rozsahu zajistí, aby v rámci stropů jednotlivých okruhů víceletého finančního rámce zůstala k dispozici dostatečná rozpětí s výjimkou podokruhu „Hospodářská, sociální a územní soudržnost“.

Aktualizace prognóz vývoje prostředků na platby po roce 2020

9. V roce 2017 provede Komise aktualizaci prognóz vývoje prostředků na platby po roce 2020. V této aktualizaci přihlédne ke všem relevantním informacím, včetně skutečného vynakládání rozpočtových prostředků na závazky a rozpočtových prostředků na platby, a také prognóz jejich vynakládání. Zohlední dále jednak pravidla určená pro zajišťování řádného vývoje prostředků na platby ve vztahu k prostředkům na závazky, jednak prognózy růstu hrubého národního důchodu Unie.

B. Ustanovení o zvláštních nástrojích, jež nejsou zahrnuty do víceletého finančního rámce

Rezerva na pomoc při mimořádných událostech

10. Dojde-li Komise k závěru, že je třeba rezervu na pomoc při mimořádných událostech využít, předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh na převod prostředků z této rezervy do příslušných rozpočtových položek.

Před předložením návrhu na převod prostředků z rezervy však Komise nejprve ověří možnost přerozdělení prostředků v rozpočtu.

Není-li dosaženo dohody, zahájí se třístranný rozhovor.

Převody z rezervy se provedou v souladu s finančním nařízením.

Fond solidarity Evropské unie

11. Jsou-li splněny podmínky pro uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie stanovené v příslušném základním právním aktu, navrhne Komise, aby byly prostředky z fondu uvolněny. Jestliže lze v rámci okruhu, který vyžaduje další výdaje, prostředky přerozdělit, Komise k tomu přihlédne při předkládání nezbytného návrhu v podobě vhodného rozpočtového nástroje v souladu s finančním nařízením. Rozhodnutí o uvolnění prostředků z Fondu solidarity přijímají společně Evropský parlament a Rada. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou a Evropský parlament většinou hlasů všech svých členů a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Není-li dosaženo dohody, zahájí se třístranný rozhovor.

Nástroj pružnosti

12. Komise předloží návrh na uvolnění prostředků z nástroje pružnosti až poté, co prozkoumá všechny možnosti přerozdělení prostředků v rámci okruhu, který vyžaduje další výdaje.

V návrhu budou uvedeny potřeby, jež je třeba pokrýt, a příslušná částka. Návrh lze předložit pro kterýkoli rozpočtový rok během příslušného rozpočtového procesu.

Rozhodnutí o uvolnění prostředků z nástroje pružnosti přijímají společně Evropský parlament a Rada. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou a Evropský parlament většinou hlasů všech svých členů a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

K dohodě dochází v rámci ročního rozpočtového procesu.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci

13. Jsou-li splněny podmínky pro uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci stanovené v příslušném základním právním aktu, navrhne Komise, aby byly prostředky z fondu uvolněny. Rozhodnutí o uvolnění prostředků z Fondu pro přizpůsobení se globalizaci přijímají společně Evropský parlament a Rada. Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou a Evropský parlament většinou hlasů všech svých členů a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Současně s návrhem rozhodnutí o uvolnění prostředků z fondu pro přizpůsobení se globalizaci předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh na převod prostředků do příslušných rozpočtových položek.

Není-li dosaženo dohody, zahájí se třístranný rozhovor.

Převody prostředků v souvislosti s Fondem pro přizpůsobení se globalizaci se provedou v souladu s finančním nařízením.

Rozpětí pro nepředvídané události

14. Uvolnění prostředků z rozpětí pro nepředvídané události či jeho části navrhuje Komise až poté, co provede důkladný rozbor všech ostatních finančních možností. Takový návrh může být předložen pouze v souvislosti s návrhem opravného nebo ročního rozpočtu, k jehož přijetí je takový návrh nezbytný. K návrhu na uvolnění prostředků z rozpětí pro nepředvídané události připojí Komise návrh, aby byly ve stávajícím rozpočtu přerozděleny prostředky ve významném rozsahu, pokud to bude podloženo rozbohem Komise.

Rozhodnutí o uvolnění prostředků z rozpětí pro nepředvídané události přijímají společně Evropský parlament a Rada, jež současně schválí opravný nebo souhrnný rozpočet Unie, jejichž přijetí rozpětí pro nepředvídané události napomáhá. Evropský parlament a Rada jednají v souladu s pravidly hlasování stanovenými v článku 314 Smlouvy o fungování EU pro schvalování souhrnného rozpočtu Unie.

ČÁST II

ZLEPŠENÍ SPOLUPRÁCE MEZI ORGÁNY V ROZPOČTOVÝCH ZÁLEŽITOSTECH

A. Postup spolupráce mezi orgány

15. Podrobnosti spolupráce mezi orgány během rozpočtového procesu jsou upraveny v příloze.

Rozpočtová transparentnost

16. Komise vypracuje výroční zprávu, která se připojí k souhrnnému rozpočtu Unie a v níž jsou zahrnuty dostupné informace, jež nejsou důvěrné povahy, týkající se:

- aktiv a pasiv Unie, včetně těch, jež vyplývají z výpůjčních a úvěrových operací prováděných Unií v souladu s jejími pravomocemi podle Smluv,
- příjmů, výdajů, aktiv a pasiv Evropského rozvojového fondu (ERF), Evropského nástroje finanční stability (EFSF), Evropského mechanismu stability (ESM) a dalších případných budoucích mechanismů, včetně svěřeneckých fondů,
- výdajů, které vznikly členským státům v rámci posílené spolupráce, v rozsahu, v němž nejsou zahrnuty v souhrnném rozpočtu Unie.

B. Začleňování finančních ustanovení do legislativních aktů

17. Veškeré legislativní akty, jež se týkají víceletých programů a jsou přijímány řádným legislativním postupem, musí obsahovat ustanovení, jímž legislativní orgán stanoví finanční krytí programu.

Tato částka představuje pro Evropský parlament a Radu během ročního rozpočtového procesu hlavní referenční částku.

Evropský parlament a Rada, jakož i Komise při sestavování návrhu rozpočtu, se zavazují, že se od této částky po celou dobu trvání daného programu neodchýlí o více než 10 %, ledaže nastanou nové, objektivní a dlouhodobé okolnosti, jež musí být výslovně a přesně doloženy s přihlédnutím k výsledkům provádění programu, zejména na základě hodnocení. Nárůst vyplývající z takových změn nesmí

překročit stávající strop pro daný okruh, aniž je dotčeno použití nástrojů uvedených v nařízení o víceletém finančním rámci a v této dohodě.

Tento bod se nepoužije ve vztahu k prostředkům vyhrazeným na politiku soudržnosti, jež byly schváleny řádným legislativním postupem, předem přiděleny členským státům a u nichž je stanoveno finanční krytí pro celou dobu trvání programu, ani k velkým projektům uvedeným v článku 16 nařízení o víceletém finančním rámci.

18. Legislativní akty, jež se týkají víceletých programů a nejsou přijímány řádným legislativním postupem, neobsahují „částku považovanou za nezbytnou“.

Jestliže si Rada přeje stanovit finanční referenční částku, považuje se to za projev vůle legislativního orgánu a nejsou tím dotčeny rozpočtové pravomoci Evropského parlamentu a Rady stanovené ve Smlouvě o fungování EU. Všechny legislativní akty, které takovou finanční referenční částku stanoví, musí obsahovat ustanovení za tímto účelem.

Jestliže byla dotčená částka předmětem dohody přijaté dohodovacím postupem stanoveným ve společném prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 4. března 1975 ⁽¹⁾, považuje se za referenční částku ve smyslu bodu 17 této dohody.

C. Výdaje související s dohodami o rybolovu

19. Výdaje související s dohodami o rybolovu se řídí těmito zvláštními pravidly:

Komise se zavazuje, že bude Evropský parlament pravidelně informovat o přípravě a průběhu jednání, včetně jejich rozpočtového dopadu.

Orgány se zavazují, že v průběhu legislativního postupu týkajícího se dohod o rybolovu vyvinou veškeré úsilí k tomu, aby byly všechny postupy provedeny co nejrychleji.

Částky vyčleněné v rozpočtu na nové dohody o rybolovu nebo na prodloužení platnosti dohod o rybolovu, jež vstupují v platnost po 1. lednu daného rozpočtového roku, se zapisují do rezervy.

Jestliže se ukáže, že jsou prostředky přidělené na dohody o rybolovu (včetně rezervy) nedostatečné, poskytne Komise Evropskému parlamentu a Radě informace potřebné k výměně názorů formou třístranného rozhovoru, případně ve zjednodušené podobě, o příčinách nastalé situace a o opatřeních, která lze přijmout zavedenými postupy. V případě potřeby navrhne Komise vhodná opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 22.4.1975, s. 1.

Komise předkládá čtvrtletně Evropskému parlamentu a Radě podrobné informace o provádění platných dohod o rybolovu a finanční prognózu pro zbývající část rozpočtového roku.

20. Zástupci Evropského parlamentu se mohou jako pozorovatelé účastnit dvoustranných a mnohostranných konferencí, na kterých jsou sjednávány mezinárodní dohody o rybolovu, s ohledem na pravomoci Evropského parlamentu v oblasti dohod o rybolovu a v souladu s body 25 a 26 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ⁽¹⁾.
21. Aniž jsou dotčeny příslušné postupy, jimiž se řídí sjednávání dohod o rybolovu, se Evropský parlament a Rada zavazují dosáhnout v rámci spolupráce v rozpočtových záležitostech včasné dohody o náležitém financování dohod o rybolovu.

D. Výdaje související s rezervou pro případ krizí v odvětví zemědělství

22. Prostředky na rezervu pro případ krizí v odvětví zemědělství uvedené v článku 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽²⁾, se zapisují přímo do souhrnného rozpočtu Unie. Jakákoli částka rezervy, která nebude uvolněna na krizová opatření, bude převedena na přímé platby.

Výdaje spojené s opatřeními v reakci na krize, které nastanou v době od 16. října do konce rozpočtového roku, mohou být financovány z rezervy následujícího rozpočtového roku v souladu s požadavky stanovenými v třetím pododstavci.

Dojde-li Komise k závěru, že je třeba rezervu v souladu s příslušným legislativním aktem využít, předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh na převod prostředků z rezervy do rozpočtových položek, jež slouží k financování opatření, která považuje za nutná. Každému návrhu Komise na převod prostředků z rezervy musí předcházet ověření možností přerozdělení prostředků v rámci rozpočtu.

Převody z rezervy se provedou v souladu finančním nařízením.

Není-li dosaženo shody, zahájí se třístranný rozhovor.

E. Financování společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP)

23. Celková částka provozních výdajů v rámci SZBP se zapisuje v plném rozsahu do jediné kapitoly rozpočtu nazvané

SZBP. Tato částka pokrývá skutečné předvídatelné potřeby posuzované při sestavování návrhu rozpočtu na základě prognóz vypracovaných každoročně vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) a ponechává přiměřené rozpětí pro nepředvídané akce. Žádné finanční prostředky nesmějí být zapsány do rezervy.

24. U výdajů v rámci SZBP, které jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie v souladu s článkem 41 Smlouvy o Evropské unii, se orgány snaží v dohodovacím výboru a na základě návrhu rozpočtu sestaveného Komisí dospět každoročně k dohodě o výši provozních výdajů, které mají být hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie, a o rozdělení této částky mezi články rozpočtové kapitoly „SZBP“, které jsou navrženy ve čtvrtém pododstavci tohoto bodu. Nedojde-li k dohodě, rozumí se, že Evropský parlament a Rada zapíše do rozpočtu částku z předchozího rozpočtu, nebo částku navrženou v návrhu rozpočtu, podle toho, která je nižší.

Celková částka provozních výdajů v rámci SZBP se rozdělí mezi články rozpočtové kapitoly „SZBP“ navržené ve čtvrtém pododstavci. Každý článek bude zahrnovat již přijaté nástroje, nástroje plánované, ale dosud nepřijaté, a všechny další budoucí, to jest nepředvídané nástroje, které přijme Rada během daného rozpočtového roku.

Tím, že má Komise podle finančního nařízení pravomoc samostatně převádět prostředky mezi články rozpočtové kapitoly „SZBP“, je zajištěna pružnost považovaná za nezbytnou pro rychlé provádění akcí SZBP. Pokud částka vyčleněná v rozpočtové kapitole „SZBP“ nepostačuje během rozpočtového roku k pokrytí nutných výdajů, budou Evropský parlament a Rada na návrh Komise usilovat o urychlené řešení s přihlédnutím k článku 3 nařízení o víceletém finančním rámci a k bodu 10 této dohody.

V rámci rozpočtové kapitoly „SZBP“ mohou být články, do nichž se zapisují akce SZBP, označeny takto:

- jednotlivé hlavní mise uvedené v čl. 49 odst. 1 písm. g) finančního nařízení,
- operace pro řešení krizí, předcházení vzniku konfliktů, řešení a stabilizaci, a sledování a provádění mírového procesu a procesu zajištění bezpečnosti,
- nešíření zbraní a odzbrojování,
- naléhavá opatření,
- přípravná a následná opatření,
- zvláštní zástupci Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

25. Vysoký představitel konzultuje každoročně s Evropským parlamentem výhledový dokument, který je předkládán do 15. června předmětného roku a týká se hlavních hledisek a základních voleb v rámci SZBP, včetně finančních dopadů na souhrnný rozpočet Unie, hodnocení opatření zahájených v roce $n-1$ a posouzení koordinace SZBP s jinými vnějšími finančními nástroji Unie a doplňkové povahy SZBP ve vztahu k těmto finančním nástrojům. Vysoký představitel dále pravidelně informuje Evropský parlament v rámci pravidelného politického dialogu o SZBP na společných konzultačních jednáních konaných nejméně pětkrát ročně, jež budou dohodnuta nejpozději v dohodovacím výboru. Účast na těchto jednáních určí Evropský parlament, popřípadě Rada s ohledem na cíle a povahu informací, které na nich budou projednávány.

Komise je k účasti na těchto jednáních přizvána.

Pokud Rada přijme rozhodnutí v oblasti SZBP, které je spojeno s vynakládáním výdajů, předá vysoký představitel Evropskému parlamentu neprodleně a v každém případě do pěti pracovních dnů odhad plánovaných nákladů („finanční výkaz“), zejména nákladů souvisejících s časovým rámcem, zaměstnanci, využitím prostor a další infrastruktury, dopravním zařízením, potřebami školení a bezpečnostními opatřeními.

Komise čtvrtletně informuje Evropský parlament a Radu o provádění akcí SZBP a o finančních prognózách pro zbytek rozpočtového roku.

F. Zapojení orgánů v souvislosti s otázkami rozvojové politiky a s Evropským rozvojovým fondem

26. Komise zahájí s Evropským parlamentem neformální dialog o otázkách rozvojové politiky, a to bez ohledu na zdroj financování. Kontrola, kterou Evropský parlament vykonává nad Evropským rozvojovým fondem (ERF), bude na základě dobrovolnosti sladěna s právem vykonávat kontrolu nad souhrnným rozpočtem Unie, jmenovitě nad nástrojem pro rozvojovou spolupráci, a to v souladu s podrobnými ujednáními, jež budou při tomto neformálním dialogu stanoveny.

Evropský parlament a Rada berou na vědomí, že Komise hodlá, mimo jiné s cílem zvýšit demokratickou kontrolu rozvojové politiky, navrhnout, aby byl ERF od roku 2021 zahrnut do rozpočtu.

G. Spolupráce orgánů v otázce správních výdajů během rozpočtového procesu

27. Úspory vyplývající ze stropu pro okruh 5 stanoveného v příloze nařízení o víceletém finančním rámci se přiměřeně rozloží mezi všechny orgány a další subjekty Unie na základě jejich jednotlivých podílů na správních rozpočtech.

Očekává se, že každý orgán, instituce nebo jiný subjekt předloží v rámci ročního rozpočtového procesu odhady výdajů, které budou v souladu s pokyny uvedenými v prvním pododstavci.

Za účelem vstřebání dodatečné kapacity vzniklé prodloužením pracovní doby na 40 hodin týdně se Evropský parlament, Rada a Komise dohodly postupně snížit počet zaměstnanců o 5 % oproti počtu v plánu pracovních míst k 1. lednu 2013⁽¹⁾. Toto snížení by se mělo vztahovat na všechny orgány, instituce a jiné subjekty a mělo by být provedeno v letech 2013 až 2017. Tím však nejsou dotčena rozpočtová práva Evropského parlamentu a Rady.

ČÁST III

ŘÁDNÉ FINANČNÍ ŘÍZENÍ PROSTŘEDKŮ UNIE

A. Společné řízení

28. Komise zajistí, aby Evropský parlament, Rada a Účetní dvůr obdržely na požádání jakékoli informace a dokumenty týkající se finančních prostředků Unie vynaložených prostřednictvím mezinárodních organizací, získaných na základě dohod o ověřování uzavřených s těmito organizacemi, které jsou považovány za nezbytné pro výkon pravomocí Evropského parlamentu, Rady a Účetního dvora podle Smlouvy o fungování EU.

Hodnotící zpráva

29. V hodnotící zprávě podle článku 318 Smlouvy o fungování EU Komise rozliší vnitřní politiky zaměřené na strategii Evropa 2020 a vnější politiky a ve větší míře využije informací o výkonnosti, včetně výsledků auditu výkonnosti, za účelem hodnocení financí Unie na základě dosažených výsledků.

Finanční plán

30. Komise předkládá dvakrát ročně úplný finanční plán pro okruh 1 (s výjimkou podokruhu „Hospodářská, sociální a územní soudržnost“), 2 (pouze pro „životní prostředí“ a „rybolov“), 3 a 4 víceletého finančního rámce, poprvé v dubnu nebo květnu (spolu s podklady pro návrh rozpočtu) a podruhé v prosinci nebo lednu (po přijetí souhrnného rozpočtu Unie). V tomto plánu, rozčleněném podle okruhů, oblastí politiky a rozpočtových položek, by měly být uvedeny:

a) platné právní předpisy s rozlišením mezi víceletými programy a ročními akcemi:

— u víceletých programů by Komise měla uvést postup, jakým byly přijaty (řádný či zvláštní legislativní postup), dobu jejich trvání, celkové finanční krytí a podíl vyhrazený na správní výdaje,

⁽¹⁾ Rada a Komise již provedly první snížení počtu zaměstnanců o 1 % oproti počtu v jejich plánu pracovních míst k 1. lednu 2013.

- u ročních akcí (týkajících se pilotních projektů, přípravých akcí a agentur) a akcí financovaných na základě jejich výsad by Komise měla předložit víceleté odhady a uvést výši zbývajících rozpětí v rámci schválených stropů stanovených v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽¹⁾,

- b) projednávané legislativní návrhy: projednávané návrhy Komise spolu s poslední aktualizací.

V zájmu přesnějších a spolehlivějších prognóz by měla Komise zvážit zavedení systému křížových odkazů mezi finančním plánem a svým legislativním plánem. U každého legislativního návrhu by Komise měla uvést, zda je zahrnut do dubnového plánu nebo do prosincového plánu. Evropský parlament a Rada by měly být informovány především o:

- a) veškerých nových přijatých legislativních aktech a projednávaných návrzích, jež byly předloženy, ale nebyly zahrnuty do dubnového nebo prosincového plánu (s uvedením příslušných částek);
- b) právních předpisů předpokládaných v ročním plánu legislativní práce Komise s uvedením, zda je pravděpodobné, že akce budou mít finanční dopad.

V případě potřeby by Komise měla uvést, jakou změnu plánu si nové legislativní návrhy vyžadají.

B. Agentury a Evropské školy

31. Před předložením návrhu na zřízení nové agentury by Komise měla zpracovat řádné, úplné a objektivní posouzení dopadů, v němž zohlední mimo jiné nezbytný minimální stav zaměstnanců a rozsah potřebných kompetencí, hlediska týkající se nákladů a přínosů, zásady subsidiarity a proporcionality, dopad na činnost na úrovni členských států a Unie, jakož i rozpočtový dopad na příslušný výdajový okruh. Na základě těchto informací a aniž jsou dotčeny legislativní postupy, jež se na zřízení této agentury použijí, se Evropský parlament a Rada zavazují dosáhnout v rámci spolupráce v rozpočtových záležitostech včasné dohody o financování navrhované agentury.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

Postupuje se v souladu s následujícími kroky:

- Za prvé, návrh na zřízení nové agentury předkládá Komise vždy k projednávání v rámci prvního třístranného rozhovoru, jež se koná po přijetí tohoto návrhu; spolu s ním předloží finanční výkaz připojený k návrhu právního aktu, kterým se zřízení dané agentury navrhuje, a popíše jeho důsledky po zbytek období, na které se finanční plán vztahuje.
- Za druhé je Komise v průběhu legislativního procesu nápomocna legislativnímu o orgánu při posuzování finančních dopadů navržených změn. Tyto finanční dopady by měly být posouzeny během příslušných legislativních třístranných rozhovorů.
- Za třetí Komise před ukončením legislativního procesu přeloží aktualizovaný finanční výkaz, v němž zohlední případné změny provedené legislativním orgánem. Tento konečný finanční výkaz se zařadí na pořad jednání závěrečného legislativního třístranného rozhovoru a formálně ho potvrdí legislativní orgán. Zařadí se rovněž na pořad jednání příštího rozpočtového třístranného rozhovoru (v naléhavých případech ve zjednodušené podobě) s cílem dosáhnout dohody o financování.
- Za čtvrté je dohoda dosažená během třístranného rozhovoru, při zohlednění posouzení rozpočtových dopadů provedeného Komisí s ohledem na obsah legislativního procesu, potvrzena ve společném prohlášení. Tuto dohodu schválí Evropský parlament i Rada v souladu se svými jednacími řády.

Tentýž postup by měl být uplatněn na změny právního aktu týkajícího se agentury, které by měly dopad na zdroje dotyčné agentury.

Pokud se úkoly agentury významným způsobem změni, aniž současně dojde ke změně jejího zřizovacího právního aktu, Komise o tom informuje Evropský parlament a Radu prostřednictvím revidovaného finančního výkazu, tak aby Evropský parlament a Rada mohly dříve včas k dohodě o financování této agentury.

32. Příslušná ustanovení společného přístupu připojeného ke společnému prohlášení Evropského parlamentu, Rady Evropské unie a Evropské komise o decentralizovaných agenturách podepsanému dne 19. července 2012 by měla být náležitě zohledněna v rámci rozpočtového procesu.

33. Zamýšlí-li Nejvyšší rada zřídit novou evropskou školu, použije se v souvislosti s rozpočtovými dopady, které tento záměr bude mít na souhrnný rozpočet Unie, obdobný postup.

V Bruselu dne 9. prosince 2013.

Za Radu
předseda
J. BERNATONIS

Za Komisi
J. LEWANDOWSKI
člen Komise

Ve Štrasburku dne 10. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

PŘÍLOHA

Spolupráce mezi orgány během rozpočtového procesu**Část A. Harmonogram rozpočtového procesu**

1. Orgány se každoročně v dostatečném předstihu před zahájením rozpočtového procesu dohodnou na realistickém harmonogramu na základě současné praxe.

Část B. Priority rozpočtového procesu

2. V dostatečném předstihu před přijetím návrhu rozpočtu Komise se koná třístranný rozhovor, v jehož průběhu jsou projednány případné rozpočtové priority pro nadcházející rozpočtový rok.

Část C. Sestavení návrhu rozpočtu a aktualizace odhadů

3. Orgány s výjimkou Komise by měly svůj výkaz odhadů schválit do konce března.
4. Komise předkládá každý rok návrh rozpočtu odpovídající skutečným potřebám financování Unie.

Komise přitom zohlední:

- a) prognózy členských států týkající se strukturálních fondů,
 - b) kapacitu pro využití prostředků ve snaze udržovat přísnou souvztažnost mezi prostředky na závazky a prostředky na platby,
 - c) možnosti zavádění nových politik pomocí pilotních projektů, nových přípravných akcí či obojího, nebo pokračování víceletých akcí, které mají skončit, přičemž Komise nejprve posoudí, bude-li možné zajistit přijetí základního právního aktu ve smyslu finančního nařízení (definice základního právního aktu, nutnost jeho existence za účelem využití prostředků a výjimky),
 - d) potřebu zajistit, aby každá změna výdajů ve srovnání s předchozím rozpočtovým rokem byla v souladu s požadavky rozpočtové kázně.
5. Orgány zajistí, aby do rozpočtu byly co nejméně zařazovány položky se zanedbatelnými provozními výdaji.
 6. Evropský parlament a Rada se rovněž zavazují zohlednit hodnocení možností plnění rozpočtu, které provádí Komise ve svých návrzích a též v souvislosti s plněním rozpočtu na aktuální rozpočtový rok.
 7. V zájmu řádného finančního řízení a vzhledem k důsledkům vyplývajícím z hlavních změn hlav a kapitol rozpočtové nomenklatury, pokud jde o odpovědnost útvarů Komise za předkládání zpráv o řízení se Evropský parlament a Rada zavazují projednat veškeré podstatné změny s Komisí během dohodovacího postupu.
 8. V zájmu loajální a řádné spolupráce mezi orgány se Evropský parlament a Rada zavazují, že budou v průběhu celého rozpočtového procesu a zejména během dohodovacího období udržovat prostřednictvím svých příslušných vyjednávačů pravidelné a aktivní kontakty na všech úrovních. Evropský parlament a Rada se zavazují k tomu, že zajistí včasnou a soustavnou vzájemnou výměnu příslušných informací a dokumentů na formální i neformální úrovni a že během dohodovacího období ve spolupráci s Komisí upořádají případná technická nebo neformální jednání. Komise zajistí včasný a rovný přístup Evropského parlamentu a Rady k informacím a dokumentům.
 9. V souladu s čl. 314 odst. 2 Smlouvy o fungování EU může Komise v případě potřeby návrh rozpočtu až do svolání dohodovacího výboru měnit, a to i formou návrhu na změnu, který aktualizuje odhady výdajů na zemědělství. Informace o těchto aktualizacích předkládá Komise k projednání Evropskému parlamentu a Radě, jakmile jsou dané údaje k dispozici. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě všechna potřebná odůvodnění, která si případně vyžádají.

Část D. Rozpočtový proces před dohodovacím postupem

10. Třístranný rozhovor se koná v dostatečném předstihu před čtením návrhu rozpočtu v Radě, aby měly orgány možnost vyměnit si na názory na tento návrh rozpočtu.
11. Aby mohla Komise včas posoudit proveditelnost změn zamýšlených Evropským parlamentem a Radou, kterými se zavádí nové přípravné akce nebo pilotní projekty nebo se prodlužují probíhající akce nebo projekty, uvědomí Evropský parlament a Rada Komisi o svých příslušných záměrech tak, aby k prvnímu projednání mohlo dojít již na tomto třístranném rozhovoru.
12. Třístranný rozhovor se může konat před hlasováním v plénu Evropského parlamentu.

Část E Dohodovací postup

13. Pokud Evropský parlament přijme změny postojů Rady, předseda Rady vezme na stejném plenárním zasedání na vědomí rozdíly v postojích obou orgánů a sdělí předsedovi Evropského parlamentu svůj souhlas s okamžitým svoláním dohodovacího výboru. Dopis, kterým se svolává dohodovací výbor, se odešle nejpozději první pracovní den týdne následujícího po ukončení parlamentního zasedání, na kterém proběhlo plenární hlasování, a dohodovací období začne následující den. Lhůta dvaceti jednoho dne se vypočítá v souladu s nařízením Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁽¹⁾.
14. Jestliže Rada nesouhlasí se všemi změnami, jež Evropský parlament přijal, potvrdí svůj postoj dopisem, který musí být odeslán ještě před konáním první schůze naplánované na dohodovací období. Dohodovací výbor v takovém případě postupuje v souladu s podmínkami stanovenými v následujících bodech.
15. Dohodovacímu výboru předsedají společně zástupci Evropského parlamentu a Rady. Schůzím dohodovacího výboru předsedá ten ze spolupředsedů, který zastupuje pořádací orgán. Každá orgán určí v souladu se svým jednacím řádem osoby, jež se za ně budou jednotlivých schůzí účastnit, a vymezí jejich mandát k vyjednávání. Evropský parlament a Rada jsou v dohodovacím výboru zastoupeny na odpovídající úrovni, aby každá delegace mohla přijímat politické závazky za svůj příslušný orgán a bylo možno dosáhnout skutečného pokroku ve snaze dospět ke konečné dohodě.
16. V souladu s čl. 314 odst. 5 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování EU se Komise účastní dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady.
17. Během dohodovacího postupu probíhají na různých úrovních jednání třístranné rozhovory, jejichž cílem je vyřešit zbývající otázky a vytvořit předpoklady pro dosažení dohody v dohodovacím výboru.
18. Schůze dohodovacího výboru a třístranné rozhovory se konají střídavě v prostorách Evropského parlamentu a Rady tak, aby byla zařízení včetně tlumočnických zařízení využívána stejným dílem.
19. Termíny schůzí dohodovacího výboru a třístranných rozhovorů jsou stanoveny předem dohodou všech tří orgánů.
20. Dohodovacímu výboru je předložen společný soubor dokumentů (dále jen „vstupní dokumenty“), jež skýtají srovnání jednotlivých fází rozpočtového procesu⁽²⁾. Tyto dokumenty obsahují číselné údaje v podobě „položka po položce“ celkové součty v členění podle okruhů víceletého finančního rámce a konsolidovaný dokument s číselnými údaji a poznámkami ke všem rozpočtovým položkám, jež jsou z technického hlediska pokládány za „otevřené“. Ve zvláštním dokumentu jsou pak uvedeny všechny rozpočtové položky považované z technického hlediska za uzavřené⁽³⁾; tím není dotčeno konečné rozhodnutí dohodovacího výboru. Tyto dokumenty jsou členěny v souladu s rozpočtovou nomenklaturou.

K vstupním dokumentům určeným pro dohodovací výbor jsou připojeny další dokumenty včetně dopisu Komise o proveditelnosti postojů Rady a změn odhlasovaných Evropským parlamentem, jakož i případných dopisů dalších orgánů k postojům Rady nebo ke změnám Evropského parlamentu.

21. V zájmu dosažení dohody do konce dohodovacího období se v rámci třístranných rozhovorů:

- vymezí rozsah jednání o rozpočtových otázkách, které je třeba řešit;
- potvrdí seznam rozpočtových položek, jež jsou z technického hlediska považovány za uzavřené, s výhradou konečné dohody o celkovém rozpočtu na daný rozpočtový rok,
- projednají otázky určené v souladu s první odrážkou s cílem dosáhnout možných dohod, které má potvrdit dohodovací výbor;
- řeší tematické otázky, a to i podle okruhů víceletého finančního rámce.

Předběžné závěry jsou vyvozeny společně během jednotlivých třístranných rozhovorů či bezprostředně po jejich skončení a současně se dohodne pořadí příštího jednání. Orgán, jenž třístranný rozhovor pořádá, tyto závěry zaznamená s tím, že po uplynutí 24 hodin jsou tyto závěry pokládány za prozatímně schválené, aniž je tím dotčeno konečné rozhodnutí dohodovacího výboru.

22. Dohodovací výbor má na své schůzi k dispozici závěry třístranných rozhovorů a dokument určený k případnému potvrzení, spolu s rozpočtovými položkami, o nichž bylo během třístranných rozhovorů dosaženo předběžné dohody.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ K těmto fázím patří: rozpočet na aktuální rozpočtový rok (včetně přijatých opravných rozpočtů); původní návrh rozpočtu; postoj Rady k návrhu rozpočtu; změny v postoji Rady odhlasované Evropským parlamentem a návrhy na změnu předložené Komisí (v případě, že je dosud s konečnou platností neschválily všechny orgány).

⁽³⁾ Rozpočtová položka považovaná z technického hlediska za uzavřenou je položka, jež není předmětem neshody mezi Evropským parlamentem a Radou, ani předmětem návrhu na změnu.

23. Za pomoci Komise vypracují sekretariáty Evropského parlamentu a Rady společný návrh podle čl. 314 odst. 5 Smlouvy o fungování EU. Tento návrh se skládá z průvodního dopisu zaslaného předsedy obou delegací předsedovi Evropského parlamentu a předsedovi Rady, jenž uvádí datum dosažení dohody v dohodovacím výboru, a z příloh, jež obsahují:

- číselné údaje pro všechny rozpočtové body v podobě „položka po položce“ a souhrnné číselné údaje podle okruhů finančního rámce;
- konsolidovaný dokument uvádějící číselné údaje a konečné znění všech položek, které byly v průběhu dohodovacího postupu změněny;
- seznam položek, které nebyly ve srovnání s návrhem rozpočtu nebo postojem Rady k němu změněny.

Dohodovací výbor může schválit i závěry a případná společná stanoviska k rozpočtu.

24. Společný návrh je přeložen (útvary Evropského parlamentu) do úředních jazyků orgánů Unie a předložen ke schválení Evropskému parlamentu a Radě ve lhůtě čtrnácti dnů ode dne dohody o společném návrhu podle bodu 23

Po přijetí společného návrhu je rozpočet po právní a jazykové stránce finalizován, přičemž přílohy společného návrhu jsou začleněny mezi rozpočtové položky, které nebyly během dohodovacího postupu změněny.

25. Orgán, jenž schůzi (třístranný rozhovor či dohodovací výbor) pořádá, zajistí tlumočení do všech jazyků v případě schůze dohodovacího výboru a tlumočení do jazyků podle potřeby v případě třístranných rozhovorů.

Orgán, jenž schůzi pořádá, zajistí tisk a distribuci pracovních dokumentů.

Útvary všech tří orgánů spolupracují při zapracování výsledků jednání za účelem finalizace společného návrhu.

Část F. **Opravné rozpočty**

Obecné zásady

26. Vzhledem k tomu, že předmětem opravných rozpočtů jsou často specifické a nečíslové otázky, sjednávají orgány tyto zásady, jež mají zajistit náležitou spolupráci mezi nimi v zájmu hladkého a rychlého rozhodovacího procesu za účelem přijímání opravných rozpočtů, při němž bude co největším možným rozsahu zamezeno nutnosti svolávat za tímto účelem dohodovací výbor.

27. Orgány co největším možným rozsahu usilují o omezení počtu opravných rozpočtů.

Harmonogram

28. O případných termínech přijetí návrhů opravných rozpočtů uvědomí Komise předem Evropský parlament a Radu, aniž je dotčen termín jejich konečného přijetí.

29. Evropský parlament a Rada usilují v souladu se svými jednacími řády o to, aby návrh opravného rozpočtu vypracovaný Komisí projednaly bez zbytečného odkladu poté, co Komise tento návrh přijme.

30. V zájmu urychlení tohoto postupu Evropský parlament a Rada zajistí, aby byly jejich příslušné pracovní plány vzájemně co nejvíce sladěny, aby mohl tento postup probíhat koordinovaně a provázaně. Usilují tedy o to, aby byl co nejdříve sestaven orientační harmonogram jednotlivých fází vedoucích ke konečnému přijetí daného opravného rozpočtu.

Evropský parlament a Rada zohlední relativní naléhavost daného opravného rozpočtu a potřebu jeho včasného schválení tak, aby zakládal účinky v daném rozpočtovém roce.

Spolupráce během čtení

31. Orgány v průběhu celého tohoto postupu spolupracují v dobré víře a vytvářejí co nejlepší předpoklady k tomu, aby byly opravné rozpočty přijaty v rané fázi tohoto postupu.

V případě potřeby a potenciálních názorových rozdílů mohou Evropský parlament nebo Rada před přijetím svého konečného postoje k opravnému rozpočtu nebo Komise kdykoliv navrhnout uspořádání zvláštního třístranného rozhovoru, kde budou tyto rozdíly projednány a kde se strany pokusí dosáhnout kompromisu.

32. Na pořad jednání třístranných rozhovorů plánovaných v rámci ročního rozpočtového procesu jsou zařazovány všechny návrhy opravných rozpočtů vypracované Komisí, jež dosud nebyly s konečnou platností schváleny. Komise předloží dané návrhy opravných rozpočtů a Evropský parlament a Rada k nim v co největším možném rozsahu sdělí svůj postoj před konáním třístranného rozhovoru.

33. Je-li během třístranného rozhovoru dosaženo kompromisu, zavazují se Evropský parlament a Rada přihlídnout k výsledku třístranného rozhovoru při projednávání daného opravného rozpočtu v souladu se Smlouvou o fungování EU a svými jednacími řády.

Spolupráce po čtení

34. Jestliže Evropský parlament schválí postoj Rady beze změn, je opravný rozpočet přijat v souladu se Smlouvou o fungování EU.
35. Jestliže Evropský parlament přijme změny většinou hlasů všech svých členů, použije se čl. 314 odst. 4 písm. c) Smlouvy o fungování EU. Před schůzí dohodovacího výboru však musí být uspořádán třístranný rozhovor:
- je-li během třístranného rozhovoru dosaženo dohody, je dohodovací postup ukončen výměnou dopisů za předpokladu, že Evropský parlament a Rada vysloví s výsledky tohoto třístranného rozhovoru souhlas; dohodovací výbor se v takovém případě nesejde.
 - pokud v průběhu třístranného rozhovoru není dosaženo dohody, dohodovací výbor se sejde a s ohledem na okolnosti uspořádá svou práci tak, aby dokončil rozhodovací proces v co největším možném rozsahu před uplynutím lhůty dvaceti jednoho dne stanovené v čl. 314 odst. 5 Smlouvy o fungování EU. Dohodovací výbor může svou činnost ukončit výměnou dopisů.

Část G. Zbývající závazky (reste à liquider) (RAL)

36. Vzhledem k nutnosti zajistit řádný vývoj celkových prostředků na platby ve vztahu k prostředkům na závazky a zabránit tak jakémukoli neúměrnému převádění zbývajících závazků z jednoho roku na druhý se Evropský parlament, Rada a Komise dohodly, že budou výši zbývajících závazků bedlivě sledovat, aby snížily riziko, že provádění programů Unie bude na konci období víceletého finančního rámce ohroženo v důsledku chybějících prostředků na platby.

Aby byla zajištěna zvládnutelná úroveň a profil plateb ve všech okruzích, uplatňují se ve všech okruzích důsledně pravidla pro zrušení přidělení prostředků na závazek, zejména pravidla pro automatické zrušení.

V průběhu rozpočtového procesu se orgány pravidelně scházejí za účelem společného posouzení aktuálního stavu a výhledu plnění rozpočtu v daném roce i v následujících letech. Tyto schůzky probíhají formou zvláštních interinstitucionálních jednání na odpovídající úrovni, přičemž Komise v předstihu před jejich konáním poskytne podrobné informace o aktuálním stavu provádění plateb v členění podle fondu a členského státu o obdržení žádostech o vrácení finančních prostředků a revidovaných prognózách. Aby bylo zajištěno, že Unie bude v souladu s článkem 323 Smlouvy o fungování EU moci plnit všechny své finanční povinnosti vyplývající ze stávajících a budoucích závazků v období 2014 až 2020, Evropský parlament a Rada analyzují a projednávají odhady Komise z hlediska potřebné výše prostředků na platby.

II

(Sdělení)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

EVROPSKÝ PARLAMENT

KOMISE

Dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o postupech pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, ve znění rozhodnutí 2006/512/ES

(2008/C 143/01)

Informování Evropského parlamentu

1. Podle čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽¹⁾ má Komise pravidelně informovat Evropský parlament o činnosti výborů ⁽²⁾ v souladu s opatřeními, která zajistí průhlednost a účinnost systému předávání a identifikaci předávaných informací a různých stádií postupu. Z tohoto důvodu jsou mu za stejných podmínek a ve stejnou dobu jako členům výborů předkládány návrhy programů jednání schůzí výborů, návrh opatření prováděcích aktů předkládané těmto výborům podle základních aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy, výsledky hlasování, stručné zápisy ze schůzí a seznamy orgánů, ke kterým náleží osoby určené členskými státy, aby je zastupovaly.

Rejstřík

2. Komise vytvoří rejstřík zahrnující veškeré dokumenty předané Evropskému parlamentu ⁽³⁾. Evropský parlament má k tomuto rejstříku přímý přístup. V souladu se čl. 7 odst. 5 rozhodnutí 1999/468/ES se odkazy na všechny dokumenty předané Evropskému parlamentu zveřejní.
3. V souladu se závazky, které přijala Komise ve svém prohlášení k čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽⁴⁾, a jakmile budou splněny příslušné technické předpoklady, rejstřík uvedený v bodu 2 umožní zejména:
 - jasnou identifikaci dokumentů, na které se vztahuje stejný postup, a týkajících se jakýchkoli změn k prováděcím opatření v každé fázi postupu,
 - uvedení fáze postupu a časového rozvrhu,
 - jasné rozlišení mezi navrhovanými opatřeními, které obdržel Evropský parlament ve stejnou dobu jako členové výboru v souladu s právem na informace, a konečným návrhem na základě stanoviska výboru, které je předáno Evropskému parlamentu,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Pro účely této dohody se výrazem „výbor“ rozumí výbory zřízené v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES kromě případů, kdy je uvedeno, že se daným výrazem označuje jiný výbor.

⁽³⁾ Termínem pro vytvoření rejstříku je 31. března 2008.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 171, 22.7.2006, s. 21.

- jasnou identifikaci jakýchkoli změn ve srovnání s dokumenty, které už byly Evropskému parlamentu předány.
4. Pokud Evropský parlament a Komise usoudí po skončení přechodného období, které začíná okamžikem vstupu této dohody v platnost, že systém je funkční a uspokojující, předávají se dokumenty Evropskému parlamentu prostřednictvím elektronického oznámení s odkazem na rejstřík uvedený v bodu 2. Uvedené rozhodnutí se přijme na základě výměny dopisů mezi předsedy obou orgánů. Během přechodného období se dokumenty Evropskému parlamentu předávají jako příloha elektronické pošty.
5. Komise dále souhlasí s tím, že – pro informaci a na žádost příslušného parlamentního výboru – předá Evropskému parlamentu určité návrhy opatření provádějící základní akty které, ačkoliv nebyly přijaty postupem uvedeným v článku 251 Smlouvy, mají zásadní význam pro Evropský parlament. Tato opatření se zanesou do rejstříku uvedeného v bodu 2 a současně se jejich zanesení oznámí Evropskému parlamentu.
6. Kromě stručných zápisů uvedených v bodu 1 může Evropský parlament požadovat přístup k zápisům ze schůzí výborů ⁽¹⁾. Komise posoudí každou žádost jednotlivě v souladu s pravidly o zachování důvěrnosti stanovenými v příloze 1 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí ⁽²⁾.

Důvěrné dokumenty

7. S důvěrnými dokumenty se zachází v souladu s vnitřními správními postupy, které jednotlivé orgány vypracují tak, aby poskytovaly veškeré nezbytné záruky.

Usnesení Evropského parlamentu podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES

8. Podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES může Evropský parlament v odůvodněném usnesení prohlásit, že návrh opatření provádějící základní akt přijatý postupem podle článku 251 Smlouvy překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu.
9. Evropský parlament přijme tato usnesení v souladu se svým jednacím řádem; učiní tak v době jednoho měsíce ode dne přijetí závěrečného návrhu prováděcích opatření v jazykových zněních, která byla předložena členům příslušného výboru.
10. Evropský parlament a Komise souhlasí, že je vhodné s trvalou platností stanovit kratší lhůtu pro některé druhy naléhavých prováděcích opatření, u kterých je v zájmu řádné správy třeba rozhodnout rychleji. Jedná se zejména o některé druhy opatření týkajících se vnější činnosti včetně humanitární pomoci a pomoci při mimořádných událostech, ochrany bezpečnosti a zdraví, zabezpečení a bezpečnosti dopravy a výjimek z pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Dohoda mezi členem Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru stanoví druhy příslušného opatření a příslušné lhůty. Tato dohoda může být kteroukoli ze stran kdykoli vypovězena.
11. Aniž jsou dotčeny případy uvedené v bodu 10, uplatní se v naléhavých případech a v případě opatření týkajících se každodenních administrativních záležitostí anebo záležitostí s omezenou dobou platnosti lhůta kratší. Lhůta může být velmi krátká v případě mimořádné naléhavé události, zejména pokud jde o otázky veřejného zdraví. Příslušný člen Komise stanoví odpovídající lhůtu a udá náležité důvody. Evropský parlament může v těchto případech použít postupu, jímž lze provádění článku 8 nařízení 1999/468/ES postoupit příslušnému parlamentnímu výboru, který v dané lhůtě zašle Komisi odpověď.

⁽¹⁾ Viz rozhodnutí Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 19. července 1999 ve věci T-188/97 *Rothmans v. Commission* [1999] ECR II-2463.

⁽²⁾ Úř. věst. C 121, 24.4.2001, s. 122.

12. Jakmile se útvary Komise rozhodnou, že návrhy opatření, na které se vztahují body 10 a 11, mají být předloženy výboru, upozorní na tuto skutečnost neformálním způsobem sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů. Ihned po předložení původního návrhu opatření členům výboru, oddělení Komise upozorní na tuto skutečnost sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů a informují o jeho naléhavosti a lhůtách, které začnou platit po předložení konečného návrhu.
13. Poté, co Evropský parlament přijme usnesení podle bodu 8 anebo odpověď podle bodu 11, uvědomí příslušný člen Komise Evropský parlament nebo případně příslušný parlamentní výbor o krocích, které Komise zamýšlí učinit.
14. Údaje podle bodů 10 a 13 se zanesou do rejstříku.

Regulativní postup s kontrolou

15. V případě, že se uplatní regulativní postup s kontrolou, informuje Komise po hlasování ve výboru Evropský parlament o příslušných lhůtách. S výhradou bodu 16 začnou tyto lhůty platit až poté, co Evropský parlament obdrží všechna jazyková znění.
16. V případě, že se uplatňují kratší lhůty (čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí 1999/468/ES), a v naléhavých případech (čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES), začnou tyto lhůty platit dnem, kdy Evropský parlament obdrží konečný návrh prováděcích opatření ve všech jazykových zněních, které byly předloženy členům výboru, a za předpokladu, že předseda parlamentního výboru nemá námitek. V každém případě se Komise snaží předat všechna jazyková znění Evropskému parlamentu co nejdříve. Jakmile se útvary Komise rozhodne, že návrhy opatření, na které se vztahuje čl. 5a odst. 5 písm. b) a odst. 6, mají být předloženy výboru, upozorní na tuto skutečnost neformálním způsobem sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů.

Finanční služby

17. V souladu se svým prohlášením ke čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na finanční služby se Komise zavazuje, že:
 - zajistí, aby úředník Komise předsedající schůzi výboru na požádání informoval po každé schůzi Evropský parlament o jakýchkoli rozpravách týkajících se návrhu prováděcích opatření, které byly předloženy danému výboru,
 - odpoví ústně nebo písemně na jakékoli dotazy týkající se rozprav o návrhu prováděcích opatření, který byl předložen výboru.

Komise zajistí, aby závazky přijaté na plenárním zasedání dne 5. února 2002 ⁽¹⁾, opětovně potvrzené na plenárním zasedání dne 31. března 2004 ⁽²⁾, a rovněž závazky uvedené v bodech 1 až 7 dopisu ze dne 2. října 2001 ⁽³⁾, který zaslal člen Komise pan Bolkestein předsedkyni Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu, byly řádně dodržovány v celém odvětví finančních služeb (včetně cenných papírů, bankovních služeb, pojištění, penzí a účetnictví).

Kalendář parlamentní činnosti

18. Kromě případů, kdy se uplatňují kratší lhůty a naléhavých případů, Komise zohlední období parlamentních prázdnin (zimní, letní a evropské volby) při předávání návrhů prováděcích opatření podle této dohody, aby bylo zajištěno, že Parlament může vykonávat své pravomoci ve lhůtách stanovených v rozhodnutí 1999/468/ES a v této dohodě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 446 a doslovný záznam ze zasedání (CRE) z plenárního zasedání Parlamentu dne 31. března 2004, bod „Hlasování“.

⁽³⁾ Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 83.

Spolupráce mezi Evropským parlamentem a Komisí

19. Oba orgány vyjadřují svou připravenost být si vzájemně nápomocny tak, aby v plné míře spolupracovaly při jednáních o zvláštních prováděcích opatřeních. Za tímto účelem se naváží odpovídající kontakty na administrativní úrovni.

Předchozí dohody

20. Dohoda z roku 2000 mezi Evropským parlamentem a Komisí týkající se postupů pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES ⁽¹⁾ se tímto ruší. Evropský parlament a Komise považují v rozsahu, ve kterém se jich týkají, následující dohody za vyšlé z užívání a proto neúčinné: Plumbova-Delorsova dohoda z roku 1988, Samlandova-Williamsonova dohoda z roku 1996 a *modus vivendi* z roku 1994 ⁽²⁾.

V Bruselu dne 3. června 2008.

Za Evropský parlament
předseda

Hans-Gert PÖTTERING

Za Komisi Evropských společenství
předseda

José Manuel DURÃO BARROSO

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 10.10.2000, s. 19.

⁽²⁾ Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 1.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č 182/2011

ze dne 16. února 2011,

kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 291 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie (dále jen „základní akty“) nezbytné jednotné podmínky, mají základní akty svěřit prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech stanovených v člancích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii Radě.

(2) Je na zákonodárci, aby plně v souladu s kritérii stanovenými ve Smlouvě o fungování Evropské unie rozhodl v každém základním aktu o svěření prováděcích pravomocí Komisi podle čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“).

(3) Doposud byl výkon prováděcích pravomocí Komisí upraven rozhodnutím 1999/468/ES ⁽²⁾.

(4) Smlouva o fungování EU nyní vyžaduje, aby Evropský parlament a Rada stanovily pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.

(5) Je nezbytné zajistit, aby postupy této kontroly byly jednoznačné, účinné a přiměřené povaze prováděcích aktů a aby odrážely institucionální požadavky Smlouvy o fungování EU, jakož i získané zkušenosti a ustálené postupy používané při provádění rozhodnutí 1999/468/ES.

(6) V základních aktech, které vyžadují při přijímání prováděcích aktů Komisí kontrolu ze strany členských států, je vhodné, aby pro účely takovéto kontroly byly ustaveny výbory složené ze zástupců členských států, jimž předsedá Komise.

(7) Tam, kde je to vhodné, by měl kontrolní mechanismus zahrnovat předložení věci odvolacímu výboru, který by se měl scházet na příslušné úrovni.

(8) V zájmu zjednodušení by měla Komise vykonávat prováděcí pravomoci pouze podle jednoho ze dvou postupů, a to buď poradního postupu, nebo přezkumného postupu.

(9) Za účelem dalšího zjednodušení by se na výbory měla vztahovat společná procesní pravidla, včetně hlavních ustanovení týkajících se jejich činnosti a možnosti vydávat stanoviska písemným postupem.

(10) Je třeba stanovit kritéria pro určování postupu, jenž má být použit při přijímání prováděcích aktů Komisí. Za účelem větší konzistentnosti by procesní požadavky měly být přiměřené povaze a dopadům prováděcích aktů, jež mají být přijaty.

(11) Přezkumný postup by se měl použít zejména při přijímání aktů s obecnou působností určených k provádění základních aktů, a zvláštních prováděcích aktů, které mohou mít značný dopad. Tento postup by měl zajistit, aby Komise nemohla tyto prováděcí akty přijmout, nejsou-li v souladu se stanoviskem výboru, s výjimkou mimořádných situací, v nichž mohou být tyto akty uplatňovány po omezenou dobu. Tento postup by měl rovněž zajistit, aby Komise mohla přezkoumat návrhy prováděcích aktů v případě, že výbor nevydá žádné stanovisko, s přihlédnutím k názorům vyjádřeným ve výboru.

(12) Přezkumný postup by se měl použít tehdy, jestliže základní akt svěřuje Komisi prováděcí pravomoci týkající se programů se značným dopadem na rozpočet nebo zaměřených na třetí země.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. února 2011.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (13) Předseda výboru by měl usilovat o nalezení řešení, která mají co nejširší podporu v rámci výboru nebo v odvolacím výboru, a měl by vysvětlit, jakým způsobem byla zohledněna jednání a navrhované změny. Za tímto účelem by Komise měla věnovat zvláštní pozornost názorům vyjádřeným ve výboru nebo v odvolacím výboru, pokud jde o návrhy konečných antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření.
- (14) Zvažuje-li Komise přijetí dalších návrhů prováděcích aktů týkajících se zvláště citlivých oblastí, zejména daní, zdraví spotřebitelů, bezpečnosti potravin a ochrany životního prostředí, bude ve snaze o nalezení vyváženého řešení pokud možno respektovat převládající názor, který by se mohl objevit v odvolacím výboru a zpochybňoval by vhodnost prováděcího aktu.
- (15) Poradní postup by se měl zpravidla použít ve všech ostatních případech, nebo je-li považován za vhodnější.
- (16) Mělo by být možné přijmout prováděcí akty, je-li to stanoveno v základním aktu, které se ze závažných naléhavých důvodů použijí okamžitě.
- (17) Evropský parlament a Rada by měly být bezodkladně a pravidelně informovány o činnosti výborů.
- (18) Evropský parlament nebo Rada by měly mít možnost kdykoli sdělit Komisi, že návrh prováděcího aktu přerušuje podle jejich názoru prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu, a to se zřetelem k jejich právům, pokud jde o přezkoumání legality aktů Unie.
- (19) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾ je třeba zajistit přístup veřejnosti k informacím o činnosti výborů.
- (20) Komise by měla vést rejstřík obsahující informace o činnosti výborů. Na rejstřík by se v důsledku toho měla vztahovat pravidla týkající se ochrany utajovaných dokumentů platná pro Komisi.
- (21) Rozhodnutí 1999/468/ES by mělo být zrušeno. Za účelem zajištění přechodu mezi režimem stanoveným v rozhodnutí 1999/468/ES a tímto nařízením by měly

být veškeré odkazy ve stávajících právních předpisech na postupy stanovené v uvedeném rozhodnutí, s výjimkou regulativního postupu s kontrolou stanoveného v článku 5a uvedeného rozhodnutí, považovány za odkazy na příslušné postupy stanovené v tomto nařízení. Účinky článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES by měly být dočasně zachovány pro účely stávajících základních aktů, které odkazují na uvedený článek.

- (22) Tímto nařízením nejsou dotčeny pravomoci Komise stanovené Smlouvou o fungování EU týkající se provádění pravidel hospodářské soutěže,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla a obecné zásady, které se použijí, pokud právně závazný akt Unie (dále jen „základní akt“) stanoví, že jsou nezbytné jednotné podmínky k jeho provedení, a vyžaduje, aby přijetí prováděcích aktů Komisí podléhalo kontrole členských států.

Článek 2

Výběr postupů

1. Základní akt může s ohledem na povahu nebo dopady požadovaného prováděcího aktu stanovit použití poradního postupu, nebo přezkumného postupu.
2. Přezkumný postup se použije zejména při přijímání:
 - a) prováděcích aktů s obecnou působností;
 - b) ostatních prováděcích aktů týkajících se:
 - i) programů se značným dopadem,
 - ii) společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky,
 - iii) životního prostředí, zabezpečení a bezpečnosti, ochrany zdraví nebo bezpečnosti osob, zvířat nebo rostlin,
 - iv) společné obchodní politiky,
 - v) daní.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

3. Poradní postup se zpravidla použije při přijímání prováděcích aktů v oblastech neuvedených v odstavci 2. V řádně odůvodněných případech jej lze ovšem použít také při přijímání prováděcích aktů zmíněných v odstavci 2.

Článek 3

Společná ustanovení

1. Společná ustanovení tohoto článku se použijí na všechny postupy uvedené v člácích 4 až 8.

2. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států. Výboru předsedá zástupce Komise. Předseda se neúčastní hlasování výboru.

3. Předseda předloží výboru návrh prováděcího aktu, který má Komise přijmout.

S výjimkou řádně odůvodněných případů svolá předseda zasedání nejdříve 14 dnů poté, co byl výboru předložen návrh prováděcího aktu a návrh pořadu jednání. Výbor vydá stanovisko k návrhu prováděcího aktu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti dané věci. Lhůty musejí být přiměřené a musejí členům výboru umožnit včas a účinně přezkoumat navrhovaný prováděcí akt a vyjádřit svůj názor.

4. Až do vydání stanoviska výboru může kterýkoliv člen výboru navrhopvat změny a předseda může předkládat pozměněná znění navrhovaného prováděcího aktu.

Předseda usiluje o nalezení řešení, která mají ve výboru co nejširší podporu. Předseda informuje výbor o tom, jakým způsobem byla zohledněna jednání a návrhy změn, zejména pokud jde o návrhy, které mají většinovou podporu ve výboru.

5. Předseda si může v řádně odůvodněných případech vyžádat stanovisko výboru písemným postupem. Předseda zašle členům výboru návrh prováděcího aktu a stanoví lhůtu pro vydání stanoviska podle naléhavosti dané věci. Má se za to, že člen výboru, který před uplynutím stanovené lhůty nevznesl námitku proti navrhovanému prováděcímu aktu nebo se výslovně nezdržel hlasování o tomto aktu, vyslovil s návrhem prováděcího aktu tichý souhlas.

Nestanoví-li základní akt jinak a jestliže tak rozhodne předseda nebo o to požádá člen výboru, a to ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci, ukončí se písemný postup bez výsledku. V tomto případě předseda svolá v přiměřené lhůtě zasedání výboru.

6. Stanovisko výboru se uvede do zápisu z jednání. Členové výboru mají právo požádat, aby byl v zápisu z jednání uveden jejich postoj. Předseda zašle zápis neprodleně členům výboru.

7. Kontrolní mechanismus zahrnuje, je-li to stanoveno, možnost předložit věc odvolacímu výboru.

Odvolací výbor přijme na návrh Komise svůj jednací řád prostou většinou všech svých členů.

V případě předložení věci odvolacímu výboru se uskuteční jeho zasedání, s výjimkou řádně odůvodněných případů, nejdříve 14 dní a nejpozději šest týdnů ode dne předložení věci. Aniž je dotčen odstavec 3, vydá odvolací výbor stanovisko do dvou měsíců ode dne předložení věci.

Zasedáním odvolacího výboru předsedá zástupce Komise.

Předseda stanoví datum konání zasedání odvolacího výboru v úzké spolupráci se členy výboru, aby mohly členské státy a Komise zajistit zastoupení na příslušné úrovni. Do 1. dubna 2011 svolá Komise první zasedání odvolacího výboru, aby mohl přijmout svůj jednací řád.

Článek 4

Poradní postup

1. Pokud se použije poradní postup, vydá výbor stanovisko, pokud je to nutné, na základě hlasování. Pokud výbor vydává stanovisko na základě hlasování, přijímá jej prostou většinou všech svých členů.

2. Komise rozhodne o návrhu prováděcího aktu, jenž má být přijat, přičemž přihlédne co nejvíce k závěrům z jednání ve výboru a k vydanému stanovisku.

Článek 5

Přezkumný postup

1. Pokud se použije přezkumný postup, rozhoduje výbor o vydání stanoviska k prováděcím aktům většinou hlasů stanovenou v čl. 16 odst. 4 a 5 Smlouvy o Evropské unii, případně většinou hlasů stanovenou v čl. 238 odst. 3 Smlouvy o fungování EU pro akty přijímané na návrh Komise. Hlasy zástupců členských států ve výboru mají váhu podle uvedených článků.

2. Pokud výbor vydá kladné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt přijme.

3. Aniž je dotčen článek 7, pokud výbor vydá záporné stanovisko, Komise tento návrh prováděcího aktu nepřijme. Pokud je přijetí prováděcího aktu považováno za nezbytné, může předseda buď předložit do dvou měsíců od vydání negativního stanoviska stejnému výboru pozměněné znění navrhovaného prováděcího aktu, nebo předložit návrh prováděcího aktu do jednoho měsíce od vydání uvedeného stanoviska odvolacímu výboru k dalšímu projednání.

4. Není-li vydáno žádné stanovisko, může Komise navrhovaný prováděcí akt přijmout, s výjimkou případů stanovených v druhém pododstavci. Pokud Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme, může předseda výboru předložit pozměněné znění navrhovaného aktu.

Aniž je dotčen článek 7, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme, jestliže:

- a) se týká daní, finančních služeb, bezpečnosti nebo ochrany zdraví lidí, zvířat či rostlin nebo konečných mnohostranných ochranných opatření;
- b) základní akt stanoví, že návrh prováděcího aktu nemůže být přijat, pokud nebylo vydáno žádné stanovisko, nebo
- c) prostá většina všech členů výboru s navrhovaným aktem nesouhlasí.

Pokud je v jakémkoli z případů uvedených ve druhém pododstavci přijetí prováděcího aktu považováno za nezbytné, může předseda buď předložit do dvou měsíců od hlasování o stanovisku stejnému výboru pozměněné znění navrhovaného prováděcího aktu, nebo předložit návrh prováděcího aktu do jednoho měsíce od hlasování o stanovisku odvolacímu výboru k dalšímu projednání.

5. Odchylně od odstavce 4 se při přijímání návrhu konečných antidumpingových a vyrovnávacích opatření v případě, že přezkumný výbor nevydá žádné stanovisko a prostá většina všech jeho členů s návrhem prováděcího aktu nesouhlasí, použije následující postup.

Komise vede konzultace s členskými státy. Nejdříve 14 dní a nejpozději jeden měsíc od konání zasedání výboru informuje Komise členy výboru o výsledcích těchto konzultací a předloží návrh prováděcího aktu odvolacímu výboru. Odchylně od čl. 3 odst. 7 se zasedání odvolacího výboru uskuteční nejdříve 14 dní a nejpozději jeden měsíc od předložení návrhu prováděcího aktu. Odvolací výbor vydá stanovisko v souladu s článkem 6. Lhůtami stanovenými v tomto odstavci není dotčena povinnost dodržovat lhůty stanovené v příslušných základních aktech.

Článek 6

Předložení věci odvolacímu výboru

1. Odvolací výbor rozhodne o vydání stanoviska většinou hlasů podle čl. 5 odst. 1.

2. Až do vydání stanoviska odvolacího výboru může kterýkoliv člen odvolacího výboru navrhopvat změny navrhovaného prováděcího aktu a předseda může rozhodnout, že se navrhovaný akt upraví.

Předseda usiluje o nalezení řešení, která mají v odvolacím výboru co nejširší podporu.

Předseda informuje odvolací výbor o tom, jakým způsobem byla zohledněna jednání a návrhy změn, zejména pokud jde o návrhy, které mají širokou podporu v odvolacím výboru.

3. Pokud odvolací výbor vydá kladné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt přijme.

Pokud výbor žádné stanovisko nevydá, může Komise navrhovaný prováděcí akt přijmout.

Pokud odvolací výbor vydá záporné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme.

4. Odchylně od odstavce 3, pokud při přijímání konečných mnohostranných ochranných opatření nevydá výbor kladné stanovisko přijaté většinou podle čl. 5 odst. 1, Komise navrhovaná opatření nepřijme.

5. Odchylně od odstavce 1 rozhoduje odvolací výbor do 1. září 2012 o vydání stanoviska k návrhům konečných antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření prostou většinou všech svých členů.

Článek 7

Přijímání prováděcích aktů ve výjimečných případech

Odchylně od čl. 5 odst. 3 a čl. 5 odst. 4 druhého pododstavce může Komise přijmout navrhovaný prováděcí akt, pokud je jeho neprodlené přijetí nezbytné k tomu, aby nedošlo ke značnému narušení trhů v oblasti zemědělství nebo k ohrožení finančních zájmů Unie ve smyslu článku 325 Smlouvy o fungování EU.

Komise v takovém případě předloží přijatý prováděcí akt okamžitě odvolacímu výboru. Pokud odvolací výbor vydá k přijatému prováděcímu aktu záporné stanovisko, Komise tento akt okamžitě zruší. Pokud odvolací výbor vydá kladné stanovisko nebo žádné stanovisko nevydá, zůstává tento prováděcí akt nadále v platnosti.

Článek 8

Okamžitě použitelné prováděcí akty

1. Odchylně od článků 4 a 5 může základní akt stanovit, že v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech se použije tento článek.

2. Komise přijme prováděcí akt, který bude okamžitě použitelný, aniž by byl předtím předložen výboru, a zůstane v platnosti po dobu nejdéle šesti měsíců, nestanoví-li základní akt jinak.

3. Předseda předloží akt uvedený v odstavci 2 nejpozději 14 dní po jeho přijetí příslušnému výboru ke stanovisku.

4. Pokud v rámci přezkumného postupu výbor vydá záporné stanovisko, Komise okamžitě prováděcí akt přijatý podle odstavce 2 zruší.

5. Pokud přijímá Komise prozatímní antidumpingová nebo vyrovnávací opatření, použije se postup stanovený v tomto článku. Komise přijme tato opatření po ukončení konzultací nebo v mimořádně naléhavém případě poté, co o něm informuje členské státy. V mimořádně naléhavém případě se konzultace zahájí nejpozději deset dnů poté, co byla členským státům oznámena opatření přijatá Komisí.

Článek 9

Jednací řád

1. Každý výbor přijme na návrh předsedy prostou většinou všech svých členů svůj jednací řád na základě vzorového jednacího řádu, který vypracuje Komise po konzultaci s členskými státy. Tento vzorový jednací řád Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Stávající výbory přizpůsobí v nezbytné míře své jednací řády vzorovému jednacímu řádu.

2. Zásady a podmínky přístupu veřejnosti k dokumentům a pravidla týkající se ochrany údajů, které se vztahují na Komisi, se použijí i na výbory.

Článek 10

Informace o činnosti výborů

1. Komise vede rejstřík činnosti výborů, který obsahuje:

a) seznam výborů;

b) pořady jednání výboru;

c) stručné zápisy spolu se seznamy orgánů a subjektů, ke kterým náleží osoby určené členskými státy, aby je zastupovaly;

d) návrhy prováděcích aktů, k nimž mají výbory vydat stanovisko;

e) výsledky hlasování;

f) konečné návrhy prováděcích aktů na základě stanoviska výborů;

g) informace o přijetí konečných návrhů prováděcích aktů Komisí a

h) statistické údaje o činnosti výborů.

2. Komise zveřejní rovněž výroční zprávu o činnosti výborů.

3. K informacím uvedeným v odstavci 1 mají v souladu s příslušnými pravidly přístup Evropský parlament a Rada.

4. Souběžně se zasláním dokumentů uvedených v odst. 1 písm. b), d) a f) členům výborů je Komise poskytne i Evropskému parlamentu a Radě, které zároveň informuje o tom, že tyto dokumenty jsou dostupné.

5. Odkazy na všechny dokumenty uvedené v odst. 1 písm. a) až g), jakož i informace uvedené v odst. 1 písm. h) se zveřejní v rejstříku.

Článek 11

Kontrolní pravomoci Evropského parlamentu a Rady

V případě, že je základní akt přijímán řádným legislativním postupem, Evropský parlament nebo Rada mohou Komisi kdykoli sdělit, že se domnívají, že návrh prováděcího aktu překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu. V tomto případě Komise návrh prováděcího aktu přezkoumá se zřetelem k vyjádřeným postojům a informuje Evropský parlament a Radu o tom, zda hodlá návrh prováděcího aktu ponechat beze změn, pozměnit či vzít zpět.

Článek 12

Zrušení rozhodnutí 1999/468/ES

Rozhodnutí 1999/468/ES se zrušuje.

Účinky článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES jsou zachovány pro účely stávajících základních aktů, které na něj odkazují.

Článek 13

Přechodná ustanovení: úprava stávajících základních aktů

1. Pokud základní akty přijaté před vstupem tohoto nařízení v platnost stanoví výkon prováděcích pravomocí Komisi v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES, použijí se tato pravidla:

- a) pokud základní akt odkazuje na článek 3 rozhodnutí 1999/468/ES, použije se poradní postup uvedený v článku 4 tohoto nařízení;
- b) pokud základní akt odkazuje na článek 4 rozhodnutí 1999/468/ES, použije se přezkumný postup uvedený v článku 5 tohoto nařízení s výjimkou čl. 5 odst. 4 druhého a třetího pododstavce;
- c) pokud základní akt odkazuje na článek 5 rozhodnutí 1999/468/ES, použije se přezkumný postup uvedený v článku 5 tohoto nařízení a má se za to, že základní akt stanoví, že pokud výbor nevydá stanovisko, nemůže Komise přijmout navrhovaný prováděcí akt ve smyslu čl. 5 odst. 4 druhého pododstavce písmene b);
- d) pokud základní akt odkazuje na článek 6 rozhodnutí 1999/468/ES, použije se článek 8 tohoto nařízení;
- e) pokud základní akt odkazuje na články 7 a 8 rozhodnutí 1999/468/ES, použijí se články 10 a 11 tohoto nařízení;

2. Články 3 a 9 tohoto nařízení se pro účely odstavce 1 použijí na veškeré stávající výbory.

3. Článek 7 tohoto nařízení se použije pouze na stávající postupy, které odkazují na článek 4 rozhodnutí 1999/468/ES.

4. Přechodnými ustanoveními tohoto článku není dotčena povaha příslušných aktů.

Článek 14

Přechodné opatření

Tímto nařízením nejsou dotčeny již zahájené postupy, v nichž některý z výborů zaujal stanovisko v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES.

Článek 15

Přezkum

Do dne 1. března 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, k níž případně připojí vhodné legislativní návrhy.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. března 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. února 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

II

(Sdělení)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

**Nezávazná kritéria pro uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie –
18. června 2019**

(2019/C 223/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA EVROPSKÉ UNIE A EVROPSKÁ KOMISE,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropský parlament, Rada a Komise (dále jen „tři orgány“) uzavřely dne 13. dubna 2016 interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“).
- (2) V bodu 26 této dohody tři orgány zdůraznily důležitou úlohu, kterou v právu Unie mají prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci, a skutečnost, že pokud se tyto akty používají efektivně, transparentně a v odůvodněných případech, jsou nedílnými nástroji zdokonalení tvorby právních předpisů, neboť přispívají k jednoduchosti a aktuálnosti právních předpisů a k jejich účinnému a pohotovému provádění.
- (3) V bodu 28 dohody tři orgány uvedly, že obecnou shodu o aktech v přenesené pravomoci připojenou k dohodě doplní o nezávazná kritéria pro uplatňování článků 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (4) Provádění těchto kritérií může být předmětem každoročních diskusí na politické i odborné úrovni, jež jsou součástí obecného monitorování plnění dohody v souladu s jejím bodem 50.
- (5) Zatímco čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování EU stanoví, že jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech a v případech stanovených v člancích 24 a 26 Smlouvy o Evropské unii Radě, je účelem nezávazných kritérií vymezit hranici mezi akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty, a nikoli mezi orgány, jimž jsou prováděcí pravomoci svěřeny. Cílem těchto nezávazných kritérií není jakkoli vymezovat nebo omezovat podmínky, na jejichž základě orgán vykonává pravomoci jemu svěřené v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně základního aktu.
- (6) Specifické otázky související s uplatňováním článků 290 a 291 Smlouvy o fungování EU již byly několikrát předmětem rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ⁽²⁾. Tato judikatura se může v budoucnu dále rozvíjet. S ohledem na vývoj judikatury může být případně nezbytné nezávazná kritéria přezkoumat,

⁽¹⁾ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Mimo jiné: rozsudek Soudního dvora ze dne 18. března 2014, *Komise v. Parlament a Rada*, (označovaný jako věc „biocidy“), C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; rozsudek Soudního dvora ze dne 17. března 2016, *Parlament v. Komise*, (označovaný jako věc „Nástroj pro propojení Evropy“), C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 2015, *Komise v. Parlament a Rada*, (označovaný jako věc „mechanismus vízové vzájemnosti“), C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499.

SE DOHODLY TAKTO:

I. OBECNÉ ZÁSADY

1. Tato nezávazná kritéria poskytují třem orgánům vodítka k rozhodnutí, zda by zmocnění vyplývající z legislativních aktů mělo mít povahu přenesení pravomoci nebo prováděcí povahu, a zda by toto zmocnění tedy mělo být uděleno podle článku 290 Smlouvy o fungování EU k přijetí aktu v přenesené pravomoci nebo podle článku 291 Smlouvy o fungování EU k přijetí prováděcího aktu.
2. V každém případě musí být určena povaha zamýšleného aktu, a to s přihlédnutím k cílům, obsahu a souvislostem zamýšleného aktu, jakož i samotného legislativního aktu.
3. Pravomoc rozhodnout, zda a v jaké míře využít akty v přenesené pravomoci či prováděcí akty, přísluší v mezích stanovených Smlouvou o fungování EU normotvůrci. V tomto ohledu je na normotvůrci, aby určil, zda svěří Komisi pravomoc k přijetí aktů v přenesené pravomoci, i aby posoudil, zda budou zapotřebí pravomoci k zajištění jednotných podmínek pro provádění legislativního aktu.
4. Jestliže se normotvůrce domnívá, že by určité ustanovení mělo být nedílnou součástí základního aktu, může se rozhodnout, že jej začlení do přílohy. Normotvůrce není nikdy povinen opatřovat legislativní akty přílohami, a namísto toho může rozhodnout o přijetí samostatných aktů, nicméně tři orgány připomínají, že by se struktura legislativního aktu měla řídit společnými závazky a cíli stanovenými v dohodě, jimiž je přijetí jednoduchých, jasných a jednotných právních předpisů, které jsou přístupné, jsou srozumitelné občanům, správním orgánům a podnikům a jejichž provádění je praktické, přičemž jsou tvořeny bez ohledu na otázku zmocnění. Toto žádným způsobem neomezuje pravomoc normotvůrce.
5. Podstatné prvky právních předpisů musí být určeny v základním aktu. Komisi proto nelze světit pravomoc přijímat pravidla zahrnující politická rozhodnutí, za která je odpovědný unijní zákonodárce, například pokud tato rozhodnutí zahrnují vážení dotčených rozdílných zájmů na základě četných posouzení⁽³⁾. Komise musí při výkonu přenesených nebo prováděcích pravomocí plně respektovat podstatné prvky zmocňovacího aktu⁽⁴⁾.
6. Legislativní akt může světit pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci pouze Komisi.
7. Výčet kritérií by neměl být považován za vyčerpávající.

II. KRITÉRIA

A. OBECNĚ ZÁVAZNÉ AKTY A INDIVIDUÁLNÍ PRÁVNÍ AKTY

1. Akty v přenesené pravomoci mohou být pouze obecně závazné. Prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci nesmí být přijímána opatření individuální povahy.
2. Prováděcí akty mohou být obecně závazné nebo být individuální povahy.
3. Akt je považován za obecně závazný, pokud se uplatňuje v objektivně určených situacích a má právní účinky vůči kategoriím osob, které jsou vymezeny obecně a abstraktně⁽⁵⁾.

B. ZMĚNY LEGISLATIVNÍCH AKTŮ VČETNĚ JEJICH PŘÍLOH

1. Jestliže svěří normotvůrce Komisi pravomoc měnit legislativní akt, lze tuto pravomoc vykonávat pouze prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci⁽⁶⁾, včetně případů, kdy se tato pravomoc měnit legislativní akt týká příloh, neboť ty jsou nedílnou součástí legislativních aktů.
2. Účelem přenesení pravomoci „měnit“ legislativní akt je zmocnit Komisi ke změně nebo zrušení nepodstatných prvků stanovených v tomto aktu normotvůrcem⁽⁷⁾. Změny mohou mít formu vložení či doplnění, která se týkají některých nepodstatných prvků legislativního aktu, nebo zrušení či nahrazení jeho nepodstatných prvků.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. září 2012, *Parlament v. Rada*, C-355/10, ECLI:EU:C:2012:516, body 64, 65 a 76; rozsudek Soudního dvora ze dne 26. července 2017, *Česká republika v. Komise*, C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, bod 78; rozsudek Soudního dvora ze dne 11. května 2017, *Dyson v. Komise*, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, body 61 a 62.

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. května 2017, *Dyson v. Komise*, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, bod 65.

⁽⁵⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2012, *Stichting Natuur en Milieu a Pesticide Action Network Europe v. Komise*, T-338/08, ECLI:EU:T:2012:300, bod 30; rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013, *Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA*, T-93/10, ECLI:EU:T:2013:106, body 32 a 56.

⁽⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. října 2014, *Parlament v. Komise*, C-65/13, ECLI:EU:C:2014:2289, bod 45; rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 2015, *Komise v. Parlament a Rada*, C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499, bod 31.

⁽⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. března 2016, *Parlament v. Komise*, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183, bod 42.

C. DALŠÍ PRAVIDLA DOPLŇUJÍCÍ ZÁKLADNÍ AKT

Opatření spočívající v přijetí dalších pravidel, která vycházejí z obsahu předpisu nebo jej rozvíjejí, spadající do předpisového rámce vymezeného v základním aktu, by měla být stanovena v aktech v přenesené pravomoci. Tak by tomu bylo v případě opatření, která ovlivňují podstatu pravidel stanovených v základním aktu a umožňují Komisi dát tomuto aktu konkrétní podobu, za podmínky, že opatřeními nejsou dotčeny jeho podstatné prvky.

D. DALŠÍ PRAVIDLA PROVÁDĚJÍCÍ ZÁKLADNÍ AKT

Naopak další pravidla, která provádějí a uskutečňují pravidla stanovená v základním aktu tím, že obsah tohoto aktu blíže upřesňují, aniž by zasahovala do podstaty legislativního rámce, by měla být stanovena v prováděcích aktech. Tak by tomu bylo v případě, kdy normotvůrce stanoví dostatečně přesný právní rámec, například stanovením hlavních podmínek a kritérií.

E. AKTY STANOVUJÍCÍ POSTUP, METODU NEBO METODIKU

1. Opatření stanovující postup (totiž způsob provedení či plnění toho, co je zapotřebí k dosažení určitého výsledku definovaného v základním aktu) mohou být v závislosti na jejich povaze, cílech, obsahu a souvislostech stanovena buď v aktu v přenesené pravomoci, nebo v prováděcím aktu (nebo mohou být dokonce podstatným prvkem základního aktu).

Například opatření stanovující součásti postupu, které vycházejí z obsahu základního aktu nebo jej rozvíjejí a které spadají do předpisového rámce vymezeného v základním aktu, by měla být stanovena v aktech v přenesené pravomoci.

Naopak opatření, která stanovením určitého postupu zajišťují jednotné uplatňování pravidla stanoveného v základním právním aktu, by měla být stanovena v prováděcích aktech.

2. Obdobně svěřením pravomoci k určení metody (totiž způsobu, jakým jsou plněny určité úkony, zejména pravidelně a systematicky) nebo metodologie (totiž pravidel k určení metody) může vyžadovat akt v přenesené pravomoci či prováděcí akt v závislosti na jeho povaze, cílech, obsahu či souvislostech.

F. AKTY TÝKAJÍCÍ SE POVINNOSTI POSKYTOVAT INFORMACE

Opatření týkající se povinnosti poskytovat informace mohou být v závislosti na jejich povaze, cílech, obsahu a souvislostech stanovena buď v aktu v přenesené pravomoci, nebo v prováděcím aktu (nebo mohou být dokonce podstatným prvkem základního aktu).

Například opatření určující další pravidla, jež vycházejí z obsahu povinnosti poskytovat informace, by měla být stanovena v aktech v přenesené pravomoci. Obecně tomu bude v případě dalších nepodstatných prvků, jež mají dopad na podstatu povinnosti poskytovat informace.

Naopak opatření, jejichž cílem je zajistit jednotné plnění povinnosti poskytovat informace, jako jsou formát a technické prostředky, by měla být stanovena v prováděcích aktech. Například opatření, která v případě, že základní akt dostatečně přesně určuje podstatu povinnosti poskytovat informace, dále upřesňují informace, jež mají být poskytovány, aby byla zajištěna srovnatelnost údajů nebo bylo účinně vymáháno plnění povinností, by měla být stanovena v prováděcích aktech.

G. AKTY TÝKAJÍCÍ SE POVOLENÍ

Opatření týkající se povolení, například pro výrobky nebo látky, mohou být v závislosti na jejich povaze, cílech, obsahu a souvislostech stanovena buď v aktu v přenesené pravomoci, nebo v prováděcím aktu (nebo mohou být dokonce podstatným prvkem základního aktu).

Povolení individuální povahy lze přijmout pouze prostřednictvím prováděcích aktů. Povolení obecné povahy, vyplývající z rozhodnutí Komise, jež vychází z kritérií dostatečně přesně definovaných v základním aktu, by měla být přijata prostřednictvím prováděcích aktů.

Povolení obecné povahy, která doplňují základní akt tím, že nejsou omezena na uplatňování kritérií stanovených v základním aktu, ale zároveň z obsahu tohoto aktu vycházejí (v mezích svěřené pravomoci), by měla být přijata prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

III. SLEDOVÁNÍ POUŽITÍ TĚCHTO KRITÉRIÍ A JEJICH PŘEZKUM

1. Tři orgány uplatňování těchto kritérií společně a pravidelně sledují.

2. Pokud to bude s ohledem na vývoj judikatury Soudního dvora Evropské unie nezbytné a vhodné, tři orgány v souladu se svými příslušnými vnitřními postupy, případně prostřednictvím svých orgánů, které mají v této oblasti zvláštní pravomoci, kritéria přezkoumají.
-

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

Dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí o rejstříku transparentnosti pro organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politik EU

EVROPSKÝ PARLAMENT A EVROPSKÁ KOMISE („strany dohody“),

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, zejména na čl. 11 odst. 1 a 2 této smlouvy, Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména článek 295 této smlouvy, a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouvy“),

s ohledem na to, že tvůrci evropské politiky nejsou při své činnosti odtrženi od občanské společnosti, ale vedou se zastupitelskými sdruženími a občanskou společností otevřený, transparentní a pravidelný dialog,

s ohledem to, že strany této dohody přezkoumaly Rejstřík transparentnosti (dále jen „rejstřík“) vytvořený na základě dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ze dne 23. června 2011 o zřízení Rejstříku transparentnosti pro organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky EU ⁽¹⁾, a to podle článku 30 uvedené dohody,

SE DOHODLY TAKTO:

I. PRINCIPY REJSTŘÍKU

1. Zřízením a provozováním rejstříku nejsou dotčeny ani předjímaný cíle, které Evropský parlament vyjádřil ve svém usnesení ze dne 8. května 2008 k vytvoření rámce pro činnost zástupců zájmových skupin (lobbistů) v evropských orgánech ⁽²⁾ a ve svém rozhodnutí ze dne 11. května 2011 o uzavření interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Komisí o společném rejstříku transparentnosti ⁽³⁾.
2. Provoz rejstříku musí respektovat obecné zásady právních předpisů Unie, včetně zásad proporcionality a zákazu diskriminace.
3. Provoz rejstříku musí respektovat práva členů Evropského parlamentu na výkon parlamentního mandátu bez jakéhokoli omezení.
4. Provoz rejstříku nesmí zasáhnout do působnosti nebo výsadních práv stran dohody, ani se dotknout jejich organizační pravomoci.
5. Strany dohody usilují o to, aby se ke všem subjektům, které se zabývají podobnými činnostmi, přistupovalo obdobně, a aby pro zápis organizací a osob samostatně výdělečně činných, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky EU, do rejstříku byly nastoleny rovné podmínky.

II. STRUKTURA REJSTŘÍKU

6. Rejstřík je uspořádán následovně:
 - a) ustanovení o oblasti působnosti rejstříku, činnostech spadajících do jeho působnosti, definiční ustanovení, ustanovení o pobídkách a výjimkách;
 - b) oddíly, v nichž se zápis do rejstříků provádí (příloha I);

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2011, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. C 271 E, 12.11.2009, s. 48.

⁽³⁾ Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 176.

- c) informace požadované od subjektů zapsaných do rejstříku, včetně požadavků na poskytnutí finančních informací (příloha II);
- d) kodex chování (příloha III);
- e) mechanismy varování a vyřizování stížností a opatření uplatňovaná v případě nedodržování kodexu chování, včetně postupů při řešení případů varování a prošetřování stížností a jejich vyřizování (příloha IV);
- f) prováděcí pokyny s praktickými informacemi pro subjekty zapsané do rejstříku.

III. OBLAST PŮSOBNOSTI REJSTŘÍKU

Činnosti spadající do působnosti rejstříku

7. Oblast působnosti rejstříku zahrnuje veškeré činnosti, kromě činností uvedených v bodech 10 až 12, vykonávané s cílem přímo nebo nepřímo ovlivňovat formulování nebo provádění politik a rozhodovací procesy orgánů EU, bez ohledu na místo, kde jsou vykonávány, a použitý komunikační kanál nebo prostředek, např. externí zajištění, sdělovací prostředky, smlouvy s profesionálními prostředníky, expertní skupiny typu „think tank“, „platformy“, diskuzní fóra, kampaně a iniciativy vycházející zdola.

Pro účely této dohody se „přímým ovlivňováním“ rozumí ovlivňování prostřednictvím přímého kontaktu nebo přímé komunikace s orgány EU nebo jiná jednání navazující na tuto činnost, zatímco „nepřímým ovlivňováním“ se rozumí využívání zprostředkovaných způsobů ovlivňování, například prostřednictvím sdělovacích prostředků, veřejného mínění, konferencí nebo společenských akcí zaměřených na orgány EU.

Mezi tyto činnosti patří:

- kontakty s členy Evropského parlamentu a jejich asistenty, s úředníky nebo dalšími zaměstnanci orgánů EU,
- příprava, rozšiřování a předávání dopisů, informačních materiálů nebo diskuzních a pozičních dokumentů,
- pořádání akcí, schůzí, propagačních akcí, konferencí nebo společenských akcí, na které jsou členům a jejich asistentům, úředníkům nebo jiným zaměstnancům orgánů EU rozesílány pozvánky, a
- dobrovolné příspěvky a účast na formálních konzultacích nebo slyšeních o zamýšlených legislativních či jiných právních aktech EU a jiné otevřené konzultace.

8. Očekává se, že do rejstříku se bez ohledu na svůj právní status zapíše veškeré organizace a osoby samostatně výdělečně činné, které se podílejí na probíhajících nebo připravovaných činnostech spadajících do oblasti působnosti rejstříku.

V případě každé činnosti spadající do působnosti rejstříku, již v rámci smlouvy vykonává prostředník poskytováním právního a jiného odborného poradenství, se do rejstříku může zapsat jak prostředník, tak i jeho klient. Tito prostředníci nahlašují všechny klienty, s nimiž takové smlouvy uzavřeli, jakož i příjem z činnosti spojené se zastupováním klienta, jak je stanoveno v bodě II.C.2.b přílohy II. Tento požadavek nezprošťuje klienta odpovědnosti v případě, že se nezapíše do rejstříku nebo neuvede náklady na jakoukoli činnost zadanou prostředníkovi ve vlastním odhadu nákladů.

Činnosti nespádající do působnosti rejstříku

9. Organizace se může zapsat do rejstříku, pouze pokud provozuje činnost spadající do působnosti rejstříku, která vede k přímému nebo nepřímému kontaktu s orgány EU. Organizace, která se považuje za nezpůsobilou k zápisu, může být z rejstříku vyškrtuta.

10. Činnost týkající se poskytování právního nebo jiného odborného poradenství nespadá do působnosti rejstříku, pokud:

- ji tvoří poradenská činnost a kontakty s veřejnými orgány s cílem poskytovat klientům lepší informace o obecné právní situaci či jejich konkrétním právním postavení, nebo informace o tom, zda je určitý právní či správní krok ve stávajícím právním a regulačním prostředí vhodný nebo přípustný,
- ji tvoří poradenství poskytované klientům s cílem pomoci jim zajistit, aby jejich činnost byla v souladu s příslušnými právními předpisy,
- ji tvoří analýzy a studie vypracovávané pro klienty o potenciálním dopadu jakýchkoli legislativních nebo regulačních změn na jejich právní situaci nebo oblast činnosti,

- ji tvoří zastupování v souvislosti se smířčím či mediačním řízením, jehož cílem je předejít tomu, aby se spor dostal před soudní nebo správní orgán, nebo
- souvisí s uplatňováním základního práva klienta na spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu ve správním řízení; jedná se např. o činnosti vykonávané advokáty či jinými odborníky účastnícími se daných řízení.

Pokud je určitá společnost nebo její poradci stranou konkrétního právního nebo správního případu nebo řízení, jakákoli činnost přímo související s tímto případem, jež není jako taková zaměřena na změnu stávajícího právního rámce, nespadá do oblasti působnosti rejstříku. Tento pododstavec platí pro všechna odvětví podnikání v Evropské unii.

Do působnosti rejstříku však spadají tyto činnosti týkající se poskytování právního a jiného odborného poradenství, pokud je jejich záměrem ovlivnit orgány EU, jejich členy a jejich asistenty nebo jejich úředníky či další zaměstnance:

- poskytování podpory prostřednictvím zastupování nebo mediace a poskytování propagačního materiálu, včetně argumentace a přípravy, a
- poskytování taktického či strategického poradenství, včetně vznášení otázek, jejichž dosah a doba sdělení mají za cíl ovlivnit orgány EU, jejich členy a jejich asistenty nebo jejich úředníky či další zaměstnance.

11. Činnosti sociálních partnerů jakožto účastníků sociálního dialogu (odborové organizace, sdružení zaměstnavatelů, apod.) nespádají do působnosti rejstříku, pokud tyto sociální partneři jednají v rámci úlohy, kterou jim svěřují Smlouvy. To platí obdobně i v případě jakéhokoli subjektu, kterému je ve Smlouvách specificky přiřčena institucionální úloha.

12. Do působnosti rejstříku nespádají činnosti v reakci na přímou a individuální žádost orgánů EU nebo členů Evropského parlamentu, jako např. činnosti v reakci na jednorázovou nebo pravidelnou žádost o věcné informace, údaje či odbornou konzultaci.

Zvláštní ustanovení

13. Rejstřík se nevztahuje na církve a náboženské společnosti. Očekává se však, že se do rejstříku zapíše zastoupení nebo právní subjekty, kanceláře a sítě zřízené k zastupování církví a náboženských společností při jednání s orgány EU i jejich sdružení.

14. Rejstřík se nevztahuje na politické strany. Očekává se však, že se do rejstříku zapíše organizace zřízené nebo podporované politickými stranami, které vykonávají činnosti spadající do působnosti rejstříku.

15. Na státní orgány členských států, vlády třetích zemí, mezinárodní mezivládní organizace a jejich diplomatická zastoupení se rejstřík nevztahuje.

16. Regionální veřejné orgány a jejich zastoupení se do rejstříku zapisovat nemusejí, ale mohou, pokud si to přejí. Očekává se však, že se do rejstříku zapíše sdružení nebo sítě vytvořené ke kolektivnímu zastupování regionů.

17. Očekává se, že se do rejstříku zapíše všechny veřejné orgány na nižší než celostátní úrovni, které nejsou uvedeny v bodě 16, jako např. místní a obecní orgány či města, jejich zastoupení, sdružení či sítě.

18. Očekává se, že se do rejstříku zapíše sítě, platformy nebo jiné formy kolektivního jednání bez právního statusu či právní subjektivity, které však jsou *de facto* zdrojem organizovaného vlivu a vykonávají činnosti spadající do působnosti rejstříku. Subjekty zapojené do takové formy kolektivního jednání určí svého zástupce, který bude jejich kontaktní osobou odpovědnou za vztahy se „společným sekretariátem rejstříku transparentnosti“.

19. Při posuzování toho, zda je možné se zapsat do rejstříku, se berou v úvahu činnosti zaměřené (přímo či nepřímo) na všechny orgány, instituce a jiné subjekty EU, jejich členy a jejich asistenty, úředníky i jiné zaměstnance. Mezi tyto činnosti nespádají činnosti zaměřené na členské státy, a zejména činnosti zaměřené na jejich stálá zastoupení při Evropské unii.

20. Evropské sítě, federace, sdružení či platformy se vybízejí, aby pro své členy vytvořily společné transparentní pokyny, v nichž budou uvedeny činnosti spadající do působnosti rejstříku. Očekává se, že uvedené pokyny zveřejní.

IV. PRAVIDLA PLATNÁ PRO SUBJEKTY ZAPSANÉ DO REJSTŘÍKU

21. Zapsáním do rejstříku dotyčné organizace a jednotlivci:

- souhlasí s tím, že informace, které poskytnou za účelem zapsání do rejstříku, jsou veřejné,
- souhlasí s tím, že budou jednat v souladu s kodexem chování uvedeném v příloze III a případně předloží text kteréhokoli kodexu chování, jímž jsou vázány ⁽¹⁾,
- zaručuje se za to, že informace poskytnuté za účelem zapsání do rejstříku jsou správné, a souhlasí s tím, že bude spolupracovat při vyřizování žádostí správních útvarů o doplňující informace a aktualizaci údajů,
- jsou srozuměny s tím, že veškerá varování nebo stížnosti, které se jich týkají, budou řešeny na základě kodexu chování uvedeného v příloze III,
- souhlasí s tím, že podléhají veškerým opatřením použitelným v případě porušení kodexu chování uvedeného v příloze III, a uznávají, že v případě nedodržení tohoto kodexu proti nim mohou být uplatněna opatření uvedená v příloze IV,
- berou na vědomí, že stranám dohody může na žádost a v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾ vzniknout povinnost zveřejnit korespondenci a další dokumenty týkající se činnosti subjektů zapsaných do rejstříku.

V. UPLATŇOVÁNÍ DOHODY

22. Za dohled nad systémem a za všechny klíčové provozní aspekty odpovídají generální tajemníci Evropského parlamentu a Evropské komise, kteří se společně dohodnou na přijetí opatření nezbytných k uplatňování této dohody.

23. Přestože je systém provozován společně, mohou strany dohody rejstřík volně a nezávisle používat pro vlastní konkrétní účely.

24. Za účelem zavedení systému provozují oddělení Evropského parlamentu a Evropské komise společný operační útvar nazvaný „společný sekretariát rejstříku transparentnosti“. Tento sekretariát tvoří na základě ujednání mezi příslušnými odděleními skupina úředníků Evropského parlamentu a Evropské komise. Činnost sekretariátu koordinuje vedoucí oddělení z generálního sekretariátu Evropské komise. K úkolům sekretariátu patří vypracování prováděcích pokynů v mezích stávající dohody za účelem usnadnění jednotného výkladu dotčených ustanovení subjekty zapsanými do rejstříku a sledování kvality obsahu rejstříku. Sekretariát použije dostupné správní zdroje k provádění kontrol kvality obsahu rejstříku, avšak s tím, že za poskytnuté informace odpovídají v konečném důsledku subjekty zapsané do rejstříku.

25. Strany dohody pořádají pro své členy a zaměstnance příslušná školení a interní komunikační projekty za účelem zlepšení jejich informovanosti o rejstříku a postupech varování a podávání stížností.

26. Strany dohody přijmou náležitá externí opatření ke zvýšení informovanosti o rejstříku a k podpoře jeho používání.

27. Prostřednictvím uživatelsky vstřícného vyhledávače budou na internetových stránkách *Evropa* věnovaných rejstříku transparentnosti pravidelně zveřejňovány základní statistické údaje získané z databáze rejstříku. Veřejný obsah uvedené databáze bude k dispozici v elektronickém, strojově čitelném formátu.

28. Generální tajemníci Evropského parlamentu a Evropské komise předkládají příslušnému místopředsedovi Evropského parlamentu a Evropské komise výroční zprávu o fungování rejstříku. Výroční zpráva poskytuje věcné informace o rejstříku, jeho obsahu a vývoji a je zveřejňována každý rok za předchozí kalendářní rok.

⁽¹⁾ Profesní kodex chování, jímž je subjekt zapsaný do rejstříku vázán, může ukládat přísnější povinnosti, než jsou povinnosti stanovené v kodexu chování uvedeném v příloze III.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

VI. OPATŘENÍ PLATNÁ PRO SUBJEKTY ZAPSANÉ DO REJSTŘÍKU A DODRŽUJÍCÍ PŘEDPISY

29. Průkazy opravňující ke vstupu do prostor Evropského parlamentu budou vydávány pouze jednotlivcům, kteří zastupují organizace spadající do působnosti rejstříku nebo pro ně pracují, pokud se tyto organizace nebo osoby do rejstříku zapsaly. Ze zápisu však neplyne automatický nárok na uvedený průkaz. Vydávání a kontrola průkazů opravňujících k dlouhodobému vstupu do prostor Evropského parlamentu zůstává i nadále interním postupem Parlamentu v rámci jeho vlastní odpovědnosti.

30. Strany dohody nabízejí v mezích svých správních pravomocí pobídky s cílem podpořit zapisování se do rejstříku v rámci vytvořeném touto dohodou.

Mezi pobídky nabízené Evropským parlamentem subjektům zapsaným do rejstříku může patřit:

- další usnadnění přístupu do jeho prostor, k jeho členům a jejich asistentům, k jeho úředníkům a dalším zaměstnancům,
- povolení pořádat nebo spolupřátat akce v jeho prostorách,
- snazší předávání informací, včetně zvláštních seznamů pro rozesílání zpráv,
- účast na slyšeních výborů v roli řečníků,
- patronát Evropského parlamentu.

Mezi pobídky nabízené Evropskou komisí subjektům zapsaným do rejstříku mohou patřit:

- opatření týkající se předávání informací subjektům zapsaným do rejstříku při zahajování veřejných konzultací,
- opatření týkající se odborných skupin a jiných poradních orgánů,
- zvláštní seznamy pro rozesílání zpráv,
- patronát Evropské komise.

Strany této dohody informují subjekty zapsané do rejstříku o konkrétních pobídkách, které jsou těmto subjektům k dispozici.

VII. OPATŘENÍ V PŘÍPADĚ PORUŠENÍ KODEXU CHOVÁNÍ

31. Vydat upozornění nebo podat stížnost ohledně možného porušení kodexu chování uvedeného v příloze III může kterákoli osoba za použití standardního kontaktního formuláře, který je k dispozici na internetových stránkách rejstříku. Upozornění a stížnosti se řeší v souladu s postupy stanovenými v příloze IV.

32. Mechanismus upozornění je doplňkovým nástrojem ke kontrolám kvality, které provádí sekretariát v souladu s bodem 24. Vydat upozornění, pokud jde o věcné chyby týkající se informací poskytnutých subjekty zapsanými v rejstříku, může kterákoli osoba. Upozornění lze vydat také ohledně zápisů subjektů do rejstříku, které nejsou k zápisu způsobilé.

33. V případě podezření ohledně porušení kodexu chování ze strany subjektu zapsaného do rejstříku může podat formální stížnost, vyjma případů uvedení chybných skutečností, kterákoli osoba. Stížnosti musejí být odůvodněny konkrétními skutečnostmi souvisejícími s uváděným porušením kodexu chování.

Sekretariát vyšetřuje případy podezření z porušení kodexu chování s přihlédnutím k zásadě proporcionality a řádné správy. Úmyslné porušení kodexu chování ze strany subjektů zapsaných v rejstříku nebo jejich zástupců povede k uplatnění opatření stanovených v příloze IV.

34. V případě, že sekretariát v rámci postupů uvedených v bodech 31 až 33 zjistí opakující se nedostatek spolupráce, opakující se nevhodné chování či závažné porušení kodexu chování, je dotčený subjekt z rejstříku na dobu jednoho roku nebo dvou let vyškrtnut a toto opatření se zveřejní v rejstříku, jak je stanoveno v příloze IV.

VIII. ZAPOJENÍ DALŠÍCH ORGÁNŮ A INSTITUCÍ

35. Evropská rada a Rada ministrů se vyzývají, aby se k rejstříku připojily. Další orgány, instituce a jiné subjekty EU se vybízejí, aby rámec vytvořený touto dohodou používaly jako referenční nástroj při svém jednání s organizacemi a osobami samostatně výdělečně činnými, které jsou zapojeny do tvorby a provádění politik EU.

IX. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

36. Tato dohoda nahrazuje dohodu mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ze dne 23. června 2011, jejíž účinnost končí dnem použitelnosti této dohody.

37. Rejstřík bude předmětem přezkumu v roce 2017.

38. Tato dohoda vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se od 1. ledna 2015.

Subjekty, které budou ke dni použitelnosti této dohody v rejstříku již zapsány, musejí do tří měsíců od tohoto dne změnit svůj zápis, tak aby byl v souladu s novými požadavky vyplývajícími z této dohody.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Evropskou komisi

místopředseda

M. ŠEFČOVIČ

PŘÍLOHA I

„Rejstřík transparentnosti“

Organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky EU

Oddíly		Charakteristika/poznámky
I – Poradenské kanceláře/advokátní kanceláře/samostatně výdělečně činní poradci		
pododdíl	Poradenské kanceláře	Podniky provozující jménem klientů činnost v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány.
pododdíl	advokátní kanceláře	Advokátní kanceláře provozující jménem klientů činnost v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány.
pododdíl	samostatně výdělečně činní poradci	Samostatně výdělečně činní poradci či advokáti provozující jménem klientů činnost v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány. Do tohoto pododdílu se zapisují subjekty zahrnující pouze jednu osobu.
II – „Interní“ lobbisté a obchodní/podniková/profesionální sdružení		
pododdíl	podniky a skupiny	Společnosti či skupiny společností (s právním statutem či bez něj), které na vlastní účet interně provozují činnosti v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány
pododdíl	obchodní a podniková sdružení	Organizace (buď samy podnikající, či neziskové) zastupující podnikající společnosti nebo smíšené skupiny a platformy.
pododdíl	odborové organizace a profesionální sdružení	Zájmové zastoupení pracujících, zaměstnanců, obchodních, řemeslných či jiných profesí.
pododdíl	jiné organizace včetně: — subjektů pořádajících akce (podnikajících i neziskových) — zájmových sdělovacích prostředků nebo subjektů orientovaných na výzkum spojených se soukromými podnikatelskými zájmy — dočasná účelová spojení a jiné dočasné struktury (s podnikajícím členstvem)	
III – Nevládní organizace		
pododdíl	nevládní organizace, platformy, sítě, dočasná účelová spojení a jiné dočasné struktury či podobné organizace	Neziskové organizace (s právním statutem či bez něj), které jsou nezávislé na veřejných orgánech nebo obchodních organizacích. Sem spadají nadace, charitativní organizace atd. Veškeré takové subjekty, jejichž členstvo je spojeno s podnikáním, se musí zapsat v oddílu II.

Oddíly		Charakteristika/poznámky
IV – Expertní skupiny typu „think tank“, výzkumná a akademická zařízení		
pododdíl	expertní skupiny typu „think tank“ a výzkumná zařízení	Specializované expertní skupiny typu „think-tank“ a výzkumná zařízení, která se zabývají činností a politikou Evropské unie.
pododdíl	akademická zařízení	Zařízení, jejichž hlavním účelem je vzdělávání, a zabývají se činností a politikou Evropské unie.
V – Organizace zastupující církve a náboženské společnosti		
pododdíl	organizace zastupující církve a náboženské společnosti	Právnícké osoby, kanceláře, sítě nebo sdružení zřízené pro účely zastupování.
VI – Organizace zastupující místní, regionální a obecní orgány, jiné veřejné či smíšené subjekty atd.		
pododdíl	regionální struktury	Samy regiony a jejich zastoupení se do rejstříku zapisovat nemusejí, ale mohou, pokud si to přejí. Očekává se, že se do rejstříku zapíší sdružení nebo síť vytvořené ke kolektivnímu zastupování regionů.
pododdíl	jiné veřejné orgány na nižší než celostátní úrovni	Očekává se, že se do rejstříku zapíší všechny ostatní veřejné orgány na nižší než celostátní úrovni, jako např. města a místní a obecní orgány, jejich zastoupení, celostátní sdružení či síť.
pododdíl	nadnárodní sdružení a síť veřejných regionálních orgánů a jiných orgánů na nižší než celostátní úrovni	
pododdíl	další veřejné či smíšené subjekty vytvořené na základě právních předpisů, jejichž účelem je jednat ve veřejném zájmu	Sem spadají další veřejnoprávní či smíšené (veřejné/soukromé) organizace.

PŘÍLOHA II

INFORMACE POŽADOVANÉ OD SUBJEKTŮ ZAPSANÝCH DO REJSTŘÍKU

I. OBECNÉ A ZÁKLADNÍ INFORMACE

- a) název (či názvy) organizace, adresa jejího sídla a případně adresa v Bruselu, Lucemburku nebo ve Štrasburku, telefonní číslo, elektronická adresa, internetové stránky;
- b) jméno osoby, která nese právní odpovědnost za organizaci, a jméno jejího ředitele či jednatele, případně hlavní kontaktní místo pro činnosti spadající do působnosti rejstříku (tj. ředitel pro otázky EU); jména osob s oprávněním ke vstupu do prostor Evropského parlamentu ⁽¹⁾;
- c) počet osob (členů, zaměstnanců atd.) vykonávajících činnosti spadající do působnosti rejstříku, počet osob, které mají průkazy opravňující ke vstupu do prostor Evropského parlamentu, a doba, kterou každá z těchto osob věnuje této činnosti podle následujících procentuálních podílů práce na plný úvazek: 25 %, 50 %, 75 % nebo 100 %;
- d) účel/cíle – oblasti zájmu – činnosti – země, kde jsou činnosti vykonávány – přidružení v rámci sítí – obecné informace spadající do působnosti rejstříku;
- e) členstvo a případně počet členů (jednotlivců nebo členských organizací).

II. KONKRÉTNÍ INFORMACE

A. Činnosti spadající do působnosti rejstříku

Poskytují se konkrétní informace o hlavních legislativních návrzích nebo oblastech politiky, na něž se zaměřují činnosti subjektu zapsaného v rejstříku, které spadají do působnosti rejstříku. Lze uvést i další konkrétní činnosti, jako jsou akce a publikační činnost.

B. Propojení s orgány EU

- a) členství ve skupinách na vysoké úrovni, poradních výborech, odborných skupinách, ostatních strukturách a platformách podporovaných EU aj.;
- b) členství nebo účast v meziskupinách Evropského parlamentu, odvětvových fórech apod.

C. Finanční informace týkající se činností spadajících do působnosti rejstříku

1. Všechny subjekty zapsané do rejstříku poskytnou:

- a) odhad ročních nákladů na činnosti spadající do působnosti rejstříku. Poskytované finanční údaje se týkají celého roku a vztahují se k poslednímu finančnímu období, ukončenému ke dni zápisu či poslední každoroční aktualizace zapisovaných údajů;
- b) výši a zdroj financování obdrženeho od orgánů EU za poslední finanční období ukončené ke dni zápisu nebo poslední každoroční aktualizace zapisovaných údajů. Tyto informace musí odpovídat informacím poskytovaným evropským systémem pro finanční transparentnost ⁽²⁾.

2. Poradenské kanceláře/advokátní kanceláře/samostatně výdělečně činní poradci (oddíl I přílohy I) navíc uvedou:

- a) obrat vznikající na základě činností spadajících do působnosti rejstříku, podle následující tabulky:

Roční obrat dosažený v rámci činností spojených se zastupováním v eurech
0 – 99 999
100 000 – 499 999
500 000 – 1 000 000
> 1 000 000

⁽¹⁾ Subjekty zapsané do rejstříku mohou požádat o přístup do prostor Evropského parlamentu na konci registračního procesu. Do rejstříku se zapisují jména osob, které získají průkazy opravňující ke vstupu do prostor Evropského parlamentu. Ze zápisu neplatí automatický nárok na uvedený průkaz.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/budget/fts/index_en.htm

- b) seznam všech klientů, jejichž jménem jsou vykonávány činnosti spadající do působnosti rejstříku; příjem od klientů z činností spojených se zastupováním se uvádí podle následující tabulky:

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech
0 – 9 999
10 000 – 24 999
25 000 – 49 999
50 000 – 99 999
100 000 – 199 999
200 000 – 299 999
300 000 – 399 999
400 000 – 499 999
500 000 – 599 999
600 000 – 699 999
700 000 – 799 999
800 000 – 899 999
900 000 – 1 000 000
> 1 000 000

- c) Očekává se, že se klienti se také zapíší. Finanční prohlášení učiněná poradenskými kancelářemi/advokátními kancelářemi/samostatně výdělečně činnými poradci týkající se jejich klientů (seznam a tabulka) nezprošťuje tyto klienty odpovědnosti v případě, že neuvedou smluvní činnosti do svých vlastních prohlášení, aby se zabránilo podhodnocení jimi uváděných finančních nákladů.

3. **„Interní“ lobbisté, obchodní/podniková/profesionální sdružení (oddíl II přílohy I) navíc uvedou:**

obrat vznikající na základě činností spadajících do působnosti rejstříku, včetně částek menších než 10 000 EUR.

4. **Nevládní organizace – expertní skupiny typu „think tank“, výzkumná a akademická zařízení – organizace zastupující církve a náboženské společnosti – sdružení zastupující místní, regionální a obecní orgány, jiné veřejné či smíšené subjekty atd. (oddíly III až VI přílohy I) navíc uvedou:**

- a) celkový rozpočet organizace;
b) rozpis hlavních částek a zdrojů financování.

PŘÍLOHA III

KODEX CHOVÁNÍ

Strany této dohody se domnívají, že všechny zástupci zájmových skupin, s nimiž se dostanou do kontaktu, ať už jednorázově nebo častěji, ať už se jedná o subjekty zapsané do rejstříku, či nikoli, by se měly chovat v souladu s tímto kodexem chování.

V rámci svých vztahů s orgány EU a jejich členy, úředníky a jinými zaměstnanci zástupci zájmových skupin:

- a) vždy oznámí své jméno, příp. registrační číslo, a subjekt či subjekty, pro něž pracují nebo které zastupují; uvedou zájmy, cíle či účely, které propagují, a případně klienty nebo členy, které zastupují;
- b) nezískávají ani se nesnaží získat informace či dosáhnout jakýchkoli rozhodnutí nekalým způsobem nebo využitím neoprávněného tlaku či nevhodného chování;
- c) při jednání s třetími osobami si nenárokují žádný formální vztah s Evropskou unií ani s žádným z jejích orgánů a nezkreslují své postavení v souvislosti se zápisem do rejstříku, tak aby uváděly v omyl třetí osoby nebo úředníky či jiné zaměstnance Evropské unie, ani nevyužívají loga orgánů EU, aniž by jim to bylo výslovně povoleno;
- d) zajistí, aby informace, které poskytují při zápisu a následně v rámci své činnosti, na niž se vztahuje rejstřík, byly podle jejich nejlepšího vědomí úplné, aktuální a nebyly zavádějící; jsou srozuměny s tím, že veškeré poskytnuté informace podléhají kontrole, a souhlasí s tím, že budou spolupracovat v případě žádostí správních útvarů o doplňující informace a aktualizaci údajů;
- e) neprodají třetím osobám kopie dokumentů získaných od kteréhokoli orgánu EU;
- f) v obecné rovině dodržují veškerá pravidla, kodexy a postupy řádné správy, které zavedly orgány EU, a nijak nebrání jejich provádění a uplatňování;
- g) nenavádějí členy orgánů EU, úředníky nebo jiné zaměstnance EU nebo asistenty či stážisty těchto členů k tomu, aby jednali v rozporu s pravidly a normami chování, jež se na ně vztahují;
- h) pokud zaměstnávají bývalé úředníky nebo jiné zaměstnance Evropské unie, nebo asistenty či stážisty členů orgánů EU, respektují povinnost uvedených zaměstnanců dodržovat pravidla a závazek mlčenlivosti, jež se na ně vztahují;
- i) získají předběžný souhlas dotyčného člena nebo členů Evropského parlamentu, pokud jde o jakýkoli smluvní vztah nebo o zaměstnanecký poměr s jakoukoli osobou z vymezeného okruhu osob z jejich okolí;
- j) dodržují veškerá pravidla upravující práva a povinnosti bývalých členů Evropského parlamentu a Evropské komise;
- k) informují všechny osoby, jež zastupují, o svých povinnostech vůči orgánům EU.

Jednotlivci, kteří se v Evropském parlamentu zapsali za účelem vystavení nepřenosného průkazu na jméno opravňujícího ke vstupu do prostor Evropského parlamentu:

- l) se ujistí, že tento průkaz neustále a viditelně nosí ve všech prostorách Evropského parlamentu;
- m) striktně dodržují příslušný jednací řád Evropského parlamentu;
- n) jsou srozuměny s tím, že veškerá rozhodnutí o žádostech o vstup do prostor Evropského parlamentu jsou výsadním právem samotného Parlamentu a že ze zápisu nevyplývá automatický nárok na tento průkaz.

PŘÍLOHA IV

POSTUPY PŘI ŘEŠENÍ UPOZORNĚNÍ A PROŠETŘOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ A JEJICH VYŘIZOVÁNÍ

I. Upozornění

Prostřednictvím standardního kontaktního formuláře, který je k dispozici na internetových stránkách rejstříku, může kterákoli osoba zaslat na společný sekretariát rejstříku transparentnosti upozornění týkající se informací obsažených v rejstříku a zápisů subjektů, které nejsou k tomuto zápisu způsobilé.

S upozorněním týkajícím se údajů obsažených v rejstříku se zachází jako s tvrzeními o porušení ustanovení písmene d) kodexu chování uvedeného v příloze III ⁽¹⁾. Dotyčný zapsaný subjekt bude požádán o to, aby tyto údaje aktualizoval nebo aby sekretariátu vysvětlil, proč je není nutné aktualizovat. Nebude-li zapsaný subjekt spolupracovat, lze použít opatření uvedená v tabulce opatření níže (řádky 2 až 4).

II. Stížnosti

Krok 1: Podání stížnosti

1. Stížnost sekretariátu může podat kterákoli osoba tak, že vyplní standardní formulář, který je k dispozici na internetových stránkách rejstříku. Tento formulář obsahuje následující informace:

- a) subjekt zapsaný do rejstříku, který je předmětem stížnosti;
- b) jméno, popřípadě název, a kontaktní informace stěžovatele;
- c) podrobné informace o údajném porušení kodexu chování, včetně případných dokumentů a dalších dokladů na podporu stížnosti, informace o tom, zda byla stěžovateli způsobena nějaká škoda, a důvody pro podezření z úmyslného porušení uvedeného kodexu.

Na anonymní stížnosti nebude brán zřetel.

2. Ve stížnosti se uvede, která ustanovení kodexu chování byla podle stěžovatele porušena. Sekretariát může kteroukoli stížnost, pokud považuje porušení kodexu od samého počátku za jasně neúmyslné, překvalifikovat na „upozornění“.
3. Kodex chování se použije výhradně na vztahy mezi zástupci zájmové skupiny a orgány EU a nelze jej použít pro účely regulace vztahů mezi třetími osobami nebo mezi subjekty zapsanými do rejstříku.

Krok 2: Přípustnost

4. Jakmile sekretariát obdrží stížnost:
 - a) do pěti pracovních dnů potvrdí stěžovateli její obdržení;
 - b) zjistí, zda stížnost spadá do působnosti rejstříku, jak je stanoveno v kodexu chování uvedeném v příloze III a výše uvedeném kroku 1;
 - c) ověří důkazy předložené na podporu stížnosti, ať již v podobě dokumentů, dalších materiálů či osobních výpovědí; všechny důkazní prostředky by měly v zásadě pocházet od subjektu zapsaného v rejstříku, vůči němuž stížnost směřuje, nebo z dokumentu vydaného třetí osobou či z veřejně dostupných zdrojů; pouhá subjektivní hodnocení ze strany stěžovatele nelze považovat za důkazy;
 - d) na základě posouzení uvedeného v bodech b) a c) rozhodne o přípustnosti stížnosti.
5. Je-li stížnost považována za nepřípustnou, informuje o tom sekretariát stěžovatele písemně, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí.
6. Je-li stížnost považována za přípustnou, informuje sekretariát o tomto rozhodnutí a o následném postupu uvedeném níže jak stěžovatele, tak i dotyčný subjekt zapsaný v rejstříku.

⁽¹⁾ Podle písmene d) je nutné, aby zástupci zájmových skupin ve svém vztahu k orgánům EU a jejich členům, úředníkům a dalším zaměstnancům „zajist[ili], aby informace, které poskytují při zápisu a následně v rámci své činnosti, na niž se vztahuje rejstřík, byly podle jejich nejlepšího vědomí úplné, aktuální a nebyly zavádějící“ a aby byli „srozuměn[i] s tím, že veškeré poskytnuté informace podléhají kontrole [a] že budou spolupracovat v případě žádostí správních útvarů o doplňující informace a aktualizaci údajů.“

Krok 3: Vyřízení přípustné stížnosti – přezkum stížnosti a předběžná opatření

7. Sekretariát informuje dotčený subjekt zapsaný v rejstříku o obsahu stížnosti a o ustanovení (či ustanoveních), které bylo údajně porušeno, a současně jej vyzve, aby do 20 pracovních dnů předložil v reakci na stížnost své stanovisko. Subjekt zapsaný do rejstříku může na podporu svého stanoviska rovněž ve stejné lhůtě předložit vyjádření příslušné profesní organizace, zvláště v případě regulovaných povolání či organizací, které podléhají profesnímu kodexu chování.
8. Nedodržení lhůty uvedené v bodě 7 povede k dočasnému pozastavení zápisu dotčeného subjektu do rejstříku, a to do doby, než dojde k obnovení spolupráce.
9. Sekretariát přezkoumá veškeré informace zjištěné při vyšetřování. Může rozhodnout o tom, že vyslechne subjekt zapsaný v rejstříku, vůči němuž stížnost směřuje, nebo stěžovatele, příp. oba dva.
10. Pokud přezkum poskytnutých materiálů prokáže, že je stížnost neodůvodněná, informuje sekretariát jak dotčený zapsaný subjekt, tak i stěžovatele o tomto rozhodnutí, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí.
11. Pokud bude stížnosti vyhověno, bude zápis příslušného subjektu do rejstříku dočasně pozastaven, dokud nebudou přijata opatření na řešení daného problému (viz krok 4 dále), přičemž vůči danému subjektu může být přijata řada dalších opatření, včetně vyškrtnutí z rejstříku, příp. odnětí průkazu opravňujícího ke vstupu do prostor Evropského parlamentu v souladu s interními postupy uvedeného orgánu (viz krok 5 a řádky 2 až 4 v tabulce opatření níže), zejména v případech, kdy daný subjekt nespolupracuje.

Krok 4: Vyřízení přípustné stížnosti – řešení

12. Je-li stížnosti vyhověno a jsou vymezeny problematické prvky, přijme sekretariát ve spolupráci s dotčeným subjektem zapsaným do rejstříku veškerá nezbytná opatření s cílem daný problém vyřešit.
13. Pokud dotčený subjekt zapsaný do rejstříku spolupracuje, vyčlení sekretariát podle okolností konkrétního případu přiměřenou dobu na vyřešení problému.
14. Pokud bylo nalezeno možné řešení problému a subjekt zapsaný do rejstříku spolupracuje na jeho uplatnění, jeho zápis se obnoví a stížnost se považuje za vyřízenou. Sekretariát informuje jak dotčený subjekt zapsaný do rejstříku, tak i stěžovatele o tomto rozhodnutí, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí.
15. Pokud bylo nalezeno možné řešení problému a subjekt zapsaný do rejstříku nespolupracuje na jeho uplatňování, jeho zápis se zruší (viz řádky 2–3 níže uvedené tabulky opatření). Sekretariát informuje jak dotčený subjekt zapsaný do rejstříku, tak i stěžovatele o tomto rozhodnutí, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí.
16. Pokud možné vyřešení problému vyžaduje rozhodnutí třetí osoby, a to i rozhodnutí orgánu členského státu, nepřijme sekretariát konečné rozhodnutí do doby přijetí prvně uvedeného rozhodnutí.
17. Pokud subjekt zapsaný do rejstříku nezačne do 40 pracovních dnů od oznámení stížnosti podle bodu 7 spolupracovat, uplatní se opatření v případě nespolupráce (viz body 19 až 22 v rámci kroku 5 a řádky 2 až 4 tabulky opatření uvedené níže).

Krok 5: Vyřízení přípustné stížnosti – opatření, která se uplatní v případě porušení kodexu chování

18. Pokud dotčený subjekt zapsaný do rejstříku neprodleně zjedná nápravu, jak stěžovatel, tak i tento subjekt obdrží od sekretariátu písemné vyrozumění o příslušných skutečnostech a jejich nápravě (viz řádek 1 níže uvedené tabulky opatření).
19. Jestliže dotčený subjekt zapsaný do rejstříku nezareaguje ve lhůtě 40 dní stanovené v bodě 17, bude z rejstříku vyškrtnut (viz řádek 2 níže uvedené tabulky opatření) a ztratí přístup k veškerým pobídkám spjatým s jeho zápisem.
20. Pokud bylo zjištěno, že ze strany dotčeného subjektu zapsaného do rejstříku došlo k nevhodnému chování, bude tento subjekt z rejstříku vyškrtnut (viz řádek 3 níže uvedené tabulky opatření) a ztratí přístup k veškerým pobídkám spjatým s jeho zápisem.
21. V případech uvedených v bodech 19 a 20 se může dotčený subjekt, pokud pominuly důvody vedoucí ke zrušení zápisu, znovu do rejstříku zapsat.

22. Jestliže se sekretariát domnívá, že k nespolupráci nebo k nevhodnému chování došlo opakovaně a úmyslně, nebo pokud bylo zjištěno závažné porušení kodexu chování (viz řádek 4 níže uvedené tabulky opatření), přijme rozhodnutí zakazující nový zápis na dobu buď jednoho, nebo dvou let (podle závažnosti daného případu).
23. Veškerá opatření přijatá podle bodů 18–22 či řádků 1–4 níže uvedené tabulky opatření oznámí sekretariát dotýcnému subjektu a stěžovateli.
24. V případě, že opatření přijaté sekretariátem vede k dlouhodobému vyškrtnutí z rejstříku (viz řádek 4 níže uvedené tabulky opatření), může dotýčný subjekt ve lhůtě 20 pracovních dnů od oznámení daného opatření předložit generálnímu tajemníkovi Evropského parlamentu a Evropské komise odůvodněnou žádost o přezkum tohoto opatření.
25. Po uplynutí 20denní lhůty nebo poté, co generální tajemníci přijali konečné rozhodnutí, bude o uplynutí lhůty nebo přijetí konečného rozhodnutí informován příslušný místopředseda Evropského parlamentu a Evropské komise a dané opatření se zveřejní v rejstříku.
26. Pokud rozhodnutí o zákazu nového zápisu po určitou dobu zahrnuje i odebrání možnosti žádat jako zástupce zájmové skupiny o povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu, předloží generální tajemník Evropského parlamentu návrh kolegiu kvestorů, které vyzve, aby na příslušnou dobu schválilo odnětí příslušného povolení ke vstupu vydaného dotýcnému jednotlivci nebo dotýcným jednotlivcům.
27. Při rozhodování o opatřeních, která se uplatní podle této přílohy, sekretariát řádně dodržuje zásady proporcionality a řádné správy. Činnost sekretariátu koordinuje vedoucí oddělení z generálního sekretariátu Evropské komise a podléhá dohledu generálních tajemníků Evropského parlamentu a Evropské komise, kteří jsou také řádně a průběžně informováni.

Tabulka opatření, která je možné uplatnit v případě porušení kodexu chování

	Druh porušení kodexu (čísla odkazují na výše uvedené body)	Opatření	Zveřejnění opatření v rejstříku	Formální rozhodnutí o zrušení přístupu do prostor Evropského parlamentu
1	Okamžitě napravené porušení (18)	Písemné vyrozumění o příslušných skutečnostech a způsobu jejich nápravy	Ne	Ne
2	Nespolupráce se sekretariátem (19 a 21)	Vyškrtnutí z rejstříku, zrušení povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu nebo ztráta dalších pobídek	Ne	Ne
3	Nevhodné chování (20 a 21)	Vyškrtnutí z rejstříku, zrušení povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu nebo ztráta dalších pobídek	Ne	Ne
4	Opakovaná a úmyslná nespolupráce nebo opakovaná a úmyslná nevhodné chování (22), nebo závažné porušení kodexu chování	a) Vyškrtnutí z rejstříku na jeden rok a formální odnětí povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu (jako akreditovaný zástupce zájmové skupiny) b) Vyškrtnutí z rejstříku na dva roky a formální odnětí povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu (jako akreditovaný zástupce zájmové skupiny)	Ano, na základě rozhodnutí generálních tajemníků Evropského parlamentu a Evropské komise	Ano, na základě rozhodnutí kolegia kvestorů

32001R1049

L 145/43

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

31.5.2001

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1049/2001
ze dne 30. května 2001
o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

pokud jde o dokumenty, které se týkají činností spadajících pod zmíněné dvě smlouvy.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 255 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 1 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii je vyjádřena zásada průhlednosti prohlášením, že Smlouva představuje novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co neotevřeněji a co nejblíže občanovi.

(2) Průhlednost umožňuje občanům blíže se účastnit rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost. Průhlednost přispívá k posílení zásad demokracie a dodržování základních práv, která jsou uvedena v článku 6 Smlouvy o EU a v Chartě základních práv Evropské unie.

(3) Závěry zasedání Evropské rady, která se konala v Birminghamu, Edinburghu a Kodani, zdůraznily nutnost zavést do práce orgánů Unie větší průhlednost. Toto nařízení sjednocuje podněty, které orgány již učinily, aby se zvýšila průhlednost rozhodovacího procesu.

(4) Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům a stanovit obecné zásady a omezení tohoto přístupu podle čl. 255 odst. 2 Smlouvy o ES.

(5) Protože otázka přístupu k dokumentům není ve Smlouvě o založení Evropského společenství uhlí a oceli a ve Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii upravena, Evropský parlament, Rada a Komise by se měly podle prohlášení č. 41 připojeného k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy řídit tímto nařízením,

(6) Měl by být poskytnut širší přístup k dokumentům v případech, kdy orgány vykonávají své legislativní funkce, též v rámci přenesených pravomocí, a přitom zachována účinnost rozhodovacího procesu orgánů. Tyto dokumenty by měly být přístupné přímo v co nejširším rozsahu.

(7) Podle čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 Smlouvy o EU se právo na přístup vztahuje také na dokumenty, které se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Každý orgán musí dodržovat svá bezpečnostní pravidla.

(8) Aby se zajistilo plné uplatnění tohoto nařízení na veškeré činnosti Unie, měly by všechny subjekty vytvořené orgány uplatňovat zásady, které stanoví toto nařízení.

(9) S některými dokumenty je třeba kvůli jejich velice citlivému obsahu zacházet zvláštním způsobem. Způsoby informování Evropského parlamentu o obsahu těchto dokumentů by měla upravovat interinstitucionální dohoda.

(10) Aby se zlepšila průhlednost práce orgánů, měly by Evropský parlament, Rada a Komise zpřístupnit nejen dokumenty, které orgány vytvoří, ale i dokumenty, které obdrží. V této souvislosti je třeba připomenout, že prohlášení č. 35 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy stanoví, že členský stát může Komisi nebo Radu požádat, aby nepředávaly dokument třetím osobám pocházejícím z tohoto státu bez jeho předchozího souhlasu.

(11) V zásadě by měly být veřejnosti přístupné všechny dokumenty orgánů. Je však třeba chránit některé veřejné a soukromé zájmy prostřednictvím výjimek. Orgány by měly mít právo chránit své vnitřní konzultace a porady tam, kde je to třeba k zabezpečení jejich způsobilosti provádět své úkoly. Při posuzování výjimek by měly orgány ve všech oblastech činnosti Unie brát v úvahu zásady právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.

(12) Všechna pravidla přístupu k dokumentům orgánů musí být v souladu s tímto nařízením.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 177 E, 27.6.2000, s. 70.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. května 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. května 2001.

(13) Aby se zajistilo úplné dodržování práva na přístup, mělo by se používat dvoufázové správní řízení s další možností obrácení se na soud nebo podání stížnosti veřejnému ochránci práv.

(14) Každý orgán by měl přijmout opatření nutná k informování veřejnosti o nových platných předpisech a k vyškolení svých zaměstnanců, aby pomáhali občanům při výkonu jejich práv vyplývajících z tohoto nařízení. Aby mohli občané snadněji uplatňovat svá práva, měl by každý orgán poskytnout přístup k rejstříku dokumentů.

(15) Ačkoliv záměrem ani účinkem tohoto nařízení není měnit vnitrostátní právní předpisy o přístupu k dokumentům, je nicméně zřejmé, že kvůli zásadě loajální spolupráce, kterou se řídí vztahy mezi orgány a členskými státy, musí členské státy dbát na to, aby nebránily řádnému uplatňování tohoto nařízení a respektovaly bezpečnostní pravidla orgánů.

(16) Tímto nařízením nejsou dotčena stávající práva členských států, soudních orgánů nebo vyšetřovacích orgánů na přístup k dokumentům.

(17) Podle čl. 255 odst. 3 Smlouvy o ES stanoví každý orgán ve svém jednacím řádu zvláštní ustanovení o přístupu ke svým dokumentům. Rozhodnutí Rady 93/731/ES ze dne 20. prosince 1993 o přístupu veřejnosti k dokumentům Rady ⁽¹⁾, rozhodnutí Komise 94/90/ESUO, ES, Euratom ze dne 8. února 1994 o přístupu veřejnosti k dokumentům Komise ⁽²⁾, rozhodnutí Evropského parlamentu 97/632/ES, ESUO, Euratom ze dne 10. července 1997 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu ⁽³⁾ a ustanovení o důvěrnosti schengenských dokumentů by proto měly být v případě potřeby změněna nebo zrušena,

„orgány“) uvedeného v článku 255 Smlouvy o ES tak, aby se zajistil co nejširší přístup k dokumentům,

b) vytvořit pravidla zajišťující co nejsnadnější výkon tohoto práva a

c) podporovat řádnou správní praxi při přístupu k dokumentům.

Článek 2

Oprávněné osoby a oblast působnosti

1. Všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů, s výhradou zásad, podmínek a omezení vymezených v tomto nařízení.

2. Orgány mohou s výhradou stejných zásad, podmínek a omezení poskytnout přístup k dokumentům všem fyzickým nebo právnickým osobám, které nemají bydliště ani sídlo v členském státě.

3. Toto nařízení se vztahuje na všechny dokumenty, které má orgán v držení, to znamená na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie.

4. Aniž jsou dotčeny články 4 a 9, zpřístupní se dokumenty veřejnosti buď na písemnou žádost, nebo přímo v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku. Přímo přístupné mají být v souladu s článkem 12 zejména dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu legislativního procesu.

5. Citlivé dokumenty vymezené v čl. 9 odst. 1 podléhají zvláštnímu zacházení v souladu s uvedeným článkem.

6. Toto nařízení se nedotýká práv na přístup veřejnosti k dokumentům v držení orgánů, která vyplývají z mezinárodních úmluv nebo z aktů, jež orgány přijaly k jejich provedení.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Účelem tohoto nařízení je

a) vymezit zásady, podmínky a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu pro výkon práva na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

a) „dokumentem“ rozumí obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánu;

b) „třetí osobou“ rozumějí všechny fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty mimo dotčený orgán, včetně členských států, ostatních orgánů a institucí Společenství, orgánů a institucí mimo Společenství a třetích zemí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 340, 31.12.1993, s. 43. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/527/ES (Úř. věst. L 212, 23.8.2000, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, 18.2.1994, s. 58. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 96/567/ES, ESUO, Euratom (Úř. věst. L 247, 28.9.1996, s. 45).

⁽³⁾ Úř. věst. L 263, 25.9.1997, s. 27.

Článek 4

Výjimky

1. Orgány odeprou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:

a) veřejného zájmu, pokud jde o

- veřejnou bezpečnost,
- obranné a vojenské záležitosti,
- mezinárodní vztahy,
- finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku Společenství nebo členského státu;

b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.

2. Neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany

- obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,
- soudního řízení a právního poradenství,
- cílů inspekce, vyšetřování a auditu.

3. Přístup k dokumentu, který orgán vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

4. U dokumentů třetích osob konzultuje orgán třetí osobu pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v odstavci 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn.

5. Členský stát může požádat orgán, aby nezveřejňoval dokument pocházející z tohoto členského státu bez jeho předchozího souhlasu.

6. Pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.

7. Výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna obsahem dokumentu. Výjimky lze uplatňovat nejdéle po dobu třiceti let. V případě dokumentů

spadajících pod výjimky, které se vztahují k soukromí nebo obchodním zájmům, a v případě citlivých dokumentů lze výjimky uplatňovat i po uplynutí této doby, je-li to nezbytné.

Článek 5

Dokumenty v členských státech

Pokud členský stát obdrží žádost o dokument v jeho držení, který pochází od orgánu, konzultuje daný orgán, aby přijal rozhodnutí, které neohrozí dosažení cílů tohoto nařízení, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zveřejněn.

Členský stát může místo toho orgánu žádost postoupit.

Článek 6

Žádosti

1. Žádosti o přístup k dokumentu se vyhotovují v jakékoli písemné podobě, včetně elektronické, v jednom z jazyků uvedených v článku 314 Smlouvy o ES, a to způsobem dostatečně přesným, aby orgán mohl dokument přesně určit. Žadatel nemusí uvádět důvody žádosti.

2. Pokud žádost není dostatečně přesná, orgán žadatele požádá, aby žádost vyjasnil, a žadateli přitom pomůže například tím, že mu poskytne informace o použití veřejných rejstříků dokumentů.

3. V případě žádosti, která se vztahuje k velmi rozsáhlému dokumentu nebo k velkému počtu dokumentů, se dotýčný orgán může s žadatelem neformálně poradit s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Orgány poskytují občanům informace o tom, jak a kde se mohou být podávány žádosti o přístup k dokumentům, a jsou jim při tom nápomocny.

Článek 7

Vyřizování původních žádostí

1. Žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Žadateli se zašle potvrzení o jejím obdržení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí žadateli důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti a informuje jej o jeho právu podat potvrzující žádost podle odstavce 2 tohoto článku.

2. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel do 15 dnů ode dne, kdy obdržel odpověď orgánu, podat potvrzující žádost, ve které orgán požádá, aby přezkoumal své stanovisko.

3. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

4. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, je žadatel oprávněn podat potvrzující žádost.

Článek 8

Vyřizování potvrzujících žádostí

1. Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v článcích 230 a 195 Smlouvy o ES.

2. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

3. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn zahájit proti němu soudní řízení nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv podle odpovídajících ustanovení Smlouvy o ES.

Článek 9

Zacházení s citlivými dokumenty

1. Citlivé dokumenty jsou dokumenty orgánů nebo subjektů zřízených těmito orgány, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních organizací, které jsou klasifikovány jako „TRÉS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ v souladu s předpisy daného orgánu na ochranu základních zájmů Evropské unie nebo jednoho či více členských států v oblastech spadajících pod čl. 4 odst. 1 písm. a), zejména v oblastech veřejné bezpečnosti, obrany a vojenských záležitostí.

2. Žádosti o přístup k citlivým dokumentům vyřizují postupy uvedenými v článcích 7 a 8 pouze osoby, které mají právo se s obsahem těchto dokumentů seznámit. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2, posuzují tyto osoby také to, které odkazy na citlivé dokumenty mohou být uvedeny v rejstříku přístupném veřejnosti.

3. Citlivé dokumenty se zaznamenávají do rejstříku a uvolňují pouze se souhlasem jejich původce.

4. Každé rozhodnutí některého orgánu o odepření přístupu k citlivému dokumentu je odůvodněno způsobem, který nepoškodí zájmy, jež chrání článek 4.

5. Členské státy učiní opatření vhodná k zajištění toho, aby byly při vyřizování žádostí o citlivé dokumenty dodrženy zásady uvedené v tomto článku a v článku 4.

6. Pravidla orgánů týkající se citlivých dokumentů se zveřejní.

7. Komise a Rada informují Evropský parlament o citlivých dokumentech podle pravidel dohodnutých mezi orgány.

Článek 10

Přístup k dokumentům na základě žádosti

1. Žadatelé jsou dokumenty zpřístupněny buď tak, že do nich může nahlédnout přímo na místě, nebo obdrží jejich kopii, včetně kopie elektronické, pokud je dostupná, podle toho, čemu dává přednost. Žadatelé mohou být vyúčtovány náklady na pořízení a zaslání kopie. Tento poplatek nesmí být vyšší než skutečné náklady na pořízení a zaslání kopie. Nahlédnutí na místě, kopie, která nemá více než 20 stran formátu A4, a přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku jsou zdarma.

2. Pokud dotyčný orgán dokument již uveřejnil a tento dokument je žadatelé snadno přístupný, může orgán splnit svou povinnost a zpřístupnit dokument tím, že žadatelé sdělí, jak může požadovaný dokument získat.

3. Dokumenty se dodávají ve stávající verzi a typu záznamu (včetně formy elektronické nebo jiné, jako je Braillovo písmo, velký tisk nebo záznamy na pásce), přičemž se plně zohledňuje, čemu dává žadatel přednost.

Článek 11

Rejstříky

1. Aby mohli občané práv podle tohoto nařízení účinně využívat, zajistí každý orgán přístup k rejstříku dokumentů. Přístup k rejstříku by měl být zajištěn v elektronické formě. Odkazy na dokumenty se do rejstříku zaznamenávají neprodleně.

2. Rejstřík obsahuje ke každému dokumentu referenční číslo (včetně případných odkazů na jiné orgány), předmět nebo krátký popis obsahu dokumentu a datum, kdy byl obdržen nebo vypracován a zaznamenán do rejstříku. Odkazy se činí způsobem, který neohrozí ochranu zájmů uvedených v článku 4.

3. Orgány neprodleně přijmou opatření k vytvoření rejstříku, jenž má být funkční nejpozději 3. června 2002.

Článek 12

Přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku

1. Orgány zpřístupní veřejnosti dokumenty v co nejširším měřítku v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku v souladu s pravidly daného orgánu.

2. Zejména legislativní dokumenty, to znamená dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu procesu přijímání aktů, které jsou v členských státech nebo pro členské státy právně závazné, by měly být s výhradou článků 4 a 9 přímo přístupné.

3. Kde je to možné, měly by být přímo přístupné i jiné dokumenty, zvláště dokumenty, které se vztahují k vývoji politiky nebo strategie.

4. Kde není zajištěn přímý přístup prostřednictvím rejstříku, rejstřík co možná nejpresněji uvede, kde se dokument nachází.

Článek 13

Zveřejnění v Úředním věstníku

1. Kromě aktů uvedených v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES a v čl. 163 odst. 1 Smlouvy o Euratomu se v Úředním věstníku zveřejňují tyto dokumenty, s výhradou článků 4 a 9 tohoto nařízení:

- a) návrhy Komise;
- b) společné postoje zaujaté Radou postupy uvedenými v člancích 251 a 252 Smlouvy o ES a jejich odůvodnění a postoje Evropského parlamentu v rámci těchto postupů;
- c) rámcová rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
- d) úmluvy vypracované Radou podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
- e) smlouvy podepsané mezi členskými státy na základě článku 293 Smlouvy o ES;
- f) mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím nebo podle článku 24 Smlouvy o EU.

2. Pokud je to možné, zveřejňují se v Úředním věstníku tyto dokumenty:

- a) podněty podané Radě členským státem podle čl. 67 odst. 1 Smlouvy o ES nebo podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;

- b) společné postoje podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
- c) směrnice jiné než uvedené v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES, rozhodnutí jiná než uvedená v čl. 254 odst. 1 Smlouvy o ES, doporučení a stanoviska.

3. Každý orgán může ve svém jednacím řádu stanovit, které další dokumenty mají být zveřejňovány v Úředním věstníku.

Článek 14

Informace

1. Každý orgán přijme nezbytná opatření, aby informoval veřejnost o právech, která jí podle tohoto nařízení náležejí.

2. Členské státy spolupracují s orgány při poskytování informací občanům.

Článek 15

Správní postupy v orgánech

1. Orgány vyvinou vhodné správní postupy, které usnadní výkon práva na přístup k informacím zaručeného tímto nařízením.

2. Orgány zřídí interinstitucionální výbor, který bude zkoumat nejlepší postupy, zabývat se možnými konflikty a diskutovat o budoucím vývoji v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům.

Článek 16

Reprodukce dokumentů

Tímto nařízením není dotčena žádná platná právní úprava autorských práv, která omezuje právo třetí osoby reprodukovat nebo využívat zpřístupněné dokumenty.

Článek 17

Zprávy

1. Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku.

2. Nejpozději do 31. ledna 2004 zveřejní Komise zprávu o provádění zásad tohoto nařízení a podá odpovídající doporučení, včetně případných návrhů na změny tohoto nařízení a na akční program opatření, která mají orgány přijmout.

Článek 18

Prováděcí opatření

1. Každý orgán přizpůsobí svůj jednací řád tomuto nařízení. Tyto úpravy nabudou účinku dnem 3. prosince 2001.

2. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost přezkoumá Komise soulad nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti ⁽¹⁾ s tímto nařízením s ohledem na to, aby byla co nejvíce zajištěna ochrana a archivace dokumentů.

3. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost posoudí Komise soulad stávajících pravidel o přístupu k dokumentům s tímto nařízením.

Článek 19

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 3. prosince 2001.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. května 2001.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předsedkyně

B. LEJON

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA ZE DNE 20. LISTOPADU 2002 MEZI EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU TÝKAJÍCÍ SE PŘÍSTUPU EVROPSKÉHO PARLAMENTU K CITLIVÝM INFORMACÍM RADY V OBLASTI BEZPEČNOSTNÍ A OBRANNÉ POLITIKY¹

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 21 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že předsednictví v Radě konzultuje s Evropským parlamentem hlavní hlediska a základní možnosti volby společné zahraniční a bezpečnostní politiky a zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu. Tento článek rovněž stanoví, že Evropský parlament je předsednictvím v Radě a Komisí pravidelně informován o vývoji společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Je třeba zavést mechanismus, který zajistí uplatňování těchto zásad v této oblasti.
- (2) S přihlédnutím ke zvláštní povaze a ke zvláště citlivému obsahu některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky by měl být zaveden zvláštní režim pro zacházení s dokumenty, které takové skutečnosti obsahují.
- (3) Podle čl. 9 odst. 7 nařízení (ES) č. 1049/2001 Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise² má Rada informovat Evropský parlament o citlivých dokumentech ve smyslu v čl. 9 odst. 1 výše uvedeného nařízení, podle pravidel dohodnutých mezi orgány.
- (4) Ve většině členských států existují zvláštní mechanismy pro předávání tajných skutečností mezi vládami a národními parlamenty a pro zacházení s nimi. Tato interinstitucionální dohoda by měla Evropskému parlamentu zajistit zacházení, které vychází z nejlepší praxe v členských státech,

UZAVŘELY TUTO INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODU:

1. Oblast působnosti

1.1. Tato interinstitucionální dohoda upravuje přístup Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem, tj. ke skutečnostem označeným jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ – ať jsou jakéhokoli původu, na jakémkoli nosiči nebo v jakémkoli stadiu dokončenosti –, které má Rada k dispozici v oblasti bezpečnostní a obranné politiky, a zacházení s takto označenými dokumenty.

1.2. Informace pocházející z třetího státu nebo z mezinárodní organizace jsou dále předávány se souhlasem daného státu nebo organizace.

Pokud jsou informace pocházející z členského státu předány Radě bez jiného výslovného omezení možnosti šířit je do jiných institucí kromě jejich označení, použijí se pravidla

¹Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

²Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

stanovená v oddílech 2 a 3 této interinstitucionální dohody. V opačném případě jsou tyto skutečnosti předány se souhlasem daného členského státu.

V případě, že Rada odmítne předat informace pocházející z třetího státu, z mezinárodní organizace nebo z členského státu, musí uvést důvody tohoto odmítnutí.

1.3 Ustanovení této interinstitucionální dohody jsou použitelná v souladu s použitelnými právními předpisy a aniž je dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu³ a aniž je dotčena stávající úprava, zejména interinstitucionální dohoda ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a zlepšení rozpočtového procesu⁴.

2. Obecná pravidla

2.1. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi ochotné spolupráce, v duchu vzájemné důvěry a v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy. Předávání informací, jichž se daná interinstitucionální dohoda týká, a zacházení s nimi se děje s patřičným přihlédnutím k zájmům, které má jejich označení za cíl chránit, zejména k veřejnému zájmu, kterým je bezpečnost a obrana Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení.

2.2. Na žádost jedné z osob uvedených v bodě 3.1. je předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel urychleně informuje o obsahu všech citlivých informací nezbytných k výkonu pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda, s přihlédnutím k veřejnému zájmu ve věcech bezpečnosti a obrany Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení, podle podmínek stanovených v oddílu 3.

3. Podmínky pro přístup k citlivým informacím a pro zacházení s nimi

3.1. V rámci této interinstitucionální dohody předseda Evropského parlamentu nebo předseda Výboru Evropského parlamentu pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku může požádat, aby předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel poskytli tomuto výboru informace o vývoji v oblasti evropské bezpečnostní a obranné politiky, včetně citlivých skutečností, na něž se vztahuje bod 3.3.

3.2. V případě krize nebo na žádost předsedy Evropského parlamentu či předsedy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku jsou tyto informace poskytovány v co nejkratší době.

3.3. V tomto rámci jsou předseda Evropského parlamentu a také zvláštní výbor, jemuž předsedá předseda Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku a který je složen ze čtyř členů určených Konferencí předsedů, informováni předsednictvím v Radě nebo generálním tajemníkem/vysokým představitelem o obsahu citlivých skutečností, pokud je to nezbytné pro výkon pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské Unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální

³Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁴Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1.

dohoda. Předseda Evropského parlamentu a zvláštní výbor mohou požádat o nahlédnutí do těchto dokumentů v prostorách Rady.

Pokud je to vzhledem k povaze a obsahu daných informací nebo dokumentů vhodné a možné, jsou tyto informace nebo dokumenty dány k dispozici předsedovi Evropského parlamentu, který zvolí jednu z těchto možností:

- a) informace určené předsedovi Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- b) omezený přístup k informacím pouze pro členy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- c) projednání ve Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku na neveřejné schůzi za podmínek, které mohou být různé podle stupně důvěrnosti;
- d) poskytnutí dokumentů, z nichž byly určité informace vyňaty, podle nutného stupně utajení.

Tyto možnosti nelze použít, pokud se jedná o skutečnosti označené jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“.

V případě skutečností nebo dokumentů označených jako „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ se předseda Evropského parlamentu před volbou jedné z výše uvedených možností nejprve dohodne s Radou.

Dané skutečnosti nebo dokumenty nesmějí být zveřejněny ani předávány jiným osobám.

4. Závěrečná ustanovení

4.1. Evropský parlament a Rada přijmou každý za sebe nezbytná opatření s cílem zajistit uplatňování této interinstitucionální dohody, včetně kroků nutných k tomu, aby příslušné osoby získaly bezpečnostní oprávnění.

4.2. Oba orgány jsou připraveny jednat o podobných interinstitucionálních dohodách, které by se týkaly tajných informací z jiných oblastí činnosti Rady, přičemž ustanovení této interinstitucionální dohody nevytváří precedens pro jiné oblasti činnosti Unie nebo Společenství a nemají vliv na obsah jiných interinstitucionálních dohod.

4.3. Tato interinstitucionální dohoda bude revidována po dvou letech na žádost jednoho z orgánů na základě zkušeností získaných při jejím uplatňování.

Příloha

Tato interinstitucionální dohoda je uplatňována v souladu s příslušnými použitelnými předpisy, a zejména v souladu se zásadou, že souhlas původce informací je nezbytnou podmínkou pro předávání utajovaných skutečností, jak je stanoveno v bodě 1.2.

Nahlédnout do citlivých dokumentů mohou členové zvláštního výboru Evropského parlamentu v zabezpečené místnosti v prostorách Rady.

Tato interinstitucionální smlouva vstoupí v platnost poté, co Evropský parlament přijme opatření pro vnitřní bezpečnost, která jsou v souladu se zásadami uvedenými v bodě 2.1. a která

budou srovnatelná s opatřeními ostatních orgánů, aby byla zaručena rovnocenná ochrana daných citlivých skutečností.

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZE DNE 23. ŘÍJNA 2002 O UPLATŇOVÁNÍ INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY O PŘÍSTUPU PARLAMENTU K CITLIVÝM SKUTEČNOSTEM RADY V OBLASTI BEZPEČNOSTNÍ A OBRANNÉ POLITIKY¹.

EVROPSKÝ PARLAMENT

s ohledem na článek 9, a zejména na odstavce 6 a 7, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise²,

s ohledem na přílohu VII část A bod 1 jednacího řádu³,

s ohledem na článek 20 rozhodnutí předsednictva ze dne 28. listopadu 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu⁴,

s ohledem na interinstitucionální dohodu mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

s ohledem na návrh předsednictva,

s ohledem na zvláštní povahu a zvláště citlivý obsah některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

vzhledem k tomu, že v souladu s ustanoveními dohodnutými mezi oběma orgány má Rada poskytovat Evropskému parlamentu informace o citlivých dokumentech,

vzhledem k tomu, že poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou členy zvláštního výboru zřízeného interinstitucionální dohodou, musí mít bezpečnostní oprávnění k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“,

s ohledem na potřebu stanovit zvláštní podmínky pro převzetí citlivých skutečností přicházejících z Rady, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních institucí, pro zacházení s nimi a jejich ochranu,

ROZHODL:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se přijímají dodatečná opatření nezbytná k uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky.

Článek 2

Žádosti Evropského parlamentu o přístup k důvěrným informacím Rady vyřizuje Rada v souladu se svými vnitřními předpisy. Pokud požadované dokumenty vypracovaly jiné orgány,

¹Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 4.

²Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

³ Příloha je nyní z jednacího řádu vypuštěna.

⁴Úř. věst. C 374, 29.12.2001, s. 1.

členské státy, třetí země nebo mezinárodní organizace, jsou tyto dokumenty předány Parlamentu pouze s jejich souhlasem.

Článek 3

Předseda Evropského parlamentu odpovídá za uplatňování interinstitucionální dohody v rámci tohoto orgánu.

V této souvislosti přijímá veškerá opatření nezbytná k zajištění důvěrného zacházení se skutečnostmi, které obdržel přímo od předsedy Rady nebo od generálního tajemníka/vysokého představitele, nebo se skutečnostmi získanými nahlédnutím do citlivých dokumentů v prostorách Rady.

Článek 4

Pokud je předseda Rady nebo generální tajemník/vysoký představitel vyzván předsedou Evropského parlamentu nebo předsedou Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku, aby poskytl citlivé skutečnosti zvláštnímu výboru zřízenému interinstitucionální dohodou, jsou požadované skutečnosti poskytnuty v nejkratší možné době. Evropský parlament vybaví k tomuto účelu zvláštní místnost určenou ke konání schůzí, na nichž se budou projednávat citlivé skutečnosti. Místnost je vybrána tak, aby byla zajištěna úroveň ochrany rovnocenná úrovni stanovené pro tento typ schůze v rozhodnutí Rady 2001/264/ES ze dne 19. března 2001⁵, kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady.

Článek 5

Informační schůze, které předsedá předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru, je neveřejná.

Kromě čtyř poslanců jmenovaných Konferencí předsedů mají přístup do zasedací místnosti pouze úředníci, kteří z titulu své funkce nebo z provozních důvodů získali oprávnění a mohou se schůze účastnit na základě „potřeby vědět“.

Článek 6

Podle bodu 3.3. výše uvedené interinstitucionální dohody se v případě, že se předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru rozhodne požádat o povolení nahlédnout do dokumentů, které obsahují citlivé skutečnosti, uskuteční se toto nahlédnutí v prostorách Rady.

Do dokumentů lze na místě nahlédnout v jakékoli verzi, ve které jsou k dispozici.

Článek 7

Poslanci Evropského parlamentu, kteří se mají účastnit informačních schůzí nebo mají mít přístup k citlivým dokumentům, musí získat bezpečnostní oprávnění podobně jako členové Rady a Komise. V tomto ohledu učiní předseda Evropského parlamentu nezbytné kroky u příslušných vnitrostátních orgánů.

Článek 8

⁵Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.

Úředníci, kteří se mají mít přístup k citlivým skutečnostem, musí získat bezpečnostní oprávnění v souladu s ustanoveními pro ostatní orgány. Takto prověření úředníci jsou na základě „potřeby vědět“ přizváni k účasti na výše uvedených informačních schůzích nebo k seznámení se s obsahem daných dokumentů. V tomto ohledu uděluje generální tajemník po konzultaci s příslušnými orgány členského státu oprávnění na základě bezpečnostní prověrky provedené těmito orgány.

Článek 9

Skutečnosti získané na těchto schůzích nebo při nahlédnutí do dokumentů v prostorách Rady nesmějí být v žádné formě zveřejňovány, šířeny ani kopírovány, zčásti ani jako celek. Stejně tak není dovoleno zaznamenávat podrobnosti týkající se citlivých skutečností poskytnutých Radou.

Článek 10

Poslanci Evropského parlamentu určení Konferencí předsedů, kteří mají přístup k citlivým skutečnostem, jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý poslanec, který tuto povinnost poruší, je nahrazen ve zvláštním výboru jiným poslancem určeným Konferencí předsedů. V tomto ohledu se může poslanec, který svou povinnost porušil, před svým vyloučením ze zvláštního výboru vyjádřit před Konferencí předsedů, která se sejde na neveřejném zasedání. Kromě vyloučení ze zvláštního výboru může být s poslancem odpovědným za únik informací zahájeno soudní řízení podle příslušných platných právních předpisů.

Článek 11

Úředníci s řádným oprávněním k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“ jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý úředník, který tuto povinnost poruší, se podrobí vyšetřování vedenému jménem předsedy Parlamentu a popřípadě disciplinárnímu řízení v souladu se služebním řádem úředníků. V případě soudního řízení přijme předseda všechna opatření nezbytná k tomu, aby mohly příslušné vnitrostátní orgány zahájit odpovídající řízení.

Článek 12

Předsednictvu přísluší provádět jakoukoli opravu nebo změnu nebo podávat výklad podle potřeb uplatňování tohoto rozhodnutí.

Článek 13

Toto rozhodnutí je připojeno k jednacímu řádu Evropského parlamentu a vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

II

(Sdělení)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODA

ze dne 12. března 2014

mezi Evropským parlamentem a Radou o předávání utajovaných informací v držení Rady, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky, Evropskému parlamentu a o jeho nakládání s nimi

(2014/C 95/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 14 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) je stanoveno, že Evropský parlament vykonává společně s Radou legislativní a rozpočtovou funkci a že vykonává funkce politické kontroly a konzultace v souladu s podmínkami stanovenými Smlouvami.
- (2) V čl. 13 odst. 2 Smlouvy o EU je stanoveno, že každý orgán jedná v mezích působnosti svěřené mu Smlouvami a v souladu s postupy, podmínkami a cíli v nich stanovenými. Toto ustanovení také stanoví, že orgány mezi sebou loajálně spolupracují. Článek 295 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že Evropský parlament a Rada mimo jiné upravují způsoby své spolupráce a že za tímto účelem mohou v souladu se Smlouvami uzavírat interinstitucionální dohody, které mohou mít závaznou povahu.
- (3) Ve Smlouvách a případně v jiných příslušných ustanoveních se stanoví, že Rada buď v rámci zvláštního legislativního postupu nebo v rámci jiných rozhodovacích postupů přijímá právní akt po konzultaci s Evropským parlamentem nebo po obdržení jeho souhlasu. Smlouvy rovněž stanoví, že v určitých případech má být Evropský parlament informován o pokroku nebo výsledcích daného postupu nebo být zapojen do hodnocení nebo kontroly určitých agentur Unie.
- (4) V čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU je konkrétně stanoveno, že s výjimkou dohod, které se týkají výlučně společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přijme Rada rozhodnutí o uzavření uvedené dohody po obdržení souhlasu Evropského parlamentu nebo po konzultaci s Evropským parlamentem; tato interinstitucionální dohoda se tedy vztahuje na všechny mezinárodní dohody, jež se netýkají výlučně společné zahraniční a bezpečnostní politiky.
- (5) V čl. 218 odst. 10 Smlouvy o fungování EU je rovněž stanoveno, že Evropský parlament je okamžitě a plně informován ve všech etapách tohoto postupu; uvedené ustanovení se vztahuje rovněž na dohody týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky.
- (6) V případech, kdy by provádění Smluv a případně jiných příslušných ustanovení vyžadovalo přístup Evropského parlamentu k utajovaným informacím v držení Rady, měla by být mezi Evropským parlamentem a Radou dohodnuta vhodná ujednání, jimiž by se takový přístup řídil.
- (7) V případech, kdy Rada rozhodne, že umožní Evropskému parlamentu přístup k utajovaným informacím v držení Rady, jež se týkají oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přijme za tímto účelem buď rozhodnutí *ad hoc*, nebo případně použije interinstitucionální dohodu ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky⁽¹⁾ (dále jen „interinstitucionální dohoda ze dne 20. listopadu 2002“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

- (8) V prohlášení vysoké představitelky o politické odpovědnosti⁽¹⁾, které učinila při přijímání rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost⁽²⁾, se uvádí, že vysoká představitelka přezkoumá a v nezbytných případech navrhne úpravu stávajících ustanovení o přístupu poslanců Evropského parlamentu k utajovaným dokumentům a k informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky (tj. interinstitucionální dohody ze dne 20. listopadu 2002).
- (9) Je důležité, aby se Evropský parlament připojil k uplatňování zásad, standardů a pravidel pro ochranu utajovaných informací, které jsou nezbytné pro ochranu zájmů Evropské unie a jejích členských států. Evropský parlament bude rovněž moci poskytovat utajované informace Radě.
- (10) Dne 31. března 2011 přijala Rada rozhodnutí 2011/292/EU o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU⁽³⁾ (dále jen „bezpečnostní pravidla Rady“).
- (11) Dne 6. června 2011 přijalo předsednictvo Evropského parlamentu rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu⁽⁴⁾ (dále jen „bezpečnostní pravidla Evropského parlamentu“).
- (12) Bezpečnostní pravidla orgánů, institucí a jiných subjektů Unie by měla společně v rámci Evropské unie tvořit souhrnný a soudržný obecný rámec pro ochranu utajovaných informací a měla by zajistit rovnocennost základních zásad a minimálních standardů. Základní zásady a minimální standardy stanovené v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a v bezpečnostních pravidlech Rady by tudíž měly být rovnocenné.
- (13) Úroveň ochrany utajovaných informací poskytovaná podle bezpečnostních pravidel Evropského parlamentu by měla být rovnocenná úrovni ochrany utajovaných informací poskytované podle bezpečnostních pravidel Rady.
- (14) Příslušné útvary sekretariátu Evropského parlamentu a generálního sekretariátu Rady budou úzce spolupracovat, aby bylo zajištěno, že na utajované informace bude v obou orgánech uplatňována rovnocenná úroveň ochrany.
- (15) Touto dohodou nejsou dotčena stávající a budoucí pravidla pro přístup k dokumentům přijatá v souladu s čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování EU; pravidla pro ochranu osobních údajů přijatá v souladu s čl. 16 odst. 2 Smlouvy o fungování EU; pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu přijatá v souladu s čl. 226 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU ani příslušná ustanovení týkající se Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF),

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Tato dohoda stanoví ujednání upravující předávání utajovaných informací v držení Rady, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky a jsou důležité pro výkon pravomocí a funkcí Evropského parlamentu, Evropskému parlamentu a jeho nakládání s nimi. Týká se všech těchto záležitostí, konkrétně:

- a) návrhů, které podléhají zvláštnímu legislativnímu postupu nebo jinému rozhodovacímu postupu, podle něž musí být konzultován Evropský parlament nebo se vyžaduje, aby udělil svůj souhlas;
- b) mezinárodních dohod, ohledně nichž musí být konzultován Evropský parlament nebo u nichž se vyžaduje, aby udělil svůj souhlas podle čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 210, 3.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30.

⁽³⁾ Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 190, 30.6.2011, s. 2.

- c) směrnic pro jednání pro mezinárodní dohody uvedené v písmenu b);
- d) činností, hodnotících zpráv nebo jiných dokumentů, o nichž musí být Evropský parlament informován, a
- e) dokumentů o činnosti agentur Unie, do jejichž hodnocení nebo kontroly je Evropský parlament zapojen.

Článek 2

Definice „utajovaných informací“

Pro účely této dohody se „utajovanými informacemi“ rozumí jeden nebo všechny tyto druhy informací:

- a) „utajované skutečnosti EU“ podle definice v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a „utajované informace EU“ podle definice v bezpečnostních pravidlech Rady, označené jedním z těchto stupňů utajení:
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED,
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL,
 - SECRET UE/EU SECRET,
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;
- b) utajované informace poskytnuté Radě členskými státy, označené vnitrostátním stupněm utajení, který je rovnocenný stupňům utajení používaným pro utajované informace EU uvedeným v písmenu a);
- c) utajované informace poskytnuté Evropské unii třetími státy nebo mezinárodními organizacemi, označené stupněm utajení, který je rovnocenný stupňům utajení používaným pro utajované informace EU uvedeným v písmenu a), jak je stanoveno v příslušných dohodách o bezpečnosti informací nebo správních ujednáních.

Článek 3

Ochrana utajovaných informací

1. Evropský parlament zajistí v souladu se svými bezpečnostními pravidly a touto dohodou ochranu veškerých utajovaných informací, které mu Rada poskytne.
2. Jelikož je třeba zachovat rovnocennost základních zásad a minimálních standardů na ochranu utajovaných informací, které jsou stanoveny v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a Rady, zajistí Evropský parlament, aby bezpečnostní opatření zavedená v jeho prostorách poskytovala úroveň ochrany utajovaných informací, která je rovnocenná úrovni ochrany takových informací poskytované v prostorách Rady. Příslušné útvary Evropského parlamentu a Rady za tímto účelem úzce spolupracují.
3. Evropský parlament přijme vhodná opatření s cílem zajistit, aby utajované informace, které mu Rada poskytne, nebyly:
 - a) použity k jiným účelům, než k jakým byl poskytnut přístup;
 - b) zpřístupněny jiným osobám než těm, jimž byl umožněn přístup v souladu s články 4 a 5, ani nebyly zveřejněny;
 - c) poskytnuty dalším orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie nebo členským státům, třetím státům nebo mezinárodním organizacím bez předchozího písemného souhlasu Rady.
4. Rada může umožnit Evropskému parlamentu přístup k utajovaným informacím, jejichž původcem je jiný orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie nebo členské státy, třetí státy nebo mezinárodní organizace, pouze s předchozím písemným souhlasem jejich původce.

Článek 4

Personální bezpečnost

1. Přístup k utajovaným informacím je poslancům Evropského parlamentu umožněn v souladu s čl. 5 odst. 4.
2. Pokud se jedná o informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, může být přístup umožněn pouze poslancům Evropského parlamentu, kteří mají oprávnění předsedy Evropského parlamentu a:
 - a) byli bezpečnostně prověřeni v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu, nebo
 - b) příslušné vnitrostátní orgány oznámily, že jsou řádně oprávněni z titulu své funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Bez ohledu na první pododstavec, pokud se jedná o informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo rovnocenným stupněm utajení, může být přístup umožněn také těm poslancům Evropského parlamentu určeným v souladu s čl. 5 odst. 4, kteří v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu podepsali čestné prohlášení, že obsah těchto informací nesdělí žádné třetí osobě. Jména poslanců Evropského parlamentu, kterým je umožněn přístup k utajovaným informacím podle tohoto pododstavce, se sdělí Radě.

3. Poslanci Evropského parlamentu musejí být předtím, než je jim umožněn přístup k utajovaným informacím, poučeni o svých povinnostech souvisejících s ochranou těchto informací v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu a o způsobu zajištění této ochrany a tuto skutečnost potvrdí.
4. Přístup k utajovaným informacím je umožněn pouze těm úředníkům Evropského parlamentu a ostatním zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny, kteří:
 - a) byli příslušným orgánem nebo funkcionářem Parlamentu podle čl. 5 odst. 4 předem určeni jako osoby, které mají potřebu znát utajované informace;
 - b) byli bezpečnostně prověřeni pro odpovídající stupeň utajení v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu, pokud se jedná o informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, a
 - c) byli poučeni a obdrželi písemné pokyny ohledně svých povinností souvisejících s ochranou těchto informací a způsobů zajištění této ochrany a kteří podepsali prohlášení potvrzující, že obdrželi pokyny a že se zavazují je dodržovat v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu.

Článek 5

Postup pro přístup k utajovaným informacím

1. Rada poskytne Evropskému parlamentu utajované informace uvedené v článku 1 v případech, kdy je k tomu právně zavázána podle Smluv nebo právních aktů přijatých na základě Smluv. Písemnou žádost o tyto informace mohou předložit také orgány nebo funkcionáři Parlamentu podle odstavce 3.
2. V ostatních případech může Rada poskytnout Evropskému parlamentu utajované informace uvedené v článku 1 buď z vlastního podnětu, nebo na písemnou žádost jednoho z orgánů nebo funkcionářů Parlamentu podle odstavce 3.
3. Písemné žádosti mohou Radě předkládat tyto orgány nebo funkcionáři Parlamentu:
 - a) předseda;
 - b) Konference předsedů;
 - c) předsednictvo;
 - d) předseda příslušného výboru / předsedové příslušných výborů;
 - e) příslušný zpravodaj / příslušní zpravodajové.

Žádosti ostatních poslanců Evropského parlamentu se předkládají prostřednictvím jednoho z orgánů nebo funkcionářů Evropského parlamentu uvedených v prvním pododstavci.

Rada na takové žádosti neprodleně odpoví.

4. Má-li Rada právní povinnost umožnit Evropskému parlamentu přístup k utajovaným informacím nebo se rozhodla tak učinit, stanoví písemně předtím, než jsou tyto informace předány, společně s příslušným orgánem nebo funkcionářem uvedeným v odstavci 3:

a) že přístup může být umožněn jednomu nebo více z těchto orgánů a funkcionářů Parlamentu:

- i) předsedovi,
- ii) Konferenci předsedů,
- iii) předsednictvu,
- iv) předsedovi příslušného výboru / předsedům příslušných výborů,
- v) příslušnému zpravodajovi / příslušným zpravodajům,
- vi) všem nebo některým členům příslušného výboru / příslušných výborů a

b) veškerá zvláštní pravidla zacházení s utajovanými informacemi na ochranu těchto informací.

Článek 6

Evidence, ukládání, konzultace a projednávání utajovaných informací v Evropském parlamentu

1. Utajované informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, které Rada poskytne Evropskému parlamentu:

- a) jsou z bezpečnostních důvodů zaevidovány, aby byl zaznamenán jejich životní cyklus a v každém okamžiku zajištěna jejich sledovatelnost;
- b) jsou ukládány v zabezpečeném prostoru splňujícím minimální standardy fyzické bezpečnosti stanovené v bezpečnostních pravidlech Rady a v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu, které jsou rovnocenné, a
- c) mohou být zpřístupněny ke konzultaci příslušným poslancům Evropského parlamentu, úředníkům Evropského parlamentu a ostatním zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny uvedeným v čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 4, a to výhradně v zabezpečené čítárně v prostorách Evropského parlamentu. V takovém případě platí tyto podmínky:
 - i) informace se nesmějí žádným způsobem kopírovat, nesmí tedy být například pořizovány fotokopie či fotografie,
 - ii) nesmějí se pořizovat poznámky a
 - iii) do místnosti se nesmějí vnášet žádné elektronické komunikační přístroje.

2. S utajovanými informacemi označenými stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo rovnocenným stupněm utajení, které Rada poskytne Evropskému parlamentu, se nakládá a jsou ukládány v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu, jež poskytují těmto utajovaným informacím úroveň ochrany, která je rovnocenná úrovni ochrany takových informací poskytované Radou.

Bez ohledu na první pododstavec se po dobu dvanácti měsíců po vstupu této dohody v platnost nakládá s utajovanými informacemi označenými stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo rovnocenným stupněm utajení a tyto informace jsou ukládány v souladu s odstavcem 1. Přístup k těmto utajovaným informacím upravuje čl. 4 odst. 4 písm. a) a c) a čl. 5 odst. 4.

3. S utajovanými informacemi lze nakládat pouze v komunikačních a informačních systémech, které byly řádně akreditovány nebo schváleny v souladu se standardy rovnocennými těm, které jsou stanoveny v bezpečnostních pravidlech Rady.

4. Utajované informace poskytované ústně příjemcům v Evropském parlamentu podléhají rovnocenné úrovni ochrany jako utajované informace poskytované písemnou formou.

5. Bez ohledu na odst. 1 písm. c) tohoto článku mohou být utajované informace označené stupněm utajení nejvýše CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo rovnocenným stupněm utajení, které Rada poskytne Evropskému parlamentu, projednávány na neveřejných zasedáních za účasti pouze těch poslanců Evropského parlamentu, úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny, jimž byl umožněn přístup k utajovaným informacím v souladu s čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 4. Platí tyto podmínky:

- dokumenty jsou rozdány na začátku zasedání a na jeho konci opět vybrány,
- informace se nesmějí žádným způsobem kopírovat, nesmějí tedy být například pořizovány fotokopie či fotografie,
- nesmějí se pořizovat poznámky,
- do místnosti se nesmějí vnášet žádné elektronické komunikační přístroje a
- zápis ze zasedání nesmí obsahovat žádnou zmínku o projednávání bodu, který zahrnuje utajované informace.

6. Pokud je na zasedáních třeba projednávat informace označené stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, dohodnou se mezi Evropským parlamentem a Radou případ od případu zvláštní ujednání.

Článek 7

Narušení bezpečnosti, ztráta nebo ohrožení utajovaných informací

1. V případě prokázané či domnělé ztráty nebo ohrožení utajovaných informací poskytnutých Radou o tom generální tajemník Evropského parlamentu neprodleně informuje generálního tajemníka Rady. Generální tajemník Evropského parlamentu provede šetření a informuje generálního tajemníka Rady o jeho výsledcích a o opatřeních přijatých k zamezení opakování události. Pokud se případ dotýká poslance Evropského parlamentu, jedná společně s generálním tajemníkem Evropského parlamentu i předseda Evropského parlamentu.
2. Vůči poslanci Evropského parlamentu, který je odpovědný za porušení ustanovení stanovených v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu nebo v této dohodě, mohou být přijaty opatření a sankce v souladu s čl. 9 odst. 2 a články 152 až 154 jednacího řádu Evropského parlamentu.
3. Vůči úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro některou politickou skupinu, který je odpovědný za porušení ustanovení stanovených v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu nebo v této dohodě, mohou být přijaty sankce uvedené ve služebním řádu úředníků a pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanoveným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾.
4. Vůči osobám, které jsou odpovědné za ztrátu či ohrožení utajovaných informací, mohou být přijata disciplinární opatření nebo zahájeno řízení v souladu s příslušnými právními předpisy.

Článek 8

Závěrečná ustanovení

1. Evropský parlament a Rada přijmou samostatně veškerá nezbytná opatření, aby zajistily provádění této dohody. Za tímto účelem spolupracují, zejména pořádáním návštěv za účelem sledování provádění bezpečnostně-technických aspektů této dohody.
2. Aby bylo zajištěno zachování rovnocennosti základních zásad a minimálních standardů na ochranu utajovaných informací, budou se příslušné útvary sekretariátu Evropského parlamentu a generálního sekretariátu Rady předtím, než Evropský parlament nebo Rada provedou změnu svých bezpečnostních pravidel, vzájemně konzultovat.

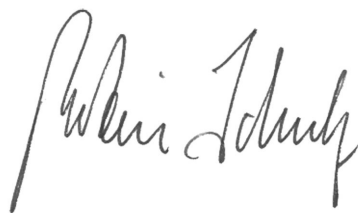
⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Utajované informace se Evropskému parlamentu poskytnou podle této dohody, jakmile Rada společně s Evropským parlamentem rozhodne, že bylo dosaženo rovnocennosti základních zásad a minimálních standardů na ochranu utajovaných informací stanovených v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a Rady a rovněž rovnocennosti úrovně ochrany utajovaných informací v prostorách Evropského parlamentu a Rady.
4. Tuto dohodu lze na žádost kteréhokoli z orgánů přezkoumat na základě zkušeností s jejím prováděním.
5. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu a Štrasburku dne 12. března 2014.

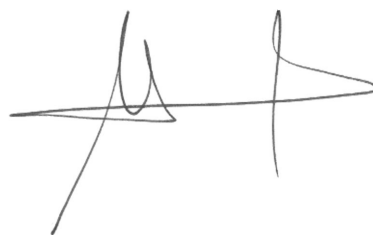
Za Evropský parlament

Předseda

Za Radu

Předseda

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDNICTVA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 15. dubna 2013

týkající se pravidel pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu

(2014/C 96/01)

PŘEDSEDNICTVO EVROPSKÉHO PARLAMENTU,

s ohledem na čl. 23 odst. 12 jednacího řádu Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě nové rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ⁽¹⁾ podepsané dne 20. října 2010 (dále jen rámcová dohoda) a na základě interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Radou o předávání utajovaných informací Rady v záležitostech, které nespádají do oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, Evropskému parlamentu a o jeho nakládání s nimi ⁽²⁾ podepsané dne 12. března 2014, (dále jen interinstitucionální dohoda) je nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu.
- (2) Lisabonská smlouva ukládá Evropskému parlamentu nové úkoly, a aby mohl Parlament vyvíjet činnost v oblastech vyžadujících určitý stupeň utajení, je nutné stanovit základní zásady, minimální bezpečnostní normy a vhodné postupy pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, včetně informací utajovaných.
- (3) V zájmu hladkého fungování rozhodovacího procesu v Evropské unii mají pravidla stanovená v tomto rozhodnutí zajistit stejnou úroveň ochrany, jako zajišťují pravidla přijatá ostatními orgány, institucemi, úřady a agenturami zřízenými na základě Smluv či členskými státy, a být s těmito pravidly slučitelná.
- (4) Ustanoveními tohoto rozhodnutí nejsou dotčeny současné ani budoucí předpisy upravující přístup k dokumentům přijaté v souladu s článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen Smlouva o fungování EU).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.⁽²⁾ Úř. věst. C 95, 1.4.2014, s. 1.

- (5) Ustanoveními tohoto rozhodnutí nejsou dotčeny současné ani budoucí předpisy upravující ochranu osobních údajů přijaté v souladu s článkem 16 Smlouvy o fungování EU,

PŘIJALO TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Cíl

Toto rozhodnutí upravuje správu a nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, mj. vznik, přijímání, předávání a uchovávání těchto informací s cílem zajistit odpovídající ochranu důvěrné povahy těchto informací. Provádí interinstitucionální dohodu a rámcovou dohodu a zejména přílohu II této dohody.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se:

- a) informacemi rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce;
- b) důvěrnými informacemi rozumějí utajované informace a jiné důvěrné informace nepodléhající utajení;
- c) utajovanými informacemi rozumějí utajované informace EU (UIEU) a rovnocenné utajované informace;
- d) utajovanými informacemi EU (UIEU) rozumějí jakékoli informace a materiály označené stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo RESTREINT UE/EU RESTRICTED, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy Unie nebo zájmy jednoho či více jejích členských států, bez ohledu na to, zda tyto informace a materiály pocházejí od orgánů, institucí, úřadů nebo agentur zřízených na základě Smluv. V tomto ohledu jsou informace a materiály označené stupněm:
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo mimořádně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
 - SECRET UE/EU SECRET informacemi a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo být nevýhodné vzhledem k zájmům Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
- e) rovnocennými utajovanými informacemi rozumějí utajované informace od členských států, třetích států nebo mezinárodních organizací, které mají stupeň utajení rovnocenný jednomu ze stupňů utajení používaných pro UIEU a které byly předány Evropskému parlamentu Radou nebo Komisí;

- f) jinými důvěrnými informacemi rozumějí jakékoli jiné důvěrné informace nepodléhající utajení, včetně informací, na něž se vztahují právní předpisy na ochranu údajů nebo profesní tajemství, které vzniknou v Evropském parlamentu nebo jsou Evropskému parlamentu předány jinými orgány, institucemi, úřady a agenturami zřízenými na základě Smluv či členskými státy;
- g) dokumentem rozumí jakékoli zaznamenané informace, bez ohledu na jejich fyzickou podobu nebo vlastnosti;
- h) materiálem rozumí jakýkoli dokument nebo část technického zařízení či vybavení, ať vyhotovené, či v procesu zhotovování;
- i) potřebou vědět rozumí potřeba určité osoby mít přístup k důvěrným informacím, aby byla schopna vykonávat úřední funkci nebo provést úkol;
- j) osvědčením rozumí rozhodnutí, které v případě poslanců Evropského parlamentu přijímá jeho předseda nebo v případě úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Evropského parlamentu pracujících pro politické skupiny generální tajemník a na jehož základě se jednotlivcům povoluje přístup k utajovaným informacím až do určitého stupně utajení, a to poté, co projdou bezpečnostní prověrkou provedenou vnitrostátním orgánem v souladu s vnitrostátním právem a s ustanoveními obsaženými v příloze I části 2;
- k) snížením stupně utajení rozumí přiřazení nižšího stupně utajení;
- l) odtajněním rozumí odstranění jakéhokoli utajení;
- m) označením rozumí značka, jíž jsou opatřeny jiné důvěrné informace a podle níž se pozná, jakými předem stanovenými specifickými pokyny se má řídit nakládání s těmito informacemi nebo jaké oblasti se daný dokument týká. Mohou jí být opatřeny rovněž utajované informace na znamení toho, že nakládání s nimi podléhá ještě dalším požadavkům.
- n) zrušením označení rozumí odstranění jakéhokoli označení;
- o) původcem rozumí řádně zmocněný autor důvěrných informací;
- p) bezpečnostním upozorněním rozumějí prováděcí opatření stanovená v příloze II;
- q) pokyny pro nakládání rozumějí technické pokyny vydané pro útvary Parlamentu týkající se správy důvěrných informací.

Článek 3

Základní zásady a minimální normy

1. Nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu se řídí základními zásadami a minimálními normami stanovenými v příloze I části 1.

2. Evropský parlament na základě uvedených základních zásad a minimálních norem stanoví systém pro řízení bezpečnosti informací (ISMS). ISMS sestává z bezpečnostních upozornění, pokynů pro nakládání a příslušných ustanovení jednacího řádu. Cílem ISMS je usnadňovat parlamentní a správní činnost a zajišťovat ochranu veškerých důvěrných informací, s nimiž Evropský parlament pracuje, přičemž budou plně dodržována pravidla, jež původce daných informací stanoví v bezpečnostních upozorněních.

Zpracovávání důvěrných informací automatickými komunikačními a informačními systémy (CIS) Evropského parlamentu stanovené v bezpečnostním upozornění 3 se provádí v souladu s koncepcí zabezpečení informací (IA).

3. Poslanci Evropského parlamentu se mohou seznámit s utajovanými informacemi až do stupně utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED včetně, aniž by prošli bezpečnostní prověrkou.

4. Pokud je dotčená informace označená stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo se stupněm rovnocenným, přístup se umožní těm poslancům Evropského parlamentu, kteří obdrželi osvědčení od předsedy Parlamentu podle odstavce 5 nebo předem podepsali čestné prohlášení, že nevyzradí obsah těchto informací třetím osobám, že dodrží povinnost chránit informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a že jsou si vědomi důsledků v případě opačného jednání.

5. Pokud je dotčená informace označená stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným, přístup se umožní těm poslancům Evropského parlamentu, kteří obdrželi osvědčení od předsedy Parlamentu poté, co:

- a) prošli bezpečnostní prověrkou v souladu s přílohou I částí 2 tohoto rozhodnutí, nebo
- b) příslušný vnitrostátní orgán oznámil, že jsou k tomu dotčení poslanci řádně oprávněni z titulu své funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

6. Před poskytnutím přístupu k utajovaným informacím musí být poslanci Evropského parlamentu seznámeni se svou odpovědností za ochranu těchto informací a musí prohlásit, že si jsou vědomi odpovědnosti ohledně ochrany těchto informací v souladu s přílohou I. Rovněž musí být seznámeni s tím, jakými prostředky se tato ochrana zajišťuje.

7. Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, mohou pracovat s důvěrnými informacemi, mají-li prokazatelnou potřebu vědět, a s informacemi označenými vyšším stupněm utajení než RESTREINT UE/EU RESTRICTED, mají-li odpovídající bezpečnostní prověrku. Přístup k utajovaným informacím je poskytnut, pouze pokud byli seznámeni se svou odpovědností za ochranu těchto informací a s prostředky, kterými se tato ochrana zajišťuje, a obdrželi v tomto směru písemné pokyny a pokud podepsali prohlášení, v němž potvrzují převzetí těchto pokynů a zavazují se je dodržovat v souladu se stávajícími pravidly.

Článek 4

Vznik důvěrných informací a nakládání s nimi na administrativní úrovni Evropského parlamentu

1. Předseda Evropského parlamentu, předsedové příslušných parlamentních výborů a generální tajemník nebo jakákoli osoba, která jimi byla řádně písemně oprávněna, může být původcem důvěrných informací a utajovaných informací, které jsou popsány v bezpečnostních upozorněních.

2. Původce utajovaných informací při jejich vzniku použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi uvedenými v příloze I. Původce utajovaných informací při jejich vzniku rovněž zpravidla určí osoby, které jsou oprávněny se seznámit s informacemi odpovídajícími danému stupni utajení. Tyto informace jsou předány oddělení pro důvěrné informace (CIU) v okamžiku, kdy je dokument v CIU uložen.

3. S jinými důvěrnými informacemi, na které se vztahuje profesní tajemství, se nakládá v souladu s přílohami I a II a s příslušnými pokyny.

Článek 5

Přijímání důvěrných informací ze strany Evropského parlamentu

1. Důvěrné informace, které Evropský parlament obdrží, jsou sděleny:

- a) sekretariátu orgánu či funkcionáři Parlamentu, který podal žádost, nebo přímo oddělení CIU, jedná-li se o informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace;
- b) oddělení CIU, jedná-li se o informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE / EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupni jím rovnocennými.

2. Registraci, uchovávání a výsledovatelnost důvěrných informací zajišťuje případ od případu buď sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, kteří tyto informace obdrželi, nebo oddělení CIU.
3. Dohodnutá ujednání, která mají být stanovená společnou dohodou s cílem zajištit zachování důvěrnosti informací jsou v případě důvěrných informací, které sděluje Komise podle bodu 3.2 přílohy II rámcové dohody, nebo v případě utajovaných informací, které předává Rada podle čl. 5 odst. 4 interinstitucionální dohody, uložena společně s důvěrnými informacemi na sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě na oddělení CIU.
4. Opatření uvedené v odstavci 3 mohou být obdobně použita i pro sdělování důvěrných informací ze strany jiných institucí a orgánů EU, úřadů a agentur zřízených na základě Smluv nebo členskými státy.
5. S cílem zajistit úroveň ochrany odpovídající stupni utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo stupni rovnocennému zřídí Konference předsedů výbor pro dohled. Informace se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným se sdělují Evropskému parlamentu v souladu s dalšími ujednáními mezi Evropským parlamentem a orgánem Unie, od které byly tyto informace obdrženy.

Článek 6

Předávání utajovaných informací Evropským parlamentem třetím stranám

S předchozím souhlasem původce příslušných utajovaných informací, popřípadě orgány Unie, která je Evropskému parlamentu sdělila, může Evropský parlament předat tyto utajované informace třetím stranám pod podmínkou, že tyto strany zajistí, aby byla při nakládání s těmito informacemi v rámci jejich útvarů a v jejich prostorách dodržována pravidla rovnocenná pravidlům uvedeným v tomto rozhodnutí.

Článek 7

Zabezpečené prostory

1. Pro účely správy důvěrných informací zřídí Evropský parlament zabezpečený prostor a zabezpečené čítárny.
2. V zabezpečeném prostoru je k dispozici zařízení a vybavení pro registraci, prohlížení, archivaci a předávání důvěrných informací a nakládání s nimi. Je v něm mimo jiné čítárna a zasedací místnost, v nichž se lze seznámit s utajovanými informacemi, a spravuje je oddělení CIU.
3. Mimo tento zabezpečený prostor mohou být zřízeny zabezpečené čítárny, v nichž se lze seznámit s informacemi až do stupně utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupně rovnocenného a s jinými důvěrnými informacemi. Tyto zabezpečené čítárny spravují příslušné útvary sekretariátů orgánu nebo funkcionářů Parlamentu, popřípadě oddělení CIU. Nesmějí v nich být k dispozici kopírky, telefony, faxy, skenery nebo jakékoli jiné technické vybavení k rozmnožování nebo předávání dokumentů.

Článek 8

Registrace důvěrných informací, nakládání s nimi a jejich uchovávání

1. Informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace registrují a uchovávají příslušné útvary sekretariátů orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU, podle toho, kdo dané informace obdržel.

2. Na nakládání s informacemi se stupněm utajení RESTREINT EU/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a s jinými důvěrnými informacemi se vztahují tyto podmínky:
- a) dokumenty se předávají osobně předány vedoucímu sekretariátu, který je zaregistruje a vydá potvrzení o přijetí;
 - b) pokud tyto dokumenty nejsou právě používány, sekretariát je na svou odpovědnost uschová na uzamčeném místě;
 - c) dané informace nesmějí být v žádném případě uloženy na jiný nosič ani předány jiné osobě. Takovéto dokumenty smí být kopírovány pouze na zařízení s příslušným oprávněním vymezeném v bezpečnostních upozorněních;
 - d) přístup k těmto informacím je omezen na osoby, které určil jejich původce nebo orgán Unie, která je Evropskému parlamentu sdělila, v souladu s ujednáními uvedenými v čl. 4 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 3, 4 a 5;
 - e) sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu vede záznamy o osobách, které se seznámily s příslušnými informacemi, a datech a hodinách, kdy se tak stalo. Sekretariáty daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu předají tyto záznamy oddělení CIU v okamžiku ukládání daných informací v oddělení CIU.
3. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET or TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným registruje, nakládá s nimi a uchovává oddělení CIU v zabezpečeném prostoru, v souladu s konkrétním stupněm utajení a tak, jak stanoví bezpečnostní upozornění.
4. V případě porušení pravidel uvedených v odstavcích 1 až 3 informuje příslušného pracovníka sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě oddělení CIU generálního tajemníka, který v případě, že se jedná o poslance Evropského parlamentu, záležitost postoupí předsedovi Parlamentu.

Článek 9

Přístup do zabezpečených prostor

1. Přístup do zabezpečeného prostoru mají pouze:
- a) osoby, které jsou podle čl. 3 odst. 3 až 7 oprávněné seznamovat se s informacemi tam uchovávanými a které předložily žádost podle čl. 10 odst. 1;
 - b) osoby, které jsou podle čl. 4 odst. 1 oprávněny vytvářet utajované informace a které předložily žádost podle čl. 10 odst. 1;
 - c) úředníci Evropského parlamentu z oddělení CIU;
 - d) úředníci Evropského parlamentu odpovědní za řízení oddělení CIS;
 - e) v případě potřeby úředníci Evropského parlamentu odpovědní za obecnou a požární bezpečnost;
 - f) pracovníci úklidu, ale pouze v přítomnosti a pod dohledem úředníka pracujícího v oddělení CIU.
2. Oddělení CIU může odepřít přístup do zabezpečeného prostoru komukoli, kdo nemá oprávnění do něj vstoupit. Jakákoli námitka proti odepření vstupu se předkládá v případě žádosti o přístup podané poslanci Evropského parlamentu předsedovi Parlamentu a v ostatních případech generálnímu tajemníkovi.
3. Generální tajemník může povolit schůzi omezeného počtu osob v zasedací místnosti nacházející se v zabezpečeném prostoru.

4. Přístup do zabezpečené čítárny mají pouze:
 - a) poslanci Evropského parlamentu, úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Evropského parlamentu pracující pro politické skupiny, kteří se řádně prokáží oprávněním pro účely seznámení se s důvěrnými informacemi nebo jejich vytváření;
 - b) úředníci Evropského parlamentu odpovědní za řízení oddělení CIS, úředníci sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, který dané informace obdržel, a úředníci oddělení CIU;
 - c) v případě potřeby úředníci Evropského parlamentu odpovědní za obecnou a požární bezpečnost;
 - d) pracovníci úklidu, ale pouze v přítomnosti a pod dohledem úředníka pracujícího v sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě v oddělení CIU.
5. Příslušný sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě oddělení CIU mohou odepřít přístup do zabezpečené čítárny komukoli, kdo nemá oprávnění do něj vstoupit. Jakákoli námitka proti odepření vstupu se předkládá v případě žádosti o přístup podané poslanci Evropského parlamentu předsedovi Parlamentu a v ostatních případech generálnímu tajemníkovi.

Článek 10

Seznámení se s důvěrnými informacemi a jejich vytváření v zabezpečených prostorách

1. Každá osoba, která má zájem se v zabezpečeném prostoru seznámit s důvěrnými informacemi nebo je vytvářet, sdělí předem své jméno oddělení CIU. Oddělení CIS zkontroluje totožnost každé osoby, která podá žádost, a ověří, zda je daná osoba oprávněna podle ujednání uvedených v čl. 3 odst. 3 až 7, v čl. 4 odst. 1 nebo v čl. 5 odst. 3, 4 a 5 se s důvěrnými informacemi seznámit nebo je vytvářet.
2. Každá osoba, která má zájem v souladu s čl. 3 odst. 3 až 7 seznámit se v zabezpečené čítárně s důvěrnými informacemi se stupněm utajení RESTREINT EU/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a s jinými důvěrnými informacemi, sdělí předem své jméno příslušným útvarům sekretariátů orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU.
3. S výjimkou mimořádných okolností (např. v případě četných žádostí o zpřístupnění podaných během krátké doby) smějí být důvěrné informace zpřístupněny v zabezpečeném prostoru vždy jen jedné osobě v přítomnosti úředníka sekretariátu daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU.
4. Během čtení jsou zakázány kontakty s vnějším prostředím (mimo jiné prostřednictvím telefonů nebo jiných technologických zařízení), pořizování si poznámek, kopírování a fotografování zpřístupněných důvěrných informací.
5. Dříve, než bude osobě povoleno opustit zabezpečený prostor, se odpovědný úředník sekretariátu daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU přesvědčí, zda jsou důvěrné informace, s kterými se osoba seznamovala, na místě, a zkontroluje, zda jsou neporušené a úplné.
6. V případě porušení výše uvedených pravidel informuje úředník sekretariátu daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU generálního tajemníka, který v případě, že se jedná o poslance Evropského parlamentu, záležitost postoupí předsedovi Parlamentu.

Článek 11

Minimální standardy pro jiné zpřístupnění důvěrných informací na neveřejné schůzi mimo zabezpečené prostory

1. S informacemi se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a s jinými důvěrnými informacemi se mohou poslanci parlamentních výborů nebo jiných politických a administrativních orgánů Evropského parlamentu seznámit na neveřejné schůzi mimo zabezpečené prostory.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 zajistí sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědný za toto jednání, aby byly dodrženy tyto podmínky:

- a) do zasedací místnosti, v níž se koná toto jednání, mají přístup pouze osoby určené předsedajícím příslušného výboru či orgánu;
- b) veškeré dokumenty jsou očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány a na jejich základě nejsou pořizovány žádné poznámky, ani nejsou pořizovány žádné jejich fotokopie či fotografie;
- c) zápis ze schůze neobsahuje žádnou zmínku o obsahu diskuse týkající se informací projednávaných důvěrným postupem. Zaznamenaná se pouze příslušné rozhodnutí, pokud bylo přijato;
- d) důvěrné informace poskytované příjemcům v Evropském parlamentu ústně podléhají stejné míře ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou;
- e) v zasedacích místnostech nesmí být žádný další soubor dokumentů;
- f) na začátku schůze se účastníkům a tlumočnickům rozdává pouze nezbytně nutný počet výtisků dokumentů;
- g) na začátku schůze předsedající jasně sdělí, jaký stupeň utajení a jaké označení příslušné dokumenty mají;
- h) účastníci neodnášejí dokumenty ze zasedací místnosti;
- i) na konci schůze sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu vybere všechny výtisky dokumentů a vykázat jejich úplný počet; a
- j) do zasedací místnosti, v níž se mají seznámit s danými důvěrnými informacemi nebo o nich mají jednat, s sebou účastníci schůze neberou žádná elektronická komunikační zařízení ani jiná elektronická zařízení.

3. Pokud se v souladu s výjimkami uvedenými v bodě 3.2.2 přílohy II rámcové dohody a v čl. 6 odst. 5 interinstitucionální dohody projednávají na neveřejné schůzi informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo se stupněm rovnocenným, sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědný za toto jednání kromě ustanovení stanovených v odstavci 2 zajistí, aby určené osoby, které se mohou dané schůze zúčastnit, splňovaly požadavky čl. 3 odst. 3 a 7.

4. V případě uvedeném v odstavci 3 poskytne oddělení CIU sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědnému za dané neveřejné jednání požadovaný počet výtisků dokumentů, které mají být předmětem jednání, a tyto výtisky musí být po schůzi vráceny oddělení CIU.

Článek 12

Archivování důvěrných informací

1. Bezpečný systém archivování je zajištěn v zabezpečeném prostoru. Správu zabezpečených archivů zajišťuje oddělení CIU podle standardních kritérií pro archivování.

2. Utajované informace, které byly s konečnou platností uloženy na oddělení CIU a informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným uložené na sekretariátu orgánu či funkcionáře Parlamentu, jsou šest měsíců poté, co byly naposledy zpřístupněny, nejpozději však jeden rok po uložení, přemístěny do zabezpečeného archivu v zabezpečeném prostoru. Jiné důvěrné informace, nejsou-li uloženy na oddělení CIU, jsou archivovány dotčeným sekretariátem příslušného orgánu či funkcionáře Parlamentu v souladu s obecnými předpisy pro správu dokumentů.

3. Do zabezpečených archivů obsahujících důvěrné informace lze nahlížet za následujících podmínek:
- a) jsou k tomu oprávněny pouze osoby, které jsou v průvodním výkazu vyplněném při uložení důvěrných informací identifikovány na základě jména, pracovní pozice nebo své funkce;
 - b) žádost o nahlédnutí musí být předložena oddělení CIU, které zajistí dodání příslušného dokumentu do zabezpečené čítárny a;
 - c) použijí se postupy a podmínky pro zpřístupnění důvěrných informací stanovené v článku 10.

Článek 13

Snížení stupně utajení, odtajnění a zrušení označení důvěrných informací

1. Snížit stupeň utajení důvěrných informací, odtajnit je nebo zrušit jejich označení lze pouze s předchozím souhlasem jejich původce a, je-li to nezbytné, po konzultaci s ostatními zúčastněnými stranami.
2. Snížení stupně utajení nebo odtajnění musí být potvrzeno písemně. Původce odpovídá za to, že příjemci dokumentu budou informováni o změně stupně utajení, a příjemci jsou povinni na tuto změnu upozornit další příjemce, kterým předali originál dokumentu nebo jeho kopii. Je-li to možné, uvede původce na utajovaný dokument datum, lhůtu či událost, po jejichž uplynutí lze snížit stupeň utajení nebo odtajnit skutečnosti, které obsahuje. Jinak posuzuje tuto otázku nejpozději každých pět let, aby zjistil, zda je původní utajení nadále nezbytné.
3. Důvěrné informace v zabezpečených archivech jsou po patřičné době, a to nejpozději 25. rok po datu jejich vzniku, prozkoumány s cílem rozhodnout, zda by neměly být odtajněny, neměl by být snížen stupeň jejich utajení nebo by nemělo být zrušeno jejich označení. K prozkoumání a zveřejnění takových informací dojde v souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti ⁽¹⁾. Odtajnění provede původce utajovaných informací nebo útvar, který bude v té době k dané věci příslušný, v souladu s přílohou I částí 1 oddílem 10.
4. Po odtajnění jsou dříve utajené informace uložené v zabezpečeném archivu přemístěny do historických archivů Evropského parlamentu k trvalému uchování a dalšímu zpracování podle příslušných předpisů.
5. Po zrušení označení se na dřívější jiné důvěrné informace vztahují předpisy Evropského parlamentu pro správu dokumentů.

Článek 14

Narušení bezpečnosti, ztráta nebo ohrožení důvěrných informací

1. V případě, že se narušení důvěrnosti v obecném smyslu a konkrétně porušení tohoto rozhodnutí dopustí poslanec Evropského parlamentu, použijí se příslušná ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu týkající se sankcí.
2. V případě porušení těchto pravidel ze strany zaměstnanců se použijí postupy a sankce stanovené ve služebním řádu úředníků a v pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanovené v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽²⁾ (dále jen služební řád).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Nezbytná šetření v případě narušení či porušení vymezeného v bezpečnostním upozornění 6 zajistí předseda Parlamentu nebo generální tajemník.
4. Pokud byly důvěrné informace sděleny Evropskému parlamentu orgánem Unie nebo členským státem, předseda Parlamentu nebo generální tajemník informují daný orgán Unie nebo členský stát o jakékoli prokázané či domnělé ztrátě nebo ohrožení utajovaných informací a o výsledcích příslušného vyšetřování a opatřeních, která byla přijata, aby se taková situace neopakovala.

Článek 15

Úpravy tohoto rozhodnutí a jeho prováděcích pravidel a podávání výročních zpráv o uplatňování tohoto rozhodnutí

1. Generální tajemník podává návrh na veškeré nezbytné úpravy tohoto rozhodnutí a prováděcích pravidel stanovených v přílohách a předává tyto návrhy předsednictvu ke schválení.
2. Generální tajemník odpovídá za provedení tohoto rozhodnutí v útvech Evropského parlamentu a vydá pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi, pokud jde o záležitosti, na něž se vztahuje systém pro řízení bezpečnosti informací (ISMS), v souladu se zásadami stanovenými v tomto rozhodnutí.
3. Generální tajemník předkládá předsednictvu výroční zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí.

Článek 16

Přechodná a závěrečná ustanovení

1. Informace nepodléhající utajení, které jsou v držení oddělení pro důvěrné informace (CIU) nebo jakéhokoli jiného archívu Evropského parlamentu, jež jsou považovány za důvěrné a datovány před 1. dubna 2014, se pro účely tohoto rozhodnutí považují za jiné důvěrné informace. Původce může stupeň důvěrnosti kdykoliv přehodnotit.
2. Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 tohoto rozhodnutí budou po dobu dvanácti měsíců od 1. dubna 2014 informace poskytnuté Radou v souladu s interinstitucionální dohodou označeny stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo rovnocenným stupněm utajení, a předány, zaregistrovány a uloženy na oddělení pro důvěrné informace (CIU). S těmito informacemi je možno se seznámit v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) a c) a čl. 5 odst. 4 interinstitucionální dohody.
3. Rozhodnutí předsednictva ze dne 6. června 2011, kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, se zrušuje.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA I

Část 1

ZÁKLADNÍ ZÁSADY A MINIMÁLNÍ BEZPEČNOSTNÍ NORMY NA OCHRANY DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

1. ÚVOD

Tato ustanovení vymezují základní zásady a minimální bezpečnostní normy na ochranu důvěrných informací, které Evropský parlament respektuje a dodržuje ve všech svých pracovních místech a rovněž všichni příjemci utajovaných informací a jiných důvěrných informací tak, aby byla zajištěna bezpečnost a aby měly všechny dotčené osoby jistotu, že byly vytvořeny společné normy ochrany. Doplnují je bezpečnostní upozornění obsažená v příloze II a jiná ustanovení upravující nakládání s důvěrnými informacemi ze strany parlamentních výborů a jiných orgánů a funkcionářů Parlamentu.

2. OBECNÉ ZÁSADY

Politika Evropského parlamentu v oblasti bezpečnosti je nedílnou součástí jeho obecné politiky vnitřního řízení, a vychází tedy ze zásad upravujících tuto obecnou politiku. Mezi tyto zásady patří legalita, transparentnost, odpovědnost, subsidiarita a proporcionalita.

Legalita znamená nezbytnost přísného dodržování právního rámce při výkonu bezpečnostních funkcí a nutnost dodržovat platné požadavky právních norem. Mimoto odpovědnost v oblasti bezpečnosti musí být založena na řádných právních ustanoveních. V tomto případě plně uplatní ustanovení služebního řádu, zejména článek 17 týkající se povinnosti úředníků zachovávat mlčenlivost o informacích obdržených v souvislosti s výkonem svých služebních povinností a hlava VI tohoto řádu týkající se disciplinárních opatření. Konečně to znamená, že porušení bezpečnosti v rámci odpovědnosti Evropského parlamentu se posoudí způsobem, který odpovídá jeho jednacímú řádu a koncepci disciplinárních opatření Evropského parlamentu.

Transparentnost znamená jednoduchost všech bezpečnostních pravidel a ustanovení, nezbytnost vyváženosti mezi různými odděleními a různými oblastmi (fyzická bezpečnost versus ochrana informací atd.) a nezbytnost důsledné a strukturované bezpečnostní politiky. Krom toho jsou nezbytné srozumitelné písemné pokyny pro uplatňování bezpečnostních opatření.

Odpovědnost znamená, že se jasně definují úkoly ve sféře bezpečnosti. Navíc znamená nutnost pravidelného prověřování, zda se tyto úkoly plní správným způsobem.

Subsidiarita znamená, že se bezpečnost musí být zaručena na nejnížší možné úrovni a co nejbližší generálním ředitelstvím a odděleními Evropského parlamentu. Proporcionalita znamená, že se bezpečnostní činnosti musí omezit pouze na ty prvky, které jsou skutečně nezbytné, a že bezpečnostní opatření musí být přiměřená zájmům, které mají chránit, a skutečnému nebo potenciálnímu ohrožení těchto zájmů a umožňují jejich obranu způsobem, která zajišťuje co nejmenší rušivé vlivy.

3. ZÁKLADY BEZPEČNOSTI INFORMACÍ

Základem pro zajištění spolehlivé bezpečnosti informací je/jsou:

- a) řádné komunikační a informační systémy (CIS). Ty spadají do kompetence bezpečnostního orgánu Evropského parlamentu (jak je vymezeno v bezpečnostním upozornění 1).
- b) v rámci Evropského parlamentu orgán pro zabezpečení informací (vymezený v bezpečnostním upozornění 1), který je pověřen spoluprací s dotčeným bezpečnostním orgánem při poskytování informací o technickém ohrožení bezpečnosti systémů CIS a při poskytování rad o prostředcích pro ochranu před tímto ohrožením;
- c) úzká spolupráce mezi odpovědnými odděleními v Evropského parlamentu a bezpečnostními odděleními ostatních orgánů Unie;

4. ZÁSADY BEZPEČNOSTI INFORMACÍ

4.1 Cíle

Zajištění bezpečnosti informací má tyto základní cíle:

- a) ochrana utajovaných informací a jiných důvěrných informací před špionáží, zneužitím nebo nepovoleným zveřejněním;
- b) ochrana utajovaných informací, které jsou používány v komunikačních a informačních systémech a sítích, před ohrožením jejich utajení, celistvosti a dostupnosti;
- c) ochrana prostor Evropského parlamentu, v nichž jsou utajované informace uloženy, před pokusy o sabotáž a úmyslnými snahami o poškození;
- d) v případě selhání bezpečnosti zhodnocení způsobené škody, omezení jejích důsledků, provedení bezpečnostních šetření a přijetí všech nezbytných nápravných opatření.

4.2 Utajení

4.2.1 V oblasti důvěrných informací jsou pro výběr informací a materiálů, které mají být chráněny, a pro stanovení potřebného stupně ochrany nezbytné opatrnost a zkušenost. Je zásadně důležité, aby stupeň ochrany odpovídal citlivosti ve smyslu bezpečnosti, jednotlivých informací nebo materiálů, které mají být chráněny. S cílem zajistit řádný tok informací musí být přijata opatření, aby se zabránilo zařazení na příliš vysoký nebo příliš nízký stupeň utajení.

4.2.2 Systém utajení představuje nástroj, který umožňuje uplatňovat zásady stanovené v této části. Obdobný systém utajení by měl být použit pro plánování a organizaci boje proti špionáži, sabotáži, terorismu a jiným hrozbám tak, aby byla nejvíce chráněna nejdůležitější zařízení, v nichž se nacházejí utajované informace, a nejcitlivější části těchto zařízení.

4.2.3 Za utajení informací odpovídá výlučně původce dotyčných informací.

4.2.4 Při stanovení stupně utajení se vychází výlučně z obsahu daných informací.

4.2.5 V případech spojení několika informací do jednoho celku musí stupeň utajení, který se vztahuje na tento celek, odpovídat informací s nejvyšším stupněm utajení. Soubor informací může ale získat vyšší klasifikaci, než mají jeho dílčí části.

4.2.6 Zařazení do stupně utajení se provádí pouze v nezbytných případech a po dobu nezbytně nutnou.

4.3 Cíle bezpečnostních opatření

Bezpečnostní opatření:

- a) se vztahují na všechny osoby, které mají přístup k utajovaným informacím, k prostředkům přenosu utajovaných informací a k jiným důvěrným informacím, do všech prostor obsahujících takové informace a k významným zařízením;
- b) jsou vytvořena tak, aby určila osoby, jejichž postavení (pokud jde o přístup, vztahy nebo jiné záležitosti) by mohlo ohrozit bezpečnost utajovaných informací a významných zařízení obsahujících takové informace, a zamezila jejich přístupu nebo změnila jejich místo;

- c) brání přístupu všech neoprávněných osob k utajovaným informacím nebo zařízením, která je obsahují;
- d) zajistí, aby utajované informace byly šířeny výlučně v souladu se zásadou potřeby vědět, která je zásadní pro všechna hlediska bezpečnosti;
- e) zajistí celistvost (tj. zabránění poškození nebo neoprávněné změně nebo neoprávněnému zničení) a dostupnost (tj. přístup nesmí být odmítnut osobám, které se potřebují s informacemi seznámit a jsou k tomu oprávněny) všech důvěrných informací, a zejména informací uložených, zpracovávaných nebo přenášených v elektromagnetické formě.

5. SPOLEČNÉ MINIMÁLNÍ NORMY

Evropský parlament zajistí, aby všichni příjemci utajovaných informací, a to jak vnitřní, tak i ti, kteří spadají do jeho odpovědnosti, a to všechna oddělení a smluvní partneři, dodržovali společné minimální normy bezpečnosti, aby takto utajované informace mohly být předávány s důvěrou, že všichni s nimi budou nakládat stejně obezřetně. Tyto minimální normy musí zahrnovat kritéria pro bezpečnostní prověrky úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny a opatření na ochranu důvěrných informací.

Přístup třetích stran k důvěrným informacím povolí Evropský parlament pouze pod podmínkou, že tyto subjekty zaručí, že při nakládání s těmito informacemi dodrží pravidla přinejmenším odpovídající těmto společným minimálním normám.

Tyto společné minimální normy se použijí i v případě, že Evropský parlament prostřednictvím smlouvy nebo grantu svěří průmyslovým nebo jiným subjektům úkoly, které zahrnují důvěrné informace.

6. BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE ÚŘEDNÍKŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A OSTATNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PARLAMENTU PRACUJÍCÍCH PRO POLITICKÉ SKUPINY

6.1 *Bezpečnostní školení úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny*

Úředníci Evropského parlamentu a jiní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny v postavení, ve kterém mohou mít přístup k utajovaným informacím, musí před nástupem do funkce a poté v pravidelných intervalech získat podrobný výklad o nezbytných bezpečnostních opatřeních a souvisejících postupech. Tyto osoby musí písemně potvrdit, že si přečetly tyto platné bezpečnostní předpisy a plně jim porozuměly.

6.2 *Odpovědnost vedoucích pracovníků*

Součástí povinností vedoucích pracovníků musí být to, aby věděli, kteří z jejich pracovníků nakládají s utajovanými informacemi a kteří mají přístup k zabezpečeným komunikačním a informačním systémům, a musí zaznamenávat a hlásit všechny události nebo zřejmá ohrožení, která by mohla ovlivnit bezpečnost.

6.3 *Bezpečnostní status úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny*

Měly by být stanoveny postupy umožňující určit, jsou-li zjištěny nepříznivé informace o určitém úředníkovi Evropského parlamentu nebo ostatním zaměstnanci Parlamentu pracujícím pro politické skupiny, zda jeho funkce vyžaduje přístup k utajovaným informacím nebo zda má přístup k zabezpečeným komunikačním nebo informačním systémům, a uvědomit příslušné oddělení Evropského parlamentu. Uvede-li příslušný vnitrostátní bezpečnostní orgán, že tato osoba představuje bezpečnostní riziko, bude odvolána nebo vyřazena z plnění úkolů, při kterém by mohla ohrožovat bezpečnost.

7. FYZICKÁ BEZPEČNOST

Fyzická bezpečnost znamená používání fyzických a technických ochranných opatření k zamezení neoprávněného přístupu k utajovaným informacím.

7.1 *Potřeba ochrany*

Stupeň fyzické ochrany, který má být použit pro zajištění ochrany utajovaných informací, musí odpovídat stupni utajení držených informací a materiálu, jejich objemu a ohrožení, kterému jsou vystaveny. Všichni držitelé utajovaných informací se řídí jednotnými pravidly pro utajování informací a dodržují společné normy ochrany týkající se úschovy, přenosu a ničení informací a materiálů vyžadujících ochranu.

7.2 *Kontrola*

Osoby, které odcházejí z prostor, v nichž se nacházejí jim svěřené utajované informace, se musí ujistit, že jsou bezpečně uloženy a že jsou aktivována všechna bezpečnostní zařízení (zámky, poplašná zařízení atd.). Po pracovní době se provádějí další nezávislé kontroly.

7.3 *Bezpečnost budov*

Budovy, v nichž se nacházejí utajované informace nebo zabezpečené komunikační a informační systémy, musí být chráněny před neoprávněným vstupem.

Povaha této ochrany utajovaných informací (např. mříže na oknech, zámky na dveřích, stráže u vchodů, automatické systémy kontroly přístupu, bezpečnostní inspekce a hlídky, poplašné systémy, systémy pro odhalování neoprávněného vniknutí a hlídací psi) závisí na:

- a) stupni utajení, objemu a umístění chráněných informací a materiálů v budově;
- b) kvalitě bezpečnostních schránek obsahujících dotyčné informace a materiály; a dále
- c) technických vlastnostech a umístění budovy.

Povaha ochrany poskytované komunikačním a informačním systémům závisí na určení hodnoty ohrožených informací a materiálů a na případné škodě v případě ohrožení bezpečnosti, na technických vlastnostech a na umístění budovy, v níž se systém nachází, a na umístění tohoto systému v budově.

7.4 *Nouzové plány*

Je třeba předem připravit podrobné plány s cílem zajistit ochranu utajovaných informací v nouzových případech.

8. STUPNĚ UTAJENÍ, BEZPEČNOSTNÍ SPECIFIKACE, ZNAČKY, VYZNAČENÍ A PRAVIDLA UTAJOVÁNÍ

8.1 *Bezpečnostní specifikace*

Jiný způsob utajování než ten, který je uveden v čl. 2 písm. d) tohoto rozhodnutí, není povolen.

Za účelem stanovení mezí platnosti utajení (což pro utajované informace udává automatické snížení stupně utajení nebo odtajnění) se může použít smluvená bezpečnostní specifikace.

Bezpečnostní specifikace se mohou použít pouze v kombinaci se stupněm utajení.

Bezpečnostní specifikace dále upravuje bezpečnostní upozornění 2 a jsou definovány v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

8.2 *Značky*

Značka se používá k upřesnění předem stanovených konkrétních pokynů pro nakládání s důvěrnými informacemi. Značky mohou rovněž sloužit k označení oblasti, které se týká daný dokument, nebo k označení zvláštního rozšiřování na základě potřeby vědět nebo (u informací nepodléhajících utajení) k označení konce embarga.

Značka se nepovažuje za stupeň utajení a nesmí se používat místo něj.

Značky dále upravuje bezpečnostní upozornění 2 a jsou definovány v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

8.3 *Vyznačení stupně utajení a bezpečnostní specifikace*

Vyznačení stupně utajení a bezpečnostní specifikace a značek se provede v souladu s bezpečnostním upozorněním 2, oddíl E, a s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

8.4 *Pravidla utajování*

8.4.1 *Obecně*

Informace podléhají utajení pouze tehdy, je-li to nezbytné. Stupeň utajení je jasně a řádně vyznačen a trvá pouze po dobu, po kterou daná informace vyžaduje ochranu.

Odpovědnost za utajení informací a za jakékoli následné snížení stupně utajení nebo odtajnění má výlučně původce.

Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu provedou utajení informací, snížení stupně jejich utajení nebo jejich odtajnění na pokyn generálního tajemníka nebo s jeho souhlasem.

Podrobné postupy upravující nakládání s utajovanými dokumenty jsou vypracovávány tak, aby umožnily těmto dokumentům ochranu odpovídající informacím, které obsahují.

Počet osob oprávněných vypracovat informace označené stupněm TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET musí být omezen na minimum a jména těchto osob musí být uvedena na seznamu vytvořeném oddělením pro důvěrné informace (CIU).

8.4.2 *Stanovení stupně utajení*

Stupeň utajení dokumentu se určí podle úrovně citlivosti jeho obsahu v souladu s definicí v čl. 2 odst. d). Stupně utajení je nutno používat správně a střídmě.

Stupeň utajení průvodního dopisu nebo sdělení k připojeným částem musí být stejně vysoký jako nejvyšší stupeň utajení jedné z těchto částí. Původce jasně uvede jejich stupeň utajení, pokud dopis nebo sdělení budou odděleny od připojených částí.

Původce dokumentu, pro který má být stanoven stupeň utajení, musí přihlížet k výše zmíněným pravidlům a potlačit jakoukoli snahu o stanovení příliš vysokého stupně utajení nebo příliš nízkého stupně utajení.

Jednotlivé stránky, odstavce, oddíly, přílohy, dodatky a připojené části dokumentu mohou vyžadovat různý stupeň utajení a musí být podle toho označeny. Stupeň utajení dokumentu jako celku je stanoven podle části s nejvyšším stupněm utajení.

9. KONTROLY

Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik Evropského parlamentu provádí pravidelné interní kontroly bezpečnostních opatření přijatých na ochranu utajovaných informací, přičemž může požádat o pomoc bezpečnostní orgány Komise nebo Rady.

Bezpečnostní orgány a příslušné útvary orgánů Unie mohou provádět v rámci dohodnutého postupu zahájeného kteroukoli stranou vzájemné hodnocení bezpečnostních opatření na ochranu utajovaných informací, jejichž výměna se provádí podle příslušných interinstitucionálních dohod.

10. POSTUPY ODTAJNĚNÍ A ZRUŠENÍ ZNAČEK

10.1 Oddělení CIU přezkoumá důvěrné informace obsažené v jeho registru a v každém případě nejpozději v 25. roce od vytvoření dokumentu předloží původci příslušné návrhy na odtajnění nebo zrušení značek. Dokumenty, které nebyly odtajněny – nebo u nichž nebyly zrušeny značky – při prvním přezkumu, budou pravidelně znovu hodnoceny nejméně každých pět let. Vedle dokumentů, které jsou uloženy v zabezpečených archivech v zabezpečeném prostoru a řádně utajeny, se může postup zrušení označení týkat také jiných důvěrných informací v držení buď na oddělení Parlamentu nebo funkcionáře Parlamentu nebo na oddělení Parlamentu, které má na starosti historické archivy Parlamentu.

10.2 Rozhodnutí týkající se odtajnění dokumentu nebo zrušení jeho označení musí přijmout zpravidla pouze původce, nebo může být výjimečně přijato ve spolupráci se správcem těchto informací, a to předtím, než jsou informace, které obsahuje, postoupeny oddělení nebo funkcionáři Parlamentu, které má na starosti historické archivy Parlamentu. K odtajnění utajovaných informací nebo zrušení jejich označení může dojít pouze po předchozím písemném souhlasu původce. V případě jiných důvěrných informací sekretariát oddělení /funkcionář Parlamentu, které má tyto informace ve správě, rozhodne ve spolupráci s původcem o tom, zda může být označení tohoto dokumentu zrušeno.

10.3 Oddělení CIU bude jménem původce odpovědné za to, aby uvědomilo příjemce dokumentu o změně stupně utajení nebo o zrušení značky, a příjemci jsou povinni na to upozornit další příjemce, kterým předali originál dokumentu nebo jeho kopii.

10.4 Odtajnění nemá vliv na jakékoli bezpečnostní specifikace nebo označení uvedená na dokumentu.

10.5 V případě odtajnění se původní stupeň utajení v horní a dolní části každé stránky škrtne. První (úvodní) strana dokumentu se orazítkuje a doplní se na ni poznámka oddělení CIU. V případě zrušení označení se původní označení v horní části každé stránky škrtne.

10.6 Text odtajněného dokumentu – nebo dokumentu, u něhož bylo zrušeno označení – se přiloží k elektronickému listu nebo podobnému systému, v němž byl registrován.

10.7 V případě dokumentů, pro něž platí výjimka ochrany soukromí a osobnosti nebo obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, a v případě citlivých dokumentů se použije článek 2 nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83.

10.8 Kromě ustanovení uvedených v bodech 10.1. až 10.7. se použijí následující pravidla:

- a) u dokumentů třetích osob konzultuje oddělení CIU s danou třetí osobou předtím, než přistoupí k odtajnění nebo ke zrušení označení;
- b) co se týče výjimky ohledně soukromí a integrity jednotlivce, je při odtajnění nebo zrušení označení třeba zohlednit především souhlas dotčené osoby, nebo případně nemožnost identifikovat dotčenou osobu;
- c) co se týče výjimky ohledně obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, lze dotčenou osobu informovat zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie* a dát jí čtyři týdny ode dne zveřejnění k vyslovení připomínek.

Část 2

POSTUP BEZPEČNOSTNÍCH PROVĚREK

11. BEZPEČNOSTNÍ PROVĚRKY POSLANCŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

11.1 Chtějí-li mít poslanci Evropského parlamentu přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, nebo se stupněm rovnocenným, musí získat osvědčení buď v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.3 a 11.4 této přílohy, nebo na základě čestného prohlášení o zachování důvěrnosti podle čl. 3 odst. 4 tohoto rozhodnutí.

11.2 Pro přístup k informacím označeným stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET a SECRET UE / EU SECRET, nebo stupněm rovnocenným, musí poslanci Evropského parlamentu získat osvědčení v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.3. a 11.14.

11.3 Osvědčení se uděluje pouze poslancům Evropského parlamentu, kteří prošli bezpečnostní prověrkou příslušných vnitrostátních orgánů členských států v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.9 až 11.14. Osvědčení poslancům uděluje předseda Parlamentu.

11.4 Předseda může udělit písemné osvědčení po obdržení stanoviska příslušných vnitrostátních orgánů členských států na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s body 11.8 až 11.13.

11.5 Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik Evropského parlamentu vede aktualizovaný seznam všech poslanců Evropského parlamentu, jimž bylo uděleno osvědčení, včetně dočasného osvědčení ve smyslu bodu 11.15.

11.6 Osvědčení je platné na dobu pět let nebo na dobu výkonu funkcí odůvodňujících jeho udělení, pokud je tato doba kratší. Může být obnoveno v souladu s postupem uvedeným v bodu 11.4.

11.7 Předseda osvědčení odejme, má-li za to, že jsou k tomu oprávněné důvody. Jakékoli rozhodnutí o odnětí osvědčení je sděleno danému poslanci Evropského parlamentu, který může žádat o vyslechnutí předsedou předtím, než k odnětí osvědčení dojde, a rovněž příslušnému vnitrostátnímu orgánu.

11.8 Bezpečnostní prověrka se provádí s pomocí dotčeného poslance Evropského parlamentu a na žádost předsedy Parlamentu. Za příslušný vnitrostátní orgán, který je oprávněn prověrku provádět, se považuje orgán toho členského státu, jehož je dotčený poslanec státním příslušníkem.

11.9 V rámci této prověrky je dotčený poslanec Evropského parlamentu povinen vyplnit formulář s osobními informacemi.

11.10 Předseda Parlamentu ve své žádosti adresované příslušným vnitrostátním orgánům upřesní stupeň utajení utajovaných informací, které mají být dotčenému poslanci Evropského parlamentu zpřístupněny, aby tyto orgány mohly provést prověrku.

11.11 Celá bezpečnostní prověrka prováděná příslušnými vnitrostátními orgány i její výsledky musí být v souladu s příslušnými pravidly a předpisy platnými v dotčeném členském státu včetně pravidel a předpisů pro opravné prostředky.

11.12 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány členského státu kladné stanovisko, může předseda Parlamentu udělit dotčenému poslanci Evropského parlamentu osvědčení.

11.13 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány záporné stanovisko, oznámí se smysl tohoto stanoviska dotčenému poslanci Evropského parlamentu, který může požádat předsedu Parlamentu o slyšení. Považuje-li to předseda Parlamentu za nezbytné, může požádat příslušné vnitrostátní orgány o doplňující vysvětlení. Je-li záporné stanovisko potvrzeno, nelze osvědčení udělit.

11.14 Všichni poslanci Evropského parlamentu, jimž bylo uděleno osvědčení ve smyslu bodu 11.3., dostanou v okamžiku udělení osvědčení a poté v pravidelných intervalech nezbytné pokyny týkající se ochrany utajovaných informací a způsobu zajištění této ochrany. Tito poslanci podepíší prohlášení potvrzující, že dané pokyny obdrželi.

11.15 Za výjimečných okolností může předseda poté, co uvědomí příslušné vnitrostátní orgány, a pokud od nich nezíská ve lhůtě jednoho měsíce žádnou reakci, udělit poslanci Evropského parlamentu dočasné osvědčení na dobu nepřesahující šest měsíců, dokud nebude znám výsledek prověrky uvedené v bodě 11.11. Takto udělená dočasná osvědčení neumožňují přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo nesoucím rovnocenné označení.

12. BEZPEČNOSTNÍ PROVĚRKY ÚŘEDNÍKŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A OSTATNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PARLAMENTU PRACUJÍCÍCH PRO POLITICKÉ SKUPINY

12.1 Přístup k utajovaným informacím smějí mít pouze úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, kteří mají z důvodu svých funkcí a pro splnění požadavků spojených s pracovní činností znát utajované informace nebo je používat.

12.2 Pro přístup k informacím označeným jako CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, nebo s rovnocenným označením, musí úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro dotčené politické skupiny, získat osvědčení v souladu s postupem uvedeným v bodech 12.3 a 12.4.

12.3 Osvědčení se uděluje pouze osobám uvedeným v bodu 12.1, které prošly bezpečnostní prověrkou příslušných vnitrostátních orgánů členských států postupem uvedeným v bodech 12.9 až 12.14. Za udělování osvědčení úředníkům Evropského parlamentu a zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny je odpovědný generální tajemník.

12.4 Písemné osvědčení může udělit generální tajemník po obdržení stanoviska příslušných vnitrostátních orgánů členských států na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s body 12.8 až 12.13.

12.5 Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik Evropského parlamentu vede aktualizovaný seznam veškerých pracovních míst vyžadujících bezpečnostní prověrku, o nichž ho informují příslušná oddělení Evropského parlamentu, a všech osob, jimž bylo uděleno osvědčení, včetně dočasného osvědčení ve smyslu bodu 12.15.

12.6 Osvědčení je platné na dobu pět let nebo na dobu výkonu funkcí odůvodňujících jeho udělení, pokud je tato doba kratší. Může být obnoveno v souladu s postupem uvedeným v bodu 12.4.

12.7 Generální tajemník osvědčení odejme, má-li za to, že jsou k tomu oprávněné důvody. Jakékoli rozhodnutí o odnětí osvědčení je sděleno danému úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny, který může žádat o vyslechnutí generálním tajemníkem předtím, než k odnětí osvědčení dojde, a rovněž příslušnému vnitrostátnímu orgánu.

12.8 Bezpečnostní prověrka se provádí s pomocí úředníka Evropského parlamentu nebo jiného zaměstnance Parlamentu pracujícího pro politické skupiny a na žádost generálního tajemníka. Za příslušný vnitrostátní orgán, který je oprávněn prověrku provádět, se považuje orgán toho členského státu, jehož je dotčená osoba státním příslušníkem. V případě, že to umožňují vnitrostátní právní a správní předpisy, mohou příslušné vnitrostátní orgány osoby, které nejsou jejich státními příslušníky a žádají o přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, prošetřit.

12.9 V rámci této prověrky je úředník Evropského parlamentu nebo jiný zaměstnanec Parlamentu pracující pro politické skupiny povinen vyplnit formulář s osobními informacemi.

12.10 Generální tajemník ve své žádosti zaslané příslušným vnitrostátním orgánům upřesní typ a stupeň utajení informací, které mají být úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny zpřístupněny, aby příslušné vnitrostátní orgány mohly provést prověrku a vydat své stanovisko k úrovni osvědčení, které má být dotčené osobě uděleno.

12.11 Celá bezpečnostní prověrka prováděná příslušnými vnitrostátními orgány i její výsledky musí být v souladu s příslušnými pravidly a předpisy platnými v dotčeném členském státu včetně pravidel a předpisů pro opravné prostředky.

12.12 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány členského státu kladné stanovisko, může generální tajemník udělit dotčenému úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny osvědčení.

12.13 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány záporné stanovisko, oznámí se toto stanovisko úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny, který může požádat generálního tajemníka o slyšení. Považuje-li to generální tajemník za nezbytné, může požádat příslušné vnitrostátní orgány o doplňující vysvětlení. Je-li záporné stanovisko potvrzeno, nelze osvědčení udělit.

12.14 Všichni úředníci Evropského parlamentu a zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, jimž bylo uděleno osvědčení ve smyslu bodů 12.4 a 12.5, obdrží v okamžiku udělení osvědčení a poté v pravidelných intervalech nezbytné pokyny týkající se ochrany utajovaných informací a způsobu zajištění této ochrany. Tito úředníci a zaměstnanci podepíší prohlášení potvrzující, že obdrželi pokyny a že se zavazují je dodržovat.

12.15 Za výjimečných okolností může generální tajemník poté, co uvědomí příslušné vnitrostátní orgány, a pokud od nich nezíská ve lhůtě jednoho měsíce žádnou reakci, udělit úředníkovi Evropského parlamentu nebo ostatnímu zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny dočasné osvědčení na dobu nepřesahující šest měsíců, dokud nebude znám výsledek prověrky uvedené v bodu 12.11 tohoto oddílu. Takto udělená dočasná osvědčení neumožňují přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo nesoucím rovnocenné označení.

PŘÍLOHA II

ÚVOD

Tato ustanovení stanoví bezpečnostní upozornění, která upravují a zajišťují bezpečné nakládání s důvěrnými informacemi a správu těchto informací v Evropském parlamentu. Uvedená bezpečnostní upozornění spolu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi vytváří systém pro řízení bezpečnosti informací (ISMS) Evropského parlamentu, o němž se zmiňuje čl. 3 odst. 2 tohoto rozhodnutí:

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 1

Organizace zajištění bezpečnosti v Evropském parlamentu při ochraně důvěrných informací

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 2

Správa důvěrných informací

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 3

Zpracovávání důvěrných informací automatickými komunikačními a informačními systémy (CIS)

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 4

Fyzická bezpečnost

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 5

Průmyslová bezpečnost

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 6

Narušení bezpečnosti, ztráta nebo ohrožení důvěrných informací

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 1

ORGANIZACE ZAJIŠTĚNÍ BEZPEČNOSTI V EVROPSKÉM PARLAMENTU PŘI OCHRANĚ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

1. Za celkové a jednotné uplatňování tohoto rozhodnutí odpovídá generální tajemník.

Generální tajemník přijme veškerá nezbytná opatření s cílem zajistit, aby pro účely nakládání s důvěrnými informacemi a jejich uchovávání bylo v prostorách Parlamentu uplatňováno toto rozhodnutí poslanci Evropského parlamentu, úředníky Evropského parlamentu, ostatními zaměstnanci Parlamentu pracujícími pro politické skupiny a smluvními dodavateli.

2. Generální tajemník plní funkci bezpečnostního orgánu. Generální tajemník Rady v této funkci odpovídá za:

2.1 koordinaci veškerých záležitostí ohledně bezpečnosti v souvislosti s činnostmi Parlamentu ve vztahu k ochraně důvěrných informací;

- 2.2 schvalování zřízení zabezpečeného prostoru, zabezpečených čítáren a zabezpečeného zařízení a vybavení;
- 2.3 provádění rozhodnutí, kterými se podle článku 6 tohoto rozhodnutí povoluje předávání utajovaných informací Evropským parlamentem třetím stranám;
- 2.4 vyšetření nebo nařízení vyšetření jakéhokoli úniku důvěrných informací, k němuž prvoplánově došlo v Parlamentu, a to v součinnosti s předsedou Evropského parlamentu, pokud se záležitost týká poslance Evropského parlamentu;
- 2.5 udržování úzkých kontaktů s bezpečnostními orgány jiných orgánů Unie a s vnitrostátními bezpečnostními orgány v členských státech s cílem zajistit optimální koordinaci bezpečnostní politiky v souvislosti s utajovanými informacemi;
- 2.6 neustálé přezkoumávání bezpečnostní politiky a postupů Parlamentu a vydávání z toho vyplývajících náležitých doporučení;
- 2.7 vyrozumění vnitrostátního bezpečnostního orgánu, který provedl bezpečnostní prověrku, v souladu s přílohou I částí 2 bodem 11.3, v případech jakýchkoli nepříznivých informací, které se mohou tohoto orgánu týkat.
3. Pokud že se záležitost týká poslance Evropského parlamentu, postupuje generální tajemník v rámci svých odpovědností v úzké součinnosti s předsedou Evropského parlamentu.
4. Při plnění jeho odpovědností podle bodů 2 a 3 jsou generálnímu tajemníkovi nápomocni zástupce generálního tajemníka, ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik, ředitelství pro informační technologie (DIT) a oddělení pro důvěrné informace (CIU).
- 4.1 Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik odpovídá za opatření osobní ochrany, a zejména za bezpečnostní prověrku stanovenou v příloze I části 2. Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizika konkrétně:
- a) funguje jako kontaktní partner pro bezpečnostní orgány ostatních orgánů Unie a pro vnitrostátní bezpečnostní orgány v záležitostech týkajících se bezpečnostních prověrek poslanců Evropského parlamentu, úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny;
 - b) poskytuje nezbytné obecné bezpečnostní školení seznamující s povinnostmi v zájmu ochrany důvěrných informací a s důsledky jejich nesplnění;
 - c) sleduje, jak funguje zabezpečený prostor a zabezpečené čítárny v prostorách Parlamentu, v případě potřeby ve spolupráci s bezpečnostními útvary jiných orgánů Unie a členských států;
 - d) ve spolupráci s bezpečnostními útvary jiných orgánů Unie a členských států provádí audit postupů správy a uchování utajovaných informací a fungování zabezpečeného prostoru a zabezpečených čítáren v prostorách Parlamentu, v nichž se nakládá s utajovanými informacemi;
 - e) navrhuje generálnímu tajemníkovi vhodné pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

4.2 DIT odpovídá za bezpečné IT systémy pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu.

4.3 Oddělení CIU odpovídá za:

- a) zjišťování potřeb v oblasti bezpečnosti v zájmu účinné ochrany důvěrných informací, a to v úzké spolupráci s ředitelstvím pro bezpečnost a posouzení rizik a DIT a bezpečnostními útvary jiných orgánů Unie;
- b) postižení veškerých aspektů správy a uchovávání důvěrných informací v Parlamentu, jak jsou stanoveny v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi;
- c) fungování zabezpečeného prostoru;
- d) za správu a seznamování se s důvěrnými informacemi v zabezpečeném prostoru nebo v zabezpečené čítárně spravované oddělením CIU, v souladu s čl. 7 odst. 2 a 3 tohoto rozhodnutí;
- e) správu registru CIU;
- f) hlášení bezpečnostnímu orgánu v případě jakéhokoli prokazaného nebo domnělého narušení bezpečnosti, ztráty nebo ohrožení důvěrných informací uložených v oddělení CIU a uchovávaných v zabezpečeném prostoru nebo v zabezpečené čítárně spravované oddělením CIU.

5. Generální tajemník jako bezpečnostní orgán dále jmenuje tyto orgány:

- a) orgán pro bezpečnostní akreditaci;
- b) provozní orgán pro zabezpečení informací;
- c) orgán pro distribuci kryptografických materiálů;
- d) orgán TEMPEST;
- e) orgán pro zabezpečení informací.

Výkon těchto funkcí nevyžaduje zřízení samostatných organizačních složek. Jsou plněny v rámci oddělených mandátů. Tyto funkce a související povinnosti mohou být ovšem kombinovány nebo spojeny ve stejné organizační složce nebo rozděleny do různých organizačních složek za podmínky, že nedochází ke střetům zájmů a zdvojování úkolů.

6. Orgán pro bezpečnostní akreditaci radí ve všech bezpečnostních otázkách v souvislosti s akreditací každého IT systému a sítě v Parlamentu tak, že:

6.1 zajistí, aby komunikační a informační systémy byly v souladu s příslušnými bezpečnostními politikami a bezpečnostními pokyny, vydává rozhodnutí o schválení komunikačních a informačních systémů pro nakládání s utajovanými informacemi do určitého stupně utajení v jejich provozním prostředí, v nichž uvede podmínky akreditace a kritéria, na jejichž základě se vyžaduje opakované schválení;

6.2 vytváří proces bezpečnostní akreditace v souladu s příslušnými politikami, přičemž jasně stanoví podmínky pro schválení komunikačních a informačních systémů pod jeho dohledem;

6.3 vymezí strategii bezpečnostní akreditace stanovující míru podrobností vyžadovaných v akreditačním řízení, která je přiměřená požadované úrovni zabezpečení;

6.4 posuzuje a schvaluje bezpečnostní dokumentaci, včetně prohlášení o řízení rizik a zbytkovém riziku, dokumentace týkající se ověřování provádění bezpečnostních opatření a bezpečnostních provozních postupů, a zajišťuje, aby tato dokumentace byla v souladu s bezpečnostními pravidly a politikami Parlamentu;

6.5 kontroluje provádění bezpečnostních opatření souvisejících s komunikačními a informačními systémy tím, že uskuteční nebo zadá bezpečnostní hodnocení, kontroly či revize;

6.6 stanoví bezpečnostní požadavky (například stupně utajení informací, pro něž je personál bezpečnostně prověřen) pro pracovní místa citlivá z hlediska bezpečnosti daného komunikačního a informačního systému;

6.7 schvaluje, popřípadě se účastní společného schvalování propojení určitého komunikačního a informačního systému s jinými komunikačními a informačními systémy;

6.8 schvaluje bezpečnostní normy technického zařízení plánovaného pro bezpečné nakládání s utajovanými informacemi a jejich ochranu;

6.9 zajišťuje, aby kryptografické produkty používané v Parlamentu byly zařazeny na seznam produktů schválených EU; a

6.10 konzultuje s poskytovatelem systému, s aktéry v oblasti bezpečnosti a se zástupci uživatelů otázky týkající se řízení bezpečnostních rizik, zejména zbytkového rizika, a podmínek vydání rozhodnutí o schválení.

7. Provozní orgán pro zabezpečení informací odpovídá za:

7.1 vypracování bezpečnostní dokumentaci v souladu s bezpečnostními politikami a bezpečnostními pokyny, zejména bezpečnostní požadavky pro daný systém, včetně prohlášení o zbytkovém riziku, bezpečnostních provozních směrnic a plánu kryptografické ochrany v rámci akreditačního řízení pro komunikační a informační systémy;

7.2 účast při výběru a testování technických bezpečnostních opatření, zařízení a softwaru pro konkrétní systémy, dohled nad jejich používáním a zajištění jejich bezpečné instalace, konfigurace a údržby v souladu s příslušnou bezpečnostní dokumentací;

7.3 monitorování provádění a uplatňování bezpečnostních provozních směrnic a případně za pověření vlastníka systému, zejména CIU, plněním povinností souvisejících s provozní bezpečností;

7.4 správu kryptografických prostředků a nakládání s nimi, zajištění ochrany kryptografických a kontrolovaných materiálů a případně zajištění vytváření kryptografických proměnných;

7.5 provádění bezpečnostních analýz, přezkumy a testování, zejména vypracovávání příslušných zpráv o riziku, a to podle požadavků orgánu pro bezpečnostní akreditaci;

7.6 zajišťování školení na téma zabezpečení informací u konkrétních komunikačních a informačních systémů;

7.7 zavádění bezpečnostních opatření u konkrétních komunikačních a informačních systémů a řízení jejich uplatňování.

8. Orgán pro distribuci kryptografických materiálů odpovídá za:

8.1 správu a dokládání kryptografických materiálů EU;

8.2 zajištění – v úzké spolupráci s orgánem pro bezpečnostní akreditaci –, aby byly zavedeny příslušné postupy a stanoveny plány pro dokládání veškerých kryptografických materiálů EU, bezpečného nakládání s nimi a jejich ukládání a distribuce; a

8.3 zajištění distribuce kryptografických materiálů EU osobám či orgánům, které je využívají, a jejich zpětné převzetí.

9. Orgán TEMPEST odpovídá za zajištění toho, aby byly komunikační a informační systémy v souladu s politikami a pokyny TEMPEST. Schvaluje protiopatření TEMPEST pro instalace a produkty s cílem chránit utajované informace do určitého stupně utajení v jejich provozním prostředí.

10. Orgán pro zabezpečení informací odpovídá za veškeré aspekty správy důvěrných informací a nakládání s nimi v Parlamentu a konkrétně za:

10.1 vypracování politiky v oblasti zabezpečení informací a bezpečnostních pokynů pro zabezpečení informací a monitorování jejich účinnosti a vhodnosti;

10.2 zajištění a spravování technických informací týkajících se kryptografických prostředků;

10.3 zajištění toho, aby opatření pro zabezpečení informací zvolená pro ochranu utajovaných informací byla v souladu s příslušnými politikami, jimiž se řídí jejich způsobilost a výběr;

10.4 zajištění toho, aby volba kryptografických prostředků byla v souladu s politikami, jimiž se řídí jejich způsobilost a výběr;

10.5 konzultace s poskytovatelem systému, s aktéry v oblasti bezpečnosti a se zástupci uživatelů ve věci zabezpečení informací;

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 2

SPRÁVA DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

A. ÚVOD

1. Toto bezpečnostní upozornění obsahuje ustanovení pro správu důvěrných informací ze strany Parlamentu.

2. Při vytváření důvěrných informací zváží původce míru důvěrnosti a rozhodne se na základě zásad uvedených v tomto bezpečnostním upozornění pro utajení nebo označení příslušných informací.

B. UTAJENÍ UIEU

3. O tom, že určitému dokumentu bude přiřazen stupeň utajení, se rozhodne před jeho vytvořením. Pro tento účel zahrnuje označení informací UIEU předchozí určení míry jejich důvěrnosti a rozhodnutí původce, že jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo různou měrou poškodit zájmy Evropské unie nebo jednoho či více členských států nebo jednotlivců.

4. Jakmile je rozhodnuto o označení daných informací za utajované, proběhne druhé předchozí posouzení, tentokrát s cílem určit odpovídající stupeň utajení. Stupeň utajení dokumentu se určí podle úrovně citlivosti jeho obsahu.
5. Za utajení informací odpovídá výlučně původce dotyčných informací. Úředníci Parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu provedou utajení informací, snížení stupně jejich utajení nebo jejich odtajnění na pokyn generálního tajemníka nebo s jeho souhlasem.
6. Stupně utajení je nutno používat správně a střídavě. Původce dokumentu, jemuž má být přiřazen stupeň utajení, musí potlačit jakoukoli snahu o stanovení příliš vysokého nebo příliš nízkého stupně utajení.
7. Stupeň utajení přiřazený daným informacím je určující pro úroveň ochrany těchto informací v oblasti personální bezpečnosti, fyzické bezpečnosti, procedurální bezpečnosti a zabezpečení informací.
8. Informace, které vyžadují utajení, musí být jako takové označeny a musí s nimi tak být nakládáno bez ohledu na jejich fyzickou podobu. Příjemci musí být jasně seznámeni s tím, že jde o utajované informace, buď tím, že jsou označeny stupněm utajení (mají-li písemnou formu, ať již jsou tištěné nebo v komunikačním a informačním systému), nebo formou sdělení (jsou-li podávány ústně, například v rozhovoru nebo na neveřejné schůzi). Utajované materiály musí být fyzicky označeny, aby bylo umožněno snadno rozpoznat stupeň jejich utajení.
9. UIEU v elektronické formě lze vytvářet pouze v akreditovaném komunikačním a informačním systému. Samy utajované informace a také název souboru a zařízení, na němž jsou uloženy (pokud jde o externí zařízení, jako je CD-ROM nebo USB klíč) musí být označeny příslušným stupněm utajení.
10. Informace musí být označeny za utajované, jakmile získají určitou podobu. Například soukromé poznámky, návrhy dokumentů nebo e-mailové zprávy obsahující informace, které vyžadují utajení, musí být již v prvopočátku označeny za UIEU a musí být vypracovány a musí se s nimi nakládat v souladu s tímto rozhodnutím a s příslušnými pokyny jako po fyzické, tak po technické stránce. Tyto informace se mohou přeměnit v úřední dokument, který ovšem bude odpovídajícím způsobem označen a bude s ním patřičně nakládáno. Může se stát, že v průběhu vypracovávání úředního dokumentu se ukáže, že je nutno náhled přehodnotit a přiřadit mu podle situace vyšší či nižší stupeň utajení.
11. Původce se může rozhodnout přiřazovat určitý standardní stupeň utajení kategoriím informací, které pravidelně vytváří. Musí však zajistit, aby při takovémto přístupu soustavně nenadhodnocoval či nepodhodnocoval stupeň utajení jednotlivých informací.
12. UIEU musí být vždy označeny označením stupně utajení odpovídajícím stupni jejich utajení.

B.1. *Stupně utajení*

13. Utajované informace EU jsou utajovány jedním z následujících stupňů utajení:

— TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, definovaným v čl. 2 písm. d) tohoto rozhodnutí; ohrožení takto označených informací by pravděpodobně:

- a) přímo ohrozilo vnitřní stabilitu Unie nebo jednoho či více jejích členských států nebo třetích států nebo mezinárodních organizací,
- b) mimořádně závažně poškodilo vztahy se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi,
- c) přímo zapříčinilo rozsáhlé ztráty na životech,

- d) mimořádně závažně poškodilo operační účinnost či bezpečnost nasazených sil členských států nebo sil jiných přispěvatelů nebo trvalou účinnost mimořádně významných bezpečnostních či zpravodajských operací,
 - e) dlouhodobě závažně poškodilo hospodářství Unie nebo členských států;
- SECRET UE/EU SECRET, definovaným v čl. 2 písm. d) tohoto rozhodnutí; ohrožení takto označených informací by pravděpodobně:
- a) významnou měrou zvýšilo mezinárodní napětí,
 - b) závažně poškodilo vztahy se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi,
 - c) přímo ohrozilo životy nebo závažně narušilo veřejný pořádek nebo osobní bezpečnost či svobodu,
 - d) ublížilo zásadním obchodním nebo politickým jednáním, a tím by způsobilo značné operační problémy Unie nebo členským státům,
 - e) závažně poškodilo operační bezpečnost jednoho či více členských států nebo účinnost vysoce významných bezpečnostních či zpravodajských operací,
 - f) způsobilo Unii nebo jednomu či více členským státům značnou materiální škodu v oblasti finančních, měnových, hospodářských a obchodních zájmů,
 - g) podstatně narušilo finanční životaschopnost významných organizací nebo subjektů,
 - h) závažným způsobem bránilo rozvoji nebo fungování politik Unie, což by mělo značné ekonomické, obchodní nebo finanční důsledky;
- CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, definovaným v čl. 2 písm. d) tohoto rozhodnutí; ohrožení takto označených informací by pravděpodobně:
- a) výrazně poškodilo diplomatické vztahy, tj. mohlo by vést k oficiálnímu protestu nebo k jiným sankcím,
 - b) ohrozilo osobní bezpečnost či svobodu jednotlivců,
 - c) vážně ohrozilo výsledek obchodních nebo politických jednání, a tím by způsobilo operační problémy Unii nebo jednomu či více členským státům,
 - d) poškodilo operační bezpečnost jednoho či více členských států nebo účinnost bezpečnostních či zpravodajských operací,
 - e) podstatně narušilo finanční životaschopnost významných organizací nebo subjektů,
 - f) bránilo vyšetřování trestného činu nebo teroristických činností nebo napomohlo spáchání takového činu a provádění takových činností,
 - g) bylo zásadním způsobem v rozporu s finančními, měnovými, hospodářskými a obchodními zájmy Unie nebo jednoho či více členských států, nebo
 - h) závažným způsobem bránilo rozvoji nebo fungování politik Unie, což by mělo značné ekonomické, obchodní nebo finanční důsledky;

- RESTREINT UE/EU RESTRICTED, definovaným v čl. 2 písm. d) tohoto rozhodnutí; ohrožení takto označených informací by pravděpodobně:
- a) bylo nevýhodné vzhledem k zájmům Unie,
 - b) nepříznivě ovlivnilo diplomatické vztahy,
 - c) způsobilo značné nesnáze jednotlivcům nebo společnostem,
 - d) uvedlo Unii nebo jeden či více členských států do nevýhodného postavení při obchodních nebo politických jednáních,
 - e) znesnadnilo zachování účinné bezpečnosti v Unii nebo v jednom či více členských státech,
 - f) bránilo účinnému rozvoji nebo fungování politik Unie,
 - g) narušilo řádné řízení Unie a jejích operací,
 - h) znamenalo porušení závazků Parlamentu zachovávat utajovanou povahu informací poskytnutých třetími stranami,
 - i) bylo porušením statutárních omezení týkajících se vyzrazení informací,
 - j) způsobilo finanční ztrátu nebo umožnilo nepatřičné zisky nebo výhody pro jednotlivce či společnosti,
 - k) ovlivnilo vyšetřování trestného činu nebo napomohlo jeho spáchání.

B.2. *Utajení kompilací, obálek dokumentů a výtahů*

14. Stupeň utajení průvodního dopisu nebo sdělení obsahujících připojené části musí být stejně vysoký jako nejvyšší stupeň utajení jedné z těchto připojených částí. Původce jasně uvede jejich stupeň utajení, pokud dopis nebo sdělení budou odděleny od připojených částí. Pokud není třeba, aby bylo průvodní sdělení nebo dopis tajným dokumentem, musí v něm být uvedena tato závěrečná věta: Samostatně bez svých příloh není toto sdělení/tento dopis tajným dokumentem.

15. Dokumenty nebo soubory obsahující části s různými stupni utajení musí být pokud možno strukturovány tak, aby části s různým stupněm utajení mohly být v případě potřeby snadno rozpoznány a odděleny. Stupeň utajení dokumentu nebo spisu jako celku musí být alespoň stejně vysoký jako u jeho částí s nejvyšším stupněm utajení.

16. Jednotlivé stránky, odstavce, oddíly, přílohy, dodatky a připojené části dokumentu mohou vyžadovat různý stupeň utajení a musí být podle toho označeny. V dokumentech obsahujících utajované informace EU je pro označení stupně utajení oddílů nebo částí textu kratších než jedna strana možné použít standardní zkratky.

17. Jestliže dokument vznikl sloučením informací z různých zdrojů, konečný produkt se přezkoumá za účelem stanovení celkového stupně utajení, neboť může vyžadovat vyšší stupeň utajení než jeho jednotlivé části.

C. JINÉ DŮVĚRNÉ INFORMACE

18. Jiné důvěrné informace musí být označeny v souladu s písmenem E tohoto bezpečnostního upozornění a pokynů pro nakládání s důvěrnými informacemi.

D. VYTVÁŘENÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

19. Pouze osoby oprávněné na základě tohoto rozhodnutí nebo osoby, které k tomu mají povolení od bezpečnostního orgánu, mohou vytvářet důvěrné informace.

20. Důvěrné informace nesmějí být přidávány do systémů pro správu dokumentů na internetu nebo intranetu.

D.1. Vytváření utajovaných informací EU

21. K vytvoření UIEU se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET musí být příslušná osoba pověřena podle tohoto rozhodnutí nebo musí mít v první řadě osvědčení podle čl. 4 odst. 1 tohoto rozhodnutí.

22. UIEU se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET musí být vytvářeny pouze v zabezpečeném prostoru.

23. Vytváření UIEU se řídí těmito pravidly:

- a) na každé straně se jasně vyznačí příslušný stupeň utajení;
- b) každá strana musí být očíslována a musí být uveden celkový počet stran;
- c) na první straně dokumentu musí být uvedeno referenční číslo a téma, kterého se týká, což samo o sobě není utajovanou informací, pokud za takovou informaci není označeno;
- d) dokument musí být na první straně opatřen datem;
- e) na první straně každého dokumentu se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET musí být uveden seznam všech příloh a připojených částí;
- f) na dokumentech se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, které mají být distribuovány ve více výtiscích, se na každé straně uvede číslo výtisku. U každého výtisku musí být také na první straně uveden celkový počet výtisků a počet stran, a
- g) pokud dokument odkazuje na jiné dokumenty obsahující utajované informace, které Parlament obdržel od jiných orgánů Unie, nebo pokud obsahuje utajované informace vyplývající z těchto dokumentů, musí mít stejný stupeň utajení jako tyto dokumenty a nesmí být bez předchozího písemného souhlasu jeho původce být distribuován nikomu jinému než osobám vyjmenovaným na distribučním seznamu k původnímu dokumentu nebo původním dokumentům obsahujícím utajované informace.

24. Původce si musí uchovat kontrolu na utajovanými informacemi EU, které vytvořil. Je nutno předem získat jeho písemný souhlas k tomu, aby utajované informace EU:

- a) byly označeny nižším stupněm utajení nebo odtajněny;
- b) byly použity k jiným účelům než k těm, které původce stanovil;
- c) byly vyraženy jakémukoli třetímu státu nebo mezinárodní organizaci;
- d) byly vyraženy jakékoli osobě, orgánu, zemi nebo mezinárodní organizaci jiné než adresátům, jimž původce původně povolil se s danými informacemi seznámit;

- e) byly vyjádřeny smluvnímu dodavateli nebo budoucímu dodavateli se sídlem ve třetím státě;
- f) byly zkopírovány nebo přeloženy, pokud mají dané informace stupeň utajení TRES SECRET UE/EU TOP SECRET;
- g) byly zničeny.

D.2. Vytváření jiných důvěrných informací

25. Generální tajemník se jako bezpečnostní orgán může rozhodnout, zda povolí, aby určitý útvar, oddělení nebo jednotlivec vytvořili jiné důvěrné informace.

26. Jiné důvěrné informace musí být označeny jedním ze způsobů stanovených v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

27. Na vytvoření jiných důvěrných informací se použijí tato pravidla:

- a) v horní části první strany daného dokumentu musí být uvedeno jejich označení;
- b) každá strana se očíslová a uvede se celkový počet stran;
- c) na první straně dokumentu musí být uvedeno referenční číslo a téma, kterého se týká;
- d) dokument musí být na první straně opatřen datem a;
- e) na poslední straně dokumentu musí být uveden seznam všech příloh a připojených dokumentů.

28. Vytvoření jiných důvěrných informací podléhá zvláštním pravidlům a postupům, jež jsou stanoveny v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

E. BEZPEČNOSTNÍ SPECIFIKACE A OZNAČENÍ

29. Bezpečnostní specifikace a označení na dokumentech jsou určeny k usměrňování toku informací a k omezení přístupu k důvěrným informacím na základě zásady potřeba vědět.

30. Při používání bezpečnostních specifikací nebo označení je třeba dbát na to, aby nedošlo k záměně se stupni utajení užívanými u EUCI: RESTREINT UE/EU RESTRICTED, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET a TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

31. V pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi se stanoví zvláštní pravidla týkající se používání bezpečnostních specifikací a označení, a to spolu se seznamem schválených bezpečnostních označení v Evropském parlamentu.

E.1. Bezpečnostní specifikace

32. Bezpečnostní specifikace se mohou u dokumentů používat pouze ve spojení se stupněm utajení a nesmí být používány samostatně. Bezpečnostní specifikace může být u EUCI použita s cílem:

- a) stanovit meze platnosti utajení (což pro utajované informace znamená automatické snížení stupně utajení nebo odtajnění);
- b) omezit šíření EUCI;
- c) zavést zvláštní opatření pro nakládání s utajovanými informacemi vedle těch, která odpovídají stupni bezpečnostního utajení.

33. Zvláštní kontroly týkající se nakládání s dokumenty obsahujícími EUCI a jejich ukládání představují pro všechny zúčastněné dodatečnou zátěž. Chceme-li minimalizovat práci požadovanou v této souvislosti, patří mezi osvědčené metody stanovit při vytváření takového dokumentu časovou hranici nebo událost, po které má utajení pozbyt automaticky platnosti, přičemž se stupeň utajení informací obsažených v tomto dokumentu sníží, nebo se má dokument úplně odtajnit.

34. Pokud se dokument zabývá specifickou oblastí práce a jeho šíření je třeba omezit nebo má podléhat zvláštním opatřením pro nakládání s informacemi, může být za tímto účelem k jeho stupni utajení připojeno prohlášení s cílem pomoci určit jeho cílovou skupinu.

E.2. Označení

35. Označení nejsou stupněm utajení. Mají sloužit pouze k poskytnutí konkrétních pokynů o nakládání s dokumentem a nesmí být používána k popisu obsahu tohoto dokumentu.

36. Označení mohou být u dokumentů používána samostatně nebo ve spojení se stupněm utajení.

37. Jako obecné pravidlo platí, že označení se použijí u informací, jež podléhají služebnímu tajemství uvedenému v článku 287 Smlouvy o fungování EU, článek 17 služebního řádu, nebo to, co má být chráněno Parlamentem z právních důvodů, ale nemusí nebo nemohou být utajeny.

E.3. Užívání označení v komunikačních a informačních systémech (CIS)

38. Pravidla pro používání označení jsou rovněž použitelná pro akreditované CIS.

39. Orgán pro bezpečnostní akreditaci stanovil zvláštní pravidla pro používání označení u akreditovaných CIS.

F. PŘÍJÍMÁNÍ INFORMACÍ

40. V Parlamentu je pouze oddělení CIU oprávněno přijímat od třetích stran utajené informace označené jako CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení.

41. Pokud jde o informace utajované na stupeň utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo s rovnocenným stupněm utajení, a o jiné důvěrné informace, může za jejich obdržení od třetích stran a za uplatnění zásad stanovených v tomto bezpečnostním upozornění odpovídat CIU nebo příslušný orgán/funkcionář Parlament.

G. REGISTRACE

42. Registrací se rozumí uplatňování postupů, kterými se zaznamenává životní cyklus důvěrných informací, včetně jejich šíření, seznamování se s nimi a zničení.

43. Pro účely tohoto bezpečnostního upozornění se slovem deník (logbook) rozumí registr, v němž jsou zaznamenána zejména data a časy, kdy důvěrné informace:

- a) vstupují do příslušného sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě do oddělení CIU, nebo z něj vystupují;
- b) byly zpřístupněny nebo předány osobě s bezpečnostní prověrkou; a
- c) byly zničeny.

44. Původce utajovaných informací je odpovědný za označení původního prohlášení po vytvoření dokumentu obsahujícího tyto informace. Toto prohlášení je předáno oddělení CIU v okamžiku, kdy je dokument vytvořen.

45. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným může zaregistrovat pouze oddělení CIU pro bezpečnostní účely. Informace utajované na stupeň RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo s rovnocenným stupněm utajení, a jiné důvěrné informace zaregistruje pro správní účely oddělení odpovědné za úřední přijetí daného dokumentu, což je buď oddělení CIU nebo sekretariát parlamentního orgánu / funkcionáře Parlamentu. Jiné důvěrné informace, které byly vypracovány v Parlamentu, zaregistruje pro správní účely původce.

46. Jedná-li se o informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupni jim rovnocennými, zaregistrují se zejména v okamžiku, kdy:

- a) byly vypracovány;
- b) byly doručeny do oddělení CIU nebo jej opouštějí; a
- c) vstupují do komunikačního a informačního systému, nebo z něj vystupují.

47. Jedná-li se o informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupni jim rovnocennými, zaregistrují se zejména v okamžiku, kdy:

- a) byly vypracovány;
- b) byly doručeny do příslušného sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě do oddělení CIU; a
- c) vstoupily do komunikačního a informačního systému nebo z něj vystoupily.

48. Registrace důvěrných informací může být provedena v tištěném nebo elektronickém deníku/CIS.

49. U informací označených na stupeň utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo rovnocenným stupněm utajení, a u jiných důvěrných informací se zaznamenají přinejmenším tyto údaje:

- a) datum a doba, kdy vstoupily do příslušného sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě do oddělení CIU, nebo kdy z něj vystoupily;
- b) název dokumentu, stupeň utajení nebo označení, datum ukončení utajení nebo označení a jakékoli referenční číslo přidělené tomuto dokumentu.

50. U informací označených na stupeň utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET a vyšším nebo rovnocenným stupněm utajení se zaznamenají přinejmenším tyto údaje:

- a) datum a doba, kdy vstoupily do oddělení CIU nebo z něj vystoupily;
- b) název dokumentu, stupeň utajení nebo označení, jakékoli referenční číslo přidělené tomuto dokumentu a datum ukončení utajení nebo označení;
- c) údaje o původu;

- d) záznam o totožnosti kterékoliv osoby, které byl umožněn přístup k dokumentu, a o datu, kdy do dokumentu tato osoba nahlížela;
- e) záznam o provedení jakékoli kopie nebo překladu tohoto dokumentu;
- f) datum a doba, kdy kopie nebo překlady tohoto dokumentu opustily oddělení CIU nebo se do něj vrátily, a podrobné informace o tom, kam byly zaslány nebo kdo je vrátil zpět;
- g) datum a doba, kdy byl dokument skartován v souladu s bezpečnostními pravidly pro skartaci dokumentů, a kdo jej skartoval; a
- h) zrušení utajení nebo snížení stupně utajení dokumentu.

51. Deníky jsou v případě potřeby označeny stupněm utajení. Deníky, v nichž jsou registrovány informace označené na stupeň utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, se zaregistrují na stejném stupni.

52. Utajované informace mohou být registrovány:

- a) v jediném deníku; nebo
- b) v oddělených denících podle stupně utajení, podle toho zda vstupují do registru nebo jej opouštějí a podle jejich původu či určení.

53. Pokud je využíváno elektronického způsobu registrace v rámci komunikačního a informačního systému, postupy registrace mohou probíhat v rámci tohoto systému, který splňuje požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným výše. Kdykoli utajované informace EU opustí oblast komunikačního a informačního systému, vztahuje se na ně výše uvedený postup registrace.

54. Oddělení CIU vede záznamy o všech utajovaných informacích, které Parlament poskytl třetím stranám, a o všech utajovaných informacích, které Parlament od třetích stran obdržel.

55. Jakmile je registrace informací označených na stupeň utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm dokončena, oddělení CIU zkontroluje, zda má adresát platné bezpečnostní osvědčení. Pokud tomu tak je, oddělení CIU o tom adresáta zpraví. K seznámení se s utajovanými informacemi může dojít až po zaregistrování dokumentu, který takové informace obsahuje.

H. DISTRIBUCE INFORMACÍ

56. Původce sestaví počáteční distribuční seznam pro dokument obsahující utajované informace EU, který vytvořil.

57. Informace označené na stupeň utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED a jiné důvěrné informace, které Parlament vypracoval, rozesílá v Parlamentu původce v souladu s příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi a na základě zásady potřeba vědět. Jedná-li se o informace označené na stupeň utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, které Parlament vytvořil v zabezpečeném prostoru, bude oddělení CIU, jež odpovídá za nakládání s takovým dokumentem, poskytnut distribuční seznam (a jakékoli další pokyny týkající se distribuce dokumentu).

58. Utajované informace EU, které Parlament vypracoval, může rozesílat třetím stranám pouze oddělení CIU na základě zásady potřeba vědět.

59. Důvěrné informace, které získalo buď oddělení CIU nebo jakýkoli sekretariát parlamentního orgánu/funkcionáře, který předložil žádost, jsou rozesílány v souladu s pokyny obdrženy od původce.

I. NAKLÁDÁNÍ S INFORMACEMI, JEJICH UKLÁDÁNÍ A SEZNAMOVÁNÍ SE S NIMI

60. Nakládání s informacemi, jejich ukládání a seznamování se s nimi se provádí v souladu s bezpečnostním upozorněním 4 a s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

J. KOPÍROVÁNÍ, PŘEKLAD A TLUMOČENÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

61. Dokumenty obsahující informace se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, nebo s rovnocenným stupněm utajení, se nesmí kopírovat ani překládat bez předchozího písemného souhlasu původce. Dokumenty se stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET, nebo s rovnocenným stupněm utajení, nebo se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, nebo s rovnocenným stupněm utajení, se mohou kopírovat nebo překládat podle pokynů jejich držitele, pokud to původce nezakázal.

62. Všechny kopie dokumentu obsahujícího informace se stupněm utajení TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET nebo CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, nebo s rovnocenným stupněm utajení, musí být pro účely bezpečnosti registrovány.

63. Na kopie a překlady dokumentů se vztahují bezpečnostní opatření použitá pro původní dokument obsahující utajované informace.

64. Dokumenty poskytnuté Radou by měly být zaslány ve všech úředních jazycích.

65. Kopie nebo překlady dokumentů obsahujících utajované informace si může vyžádat původce nebo držitel kopie. Kopie dokumentů obsahujících informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a se stupněm utajení vyšším nebo rovnocenným mohou být zhotoveny pouze v zabezpečeném prostoru na kopírkách, které jsou součástí akreditovaného komunikačního a informačního systému. Kopie dokumentů obsahujících informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo s rovnocenným stupněm utajení, a jiných důvěrných informací se zhotovují pomocí akreditovaného reprodukčního zařízení v prostorách Parlamentu.

66. Všechny kopie a překlady jakéhokoli dokumentu nebo části kopií dokumentů obsahujících důvěrné informace musí být odpovídajícím způsobem označeny, očíslovány a zaregistrovány.

67. Nezhotoví se více kopií, než je nezbytně nutné. Všechny kopie se skartují v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi po skončení období, kdy bylo možné se s nimi seznámit.

68. Přístup k utajovaným informacím bude umožněn pouze těm tlumočnickům a překladatelům, kteří jsou úředníky Parlamentu.

69. Tlumočníci a překladatelé s přístupem k dokumentům obsahujícím informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení musí mít odpovídající bezpečnostní prověrku.

70. Při práci s dokumenty obsahujícími informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení musí tlumočníci a překladatelé pracovat v zabezpečeném prostoru.

K. SNÍŽENÍ STUPNĚ UTAJENÍ, ODTAJNĚNÍ A ZRUŠENÍ OZNAČENÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ**K.1. Obecné zásady**

71. Důvěrné informace se odtajní, sníží se jejich stupeň utajení nebo se zruší jejich označení v případě, že není potřeba je nadále chránit nebo není nutná jejich ochrana na původní úrovni.

72. Rozhodnutí o snížení stupně utajení, odtajnění nebo zrušení označení informací obsažených v dokumentech, které byly vypracovány v Parlamentu, může být rovněž učiněno na *ad hoc* základě, například v reakci na žádost o přístup ze strany veřejnosti nebo jiného orgánu Unie, nebo z podnětu oddělení CIU nebo orgánu/funkcionáře Parlamentu.

73. Je-li to možné, uvede původce utajovaných informací EU v době vytvoření informace, zda je možné snížit stupeň utajení dotčených informací nebo je odtajnit k určitému datu nebo po určité události. Pokud není možné takovou informaci poskytnout, provede původce, oddělení CIU nebo orgán/funkcionář Parlamentu minimálně jednou za pět let přezkum stupně utajení utajovaných informací EU, které uchovává. V každém případě lze stupeň utajení utajovaných informací EU snížit nebo informace odtajnit pouze s předchozím písemným souhlasem původce.

74. V případě, že nelze určit nebo vysledovat původce utajovaných informací EU, které byly vypracovány v Parlamentu, přezkoumá bezpečnostní orgán stupeň utajení dotčených utajovaných informací EU na základě návrhu orgánu/funkcionáře Parlamentu, který informace uchovává, přičemž se může v této souvislosti obrátit na oddělení CIU.

75. Oddělení CIU nebo orgán/funkcionář Parlamentu, který informace uchovává, je odpovědný za to, že oznámí adresátovi/adresátům, že informace byly odtajněny nebo přerazeny do nižšího stupně utajení, a dotýcný adresát/dotyční adresáti jsou zase odpovědní za to, že totéž oznámí jakémukoli následnému adresátovi/jakýmkoli následným adresátům, kterým byly zaslán nebo zkopírován dokument.

76. O odtajnění informací obsažených v dokumentu, snížení stupně jejich utajení nebo zrušení jejich označení se provede záznam.

K.2. Odtajnění

77. Utajované informace EU mohou být odtajněny v plném rozsahu nebo částečně. Utajované informace EU mohou být odtajněny částečně tehdy, když se již utajení nepovažuje za nezbytné pro určitou část dokumentu, který je obsahuje, ale je nadále odůvodněné pro zbytek dokumentu.

78. Pokud se při přezkoumávání utajovaných informací EU, které obsahuje dokument vytvořený v Parlamentu, dojde k rozhodnutí, že jej lze odtajnit, je nutno zvážit otázku, zda může být dokument zveřejněn, nebo zda má být označen pro distribuci (tj., že se nezveřejní).

79. V případě odtajnění utajovaných informací EU musí být tato skutečnost zaznamenána v deníku, včetně těchto údajů: datum odtajnění, jména osob, které o toto odtajnění požádaly, a kdo je schválil, referenční číslo odtajněného dokumentu a jeho konečné místo určení.

80. Veškerá označení předchozího stupně utajení musí být v dokumentu, jenž byl odtajněn, a ve všech jeho kopiích proškrtnuta. Tento dokument a veškeré jeho kopie musí být odpovídajícím způsobem uloženy.

81. Po odtajnění části dokumentu obsahujícího utajované informace se vyjme jeho část, jež byla odtajněna, a uloží se odpovídajícím způsobem. Příslušné oddělení zaregistruje:

- a) datum částečného odtajnění;
- b) jména osob, které o toto odtajnění požádaly, a kdo je schválil; a
- c) referenční číslo dané části dokumentu.

K.3. Snížení stupně utajení

82. Následně po snížení stupně utajení utajených informací se příslušný dokument, které tyto informace obsahuje, zaregistruje v denících odpovídajících jeho předchozí i nové úrovni utajení. Datum snížení stupně utajení se zaznamená, stejně jako jméno osoby, která je schválila.

83. Dokument obsahující informace, jejichž stupeň utajení byl snížen, a všechny jeho kopie musí být označeny novým stupněm utajení a uloženy odpovídajícím způsobem.

L. SKARTACE DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

84. Důvěrné informace (buď v tištěné či elektronické podobě), které již nejsou zapotřebí, se skartují nebo odstraní v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi a platnými pravidly pro archivaci.

85. Skartaci utajovaných informací se stupněm utajení TRES SECRET UE/EU TOP SECRET nebo SECRET UE/EU SECRET, nebo s rovnocenným stupněm utajení, provádí oddělení CIU. Tato skartace se provádí za přítomnosti svědka, který má bezpečnostní prověrku alespoň pro stupeň utajení skartovaných informací.

86. Informace se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, nebo s rovnocenným stupněm utajení, se skartují pouze s předchozím písemným souhlasem původce.

87. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET or TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným, skartuje a odstraňuje oddělení CIU na pokyn původce nebo příslušného orgánu. Deníky a ostatní registry se odpovídajícím způsobem aktualizují. Informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo s rovnocenným stupněm utajení, skartuje a odstraňuje oddělení CIU nebo příslušný orgán/funkcionář Parlamentu.

88. Úředník odpovědný za skartaci a příslušný svědek podepíše zápis o skartaci, který je zaregistrován a archivován v oddělení CIU. Oddělení CIU uchovává – spolu s formuláři pro distribuci dokumentů – zápisy o skartaci utajovaných informací se stupněm utajení TRES SECRET UE/EU TOP SECRET, nebo s rovnocenným stupněm utajení, po dobu nejméně deseti let, a o skartaci informací se stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET, nebo s rovnocenným stupněm utajení, a se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, nebo s rovnocenným stupněm utajení, po dobu nejméně pěti let.

89. Dokument obsahující utajované informace se skartuje způsobem, který splňuje příslušné normy Unie nebo normy rovnocenné tak, aby nebylo možné znovu sestavit celý dokument nebo jeho část.

90. Skartace nosičů dat použitých pro uložení utajovaných informací se provádí v souladu s příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

91. Skartace utajovaných informací se zaznamená v příslušném deníku, a to včetně těchto údajů:

- a) datum a doba skartace;
- b) jméno úředníka odpovědného za skartaci;
- c) označení skartovaného dokumentu nebo jeho kopií;
- d) původní fyzická podoba skartovaných utajovaných informací EU;

- e) způsob skartace; a
- f) místo skartace.

M. ARCHIVACE

92. Utajované informace, včetně jakýchkoliv průvodních poznámek/dopisu, příloh, potvrzení o předání nebo jiných částí spisu, jsou šest měsíců poté, co byly naposledy zpřístupněny, nejpozději však jeden rok po uložení, přemístěny do zabezpečeného archivu v zabezpečeném prostoru. Podrobná pravidla pro archivaci utajovaných informací jsou stanovena v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

93. U jiných důvěrných informací se použijí obecná pravidla o správě dokumentů, aniž by tím byla dotčena další zvláštní ustanovení o nakládání s dokumenty.

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 3

ZPRACOVÁVÁNÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ AUTOMATICKÝMI KOMUNIKAČNÍMI A INFORMAČNÍMI SYSTÉMY (CIS)

A. INFORMAČNÍ ZABEZPEČENÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ ZPRACOVÁVANÝCH V INFORMAČNÍCH SYSTÉMECH

1. Zabezpečení informací v oblasti informačních systémů je jistota, že takové systémy ochrání utajované informace, s nimiž nakládají, a že budou fungovat správně a když je to zapotřebí, pod dohledem oprávněných uživatelů. Účinné zabezpečení informací zajišťuje příslušnou míru důvěrnosti, integrity, dostupnosti, nepopíratelnosti a autenticity informací. Zabezpečení informací je založeno na procesu řízení rizik.

2. Komunikačním a informačním systémem (CIS) pro nakládání s utajovanými informacemi se rozumí systém, který umožňuje nakládání s informacemi v elektronické podobě. Takový informační systém zahrnuje všechny složky nezbytné k fungování, včetně infrastruktury, organizace, personálu a informačních zdrojů.

3. V komunikačním a informačním systému se nakládá s utajovanými informacemi v souladu s koncepcí zabezpečení informací.

4. Komunikační a informační systém podléhá akreditačnímu řízení. Cílem akreditace je získat jistotu, že byla provedena veškerá vhodná bezpečnostní opatření a že byla dosažena dostatečná úroveň ochrany utajovaných informací a komunikačního a informačního systému v souladu s tímto bezpečnostním upozorněním. Rozhodnutí o akreditaci stanoví nejvyšší stupeň utajení informací, s nimiž lze v komunikačním a informačním systému nakládat, a příslušné podmínky.

5. Pro bezpečné a správné fungování komunikačních a informačních systémů jsou zásadní tyto vlastnosti a koncepce zabezpečení informací:

- a) autenticita: záruka, že informace jsou autentické a pochází od důvěryhodných zdrojů;
- b) dostupnost: přístupnost a použitelnost informací na žádost oprávněného subjektu;
- c) důvěrnost: skutečnost, že informace nejsou vyzrazeny neoprávněným osobám a subjektům a pro nedovolené účely;

- d) integrita: zajištění přesnosti a úplnosti informací a aktiv;
- e) nepopíratelnost: schopnost prokázat zpětně jednání či událost tak, aby dané jednání či událost nemohly být následně jakkoliv popřeny.

B. ZÁSADY ZABEZPEČENÍ INFORMACÍ

6. Níže uvedená ustanovení tvoří minimální požadavky na bezpečnost veškerých komunikačních a informačních systémů nakládajících s utajovanými informacemi. Podrobné požadavky na provádění těchto ustanovení se stanoví v bezpečnostních politikách a v bezpečnostních pokynech pro zabezpečení informací.

B.1. Řízení bezpečnostních rizik

7. Řízení bezpečnostních rizik je nedílnou součástí vytváření, vývoje, provozování a údržby komunikačních a informačních systémů. Řízení rizik (hodnocení, řešení, přijetí a sdělování) probíhá jako cyklický proces a je prováděno společně zástupci vlastníků systémů, projektovými a provozními orgány a orgány pro schvalování bezpečnosti uvedené v bezpečnostním upozornění 1 za využití osvědčeného, transparentního a srozumitelného procesu hodnocení rizika. Oblast působnosti komunikačního a informačního systému a jeho aktiv je třeba jasně určit na počátku procesu řízení rizik.

8. Příslušné orgány uvedené v bezpečnostním upozornění 1 přezkoumají možné hrozby pro komunikační a informační systémy a vypracovávají aktualizovaná a přesná hodnocení hrozeb, která odpovídají stávajícímu provoznímu prostředí. Neustále si doplňují znalosti o otázkách zranitelnosti a pravidelně přezkoumávají hodnocení zranitelnosti, aby mohly odpovídajícím způsobem reagovat na měnící se prostředí informačních technologií.

9. Cílem řešení bezpečnostních rizik je uplatňovat soubor bezpečnostních opatření, jejichž výsledkem je uspokojivá rovnováha mezi požadavky uživatelů, náklady a zbytkovým bezpečnostním rizikem.

10. Akreditace komunikačního a informačního systému zahrnuje formální prohlášení o zbytkovém riziku a přijetí zbytkového rizika ze strany odpovědného orgánu. Specifické požadavky, rozsah a míra podrobnosti stanovená příslušným orgánem pro bezpečnostní akreditaci k akreditaci komunikačního a informačního systému musí být přiměřená posouzenému riziku při zohlednění všech příslušných faktorů, včetně stupně utajení utajovaných informací, s nimiž se v komunikačním a informačním systému nakládá.

B.2. Bezpečnost během celého životního cyklu komunikačního a informačního systému

11. Zajištění bezpečnosti zůstává požadavkem po celý životní cyklus daného komunikačního a informačního systému od uvedení do provozu až do ukončení provozu.

12. Pro každou fázi životního cyklu komunikačního a informačního systému je třeba v oblasti bezpečnosti stanovit úlohu a způsob zapojení každého aktéra spojeného s daným systémem.

13. Komunikační a informační systém, včetně jeho technických i netechnických bezpečnostních opatření, musí být během akreditačního řízení podroben bezpečnostním testům s cílem zajistit odpovídající úroveň zabezpečení a ověřit, že komunikační a informační systém, včetně technických a netechnických bezpečnostních opatření, je řádně zprovozněn, zapojen a konfigurován.

14. Hodnocení, kontroly a přezkumy bezpečnosti se provádějí pravidelně během provozu a údržby komunikačního a informačního systému a rovněž za výjimečných okolností.

15. Bezpečnostní dokumentace pro daný komunikační a informační systém se vyvíjí během jeho celého životního cyklu jakožto nedílná součást procesu řízení změn.

16. Je-li v komunikačním a informačním systému vyžadováno provádění registračních procedur, musí být tyto procedury ověřeny v akreditačním řízení.

B.3. *Osvědčené postupy*

17. Orgán pro zabezpečení informací vyvine osvědčené postupy na ochranu utajovaných informací, s nimiž se v komunikačním a informačním systému nakládá. Pokyny týkající se osvědčených postupů stanoví technická, fyzická, organizační a procedurální bezpečnostní opatření pro komunikační a informační systémy, která se ukázala jako účinná v boji proti určitým hrozbám a zranitelným místům.

18. Pro ochranu utajovaných informací, s nimiž se nakládá v komunikačním a informačním systému, se využijí získané poznatky subjektů, které působí v oblasti zabezpečení informací.

19. Šíření a následné uplatňování osvědčených postupů má napomoci dosažení rovnocenné úrovně zabezpečení komunikačních a informačních systémů, které jsou provozovány sekretariátem Parlamentu a v nichž se nakládá s utajovanými informacemi.

B.4. *Hlubková ochrana*

20. V zájmu zmírnění rizika pro komunikační a informační systémy se provádí řada technických a netechnických bezpečnostních opatření, která jsou uspořádána jako několik obranných linií. Tyto linie zahrnují:

- a) odstrašování: bezpečnostní opatření, jež mají odradit od jakéhokoli nepřátelského plánování útoku na komunikační a informační systém;
- b) prevence: bezpečnostní opatření, jež mají zabránit útoku na komunikační a informační systém nebo takový útok znemožnit;
- c) odhalování: bezpečnostní opatření, jež mají odhalit uskutečnění útoku na komunikační a informační systém;
- d) odolnost: bezpečnostní opatření, která mají omezit dopad útoku na co nejmenší soubor informací nebo aktiv komunikačního a informačního systému a předcházet další škodě; a
- e) náprava: bezpečnostní opatření, jež mají vést k obnovení bezpečného stavu komunikačního a informačního systému.

Míra přísnosti bezpečnostních opatření se stanoví na základě hodnocení rizik.

21. Příslušné orgány uvedené v bezpečnostním upozornění 1 zajistí, aby byly schopny reagovat na mimořádné události, které mohou přesahovat organizační hranice, s cílem koordinovat reakce a sdílet informace o těchto mimořádných událostech a souvisejícím riziku (schopnost reakce na počítačové hrozby).

B.5. *Zásada minimálnosti a zásada co nejomezenějších práv*

22. Aby se předešlo zbytečnému riziku, budou prováděny nebo provozovány pouze funkce, zařízení a služby, které jsou nezbytné pro splnění provozních požadavků.

23. Aby se omezila jakákoli škoda způsobená v důsledku nepředvídaných událostí, chyb nebo neoprávněného používání zdrojů komunikačních a informačních systémů, mají mít uživatelé systémů a automatizované procesy přístup, práva nebo oprávnění pouze v rozsahu nezbytném k plnění svých úkolů.

B.6. Povědomí o zabezpečení informací

24. Povědomí o rizicích a dostupných bezpečnostních opatřeních je první obrannou linií zajišťující bezpečnost komunikačních a informačních systémů. Zejména všichni členové personálu zasahující do životního cyklu komunikačního a informačního systému, včetně uživatelů, si musí být vědomi:

- a) že selhání bezpečnosti může významně poškodit komunikační a informační systémy nakládající s utajovanými informacemi;
- b) možné újmy způsobené jiným subjektům z důvodu vzájemného propojení a vzájemné závislosti; a
- c) svých individuálních povinností a odpovědnosti za bezpečnost komunikačního a informačního systému v závislosti na jejich konkrétních úlohách v rámci daných systémů a procesů.

25. Aby se zajistilo pochopení povinností souvisejících s bezpečností, je pro veškerý dotčený personál, včetně vedoucích pracovníků, poslanců Evropského parlamentu a uživatelů komunikačních a informačních systémů, povinné vzdělávání v oblasti zabezpečení informací a školení zaměřené na zvyšování povědomí o zabezpečení informací.

B.7. Hodnocení a schvalování bezpečnostních prostředků informačních technologií

26. Komunikační a informační systémy nakládající s informacemi se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET či stupněm rovnocenným jsou chráněny takovým způsobem, aby informace nemohly být ohroženy kompromitujícím elektromagnetickým vyzařováním (bezpečnostní opatření TEMPEST).

27. Pokud je ochrana utajovaných informací zajišťována kryptografickými prostředky, jsou tyto prostředky schváleny orgánem pro bezpečnostní akreditaci jako součást kryptografických prostředků schválených EU.

28. Během elektronického přenosu utajovaných informací se použijí kryptografické prostředky schválené EU. Bez ohledu na tento požadavek se za mimořádných okolností nebo v případě zvláštních technických konfigurací mohou použít zvláštní postupy uvedené v bodech 41 až 44.

29. Požadovaná míra důvěry v bezpečnostní opatření, vymezená jako úroveň zabezpečení, se stanoví na základě výsledku procesu řízení rizik a v souladu s příslušnými bezpečnostními politikami a pokyny.

30. Úroveň zabezpečení se ověří pomocí mezinárodně uznávaných nebo na vnitrostátní úrovni schválených postupů a metod. To zahrnuje zejména hodnocení, kontroly a audity.

31. Orgán pro bezpečnostní akreditaci schválí bezpečnostní pokyny pro způsobilost a schvalování nekryptografických bezpečnostních prostředků informačních technologií.

B.8. Přenos v zabezpečeném prostoru

32. Je-li přenos utajovaných informací omezen na zabezpečený prostor, může být na základě výsledku procesu řízení rizik a se souhlasem orgánu pro bezpečnostní akreditaci použit přenos nešifrovaný nebo šifrovaný na nižší úrovni.

B.9. Bezpečné propojení komunikačních a informačních systémů

33. Propojením se rozumí přímé spojení dvou nebo více informačních systémů za účelem jednosměrného či vícesměrného sdílení údajů a dalších informačních zdrojů.

34. Komunikační a informační systém považuje každý propojený informační systém za nedůvěryhodný a pro kontrolu výměny utajovaných informací s jakýmkoli jiným komunikačním a informačním systémem uplatní ochranná opatření.

35. U všech propojení komunikačních a informačních systémů s jiným systémem informačních technologií je třeba splnit tyto základní požadavky:

- a) pracovní či provozní požadavky na tato propojení stanoví a schválí příslušné orgány;
- b) dotčené propojení je předmětem procesu řízení rizik a akreditačního řízení a je schváleno příslušným orgánem pro bezpečnostní akreditaci;
- c) na vnější hranici všech systémů se použijí funkce ochrany (Protection Services, PS).

36. Certifikovaný komunikační a informační systém nesmí být propojen s nechráněnou nebo veřejnou sítí, s výjimkou případů, kdy má komunikační a informační systém schválené funkce PS instalované pro tento účel mezi daným systémem a nechráněnou či veřejnou sítí. Bezpečnostní opatření pro taková propojení přezkoumá příslušný orgán pro zabezpečení informací a schválí je příslušný orgán pro bezpečnostní akreditaci.

37. Pokud je nechráněná nebo veřejná síť využívána výhradně k přenosu dat a informace jsou zašifrovány pomocí kryptografického prostředku EU schváleného v souladu s bodem 27, nepovažuje se takové spojení za propojení.

38. Komunikační a informační systém certifikovaný pro nakládání s informacemi se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo stupněm rovnocenným a s informacemi se stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET nebo stupněm rovnocenným nesmí být přímo ani kaskádou propojen s nechráněnou nebo veřejnou sítí.

B.10. Počítačová paměťová média

39. Počítačová paměťová média se ničí postupy schválenými příslušným bezpečnostním orgánem.

40. Počítačová paměťová média se znovu použijí nebo se u nich sníží či zruší stupeň utajení v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

B.11. Mimořádné okolnosti

41. Za mimořádných okolností, například během hrozící nebo probíhající krize, konfliktu, války nebo za výjimečných provozních okolností, mohou být použity níže popsané zvláštní postupy.

42. Utajované informace mohou být se souhlasem příslušného orgánu přenášeny za použití kryptografických prostředků schválených pro nižší stupeň utajení nebo v nešifrované podobě, pokud by jakékoli zpoždění způsobilo škodu nepochybně převyšující škodu způsobenou případným vyzrazením utajovaných materiálů a pokud:

- a) odesílatel a příjemce nemají požadované šifrovací zařízení nebo nemají žádné šifrovací zařízení; a
- b) utajované materiály nelze dostatečně včas předat jiným způsobem.

43. Za okolností uvedených v bodě 41 nenesou přenášené utajované informace žádná označení ani údaje, jež by je odlišovaly od informací, které nejsou utajované nebo které mohou být chráněny dostupným kryptografickým prostředkem. Příjemce informací je třeba neprodleně uvědomit o stupni utajení jiným způsobem.

44. Pokud se použije postup podle bodů 41 nebo 42, podá se následně zpráva příslušnému orgánu.

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 4

FYZICKÁ BEZPEČNOST

A. ÚVOD

Toto bezpečnostní upozornění stanoví bezpečnostní zásady pro vytvoření zabezpečeného prostředí, které zajistí nakládání s důvěrnými informacemi v Evropském parlamentu. Tyto zásady, včetně zásad týkajících se technické bezpečnosti, budou doplněny pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

B. ŘÍZENÍ BEZPEČNOSTNÍCH RIZIK

1. Bezpečnostní rizika související s utajovanými informacemi jsou řízena jako proces. Tento proces je zaměřen na určení známých bezpečnostních rizik, na stanovení bezpečnostních opatření ke snížení těchto rizik na přijatelnou úroveň v souladu se základními zásadami a minimálními standardy stanovenými tímto bezpečnostním upozorněním a na uplatňování těchto opatření v souladu s koncepcí hloubkové ochrany podle bezpečnostního upozornění 3. Účinnost těchto opatření se průběžně vyhodnocuje.

2. Bezpečnostní opatření na ochranu utajovaných informací během celého jejich životního cyklu musí být přiměřená zejména stupni utajení, podobě a objemu dotčených informací nebo materiálů, umístění a konstrukci zařízení, v nichž jsou utajované informace uloženy, a na místě vyhodnocené hrozby škodlivých nebo trestných činností, včetně vyzvědačství, sabotáže nebo terorismu.

3. V pohotovostních plánech se zohlední potřeba chránit utajované informace v mimořádných situacích s cílem předejít neoprávněnému přístupu, vyžrazení nebo ztrátě integrity či dostupnosti.

4. Plány zajištění kontinuity provozu zahrnují preventivní a nápravná opatření, která minimalizují dopad velkých selhání nebo incidentů na nakládání s utajovanými informacemi a na uchovávání těchto informací.

C. OBECNÉ ZÁSADY

5. Stupeň utajení nebo označení informací je určující pro úroveň ochrany těchto informací v oblasti fyzické bezpečnosti.

6. Informace, které vyžadují utajení, musí být jako takové označeny a musí s nimi tak být nakládáno bez ohledu na jejich fyzickou podobu. Příjemci musí být jasně seznámeni s tím, že jde o utajované informace, buď tím, že jsou označeny stupněm utajení (mají-li písemnou formu, ať již jsou tištěné nebo v komunikačním a informačním systému), nebo formou sdělení (jsou-li podávány ústně, například během rozhovoru nebo prezentace). Utajované materiály musí být fyzicky označeny, aby bylo umožněno snadno rozpoznat stupeň jejich utajení.

7. Důvěrné informace nesmí být za žádných okolností čteny na veřejných místech, kde by je mohla spatřit osoba, která nemá potřebu vědět, např. ve vlacích či letadlech, kavárnách, barech atd. Nelze je zanechat v hotelových sejfích či pokojích nebo je ponechat bez dozoru na veřejných místech.

D. ODPOVĚDNOSTI

8. Oddělení CIU odpovídá za fyzickou bezpečnost při správě důvěrných informací uložených v jeho zabezpečených prostorech. CIU odpovídá i za správu svých zabezpečených prostor.

9. Za fyzickou bezpečnost při správě informací se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupněm rovnocenným a jiných důvěrných informací odpovídá příslušný orgán/funkcionář Parlamentu.

10. Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizika zajišťuje osobní bezpečnost a bezpečnostní prověrky potřebné k bezpečnému nakládání s důvěrnými informacemi v Evropském parlamentu.

11. DIT poskytuje poradenství a zajišťuje, aby byl jakýkoli vytvořený nebo používaný komunikační a informační systém v souladu s bezpečnostním upozorněním 3 a s příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

E. ZABEZPEČENÉ PROSTORY

12. Odlišné zabezpečené prostory je možné instalovat v souladu s technickými bezpečnostními normami a se stupněm přiřazeným daným důvěrným informacím ve smyslu článku 7.

13. Zabezpečené prostory jsou schváleny orgánem pro bezpečnostní akreditaci a potvrzeny bezpečnostním orgánem.

F. PROHLÍŽENÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

14. Pokud jsou informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace uloženy na oddělení CIU a musí být prohlíženy mimo zabezpečený prostor, předá oddělení CIU kopii příslušnému oddělení, které k tomu má povolení, jež zajistí, aby prohlížení dotčených informací a nakládání s nimi bylo v souladu s čl. 8 odst. 2 a článkem 10 tohoto rozhodnutí a s příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

15. Pokud jsou informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace uloženy u jiného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, než je oddělení CIU, sekretariát tohoto oddělení nebo funkcionáře zajistí, aby prohlížení těchto informací a nakládání s nimi bylo v souladu s čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 1, 2 a 4, čl. 9 odst. 3, 4 a 5, čl. 10 odst. 2 až 6 a článkem 11 tohoto rozhodnutí a s příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

16. Pokud musí být informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo stupněm rovnocenným prohlíženy v zabezpečeném prostoru, zajistí oddělení CIU, aby prohlížení těchto informací a nakládání s nimi bylo v souladu s články 9 a 10 tohoto rozhodnutí a s příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

G. TECHNICKÁ BEZPEČNOST

17. Za technická bezpečnostní opatření odpovídá orgán pro bezpečnostní akreditaci, který v příslušných pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi určí specifická technická bezpečnostní opatření.

18. Zabezpečené čítárny určené k prohlížení informací se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupněm rovnocenným a jiných důvěrných informací podle čl. 7 odst. 3 tohoto rozhodnutí splňují specifická technická bezpečnostní opatření stanovená v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

19. Součástí zabezpečeného prostoru podle čl. 7 odst. 2 tohoto rozhodnutí jsou tato zařízení:

- a) místnost pro prověření zabezpečeného přístupu, instalovaná v souladu s technickými bezpečnostními opatřeními stanovenými v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi. Přístup do tohoto zařízení se eviduje. Místnost pro prověření zabezpečeného přístupu odpovídá vysokým standardům, pokud jde o identifikaci osob s přístupem, záznam videa, zabezpečený prostor pro ukládání osobních věcí, které nejsou povoleny v zabezpečených místnostech (telefony, pera atd.);
- b) komunikační místnost pro předávání a přijímání utajovaných informací, včetně zašifrovaných utajovaných informací, v souladu s bezpečnostním upozorněním 3 a příslušnými pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi;
- c) zabezpečený archiv využívající schválené kontejnery s osvědčením, odděleně pro informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a SECRET UE/EU SECRET a stupněm rovnocenným. Informace se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo stupněm rovnocenným jsou umístěny v oddělené místnosti ve zvláštním schváleném kontejneru. Jediným dalším zařízením v této místnosti je zařízení podpory pro nakládání s archivem poskytované oddělením CIU;
- d) místnost s registrem vybavená nástroji potřebnými k tomu, aby mohla být registrace provedena na papíře nebo elektronicky, tedy vybavená zabezpečeným zařízením potřebným k instalaci příslušného komunikačního a informačního systému. Pouze v místnosti s registrem se mohou vyskytovat schválená a certifikovaná reprodukční zařízení (papírové či elektronické kopie). Pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi specifikují, která reprodukční zařízení jsou schválena a certifikována. Místnost s registrem musí mít rovněž kapacitu potřebnou pro uchovávání certifikovaného materiálu a nakládání s ním, je-li jej zapotřebí pro označení, kopírování a odeslání utajovaných informací ve fyzické podobě, podle stupně utajení. Veškerý certifikovaný materiál je na základě rady poskytnuté provozním orgánem pro zabezpečení informací definován oddělením CIU a certifikován orgánem pro bezpečnostní akreditaci. Tato místnost je dále vybavena certifikovaným destrukčním zařízením, schváleným pro nejvyšší stupeň utajení, jež je popsáno v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi. Překlad informací se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET a stupněm rovnocenným se provádí v místnosti s registrem a v příslušném certifikovaném systému. Místnost s registrem obsahuje pracovní stanice umožňující práci na tomtéž dokumentu až dvěma překladatelům současně. Je přítomen jeden pracovník oddělení CIU.
- e) čítárna sloužící k individuálnímu prohlížení utajovaných informací řádně oprávněnými osobami. Čítárna má dostatek prostoru pro dvě osoby, z nichž jednou je pracovník oddělení CIU, který je vždy přítomen po celou dobu prohlížení důvěrných informací. U této místnosti se počítá se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET. Čítárna může být vybavena zařízením TEMPEST umožňujícím v případě potřeby elektronické prohlížení informací, v souladu se stupněm utajení daných informací.
- f) zasedací místnost, do níž se vejde až 25 osob, sloužící k diskusi o informacích se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a SECRET UE/EU SECRET a stupněm rovnocenným. Zasedací místnost je vybavena zabezpečeným a schváleným technickým zařízením s osvědčením, které je nezbytné pro tlumočení až ve dvou jazycích. Když není využívána ke schůzím, je možné zasedací místnost využívat jako další čítárnu pro individuální prohlížení informací. Ve výjimečných případech může oddělení CIU povolit prohlížení utajovaných informací více než jedné oprávněné osobě, pokud mají všechny oprávněné osoby v místnosti tentýž stupeň prověrky a stejnou potřebu vědět. Prohlížení utajovaných informací není možné povolit více než čtyřem osobám najednou. Přítomnost pracovníků oddělení CIU je posílena.
- g) zabezpečené technické místnosti pro uložení veškerého technického zařízení souvisejícího s celým zabezpečeným prostorem a zabezpečené servery IT.

20. Zabezpečený prostor splňuje platné mezinárodní bezpečnostní normy a je schválen ředitelstvím pro bezpečnost a posuzování rizika. Zabezpečený obsahuje tyto minimální technické bezpečnostní požadavky:

- a) poplašné a sledovací bezpečnostní systémy;
- b) bezpečnostní vybavení a nouzový systém (systém dvousměrného varování);

- c) systém CCTV;
- d) systém pro odhalování vniknutí;
- e) kontrola přístupu (včetně biometrického bezpečnostního systému);
- f) kontejnery;
- g) uzamykatelné skřínky;
- h) protielektromagnetická ochrana.

21. Orgán pro bezpečnostní akreditaci může ve spolupráci s oddělením CIU a po schválení bezpečnostním orgánem přidat další technická bezpečnostní opatření, pokud je třeba.

22. Vybavení infrastruktury může být propojeno se systémy celkového řízení budov, v nichž se zabezpečený prostor nachází. Bezpečnostní vybavení vyhrazené pro kontrolu přístupu a pro komunikační a informační systémy je však na jakýchkoli takových stávajících systémech v Evropském parlamentu nezávislé.

H. KONTROLY ZABEZPEČENÉHO PROSTORU

23. Kontroly zabezpečeného prostoru provádí pravidelně a na žádost oddělení CIU orgán pro bezpečnostní akreditaci.

24. Orgán pro bezpečnostní akreditaci vypracuje a aktualizuje kontrolní seznam pro účely inspekcí obsahující položky, které je třeba během inspekce ověřit v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

I. PŘEPRAVA DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

25. Důvěrné informace se přepravují v neprůhledném obalu bez jakéhokoli označení důvěrné povahy jejich obsahu v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

26. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm smějí přepravovat pouze kurýři nebo zaměstnanci s odpovídající úrovní bezpečnostního oprávnění.

27. Externí poštu nebo osobní přenos mimo budovu v případě utajovaných informací lze používat pouze v souladu s podmínkami uvedenými v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

28. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným nesmí být nikdy poslány elektronickou poštou nebo faxem, a to ani prostřednictvím bezpečného systému elektronické pošty nebo šifrovaného faxu. Informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace je možné poslat elektronickou poštou, která používá certifikovaný šifrovací systém.

J. UCHOVÁVÁNÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

29. Stupeň utajení nebo označení informací je určující pro úroveň ochrany těchto informací, pokud jde o jejich uchovávání, jež se provádí v zařízení schváleném pro tento účel v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

30. Informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace:

- a) se uchovávají v zamčené standardizované kovové skříňce, a to buď v kanceláři nebo v pracovních prostorách, nejsou-li v daném okamžiku používány;
- b) nesmí být ponechány bez dozoru, pokud nejsou řádně uzamčeny a uskladněny;
- c) nesmí být ponechány na pracovním či jiném stole, pokud by tam do nich mohly nahlédnout nebo je odstranit jakékoli neoprávněné osoby, např. návštěvníci, personál úklidu nebo údržby atd.;
- d) nesmí se ukázat žádné neoprávněné osobě, ani se o nich nesmí s takovou osobou mluvit.

31. Informace se stupněm utajení RESTREINT UE / EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace se uchovávají pouze v sekretariátech orgánů nebo funkcionářů Parlamentu nebo na oddělení CIU v souladu s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

32. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo stupněm rovnocenným:

- a) se uchovávají v zabezpečeném prostoru, v bezpečnostním úschovném objektu nebo v trezorové místnosti. Ve výjimečných případech, např. je-li oddělení CIU zavřené, je lze uchovávat u bezpečnostních útvarů ve schválené bezpečnostní schránce s osvědčením;
- b) nesmí být nikdy ponechány v zabezpečeném prostoru bez dozoru, pokud nebyly napřed uzamčeny ve schváleném sejfu (i v případě velmi krátké nepřítomnosti);
- c) nesmí být ponechány na pracovním či jiném stole, pokud by tam do nich mohly nahlédnout nebo je odstranit jakékoli neoprávněné osoby, a to i když zůstává v místnosti odpovědný zaměstnanec oddělení CIU.

Pokud je dokument obsahující utajované informace produkován elektronicky v zabezpečeném prostoru, musí být v případě (i velmi krátké) nepřítomnosti autora dokumentu nebo odpovědného zaměstnance oddělení CIU dotýčný počítač uzamčen a obrazovka znepřístupněna. Za dostatečné opatření se nepovažuje bezpečnostní uzamčení spouštěné automaticky po několika minutách nečinnosti.

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 5

PRŮMYSLOVÁ BEZPEČNOST

A. ÚVOD

1. Toto bezpečnostní upozornění se týká pouze utajovaných informací.
2. Obsahuje ustanovení pro uplatňování společných minimálních norem z části 1 přílohy I tohoto rozhodnutí.
3. Průmyslovou bezpečností se rozumí uplatňování opatření k zajištění ochrany utajovaných informací ze strany dodavatelů nebo subdodavatelů během jednání před uzavřením utajovaných smluv a během celého životního cyklu utajovaných smluv. Tyto smlouvy nesmí umožnit přístup k informacím se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.
4. Evropský parlament jakožto zadavatel zajistí, aby při zadávání zakázek na základě utajovaných smluv průmyslovým nebo jiným subjektům byly dodržovány minimální standardy průmyslové bezpečnosti, které jsou stanoveny tímto rozhodnutím a na něž dotýčná smlouva odkazuje.

B. PRVKY UTAJOVANÉ SMLOUVY TÝKAJÍCÍ SE BEZPEČNOSTI**B.1. Příručka pro stanovování stupňů utajení**

5. Před zahájením nabídkového řízení na uzavření utajované smlouvy nebo před uzavřením takové smlouvy určí Evropský parlament jakožto zadavatel stupeň utajení veškerých informací, které mají být poskytnuty uchazečům a dodavatelům, a rovněž stupeň utajení veškerých informací, které vytvoří dodavatel. Evropský parlament k tomuto účelu připraví příručku pro stanovování stupňů utajení, která bude použita pro plnění smlouvy.

6. Pro stanovení stupně utajení jednotlivých částí utajované smlouvy se použijí tyto zásady:

- a) při přípravě příručky pro stanovování stupňů utajení bere Evropský parlament v úvahu veškeré důležité bezpečnostní aspekty, včetně stupně utajení, který poskytnutým informacím přidělil původce informací a který původce informací schválil pro danou smlouvu;
- b) stupeň utajení smlouvy jako celku nesmí být nižší než nejvyšší stupeň utajení kterékoli části smlouvy.

B.2. Seznam bezpečnostních požadavků

7. Bezpečnostní požadavky pro konkrétní smlouvu jsou popsány v seznamu bezpečnostních požadavků. Seznam bezpečnostních požadavků případně zahrnuje příručku pro stanovování stupňů utajení a je nedílnou částí utajované smlouvy nebo utajované subdodavatelské smlouvy.

8. Seznam bezpečnostních požadavků obsahuje ustanovení, podle nichž musí dodavatel nebo subdodavatel dodržovat minimální standardy stanovené tímto rozhodnutím. Nedodržení těchto minimálních standardů může být důvodem k vypovězení smlouvy.

B.3. Bezpečnostní pokyny k programu/projektu

9. V závislosti na rozsahu programů nebo projektů, které zahrnují přístup k utajovaným informacím EU nebo nakládání s nimi či jejich uchovávání, může orgán zadávající zakázku a pověřený řízením programu nebo projektu připravit zvláštní bezpečnostní pokyny k dotčenému programu či projektu.

C. OSVĚDČENÍ O BEZPEČNOSTNÍ PROVĚRCE ZAŘÍZENÍ

10. Osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení vydává vnitrostátní bezpečnostní orgán nebo jakýkoli jiný příslušný bezpečnostní orgán členského státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy jako potvrzení o tom, že průmyslový nebo jiný subjekt může ve svých prostorách zajistit ochranu utajovaných informací EU na stupni utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo SECRET UE/EU SECRET nebo stupni rovnocenném. Důkaz o vydání osvědčení o bezpečnostní prověrce je třeba předložit Evropskému parlamentu jakožto zadavateli předtím, než mohou být dodavateli či subdodavateli nebo možnému dodavateli či subdodavateli poskytnuty utajované informace EU nebo než mu je k utajovaným informacím EU umožněn přístup.

11. Osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení:

- a) posoudí integritu průmyslového nebo jiného subjektu;
- b) posoudí vlastnické vztahy, kontrolu nebo jakýkoliv možný nepatřičný vliv, které by mohly být považovány za bezpečnostní riziko;

- c) ověří, že průmyslový nebo jiný subjekt zavedl v daném zařízení bezpečnostní systém, který zahrnuje všechna vhodná bezpečnostní opatření nezbytná pro ochranu informací nebo materiálů se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo SECRET UE/EU SECRET v souladu s požadavky stanovenými tímto rozhodnutím;
- d) ověří, že byla zajištěna personální bezpečnost u vedoucích pracovníků, vlastníků a zaměstnanců, kteří potřebují mít přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo SECRET UE/EU SECRET, v souladu s požadavky stanovenými tímto rozhodnutím; a
- e) ověří, že průmyslový nebo jiný subjekt jmenoval osobu odpovědnou za bezpečnost zařízení, která je odpovědná vedení subjektu za plnění bezpečnostních závazků v prostorách daného subjektu.

12. Evropský parlament jakožto zadavatel oznámí, pokud to bude nutné, příslušnému vnitrostátnímu bezpečnostnímu orgánu nebo kterémukoli jinému příslušnému bezpečnostnímu orgánu, že v předmluvní fázi nebo při plnění smlouvy bude vyžadováno osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení. V případě, že je během nabídkového řízení třeba poskytovat utajované informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo SECRET UE/EU SECRET, je v předmluvní fázi vyžadováno osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení nebo osvědčení o bezpečnostní prověrce personálu.

13. Zadavatel neuzavře utajovanou smlouvu s upřednostňovaným uchazečem, dokud neobdrží od vnitrostátního bezpečnostního orgánu nebo kteréhokoli jiného příslušného bezpečnostního orgánu členského státu, v němž je dotýčný dodavatel nebo subdodavatel registrován, potvrzení o tom, že bylo v případě, kdy je to vyžadováno, vydáno příslušné osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení.

14. Kterýkoli příslušný bezpečnostní orgán, který vydal osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení, oznamuje Evropskému parlamentu jakožto zadavateli změny týkající se osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení. V případě subdodavatelé smlouvy je příslušný bezpečnostní orgán odpovídajícím způsobem informován.

15. Zrušení osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení příslušným vnitrostátním bezpečnostním orgánem nebo kterýmkoli jiným příslušným bezpečnostním orgánem je dostatečným důvodem k tomu, aby Evropský parlament jakožto zadavatel vypověděl utajovanou smlouvu nebo aby vyloučil určitého uchazeče z nabídkového řízení.

D. UTAJOVANÉ SMLOUVY A UTAJOVANÉ SUBDODAVATELSKÉ SMLOUVY

16. Pokud jsou utajované informace poskytovány potenciálnímu uchazeči v předmluvní fázi, musí výzva k předkládání nabídek obsahovat ustanovení o tom, že každý uchazeč, který nepředloží nabídku nebo jehož nabídka není vybrána, je povinen vrátit ve stanovené lhůtě všechny utajované dokumenty.

17. Jakmile je zadána zakázka na základě utajované smlouvy nebo utajované subdodavatelé smlouvy, Evropský parlament jakožto zadavatel informuje vnitrostátní bezpečnostní orgán příslušný pro daného dodavatele nebo subdodavatele nebo jakýkoli jiný příslušný bezpečnostní orgán o bezpečnostních ustanoveních utajované smlouvy.

18. V případě vypovězení této smlouvy Evropský parlament jakožto zadavatel (nebo v případě subdodavatelé smlouvy případně příslušný bezpečnostní orgán) uvědomí neprodleně vnitrostátní bezpečnostní orgán nebo kterýkoli jiný příslušný bezpečnostní orgán členského státu, v němž je dodavatel nebo subdodavatel registrován.

19. Obecně platí, že v případě vypovězení utajované smlouvy nebo utajované subdodavatelé smlouvy musí dodavatel nebo subdodavatel vrátit zadavateli veškeré utajované informace v jeho držení.

20. Zvláštní ustanovení týkající se nakládání s utajovanými informacemi během plnění smlouvy nebo při jejím ukončení se stanoví v seznamu bezpečnostních požadavků.

21. Pokud je dodavatel nebo subdodavatel oprávněn ponechat si utajované informace po ukončení smlouvy, dodavatel nebo subdodavatel nadále dodržuje minimální standardy obsažené v tomto rozhodnutí a chrání důvěrnost utajovaných informací.

22. Podmínky, za nichž může dodavatel uzavřít subdodavatelskou smlouvu, jsou stanoveny ve výzvě k předkládání nabídek a ve smlouvě.

23. Předtím než dodavatel zadá jakékoli části utajované smlouvy subdodavateli, musí získat povolení od Evropského parlamentu jakožto zadavatele. Žádná subdodavatelská smlouva nesmí být uzavřena s průmyslovými nebo jinými subjekty registrovanými ve třetím státě, který s EU neuzavřel smlouvu o bezpečnosti informací.

24. Dodavatel je povinen zajistit, aby veškeré subdodavatelské činnosti byly prováděny v souladu s minimálními standardy stanovenými tímto rozhodnutím, a nesmí subdodavateli poskytovat utajované informace EU bez předchozího písemného souhlasu zadavatele.

25. Pokud jde o utajované informace, které vytvořil nebo s nimiž nakládá dodavatel nebo subdodavatel, pak práva náležející původci vykonává zadavatel.

E. NÁVŠTĚVY SOUVISEJÍCÍ S UTAJOVANÝMI SMLOUVAMI

26. Pokud Evropský parlament, dodavatelé či subdodavatelé potřebují pro plnění utajované smlouvy přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo SECRET UE/EU SECRET v prostorách druhé strany, sjednají se návštěvy ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními bezpečnostními orgány nebo s kterýmkoli jiným příslušným bezpečnostním orgánem. Vnitrostátní bezpečnostní orgány se však mohou v rámci konkrétních projektů dohodnout na postupu, kterým se mohou návštěvy sjednávat přímo.

27. Všechny navštěvující osoby musí být držiteli odpovídajícího osvědčení o bezpečnostní prověrce personálu a musí mít potřebu seznámit se s utajovanými informacemi souvisejícími se smlouvou uzavřenou Evropským parlamentem.

28. Navštěvujícím osobám je umožněn přístup pouze k utajovaným informacím souvisejícím s účelem návštěvy.

F. PŘENOS A PŘEPRAVA UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

29. Pokud jde o elektronický přenos utajovaných informací, použijí se příslušná ustanovení bezpečnostního upozornění 3.

30. Pokud jde o přepravu utajovaných informací, použijí se příslušná ustanovení bezpečnostního upozornění 4 a příslušné pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

31. V případě přepravy utajovaných materiálů jako nákladu se při stanovení bezpečnostních opatření uplatní tyto zásady:

- a) bezpečnost musí být zajištěna během všech fází přepravy z místa původu až po konečné místo určení;
- b) stupeň ochrany poskytovaný zásilce se stanoví podle nejvyššího stupně utajení materiálů, které jsou její součástí;
- c) společnosti zajišťující přepravu jsou držiteli osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení na patřičné úrovni. V takových případech musí být pracovníci nakládající se zásilkou bezpečnostně prověřeni v souladu s přílohou I;

- d) před jakoukoli přeshraniční přepravou materiálů se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo SECRET UE/EU SECRET nebo stupněm rovnocenným musí odesílatel vypracovat přepravní plán, který schválí generální tajemník;
- e) materiály musí být převáženy v nejvyšší možné míře po přímé trase a přeprava musí být ukončena, jak nejrychleji to okolnosti umožní;
- f) přepravní trasy vždy, kdy je to možné, vedou přes území členských států.

G. POSKYTOVÁNÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ DODAVATELŮM SE SÍDLEM V TŘETÍCH STÁTECH

32. Utajované informace jsou dodavatelům a subdodavatelům se sídlem v třetích státech poskytovány v souladu s bezpečnostními opatřeními dohodnutými mezi Evropským parlamentem jakožto zadavatelem a dotyčným třetím státem, v němž je dodavatel registrován.

H. NAKLÁDÁNÍ S INFORMACEMI SE STUPNĚM UTAJENÍ RESTREINT UE/EU RESTRICTED A JEJICH UCHOVÁVÁNÍ

33. Evropský parlament jakožto zadavatel je oprávněn případně ve spojení s vnitrostátním bezpečnostním orgánem dotčeného členského státu vykonávat na základě smluvních ustanovení návštěvy v zařízeních dodavatelů/subdodavatelů s cílem ověřit, že byla zavedena příslušná bezpečnostní opatření na ochranu utajovaných informací EU se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED podle požadavků smlouvy.

34. Evropský parlament jakožto zadavatel informuje vnitrostátní bezpečnostní orgány nebo kterýkoli jiný příslušný bezpečnostní orgán v rozsahu nezbytném podle vnitrostátních právních předpisů o smlouvách či subdodavatelských smlouvách obsahujících informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

35. U smluv zadaných Evropským parlamentem a obsahujících informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED se pro dodavatele nebo subdodavatele a jejich pracovníky nevyžaduje osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení ani osvědčení o bezpečnostní prověrce personálu.

36. Evropský parlament jakožto zadavatel posoudí odpovědi na výzvy k předkládání nabídek v souvislosti se zakázkami, které vyžadují přístup k informacím se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, bez ohledu na požadavky týkající se osvědčení o bezpečnostní prověrce zařízení nebo osvědčení o bezpečnostní prověrce personálu, které mohou být stanoveny vnitrostátními právními předpisy.

37. Podmínky, za nichž může dodavatel uzavřít subdodavatelskou smlouvu, jsou stanoveny ve výzvě k předkládání nabídek a ve smlouvě.

38. Pokud smlouva zahrnuje nakládání s informacemi se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED v komunikačních a informačních systémech provozovaných dodavatelem, Evropský parlament jakožto zadavatel zajistí, aby ve smlouvě nebo subdodavatelské smlouvě byly uvedeny nezbytné technické a správní požadavky týkající se akreditace komunikačních a informačních systémů, které budou přiměřené posouzenému riziku a zohlední všechny příslušné faktory. Zadavatel a příslušný vnitrostátní bezpečnostní orgán / určený bezpečnostní orgán se dohodnou na rozsahu akreditace takových komunikačních a informačních systémů.

BEZPEČNOSTNÍ UPOZORNĚNÍ 6

NARUŠENÍ BEZPEČNOSTI, ZTRÁTA NEBO OHROŽENÍ DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

1. K narušení bezpečnosti dochází v důsledku jednání nebo opomenutí v rozporu s tímto rozhodnutím, které může vystavit nebezpečí nebo ohrozit důvěrné informace.

2. K vyzrazení důvěrných informací dojde, pokud se tyto informace dostanou zcela nebo zčásti do rukou neoprávněných osob, tj. osob, které neprošly příslušnou bezpečnostní prověrkou nebo nemají potřebu vědět, nebo je-li pravděpodobné, že k takové události došlo.

3. Důvěrné informace mohou být vyzrazeny následkem neopatrnosti, nedbalosti nebo nerozváženosti anebo činností služeb, které se zaměřují na Unii, nebo činností podvratných organizací.

4. Pokud generální tajemník odhalí prokázané nebo domnělé narušení bezpečnosti, ztráty nebo ohrožení důvěrných informací nebo je o něm informován:

- a) zjistí, k čemu došlo;
- b) zhodnotí a sníží na minimum způsobenou škodu;
- c) provede kroky s cílem zabránit opakování události;
- d) informuje příslušný orgán třetí strany nebo členského státu, který byl původcem důvěrných informací nebo tyto informace předal.

Pokud se případ dotýká poslance Evropského parlamentu, jedná generální tajemník v součinnosti s předsedou Parlamentu.

Pokud jsou informace přijaty od jiných orgánů Unie, generální tajemník jedná v souladu s příslušnými bezpečnostními opatřeními týkajícími se utajovaných informací a zavedenými opatřeními, jež jsou stanoveny v rámcové dohodě s Komisí nebo v interinstitucionální dohodě s Radou.

5. Všechny osoby, které mají nakládat s důvěrnými informacemi, jsou důkladně poučeny o bezpečnostních postupech, o nebezpečí neuvážených rozhovorů a o vztazích s tiskem a v případě potřeby podepíší prohlášení, že nevyzradí obsah důvěrných informací třetí osobě, že budou dodržovat povinnost chránit utajované informace a že si uvědomují důsledky nesplnění této povinnosti. Přístup k utajovaným informacím nebo nakládání s nimi ze strany osoby, která nebyla poučena a nepodepsala příslušné prohlášení, se považuje za narušení bezpečnosti.

6. Každý poslanec Evropského parlamentu, úředník či jiný zaměstnanec Parlamentu pracující pro politické skupiny nebo smluvní dodavatel neprodleně ohlásí generálnímu tajemníkovi veškeré porušení bezpečnosti, ztrátu nebo ohrožení důvěrných informací, o kterém se dozví.

7. V souladu s příslušnými pravidly a předpisy jsou proti jakékoli osobě, která je odpovědná za vyzrazení utajovaných informací, přijata disciplinární opatření. Těmito opatřeními není dotčena možnost soudního postihu v souladu s platnými právními předpisy.

8. Aniž jsou dotčeny další právní kroky, v případě porušení, jichž se dopustí úředníci a jiní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, se použijí postupy a sankce stanovené kapitole VI služebního řádu.

9. Aniž jsou dotčeny další právní kroky, v případě porušení, jichž se dopustí poslanci Evropského parlamentu, se postupuje v souladu s čl. 9 odst. 2 a články 152, 153 a 154 jednacího řádu Parlamentu.

1.3.1.

**POSTUP UDĚLOVÁNÍ SVOLENÍ K VYPRACOVÁNÍ
ZPRÁV Z VLASTNÍHO PODNĚTU
ROZHODNUTÍ KONFERENCE PŘEDSEDŮ
ZE DNE 12. PROSINCE 2002¹**

KONFERENCE PŘEDSEDŮ,

s ohledem na články 27, 29, 132, 133, 37, 46, 49, 51, 52, 54, čl. 216 odst. 2 a čl. 220 odst. 1 jednacího řádu;

ROZHODLA

*Článek 1
Obecná ustanovení*

Oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí se uplatní na následující kategorie zpráv z vlastního podnětu:
 - a) legislativní zprávy z vlastního podnětu vypracované na základě článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 46 jednacího řádu;
 - b) strategické zprávy vypracované na základě nelegislativních strategických a přednostních iniciativ, které jsou součástí pracovního programu Komise;
 - c) nelegislativní zprávy z vlastního podnětu, které nebyly vypracovány na základě dokumentu jiného orgánu či instituce Evropské unie, nebo byly vypracovány na základě dokumentu předaného Parlamentu pro informaci, aniž je dotčen čl. 2 odst. 3;
 - d) výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy (uvedené v seznamu v příloze 1)^{2,3}

¹ Toto rozhodnutí bylo pozměněno rozhodnutím Konference předsedů ze dne 26. června 2003 a jeho konsolidované znění bylo vytvořeno dne 3. května 2004. Toto rozhodnutí bylo dále pozměněno rozhodnutími přijatými na plenárních zasedáních dne 15. června 2006 a 13. listopadu 2007 a rozhodnutími Konference předsedů ze dne 14. února 2008, 15. prosince 2011, 6. března 2014, 7. dubna 2016, na základě opravy ze dne 15. července 2016 a rozhodnutím Konference předsedů ze dne 3. dubna 2019.

² Parlamentní výbory, které mají v úmyslu vypracovat výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy na základě čl. 119 odst. 1 jednacího řádu nebo na základě jiných právních ustanovení (uvedené v seznamu v příloze 2), musí o tom předem informovat Konferenci předsedů výborů, a zejména poukázat na vhodný právní základ vyplývající ze Smluv a z ostatních právních ustanovení včetně jednacího řádu Parlamentu. Konference předsedů výborů je poté oznámí Konferenci předsedů. Takovým zprávám se svolení uděluje automaticky a nevztahuje se na ně kvóta uvedená v čl. 1 odst. 2.

³ Ve svém rozhodnutí ze dne 7. dubna 2011 Konference předsedů uvedla, že zprávy z vlastního podnětu vypracované na základě výročních zpráv o činnosti a monitorovacích zpráv uvedených v příloze 1 a 2 tohoto rozhodnutí mají být považovány za strategické zprávy ve smyslu čl. 52 odst. 5 jednacího řádu.

e) zprávy o uplatňování týkající se provádění ve vnitrostátním právu, uplatňování a prosazování Smluv a dalších právních předpisů Unie, nezávazných právních nástrojů a platných mezinárodních dohod či dohod uplatňovaných prozatímně⁴.

Kvóta

2. V první polovině volebního období může každý parlamentní výbor současně vypracovat až šest zpráv z vlastního podnětu. U výborů, které mají podvýbory, bude tato kvóta navýšena o tři zprávy na každý podvýbor. Tyto dodatečné zprávy budou vypracovány podvýborem.

V druhé polovině volebního období může každý parlamentní výbor současně vypracovat až tři zprávy z vlastního podnětu. U výborů, které mají podvýbory, bude tato kvóta navýšena o dvě zprávy na každý podvýbor. Tyto dodatečné zprávy budou vypracovány podvýborem.

Tato omezení se nevztahují na:

- legislativní zprávy z vlastního podnětu,
- zprávy o uplatňování (každý výbor může tuto zprávu vypracovat kdykoli).

Minimální doba před přijetím zprávy

3. Parlamentní výbor, který žádá o udělení svolení, nesmí přijmout dotčenou zprávu dříve než za tři měsíce ode dne udělení svolení, nebo v případě oznámení, dříve než za tři měsíce od schůze Konference předsedů výborů, na níž byla zpráva oznámena.

Článek 2

Podmínky pro udělování svolení

1. Navrhovaná zpráva se nesmí zabývat tématy vyžadujícími především výzkumné a analytické práce, které mohou být zajištěny jinými prostředky, např. pomocí studií.
2. Navrhovaná zpráva se nesmí zabývat tématy, která již byla předmětem zprávy přijaté na plenárním zasedání během posledních dvanácti měsíců, pokud to ve výjimečných případech není odůvodněno novými skutečnostmi.
3. Zprávy, které mají být vypracovány na základě dokumentu předaného pro informaci Parlamentu, musí splňovat následující podmínky:
 - základní dokument musí být oficiálním dokumentem vypracovaným orgánem nebo institucí Evropské unie a zároveň musí být dokumentem, který
 - (a) byl oficiálně předán Parlamentu ke konzultaci nebo pro informaci, nebo
 - (b) byl zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie v rámci konzultací se zainteresovanými stranami, nebo
 - (c) byl oficiálně předložen Evropské radě;

⁴ Viz příloha 3 tohoto rozhodnutí.

- dokument musí být zaslán ve všech úředních jazycích Evropské unie; a
- žádost o udělení svolení musí být podána nejpozději do čtyř měsíců od předání dotyčného dokumentu Evropskému parlamentu nebo od jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 3 *Postup*

Automatické udělení svolení

1. Svolení k vypracování se uděluje automaticky po oznámení žádosti Konferenci předsedů výborů u
 - zpráv o uplatňování;
 - výročních zpráv o činnosti a monitorovacích zpráv uvedených v seznamu v příloze 1.

Úloha Konference předsedů výborů

2. Řádně odůvodněné žádosti o udělení svolení jsou zaslány Konferenci předsedů výborů, která přezkoumá, zda splňují kritéria uvedená v člancích 1 a 2 a kvótu stanovenou v článku 1. Tyto žádosti uvádějí typ a přesný název zprávy, popřípadě také základní dokument či dokumenty.
3. Svolení k vypracování strategických zpráv se Konferencí předsedů výborů uděluje po vyřešení jakýchkoliv sporů o příslušnost. Na zvláštní žádost některé z politických skupin může Konference předsedů do čtyř týdnů parlamentní činnosti od jejího obdržení rozhodnout o zrušení udělených svolení.
4. Konference předsedů výborů požádá Konferenci předsedů o schválení žádostí o udělení svolení k vypracování legislativních či nelegislativních zpráv z vlastního podnětu, o nichž soudí, že odpovídají těmto kritériím a přidělené kvótě. Konference předsedů výborů současně oznámí Konferenci předsedů veškeré roční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy uvedené v seznamu v přílohách 1 a 2, zprávy o uplatňování a strategické zprávy, k jejichž vypracování bylo uděleno svolení.

Udělení svolení Konference předsedů k vypracování zpráv a spory o příslušnost

5. Konference předsedů rozhodne o žádostech o udělení svolení k vypracování legislativních a nelegislativních zpráv z vlastního podnětu nejpozději do čtyř týdnů parlamentní činnosti od obdržení žádosti Konference předsedů výborů, pokud výjimečně nerozhodne o prodloužení této lhůty.
6. Pokud je zpochybněna příslušnost výboru k vypracování zprávy, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů parlamentní činnosti na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo nebylo-li takové doporučení vydáno, jejím předsedou. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené.

Článek 4

Použití článku 54 jednacího řádu – postup s přidruženými výbory

1. Žádosti o použití článku 54 jednacího řádu se podávají nejpozději v pondělí, které předchází schůzi Konference předsedů výborů, na níž se projednávají žádosti o udělení svolení k vypracování zprávy z vlastního podnětu.
2. Konference předsedů výborů projednává žádosti o udělení svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu a o použití článku 54 jednacího řádu na své měsíční schůzi.
3. Jestliže se příslušné výbory nedohodly na žádosti o použití článku 54 jednacího řádu, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů parlamentní činnosti na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo nebylo-li takové doporučení Konferencí vydáno, jejím předsedou. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené.

Článek 5

Závěrečná ustanovení

1. V závěru volebního období musí být žádosti o vypracování zpráv z vlastního podnětu podány nejpozději v měsíci červenci roku, který předchází volbám. Pozdějším žádostem nelze vyhovět kromě řádně odůvodněných žádostí ve výjimečných případech.
2. Konference předsedů výborů předkládá jednou za dva a půl roku Konferenci předsedů zprávu o stavu vypracovávání zpráv z vlastního podnětu.
3. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 12. prosince 2002. Zrušuje a nahrazuje tato rozhodnutí:
 - rozhodnutí Konference předsedů ze dne 9. prosince 1999 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu ve smyslu článku 52 jednacího řádu a rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. února a ze dne 17. května 2001 doplňující přílohu tohoto rozhodnutí;
 - rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. června 2000 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv na základě dokumentů předaných pro informaci Evropskému parlamentu jinými orgány nebo institucemi Evropské unie.

Výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy, k jejichž vypracování se svolení uděluje automaticky a na něž se vztahuje kvóta omezující počet zpráv, které mohou být vypracovávány současně (v souladu s čl. 1 odst. 2 a článkem 3 rozhodnutí)

VÝBOR	NÁZEV
Výbor pro zahraniční věci	Výroční zpráva Rady [<i>pořadové číslo</i>] podle operativního ustanovení 8 Kodexu chování Evropské unie pro vývoz zbraní
Výbor pro rozvoj	Činnost Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Rozpočtový výbor / Hospodářský a měnový výbor – každé dva roky s dalším přidruženým výborem podle článku 54 jednacího řádu	Finanční činnost Evropské investiční banky – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro rozpočtovou kontrolu	Kontrola finanční činnosti Evropské investiční banky – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Hospodářský a měnový výbor	Evropská centrální banka – výroční zpráva ECB [<i>rok</i>]
Hospodářský a měnový výbor	Politika v oblasti hospodářské soutěže – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů	Správa jednotného trhu v rámci evropského semestru – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů	Ochrana spotřebitele – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů	Služby a zboží na jednotném trhu – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro regionální rozvoj	[<i>pořadové číslo</i>] Zpráva o hospodářské a sociální soudržnosti
Výbor pro právní záležitosti	Kontrola uplatňování práva Evropské unie – [<i>pořadové číslo</i>] výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro právní záležitosti	Účelnost a subsidiarita a proporcionalita právních předpisů Evropské unie – [<i>pořadové číslo</i>] zpráva o zdokonalení tvorby právních předpisů za rok [<i>rok</i>]
Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci	Stav základních práv v Evropské unii – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví	Rovnost žen a mužů v Evropské unii – výroční zpráva [<i>rok</i>]
Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví	Genderový mainstreaming v Evropském parlamentu – výroční zpráva [<i>rok</i>]

Výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy, které stanoví určitý článek jednacího řádu a k jejichž vypracování se svolení uděluje automaticky (nepodléhají kvótě omezující počet zpráv, které mohou být vypracovávány současně)

VÝBOR	NÁZEV
Výbor pro zahraniční věci	Kandidátské země – výroční zpráva o pokroku [rok]
Výbor pro zahraniční věci	Provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva [rok]
Výbor pro zahraniční věci (podvýbor pro bezpečnost a obranu)	Provádění společné bezpečnostní a obranné politiky – výroční zpráva [rok]
Výbor pro zahraniční věci (podvýbor pro lidská práva)	Lidská práva a demokracie ve světě a politice Evropské unie v této oblasti – výroční zpráva [rok]
Výbor pro mezinárodní obchod	Provádění společné obchodní politiky – výroční zpráva [rok]
Výbor pro rozpočtovou kontrolu	Ochrana finančních zájmů Evropské unie – boj proti podvodům – výroční zpráva [rok]
Hospodářský a měnový výbor	Bankovní unie – výroční zpráva [rok]
Hospodářský a měnový výbor	Zpráva o daních [rok]
Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku	Stav energetické unie – výroční zpráva [rok]
Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci	Přístup veřejnosti k dokumentům Parlamentu – výroční zpráva [rok]
Výbor pro ústavní záležitosti	Evropské politické strany – zpráva [rok]
Petiční výbor	Jednání Petičního výboru v [rok]
Petiční výbor	Činnost evropského veřejného ochránce práv – výroční zpráva [rok]

Zprávy o uplatňování

1. Účelem zpráv o uplatňování je informovat Parlament o uplatňování právního předpisu Unie či jiného nástroje uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. e), tak aby plenární zasedání mohlo učinit závěry a vydat doporučení ke konkrétním opatřením, která mají být přijata. Tyto zprávy se skládají ze dvou částí:

- vysvětlujícího prohlášení, v němž zpravodaj popisuje skutečnosti a prezentuje svá zjištění ohledně stavu uplatňování;
- návrhu usnesení obsahujícího hlavní závěry a konkrétní doporučení k opatřením, která mají být přijata.

V souladu s čl. 52a odst. 2 je za vysvětlující prohlášení odpovědný zpravodaj, a proto se o něm nehlasuje. Pokud se zdá, že o obsahu či rozsahu prohlášení nepanuje konsensus či souhlas převážné většiny, může předseda konzultovat výbor.

2. Při plánování zprávy o uplatňování výbor řádně zohlední dostupnost spolehlivých údajů o stavu uplatňování příslušného právního předpisu.
3. Přidělování zpráv o uplatňování výbor provádí tak, aby nenarušovalo přidělování jiných legislativních a nelegislativních zpráv.
4. O zprávě o uplatňování se ve výboru hlasuje do 12 měsíců poté, co o ní byla informována Konference předsedů výborů. Tuto lhůtu mohou koordinátoři na odůvodněnou žádost zpravodaje prodloužit.
5. Zpravodajovi je nápomocen administrativní projektový tým, který je koordinován administrátorem výboru. Zpravodaj spolupracuje ve všech fázích zprávy se stínovými zpravodaji.
6. Zpravodaj má k dispozici všechny potřebné prostředky, pokud jde o dostupné expertní údaje, a to jak uvnitř, tak vně Parlamentu, a zejména:
 - má nárok požádat o svolání alespoň jednoho slyšení ve výboru a navrhnout vytvoření panelu koordinátorům, kteří přijmou konečné rozhodnutí;
 - přijímá analytickou podporu příslušných tematických sekcí Parlamentu a oddělení pro následné posuzování dopadů generálního ředitelství pro parlamentní výzkumné služby (zejména posouzení uplatňování v Evropě);
 - má nárok požádat o uskutečnění veškerých nutných informativních cest v souladu s čl. 25 odst. 9 jednacího řádu;
 - za účelem získání faktických informací obdrží povolení nebo mandát kontaktovat jménem výboru vnitrostátní parlamenty, Účetní dvůr, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů a všechny další relevantní subjekty;

- obdrží od předsedy pověřovací listinu, na jejímž základě může požádat Komisi o oznámení všech relevantních informací ohledně uplatňování právních předpisů Unie či jiných nástrojů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. e).

Zpravodaj všechny tyto podklady shromáždí a uspořádá do „projektu“ a podstoupí koordinátorům nebo výboru ke schválení.

7. Zpravodaj pravidelně informuje výbor o vývoji svých zjišťovacích činností.

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B****NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 211/2011**

ze dne 16. února 2011

o občanské iniciativě

(Úř. věst. L 65, 11.3.2011, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 268/2012 ze dne 25. ledna 2012	L 89	1	27.3.2012
► <u>M2</u>	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M3</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 887/2013 ze dne 11. července 2013	L 247	11	18.9.2013
► <u>M4</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 531/2014 ze dne 12. března 2014	L 148	52	20.5.2014
► <u>M5</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1070 ze dne 31. března 2015	L 178	1	8.7.2015
► <u>M6</u>	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1239 ze dne 9. července 2018	L 234	1	18.9.2018

Opraveno:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 49 (211/2011)
- **C2** Oprava, Úř. věst. L 354, 11.12.2014, s. 90 (887/2013)
- **C3** Oprava, Úř. věst. L 185, 14.7.2015, s. 31 (2015/1070)

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU)
č. 211/2011**

ze dne 16. února 2011

o občanské iniciativě

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví postupy a podmínky požadované pro občanskou iniciativu podle článku 11 Smlouvy o EU a článku 24 Smlouvy o fungování EU.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „občanskou iniciativou“ iniciativa předložená Komisi v souladu s tímto nařízením, která Komisi vyzývá, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely provedení Smluv, a kterou podpořil nejméně jeden milion způsobilých podepsaných osob pocházejících alespoň z jedné čtvrtiny všech členských států;
2. „podepsanými osobami“ občané Unie, kteří podpořili danou občanskou iniciativu tím, že vyplnili formulář prohlášení o podpoře této iniciativy;
3. „organizátory“ fyzické osoby tvořící výbor občanů odpovědný za přípravu občanské iniciativy a její předložení Komisi.

Článek 3

Požadavky na organizátory a na podepsané osoby

1. Organizátoři musí být občany Unie a musí být ve věku, kdy mají právo volit ve volbách do Evropského parlamentu.
2. Organizátoři ustaví výbor občanů složený alespoň ze sedmi osob, které mají bydliště nejméně v sedmi různých členských státech.

Organizátoři jmenují jednoho zástupce a jednoho náhradníka (dále jen „kontaktní osoby“), kteří jsou v průběhu celého postupu prostředníky mezi výborem občanů a orgány Unie a kteří jsou oprávněni hovořit a jednat jménem výboru občanů.

Organizátoři, kteří jsou členy Evropského parlamentu, se nezapočítávají se do minimálního požadovaného počtu členů výboru občanů.

Za účelem registrace navrhovaných občanských iniciativ v souladu s článkem 4 bere Komise v úvahu pouze informace týkající se sedmi členů výboru občanů, kterých je zapotřebí pro splnění požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku a v tomto odstavci.

▼B

3. Komise může organizátory požádat, aby vhodným způsobem prokázali, že požadavky stanovené v odstavcích 1 a 2 jsou splněny.

4. Aby byly podepsané osoby způsobilé k podpoře navrhované občanské iniciativy, musí být občany Unie a musí být ve věku, kdy mají právo volit ve volbách do Evropského parlamentu.

*Článek 4***Registrace navrhované občanské iniciativy**

1. Před zahájením sběru prohlášení o podpoře navrhované občanské iniciativy od podepsaných osob zaregistrují organizátoři iniciativu u Komise a poskytnou informace uvedené v příloze II, zejména o předmětu a cílech navrhované občanské iniciativy.

Uvedené informace se poskytují v jednom z úředních jazyků Unie v online registru, který Komise pro tento účel zpřístupní (dále jen „registr“).

Organizátoři poskytují registru a případně na svých internetových stránkách pravidelně aktualizované informace o zdrojích podpory a finančních prostředků navrhované občanské iniciativy.

Po potvrzení registrace v souladu s odstavcem 2 mohou organizátoři navrhovanou občanskou iniciativu předložit v dalších úředních jazycích Unie za účelem zahrnutí do registru. Za překlad navrhované občanské iniciativy do dalších úředních jazyků Unie odpovídají organizátoři.

Komise zřídí kontaktní místo pro poskytování informací a pomoci.

2. Do dvou měsíců od obdržení informací uvedených v příloze II Komise zaregistruje navrhovanou občanskou iniciativu pod individuálním registračním číslem a zašle organizátorům potvrzení, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) byl ustaven výbor občanů a byly jmenovány kontaktní osoby v souladu s čl. 3 odst. 2;
- b) navrhovaná občanská iniciativa nespadá zjevně mimo rámec pravomocí Komise na předložení návrhu právního aktu Unie pro účely provedení Smluv;
- c) navrhovaná občanská iniciativa není zjevně zneužívající, bezdůvodná nebo šikanózní a
- d) navrhovaná občanská iniciativa není zjevně v rozporu s hodnotami Unie uvedenými v článku 2 Smlouvy o EU.

3. Komise odmítne registraci, pokud podmínky stanovené v odstavci 2 nejsou splněny.

▼B

Pokud Komise navrhovanou občanskou iniciativu odmítne zaregistrovat, vyrozumí organizátory o důvodech tohoto odmítnutí a o veškerých možných soudních i mimosoudních opravných prostředcích, které mají k dispozici.

4. Zaregistrovaná navrhovaná občanská iniciativa se zveřejní v registru. Subjekty údajů jsou oprávněny, aniž jsou dotčena jejich práva podle nařízení (ES) č. 45/2001, požadovat odstranění svých osobních údajů z registru po uplynutí doby dvou let ode dne registrace navrhované občanské iniciativy.

5. Organizátoři mohou zaregistrovanou navrhovanou občanskou iniciativu stáhnout kdykoli před tím, než předloží prohlášení o podpoře v souladu s článkem 8. V takovém případě se tato skutečnost zaznamená v registru.

*Článek 5***Postupy a podmínky pro sběr prohlášení o podpoře**

1. Organizátoři odpovídají za sběr prohlášení o podpoře od podepsaných osob pro navrhovanou občanskou iniciativu, která byla zaregistrována podle článku 4.

Ke sběru prohlášení o podpoře lze použít pouze formulář odpovídající vzorům uvedeným v příloze III a vypracovaný v jednom z jazykových znění uvedených v registru pro tuto navrhovanou občanskou iniciativu. Organizátoři vyplní formuláře uvedené v příloze III před zahájením sběru prohlášení o podpoře od podepsaných osob. Informace uvedené ve formulářích musí být stejné jako informace obsažené v registru.

2. Organizátoři mohou sbírat prohlášení o podpoře v listinné nebo v elektronické podobě. Pokud se prohlášení o podpoře sbírají online, použije se článek 6.

Pro účely tohoto nařízení se s prohlášeními o podpoře, která byla podepsána elektronicky za použití zaručeného elektronického podpisu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy ⁽¹⁾, nakládá stejným způsobem jako s prohlášeními o podpoře v listinné podobě.

3. Podepsané osoby musí vyplnit formuláře prohlášení o podpoře, které jim poskytli organizátoři. Vyplňují pouze osobní údaje, které jsou požadovány pro účely ověřování členskými státy, jak jsou stanoveny v příloze III.

Podepsané osoby mohou podpořit danou navrhovanou občanskou iniciativu pouze jednou.

4. Členské státy sdělí Komisi veškeré změny informací obsažených v příloze III. S ohledem na tyto změny může Komise přijmout změny přílohy III prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 17 a podle podmínek stanovených v člancích 18 a 19.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

▼B

5. Všechna prohlášení o podpoře se sbírají po dni registrace navrhované občanské iniciativy po dobu, která nepřesáhne dvanáct měsíců.

Na konci této doby se v registru uvede, že lhůta uplynula a případně že nebyl shromážděn potřebný počet prohlášení o podpoře.

*Článek 6***Online systémy sběru**

1. V případě online sběru prohlášení o podpoře se údaje získané prostřednictvím online systémů sběru uchovávají na území členského státu.

Online systém sběru musí být v souladu s odstavcem 3 potvrzen v tom členském státě, v němž budou údaje shromážděné prostřednictvím online systému sběru uchovávány. Organizátoři mohou použít jeden online systém sběru pro sběr prohlášení o podpoře prováděný v několika nebo ve všech členských státech.

Pro účely online sběru lze vzory formuláře prohlášení o podpoře upravit.

2. Organizátoři zajistí, aby byl online systém sběru používán pro sběr prohlášení o podpoře v souladu s odstavcem 4.

Před zahájením sběru prohlášení o podpoře organizátoři požádají příslušný orgán daného členského státu, aby potvrdil, že online systém sběru používaný za tímto účelem je v souladu s odstavcem 4.

Organizátoři mohou sběr prohlášení o podpoře prostřednictvím online systému sběru zahájit až poté, co obdrží potvrzení uvedené v odstavci 3. Kopii tohoto potvrzení organizátoři zveřejní na internetových stránkách používaných pro online systém sběru.

Do 1. ledna 2012 Komise zřídí a poté udržuje software s otevřeným zdrojovým kódem, který obsahuje vhodné technické a bezpečnostní prvky nezbytné pro dosažení souladu s ustanoveními tohoto nařízení týkajícími se online systémů sběru. Tento software je poskytován zdarma.

3. Pokud je online systém sběru v souladu s odstavcem 4, vydá za tímto účelem příslušný oprávněný orgán do jednoho měsíce potvrzení podle vzoru uvedeného v příloze IV.

Členské státy uznávají potvrzení vydaná příslušnými orgány jiných členských států.

4. Online systémy sběru musí mít odpovídající bezpečnostní a technické prvky, aby se zajistilo, že:

a) formulář prohlášení o podpoře mohou online předložit pouze fyzické osoby;

▼B

- b) údaje poskytnuté online jsou bezpečně shromažďovány a ukládány, aby se mimo jiné zajistilo, že je nelze měnit nebo používat za jiným účelem, než je vyjádření podpory dané občanské iniciativě, a aby byly osobní údaje chráněny proti náhodnému nebo nedovolenému zničení, náhodné ztrátě, úpravám, neoprávněnému sdělování nebo přístupu;
 - c) systém může vytvářet prohlášení o podpoře v podobě, která odpovídá vzorům stanoveným v příloze III, aby členské státy mohly provést ověření v souladu s čl. 8 odst. 2.
5. Do 1. ledna 2012 přijme Komise regulativním postupem podle čl. 20 odst. 2 technické specifikace pro provedení odstavce 4.

*Článek 7***Minimální počet podepsaných osob na členský stát**

1. Osoby, které podepsaly občanskou iniciativu, musí pocházet nejméně z jedné čtvrtiny členských států.
2. ►**C1** Nejméně v jedné čtvrtině členských států musí počet podepsaných osob dosáhnout alespoň minimálního počtu občanů stanoveného v příloze I k okamžiku registrace navrhované občanské iniciativy. ◄ Tyto minimální počty odpovídají počtu členů Evropského parlamentu volených v každém členském státě, vynásobenému 750.
3. Komise přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s články 17 a podle podmínek stanovených v článcích 18 a 19 vhodné úpravy přílohy I tak, aby odrážela veškeré změny ve složení Evropského parlamentu.
4. Podepsané osoby jsou považovány za osoby pocházející z členského státu, jenž je v souladu s čl. 8 odst. 1 druhým pododstavcem odpovědný za ověření jejich prohlášení o podpoře.

*Článek 8***Ověřování a potvrzování prohlášení o podpoře členskými státy**

1. Po shromáždění potřebného počtu prohlášení o podpoře od podepsaných osob v souladu s články 5 a 7 předloží organizátoři prohlášení o podpoře v listinné nebo elektronické podobě příslušným orgánům uvedeným v článku 15 k ověření a potvrzení. Pro tento účel použijí organizátoři formulář obsažený v příloze V a odděleně uvedou prohlášení o podpoře shromážděná v listinné podobě, prohlášení o podpoře podepsaná elektronicky za použití zaručeného elektronického podpisu a prohlášení o podpoře shromážděná prostřednictvím online systému sběru.

Organizátoři předloží prohlášení o podpoře příslušnému členskému státu takto:

- a) členskému státu, v němž má podepsaná osoba bydliště nebo jehož je státním příslušníkem, jak je uvedeno v příloze III části C bodě 1, nebo

▼B

b) členskému státu, který vydal osobní identifikační číslo nebo osobní doklad uvedený v prohlášení o podpoře, jak je uvedeno v příloze III části C bodě 2.

2. Ve lhůtě nejvýše tří měsíců od obdržení žádosti ověří příslušné orgány předložená prohlášení o podpoře pomocí vhodných kontrol, v souladu s vnitrostátním právem a případně zvyklostmi. Na tomto základě vystaví organizátorům potvrzení podle vzoru obsaženého v příloze VI, v němž potvrdí počet platných prohlášení o podpoře pro dotyčný členský stát.

Pro účely ověřování prohlášení o podpoře není nutné prokazovat pravost podpisu.

3. Potvrzení uvedené v odstavci 2 se vydává zdarma.

*Článek 9***Předložení občanské iniciativy Komisi**

Po získání potvrzení uvedených v čl. 8 odst. 2, a pokud byly splněny všechny příslušné postupy a podmínky stanovené v tomto nařízení, mohou organizátoři občanskou iniciativu spolu s informacemi o veškeré podpoře a finančních prostředcích, které ve prospěch iniciativy obdrželi, předložit Komisi. Tyto informace se zveřejňují v registru.

Mezní výše podpory a finančních prostředků z jakýchkoli zdrojů, při jejímž překročení je třeba poskytnout informace, je totožná s hranicí stanovenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o statutu a financování politických stran na evropské úrovni ⁽¹⁾.

Pro účely tohoto článku použijí organizátoři formulář obsažený v příloze VII a vyplněný formulář předloží spolu s listinnými nebo elektronickými kopiemi potvrzení stanovených v čl. 8 odst. 2.

*Článek 10***Postup posouzení občanské iniciativy Komisí**

1. Když Komise obdrží občanskou iniciativu v souladu s článkem 9:

a) bezodkladně ji zveřejní v registru;

b) přijme organizátory na patřičné úrovni a dá jim příležitost, aby podrobně vysvětlili problematiku příslušné občanské iniciativy;

c) do tří měsíců vydá sdělení obsahující její právní a politické závěry ohledně této iniciativy, případná opatření, která zamýšlí učinit, a odůvodnění, proč tato opatření hodlá či nehodlá učinit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 15.11.2003, s. 1.

▼B

2. Sdělení uvedené v odst. 1 písm. c) se oznámí organizátorům občanské iniciativy, Evropskému parlamentu a Radě a zveřejní se.

*Článek 11***Veřejné slyšení**

Pokud jsou splněny podmínky čl. 10 odst. 1 písm. a) a b), je organizátorům ve lhůtě stanovené v čl. 10 odst. 1 písm. c) poskytnuta možnost představit občanskou iniciativu na veřejném slyšení. Komise a Evropský parlament zajistí pořádání tohoto slyšení v Evropském parlamentu, popřípadě společně s dalšími orgány a institucemi Unie, které se jej budou chtít zúčastnit, a zastoupení Komise na odpovídající úrovni.

*Článek 12***Ochrana osobních údajů**

1. Při zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení dodržují organizátoři občanské iniciativy a příslušné orgány členského států směrnici 95/46/ES a vnitrostátní předpisy přijaté na jejím základě.

2. Pro účely zpracovávání osobních údajů se organizátoři občanské iniciativy a příslušné orgány určené podle čl. 15 odst. 2 považují za správce údajů v souladu s čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES.

3. Organizátoři zajistí, aby osobní údaje shromážděné pro danou občanskou iniciativu nebyly použity k jiným účelům než k vyjádření jejich podpory této iniciativě, a zničí všechna obdržená prohlášení o podpoře této občanské iniciativy a veškeré jejich kopie do jednoho měsíce po předložení této iniciativy Komisi podle článku 9, nebo do 18 měsíců po dni registrace navrhované občanské iniciativy, podle toho, co nastane dříve.

4. Příslušný orgán použije osobní údaje, které pro danou občanskou iniciativu obdrží, pouze pro účely ověření prohlášení o podpoře v souladu s čl. 8 odst. 2 a zničí všechna prohlášení o podpoře a jejich kopie do jednoho měsíce po vydání potvrzení uvedeného ve zmíněném článku.

5. Prohlášení o podpoře dané občanské iniciativy a jejich kopie mohou být uchovávány i po uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 3 a 4, pokud je to nezbytné pro účely právních nebo správních řízení vztahujících se k navrhované občanské iniciativě. Organizátoři a příslušný orgán zničí veškerá prohlášení o podpoře a jejich kopie nejpozději týden po ukončení výše uvedených řízení vydáním konečného rozhodnutí.

▼B

6. Organizátoři provedou vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo nedovolenému zničení, náhodné ztrátě, úpravám, neoprávněnému sdělení nebo přístupu, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů v síti, jakož i proti jakékoli jiné podobě nedovoleného zpracování.

*Článek 13***Odpovědnost**

Organizátoři v souladu s použitelným vnitrostátním právem odpovídají za škody, jež způsobí při organizování občanské iniciativy.

*Článek 14***Sankce**

1. Členské státy zajistí, aby se na organizátory vztahovaly vhodné sankce za porušení tohoto nařízení, a zejména za:

- a) nepravdivá prohlášení organizátorů;
- b) podvodné používání údajů.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 musí být účinné, přiměřené a odrazující.

*Článek 15***Příslušné orgány v členských státech**

1. Pro účely provedení čl. 6 odst. 3 členské státy určí orgány příslušné pro vydávání potvrzení podle uvedeného ustanovení.

2. Pro účely provedení čl. 8 odst. 2 každý členský stát určí jeden orgán příslušný pro koordinaci procesu ověřování prohlášení o podpoře a pro vydávání potvrzení podle uvedeného ustanovení.

3. Do 1. března 2012 sdělí členské státy Komisi názvy a adresy příslušných orgánů.

4. Komise seznam příslušných orgánů zveřejní.

*Článek 16***Změna příloh**

Komise může v oblasti působnosti příslušných ustanovení tohoto nařízení přijmout změny jeho příloh prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 17 a podle podmínek stanovených v článcích 18 a 19.

*Článek 17***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 16 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.

▼B

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v článcích 18 a 19.

*Článek 18***Zrušení přenesení pravomoci**

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 16 kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájil vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, se před přijetím konečného rozhodnutí vynasnaží uvědomit v přiměřené lhůtě druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mělo být zrušeno, a důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 19***Námítky proti aktům v přenesené pravomoci**

1. Evropský parlament a Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, je akt zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém úmyslu námítky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námítky. Orgán, který vyslovuje námítky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

▼B*Článek 20***Výbor**

1. Pro účely provádění čl. 6 odst. 5 je Komisi nápomocen výbor.
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

*Článek 21***Oznámení vnitrostátních předpisů**

Každý členský stát oznámí Komisi konkrétní předpisy, které přijme k provedení tohoto nařízení.

Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

*Článek 22***Přezkum**

Do 1. dubna 2015 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

*Článek 23***Vstup v platnost a použitelnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2012.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼ **M4***PŘÍLOHA I***MINIMÁLNÍ POČET PODEPSANÝCH OSOB NA ČLENSKÝ STÁT**

Belgie	15 750
Bulharsko	12 750
Česká republika	15 750
Dánsko	9 750
Německo	72 000
Estonsko	4 500
Irsko	8 250
Řecko	15 750
Španělsko	40 500
Francie	55 500
Chorvatsko	8 250
Itálie	54 750
Kypr	4 500
Lotyšsko	6 000
Litva	8 250
Lucembursko	4 500
Maďarsko	15 750
Malta	4 500
Nizozemsko	19 500
Rakousko	13 500
Polsko	38 250
Portugalsko	15 750
Rumunsko	24 000
Slovinsko	6 000
Slovensko	9 750
Finsko	9 750
Švédsko	15 000
Spojené království	54 750

▼ M3

PŘÍLOHA II

**INFORMACE POŽADOVANÉ PRO REGISTRACI NAVRHOVANÉ
OBČANSKÉ INICIATIVY**

1. název navrhované občanské iniciativy (maximálně 100 znaků);
2. předmět (maximálně 200 znaků);
3. popis cílů navrhované občanské iniciativy, o níž má Komise jednat (maximálně 500 znaků);
4. ustanovení Smluv, která organizátoři považují za relevantní pro navrhované opatření;
5. jméno/jména a příjmení, poštovní adresa, státní příslušnost a datum narození sedmi členů výboru občanů, s výslovným uvedením zástupce a náhradníka a jejich elektronických adres a telefonních čísel⁽¹⁾;
6. dokumenty prokazující jméno/jména a příjmení, poštovní adresu, státní příslušnost a datum narození každého ze sedmi členů výboru občanů;
7. veškeré zdroje podpory a finančních prostředků pro navrhovanou občanskou iniciativu v okamžiku registrace.

Organizátoři mohou v příloze uvést podrobnější informace o předmětu, cílech a pozadí navrhované občanské iniciativy. Přejí-li si, mohou rovněž předložit návrh právního aktu.

⁽¹⁾ Prohlášení o ochraně soukromí: V souladu s článkem 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů jsou subjekty údajů informovány o tom, že tyto osobní údaje jsou shromažďovány Komisí za účelem postupu týkajícího se navrhované občanské iniciativy. Veřejnosti budou na online registru Komise zpřístupněny pouze tyto údaje: jméno/jména a příjmení organizátorů, elektronická adresa kontaktních osob a informace o zdrojích podpory a finančních prostředků. Subjekty údajů jsou oprávněny z legitimních důvodů týkajících se jejich konkrétní situace nesouhlasit se zveřejněním svých osobních údajů, požádat kdykoli o opravu těchto údajů a po uplynutí dvou let ode dne registrace navrhované občanské iniciativy požádat o jejich odstranění z online registru Komise.

PŘÍLOHA III

FORMULÁŘ PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE – ČÁST A ⁽¹⁾ (pro členské státy, které nepožadují osobní identifikační číslo/číslo osobního dokladu)

Veškeré údaje na tomto formuláři jsou povinné, pokud není stanoveno jinak.

VYPLNÍ PŘEDEM ORGANIZÁTOŘI:

1. Všechny osoby podepsané na tomto formuláři jsou

Na každém seznamu zatrhněte pouze jeden členský stát.

osoby s bydlištěm v:			IE	UK
osoby s bydlištěm v nebo občané:	EE	NL	SK	FI
osoby s bydlištěm v nebo občané (občané žijící v zahraničí pouze v případě, že informovali své vnitrostátní orgány o svém bydlišti):	BE	DK	DE	LU

2. Registrační číslo Evropské komise:
3. Datum registrace:
4. Internetová adresa této navrhované občanské iniciativy v registru Evropské komise:
5. Název této navrhované občanské iniciativy:
6. Předmět:
7. Hlavní cíle:
8. Jméno, příjmení a elektronické adresy registrovaných kontaktních osob:
9. Jméno a příjmení dalších registrovaných organizátorů:
10. Internetová stránka této navrhované občanské iniciativy (pokud existuje):

VYPLNÍ PODEPSANÉ OSOBY – VELKÝMI PÍSMENY:

„Prohlašuji, že mnou poskytnuté informace v tomto formuláři jsou správné a že jsem dosud tuto navrhovanou občanskou iniciativu nepodpořil/a.“

▼ **M5**

JMÉNO/JMÉNA	PŘÍJMENÍ ⁽²⁾	BYDLIŠTĚ (ulice, číslo, poštovní směrovací číslo, město, země) ⁽³⁾	DATUM A MÍSTO ⁽⁴⁾ NAROZENÍ	STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST	DATUM A PODPIS ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Formulář je vytištěn na jednom listu. Organizátoři mohou použít oboustranný list.

⁽²⁾ U Nizozemska a Slovenska uveďte také rodné příjmení.

⁽³⁾ U Finska uveďte pouze zemi trvalého pobytu.

⁽⁴⁾ U Irska, Finska a Spojeného království uveďte pouze datum narození.

⁽⁵⁾ Podpis není povinný, pokud je formulář zaslán elektronicky prostřednictvím online systému sběru podle článku 6 nařízení (EU) č. 211/2011.

►⁽¹⁾ Prohlášení o ochraně soukromí: V souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů budou Vaše osobní údaje uvedené v tomto formuláři použity pouze na podporu iniciativy a budou zpřístupněny příslušným vnitrostátním orgánům za účelem ověření a potvrzení. Máte právo od organizátorů této iniciativy požadovat přístup k Vaším osobním údajům, jejich opravu nebo výmaz, jakož i omezení jejich zpracování.

Vaše údaje budou u organizátorů uchovávány po dobu nejvýše 18 měsíců po dni registrace navrhované občanské iniciativy nebo nejvýše do jednoho měsíce po předložení této iniciativy Komisi, podle toho, co nastane dříve. V případě správního nebo soudního řízení mohou být uchovávány i po vyřízení těchto lhůt, a to po dobu maximálně jednoho týdne po datu jeho ukončení.

Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, máte právo kdykoliv podat stížnost u úřadu pro ochranu údajů, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se domníváte, že Vaše osobní údaje byly zpracovávány protiprávně.

Organizátoři občanské iniciativy jsou správci údajů ve smyslu obecného nařízení o ochraně údajů a mohou být kontaktováni na základě informací uvedených v tomto formuláři.

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů (pokud existuje) jsou k dispozici na internetové stránce iniciativy v registru Evropské komise, jak je uvedeno v tomto formuláři.

Kontaktní údaje příslušného vnitrostátního orgánu, který bude osobní údaje přijímat a zpracovávat, jakož i kontaktní údaje vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů jsou k dispozici na adrese: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=cs>. ◀

► ⁽¹⁾ **M6**

FORMULÁŘ PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE — ČÁST B ⁽¹⁾

(pro členské státy, které požadují osobní identifikační číslo/číslo osobního dokladu)

Veškeré údaje na tomto formuláři jsou povinné, pokud není stanoveno jinak.

VYPLNÍ PŘEDEM ORGANIZÁTOŘI:

1. Všechny osoby podepsané na tomto formuláři jsou držiteli osobního identifikačního čísla/čísla osobního dokladu tohoto státu:

Na každém seznamu zatrhněte pouze jeden členský stát.

BG	CZ	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	SE
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Informace o osobních identifikačních číslech/číslích osobních dokladů, z nichž jedno musí být uvedeno, naleznete v části C.

2. Registrační číslo Evropské komise:
3. Datum registrace:
4. Internetová adresa této navrhované občanské iniciativy v registru Evropské komise:
5. Název této navrhované občanské iniciativy:
6. Předmět:
7. Hlavní cíle:
8. Jméno, příjmení a elektronické adresy registrovaných kontaktních osob:
9. Jméno a příjmení dalších registrovaných organizátorů:
10. Internetová stránka této navrhované občanské iniciativy (pokud existuje):

VYPLNÍ PODEPSANÉ OSOBY – VELKÝMI PÍSMENY:

„Prohlašuji, že mnou poskytnuté informace v tomto formuláři jsou správné a že jsem dosud tuto navrhovanou občanskou iniciativu nepodpořil/a.“

▼ M5

JMÉNO/JMÉNA	PŘÍJMENÍ ⁽¹⁾	BYDLIŠTĚ (ulice, číslo, poštovní směrovací číslo, město, země) ⁽²⁾	DATUM A MÍSTO NAROZENÍ ⁽³⁾	STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST	OSOBNÍ IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO/TYP A ČÍSLO OSOBNÍHO DOKLADU ⁽⁴⁾	DATUM A PODPIS ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Formulář je vytištěn na jednom listu. Organizátoři mohou použít oboustranný list.

⁽²⁾ U Bulharska a Řecka uveďte rovněž jméno otce. U Řecka a Lotyšska uveďte rovněž rodné příjmení.

⁽³⁾ Pouze u Francie, Chorvatska, Itálie, Rakouska, Polska a Rumunska.

⁽⁴⁾ U Řecka, Španělska, Malty, Portugalska a Rumunska uveďte pouze datum narození. U Francie, Itálie, Rakouska a Slovinska uveďte datum i místo narození. U ostatních členských států se neuvádějí žádné údaje.

⁽⁵⁾ U italských průkazů totožnosti uveďte rovněž vydávající orgán.

⁽⁶⁾ Podpis není povinný, pokud je formulář zaslán elektronicky prostřednictvím online systému sběru podle článku 6 nařízení (EU) č. 211/2011.

►⁽¹⁾ Prohlášení o ochraně soukromí: V souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů budou Vaše osobní údaje uvedené v tomto formuláři použity pouze na podporu iniciativy a budou zpřístupněny příslušným vnitrostátním orgánům za účelem ověření a potvrzení. Máte právo od organizátorů této iniciativy požadovat přístup k Vaším osobním údajům, jejich opravu nebo výmaz, jakož i omezení jejich zpracování.

Vaše údaje budou u organizátorů uchovávány po dobu nejvýše 18 měsíců po dni registrace navrhované občanské iniciativy nebo nejvýše do jednoho měsíce po předložení této iniciativy Komisi, podle toho, co nastane dříve. V případě správního nebo soudního řízení mohou být uchovávány i po vypršení těchto lhůt, a to po dobu maximálně jednoho týdne po datu jeho ukončení.

Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, máte právo kdykoliv podat stížnost u úřadu pro ochranu údajů, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se domníváte, že Vaše osobní údaje byly zpracovávány protiprávně.

Organizátoři občanské iniciativy jsou správci údajů ve smyslu obecného nařízení o ochraně údajů a mohou být kontaktováni na základě informací uvedených v tomto formuláři.

Kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů (pokud existuje) jsou k dispozici na internetové stránce iniciativy v registru Evropské komise, jak je uvedeno v tomto formuláři.

Kontaktní údaje příslušného vnitrostátního orgánu, který bude osobní údaje přijímat a zpracovávat, jakož i kontaktní údaje vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů jsou k dispozici na adrese: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection?lg=cs>. ◀

▼ M5

Část C

1. Požadavky pro členské státy, které nepožadují osobní identifikační číslo/ číslo osobního dokladu (formulář prohlášení o podpoře – část A)

Členský stát	Podepsané osoby, jejichž prohlášení o podpoře se předkládá dotyčnému členskému státu
Belgie	— osoby s bydlištěm v Belgii — belgičtí státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí, pokud vnitrostátní orgány informovali o svém bydlišti
Dánsko	— osoby s bydlištěm v Dánsku — dánští státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí, pokud vnitrostátní orgány informovali o svém bydlišti
Německo	— osoby s bydlištěm v Německu — němečtí státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí, pokud vnitrostátní orgány informovali o svém bydlišti
Estonsko	— osoby s bydlištěm v Estonsku — estonští státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí
Irsko	— osoby s bydlištěm v Irsku
Lucembursko	— osoby s bydlištěm v Lucembursku — lucemburští státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí, pokud vnitrostátní orgány informovali o svém bydlišti
Nizozemsko	— osoby s bydlištěm v Nizozemsku — nizozemští státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí
Slovensko	— osoby s bydlištěm na Slovensku — slovenští státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí
Finsko	— osoby s bydlištěm ve Finsku — finští státní příslušníci s bydlištěm v zahraničí
Spojené království	— osoby s bydlištěm ve Spojeném království

2. Seznam členských států, které požadují některé z osobních identifikačních čísel/čísel osobních dokladů uvedených níže a vydaných dotyčným členským státem (formulář prohlášení o podpoře – část B)

BULHARSKO

— Единен граждански номер (osobní číslo)

ČESKÁ REPUBLIKA

— občanský průkaz

— cestovní pas

ŘECKO

— Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας (průkaz totožnosti)

▼ **M5**

- Διαβατήριο (cestovní pas)
- Βεβαίωση Εγγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (doklad o pobytu/doklad o trvalém pobytu)

ŠPANĚLSKO

- Documento Nacional de Identidad (průkaz totožnosti)
- Pasaporte (cestovní pas)
- Número de Identidad de Extranjero, de la tarjeta o certificado, correspondiente a la inscripción en el Registro Central de Extranjeros (identifikační číslo cizince (NIE) z průkazu nebo osvědčení odpovídající registraci v centrálním rejstříku cizinců)

FRANCIE

- Passeport (cestovní pas)
- Carte nationale d'identité (průkaz totožnosti)

CHORVATSKO

- Osobni identifikacijski broj (osobní identifikační číslo)

ITÁLIE

- Passaporto (cestovní pas), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (včetně orgánu, který doklad vydal)
- Carta di identità (průkaz totožnosti), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (včetně orgánu, který doklad vydal)

KYPR

- Δελτίο Ταυτότητας (průkaz totožnosti státního příslušníka nebo osoby s bydlištěm na území Kypru)
- Διαβατήριο (cestovní pas)

LOTYŠSKO

- Personas kods (osobní identifikační číslo)

LITVA

- Asmens kodas (osobní číslo)

MAĎARSKO

- személyazonosító igazolvány (průkaz totožnosti)
- útlevél (cestovní pas)
- személyi azonosító szám (személyi szám) (osobní identifikační číslo)

MALTA

- Karta tal-Identità (průkaz totožnosti)
- Dokument ta-residenza (povolení k pobytu)

RAKOUSKO

- Reisepass (cestovní pas)
- Personalausweis (průkaz totožnosti)

POLSKO

- Numer ewidencyjny PESEL (evidenční číslo PESEL)

PORTUGALSKO

- Bilhete de identidade (průkaz totožnosti)
- Passaporte (cestovní pas)
- Cartão de Cidadão (občanský průkaz)

▼ M5

RUMUNSKO

- Carte de identitate (průkaz totožnosti)
- pașaport (cestovní pas)
- certificat de înregistrare (osvědčení o registraci)
- carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE (pobyťová karta pro trvalý pobyt občanů EU)
- Cod Numeric Personal (osobní identifikační číslo)

SLOVINSKO

- Enotna matična številka občana (osobní identifikační číslo)

ŠVÉDSKO

- Personnummer (osobní identifikační číslo)

*PŘÍLOHA IV***POTVRZENÍ O SOULADU ONLINE SYSTÉMU SBĚRU S NAŘÍZENÍM
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 211/2011 ZE DNE
16. ÚNORA 2011 O OBČANSKÉ INICIATIVĚ**

... (název příslušného orgánu) ... (název členského státu) tímto potvrzuje, že online systém sběru ... (internetová adresa) používaný ke sběru prohlášení o podpoře pro ... (název navrhované občanské iniciativy) je v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 211/2011.

Datum, podpis a úřední razítko příslušného orgánu:

▼ **M5***PŘÍLOHA V***FORMULÁŘ PRO PŘEDLOŽENÍ PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE PŘÍSLUŠNÝM
ORGÁNŮM ČLENSKÝCH STÁTŮ**

1. Jméno/jména a příjmení, poštovní adresa a elektronická adresa kontaktních osob (zástupce a náhradníka výboru občanů):
2. Název navrhované občanské iniciativy:
3. Registrační číslo Komise:
4. Datum registrace:
5. Počet podepsaných osob z (název členského státu):
6. Celkový počet shromážděných prohlášení o podpoře:
7. Počet členských států, kde byl dosažen daný limit:
8. Přílohy:

(Přiložte všechna prohlášení o podpoře od podepsaných osob, která zkontrolují příslušné členské státy.

Pokud je třeba, přiložte příslušná potvrzení o souladu online systému sběru s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě.)
9. Tímto prohlašuji, že informace uvedené v tomto formuláři jsou správné a že prohlášení o podpoře byla shromážděna v souladu s článkem 5 nařízení (EU) č. 211/2011.
10. Datum a podpis jedné z kontaktních osob (zástupce/náhradník ⁽¹⁾):

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

*PŘÍLOHA VI***POTVRZENÍ O POČTU PLATNÝCH PROHLÁŠENÍ O PODPOŘE
SHROMÁŽDĚNÝCH ZA ... (NÁZEV ČLENSKÉHO STÁTU)**

Po provedení nezbytných ověření požadovaných podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě ... (název příslušného orgánu) ... (název členského státu) tímto potvrzuje, že v souladu s uvedeným nařízením je platných ... prohlášení o podpoře pro navrhovanou občanskou iniciativu s registračním číslem ...

Datum, podpis a úřední razítko příslušného orgánu:

PŘÍLOHA VII

FORMULÁŘ PRO PŘEDLOŽENÍ OBČANSKÉ INICIATIVY KOMISI

1. Název občanské iniciativy:
2. Registrační číslo Komise:
3. Datum registrace:
4. Počet obdržných platných prohlášení o podpoře (musí jich být alespoň jeden milion):
5. Počet podepsaných osob potvrzený členským státem:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Počet podepsaných osob																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	CELKEM			
Počet podepsaných osob																

6. Jméno/jména a příjmení, poštovní adresa a elektronická adresa kontaktních osob (zástupce a náhradníka výboru občanů) ⁽¹⁾:
7. Uveďte všechny zdroje podpory a finančních prostředků obdržných v souvislosti s iniciativou, včetně výše finanční podpory v okamžiku předložení ⁽¹⁾:
8. Tímto prohlašuji, že informace uvedené v tomto formuláři jsou správné a že veškeré příslušné postupy a podmínky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě byly splněny.

Datum a podpis jedné z kontaktních osob (zástupce/náhradník ⁽²⁾):

9. Přílohy:

(Přiložte všechna potvrzení)

⁽¹⁾ Prohlášení o ochraně soukromí: V souladu s článkem 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů jsou subjekty údajů informovány, že tyto osobní údaje jsou shromažďovány Komisí za účelem postupu týkajícího se navrhované občanské iniciativy. Veřejnosti budou na online registru Komise zpřístupněny pouze tyto údaje: jméno/jména a příjmení organizátorů, elektronická adresa kontaktních osob a informace o zdrojích podpory a finančních prostředků. Subjekty údajů jsou oprávněny z legitimních důvodů týkajících se jejich konkrétní situace nesouhlasit se zveřejněním svých osobních údajů, požádat kdykoli o opravu těchto údajů a po uplynutí dvou let ode dne registrace navrhované občanské iniciativy požádat o jejich odstranění z online registru Komise.

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 9. března 1994

o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv

(94/262/ESUO, ES, Euratom)

(Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15)

Ve znění:

			Úřední věstník		
			Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Rozhodnutí evropského parlamentu ze dne 14. března 2002	2002/262/ES, ESUO, Euratom	L 92	13	9.4.2002
► <u>M2</u>	Rozhodnutí Evropského parlamentu 18. června 2008	2008/587/ES, Euratom ze dne	L 189	25	17.7.2008

▼B

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 9. března 1994

o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv

(94/262/ESUO, ES, Euratom)

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na smlouvy o založení Evropských společenství, a zejména na čl. 138 E odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, ►M2 — a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na stanovisko Komise,

s ohledem na souhlas Rady,

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv podle ustanovení obsažených ve smlouvách o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že je na místě určit podmínky, za kterých může být veřejnému ochránci práv podána stížnost, a vymezit vztahy mezi výkonem funkce veřejného ochránce práv a soudními či správními řízení;

▼M2

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv, který může též jednat z vlastního podnětu, musí mít všechny náležitosti potřebné k výkonu své funkce; že za tímto účelem jsou orgány a instituce Společenství povinny poskytnout veřejnému ochránci práv na požádání všechny informace, jež požaduje, aniž je dotčena povinnost veřejného ochránce práv nesdělovat je; vzhledem k tomu, že přístup k utajovaným skutečnostem nebo dokumentům, zejména k citlivým dokumentům ve smyslu článku 9 nařízení ES 1049/2001 ⁽¹⁾, by měl podléhat bezpečnostním pravidlům dotyčného orgánu nebo instituce Společenství; vzhledem k tomu, že orgány nebo instituce zpřístupňující utajované skutečnosti nebo dokumenty zmíněné v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci by o jejich utajení měly informovat veřejného ochránce práv; vzhledem k tomu, že při uplatňování pravidel uvedených v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci by se měl veřejný ochránce práv předem dohodnout s dotyčným orgánem nebo institucí na podmínkách zacházení s utajovanými informacemi nebo dokumenty a s jinými informacemi, jež podléhají služebnímu tajemství; že pokud nebude veřejnému ochránci práv poskytnuta požadovaná pomoc, uvědomí o tom Evropský parlament, a tomu přísluší podniknout náležité kroky;

▼B

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit postupy pro případ, že šetření prováděná veřejným ochráncem práv odhalí případy nesprávného úředního postupu; že je třeba současně stanovit, že veřejný ochránce práv podává každoročně souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu na konci ročního zasedacího období;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci jsou povinni udržovat v tajnosti všechny informace, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce; že veřejný ochránce práv je však povinen informovat příslušné orgány o skutečnostech, o kterých domnívá, že spadají do oblasti trestního práva, a o nichž se dozví v rámci šetření;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit možnost spolupráce mezi veřejným ochráncem práv a orgány stejného typu, které existují

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

▼B

v některých členských státech, při dodržení vnitrostátních právních předpisů;

vzhledem k tomu, že Evropský parlament jmenuje veřejného ochránce práv na začátku svého volebního období pro dané volební období z řad osob, které jsou občany Evropské unie a u kterých jsou veškeré záruky nezávislosti a požadované způsobilosti;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit podmínky, za nichž funkce veřejného ochránce práv končí;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv musí vykonávat funkci zcela nezávisle, k čemuž se slavnostně zavazuje před Evropským soudním dvorem při nástupu do funkce; že je třeba určit veškeré činnosti neslučitelné s výkonem funkce veřejného ochránce práv, dále pak jeho plat, výsady a imunitu;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla týkající se úředníků a zaměstnanců sekretariátu, který má být veřejnému ochránci práv nápomocen, a jeho rozpočtu; že sídlo veřejného ochránce práv je v sídle Evropského parlamentu;

vzhledem k tomu, že je na veřejném ochránci práv, aby přijal prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí; že je třeba mimo jiné stanovit určitá přechodná ustanovení pro prvního veřejného ochránce práv, který bude jmenován poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv v souladu s čl. 138e odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, ►**M2** —◄ a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
2. Veřejný ochránce práv plní své funkce při respektování pravomocí, jež orgánům a institucím Společenství udělují Smlouvy.
3. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat důvodnost soudního rozhodnutí.

Článek 2

1. Veřejný ochránce práv přispívá za podmínek a v mezích stanovených výše uvedenými Smlouvami k odhalování nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství, s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci, a doporučuje nápravná opatření. Činnost jiných orgánů či osob nemůže být předmětem stížnosti uplatněné u veřejného ochránce práv.
2. Každý občan Evropské unie nebo každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státě Evropské unie se může obrátit na veřejného ochránce práv buď přímo, nebo prostřednictvím člena Evropského parlamentu se stížností týkající se nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Veřejný ochránce práv uvědomí dotýčný orgán nebo dotýčnou instituci neprodleně po obdržení stížnosti.
3. Ze stížnosti musí být patrné, oč v ní jde a kdo ji podává; tato osoba může požádat, aby se se stížností nakládalo jako s důvěrnou.
4. Stížnost musí být předložena do dvou let ode dne, kdy se stěžovatel dozví o skutečnostech, kterých se stížnost týká, a musí jí předcházet vhodné administrativní kroky uplatněné u dotýčných orgánů a institucí.

▼B

5. Veřejný ochránce práv může stěžovateli poradit, aby se obrátil na jiný orgán.
6. Stížnostmi podanými veřejnému ochránci práv není dotčen běh lhůt k podání opravných prostředků v soudních nebo správních řízeních.
7. Musí-li veřejný ochránce práv z důvodů probíhajícího či ukončeného soudního řízení v téže věci prohlásit nějakou stížnost za nepřipustnou nebo ukončit její zkoumání, výsledky šetření, které případně již provedl, se odkládají.
8. Veřejný ochránce práv se může zabývat stížnostmi, která se týká pracovních vztahů mezi orgány a institucemi Společenství a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci pouze tehdy, pokud již dotyčná osoba vyčerpala všechny možnosti vnitřních správních žádostí a stížností, zejména postupy uvedené v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu, a pokud již uplynuly lhůty pro odpověď ze strany orgánů, jimž byla věc předložena.
9. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele v co nejkratší době o vyřízení jeho stížnosti.

Článek 3

1. Veřejný ochránce práv provádí z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti všechna šetření, která považuje za důvodná pro objasnění každého případného nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství. Uvědomí o tom dotyčný orgán či dotyčnou instituci a ty mu mohou podat všechny potřebné připomínky.

▼M2

2. Orgány a instituce Společenství musí poskytnout veřejnému ochránci práv požadované informace a umožnit mu přístup k dotyčné dokumentaci. Přístup k utajovaným skutečnostem nebo dokumentům, zejména k citlivým dokumentům ve smyslu článku 9 nařízení ES 1049/2001, podléhá bezpečnostním pravidlům dotyčného orgánu nebo instituce Společenství.

Orgány nebo instituce zpřístupňující utajované skutečnosti nebo dokumenty zmíněné v předchozím pododstavci o jejich utajení informují veřejného ochránce práv.

Při uplatňování pravidel uvedených v prvním pododstavci se veřejný ochránce práv má předem dohodnout s dotyčným orgánem nebo institucí na podmínkách zacházení s utajovanými informacemi nebo dokumenty a s jinými informacemi, jež podléhají služebnímu tajemství.

Přístup k dokumentaci členského státu, na kterou se vztahují právní nebo správní předpisy o utajení, umožní dotčené orgány nebo instituce až po předchozím souhlasu tohoto členského státu.

K jiné dokumentaci členského státu umožní přístup poté, co jej o tom uvědomí.

V obou těchto případech nesmí veřejný ochránce práv v souladu s článkem 4 obsah této dokumentace rozšiřovat.

Úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství musí svědčit na požádání veřejného ochránce práv; vypoovídají jménem svého úřadu a v souladu s jeho pokyny a zůstávají vázáni služebním tajemstvím.

▼B

3. Orgány členských států musí poskytnout veřejnému ochránci práv, pokud o to požádá, prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství veškeré informace, které mohou pomoci objasnit případy nesprávného úředního postupu ze strany orgánů a institucí Společenství, pokud se na tyto informace nevztahují právní nebo správní předpisy ukládající mlčenlivost nebo předpisy zabráňující jejich předání. V posledně uvedeném případě však může daný členský

▼B

stát sdělit veřejnému ochránci práv tyto informace, pokud se zaváže, že jejich obsah neposkytne jiným osobám.

4. Jestliže není veřejnému ochránci práv poskytnuta spolupráce, kterou požaduje, informuje o tom Evropský parlament a ten podnikne náležité kroky.

5. Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotyčným orgánem nebo s dotyčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídila.

6. Pokud veřejný ochránce práv odhalí nesprávný úřední postup, uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci, a případně předloží návrhy doporučení. Dotyčný orgán nebo dotyčná instituce zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců odůvodněné stanovisko.

7. Následně podá veřejný ochránce práv zprávu Evropskému parlamentu a dotyčnému orgánu či dotyčné instituci. Může zde též podat doporučení. Stěžovatele veřejný ochránce práv vyrozumí o výsledcích šetření a o stanovisku dotyčného orgánu nebo dotyčné instituce a o případných doporučeních podaných veřejným ochráncem práv.

8. Veřejný ochránce práv podává každoročně na konci ročního zasedacího období zprávu o výsledcích svých šetření Evropskému parlamentu.

▼M2*Článek 4*

1. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci, na něž se vztahuje článek 287 Smlouvy o založení Evropského společenství a článek 194 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, jsou povinni nesdělovat informace a dokumenty, se kterými byli seznámeni v rámci svých šetření. Jsou zejména povinni nezveřejňovat žádné utajované skutečnosti nebo dokumenty poskytované veřejnému ochránci práv, a to především citlivé dokumenty ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001 nebo jako dokumenty, na něž se vztahuje právo Společenství, pokud jde o ochranu osobních údajů i veškerých informací, které by mohly poškodit stěžovatele nebo jinou zúčastněnou osobu, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Jestliže se veřejný ochránce práv v rámci šetření dozví o skutečnostech, jež podle jeho názoru spadají do oblasti trestního práva, neprodleně o tom uvědomí příslušné vnitrostátní orgány prostřednictvím stálých zastoupení členských států při Evropské unii a, spadá-li případ do jejich pravomocí, příslušné orgány či instituce Společenství, nebo úřady pověřené bojem proti podvodům; v případě potřeby veřejný ochránce práv rovněž uvědomí orgán nebo instituci Společenství, z nichž pochází dotyčný úředník nebo zaměstnanec, a tento orgán nebo instituce může případně použít čl. 18 druhý pododstavec protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství. Veřejný ochránce práv může také informovat dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci Společenství o skutečnostech nasvědčujících tomu, že jednání některého z jejich úředníků či zaměstnanců spadá do působnosti disciplinárních předpisů.

Článek 4a

Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci nakládají se žádostmi o přístup veřejnosti k dokumentům, jež nejsou zmíněny v článku 4 odst. 1, v souladu s podmínkami a omezeními stanovenými v nařízení (ES) č. 1049/2001.

Článek 5

1. Veřejný ochránce práv může v případě, že to přispěje k vyšší účinnosti šetření a k lepší ochraně práv a zájmů stěžovatelů, spolupracovat s orgány stejného typu, které existují v některých členských

▼M2

státech, při dodržení použitelných vnitrostátních právních předpisů. Veřejný ochránce práv nesmí touto cestou vyžadovat dokumenty, ke kterým by neměl přístup podle článku 3.

2. V rámci rozsahu své funkce v souladu s článkem 195 Smlouvy o založení Evropského společenství a článkem 107d Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii a při zajištění toho, že se jeho činnosti nepřekrývají s činnostmi ostatních orgánů nebo institucí, může veřejný ochránce práv spolupracovat s orgány a institucemi členských států, které jsou pověřeny podporou a ochranou základních práv.

▼B*Článek 6*

1. Veřejný ochránce práv je jmenován Evropským parlamentem po každých volbách Evropského parlamentu na dobu volebního období. Může být jmenován opakovaně.

2. Veřejný ochránce práv je vybírán z osob, které jsou občany Evropské unie, mají plná občanská a politická práva, poskytují veškeré záruky nezávislosti, splňují podmínky požadované pro výkon nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo mají obecně uznávané zkušenosti a způsobilost pro výkon funkce veřejného ochránce práv.

Článek 7

1. Výkon funkce veřejného ochránce práv končí buď uplynutím jeho funkčního období, anebo odstoupením či odvoláním.

2. Kromě případu odvolání vykonává veřejný ochránce práv svou funkci až do okamžiku, kdy je jmenován jeho nástupce.

3. V případě předčasného skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv je nástupce jmenován do tří měsíců od uvolnění funkce na dobu zbývající do konce volebního období.

Článek 8

Veřejný ochránce práv, který již nesplňuje podmínky požadované k výkonu funkce nebo který se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem Evropských společenství na žádost Evropského parlamentu.

Článek 9

1. Veřejný ochránce práv vykonává svou funkci zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství a občanů Evropské unie. Při plnění funkce nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu. Zdrží se veškeré činnosti neslučitelné s povahou jeho funkce.

2. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazuje před Soudním dvorem Evropských společenství, že bude vykonávat svou funkci zcela nezávisle a nestranně a plnit po celou dobu výkonu funkce i po jejím ukončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv.

Článek 10

1. Po dobu své funkce nesmí veřejný ochránce práv vykonávat žádnou jinou politickou nebo správní funkci ani jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

2. Pokud jde o platy, náhrady a důchody, je veřejný ochránce práv postaven naroveň soudci Soudního dvora Evropských společenství.

▼ B

3. Články 12 až 15 a článek 18 protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na veřejného ochránce práv i úředníky a zaměstnance jeho sekretariátu.

Článek 11

1. Veřejnému ochránci práv je nápomocen sekretariát, jehož vedoucího sám jmenuje.

2. Na úředníky a zaměstnance sekretariátu veřejného ochránce práv se vztahují nařízení a předpisy vztahující se na úředníky a zaměstnance Evropských společenství. Jejich počet je každoročně stanoven v rámci rozpočtového procesu ⁽¹⁾.

3. Úředníci Evropských společenství a členských států, kteří jsou jmenováni zaměstnanci sekretariátu veřejného ochránce práv, jsou ve služebním zájmu vyčleněni pro veřejného ochránce práv se zárukou, že budou přijati zpět do své původní instituce.

4. V otázkách svých zaměstnanců je veřejný ochránce práv postaven naroveň orgánům ve smyslu článku 1 služebního řádu Evropských společenství.

▼ M1**▼ B***Článek 13*

Sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu ⁽²⁾.

Článek 14

Veřejný ochránce práv přijímá prováděcí předpisy k tomuto rozhodnutí.

Článek 15

První veřejný ochránce práv jmenovaný poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii, je jmenován na dobu zbývajících do konce volebního období.

▼ M1**▼ B***Článek 17*

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Vstupuje v platnost dnem zveřejnění.

⁽¹⁾ Společné prohlášení tří orgánů stanoví hlavní zásady týkající se počtu zaměstnanců ve službách veřejného ochránce práv a služebního postavení dočasných nebo najatých zaměstnanců mezi osobami provádějícími šetření.

⁽²⁾ Rozhodnutí přijaté vzájemnou dohodou zástupců vlád členských států o určení sídel orgánů a některých institucí a útvarů Evropských společenství (Úř. věst. C 341, 23.12.1992, s. 1).

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU, EURATOM) č. 1141/2014**
ze dne 22. října 2014
o statusu a financování evropských politických stran a evropských politických nadací
(Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/673 ze dne 3. května 2018	L 114I	1	4.5.2018

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU, EURATOM) č. 1141/2014**ze dne 22. října 2014****o statusu a financování evropských politických stran a evropských politických nadací****KAPITOLA I****OBEČNÁ USTANOVENÍ***Článek 1***Předmět**

Tímto nařízením se stanoví podmínky, jimiž se řídí status a financování politických stran na evropské úrovni (dále jen „evropské politické strany“) a politických nadací na evropské úrovni (dále jen „evropské politické nadace“).

*Článek 2***Definice**

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „politickou stranou“ sdružení občanů:
 - které sleduje politické cíle a
 - které je buď uznáno, nebo zřízeno v souladu s právním řádem alespoň jednoho členského státu;
- 2) „politickým spojenectvím“ strukturovaná spolupráce mezi politickými stranami nebo občany;
- 3) „evropskou politickou stranou“ politické spojenectví, které sleduje politické cíle a je zaregistrováno v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení u Úřadu pro evropské politické strany a evropské politické nadace zřízeného článkem 6;
- 4) „evropskou politickou nadací“ subjekt, který je formálně přidružen k některé evropské politické straně, je zaregistrován u úřadu v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení, a svou činností, kterou vyvíjí v rámci cílů a hodnot, jež sleduje Unie, podporuje a doplňuje cíle své evropské politické strany plněním jednoho nebo více těchto úkolů:
 - a) sleduje diskusi o otázkách evropské veřejné politiky a procesu evropské integrace, analyzuje ji a přispívání k ní;
 - b) vyvíjí činnost související s otázkami evropské veřejné politiky, jako je pořádání a podpora seminářů, školení, konferencí a studií této problematiky mezi příslušnými zúčastněnými stranami, včetně organizací mládeže a dalších zástupců občanské společnosti;

▼ B

- c) rozvíjí spolupráci za účelem podpory demokracie, a to i ve třetích zemích;
- d) slouží jako rámec, v němž mohou na evropské úrovni společně pracovat vnitrostátní politické nadace, členové akademické obce a další příslušní účastníci;
- 5) „regionálním parlamentem“ nebo „regionálním shromážděním“ subjekt, jehož členové buď mají volební mandát v některém regionu, nebo se politicky zodpovídají volenému shromáždění;
- 6) „financováním ze souhrnného rozpočtu Evropské unie“ grant udělený podle hlavy VI části první nebo příspěvek udělený v souladu s hlavou VIII části druhé nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾ („finanční nařízení“);
- 7) „darem“ nabídka hotovosti, nabídka nepeněžních darů, poskytnutí zboží či služeb (včetně zápůjček) nebo provedení činností nebo jiných transakcí, které představují hospodářskou výhodu pro dotčenou evropskou politickou stranu nebo evropskou politickou nadaci, za cenu nižší než tržní, s výjimkou členských příspěvků a běžných politických činností, které jednotlivci vykonávají na dobrovolném základě;
- 8) „členským příspěvkem“ platba v hotovosti, včetně členských poplatků, nebo nepeněžní příspěvky či poskytnutí zboží či služeb (včetně zápůjček) nebo provedení činností či jiných transakcí, které představují hospodářskou výhodu pro dotčenou evropskou politickou stranu nebo evropskou politickou nadaci, za cenu nižší, než je tržní, jsou-li evropské politické straně nebo evropské politické nadaci poskytnuty jedním z jejích členů, s výjimkou běžných politických činností, které jednotliví členové vykonávají na dobrovolném základě;
- 9) „ročním rozpočtem“ pro účely článku 20 a 27 celková výše výdajů v daném roce vykázaná v ročních účetních závěrkách dotčené evropské politické strany nebo evropské politické nadace;

▼ M1

- 10) „vnitrostátním kontaktním místem“ jakákoli osoba či osoby, které příslušné orgány členských států určí zvláště k tomu, aby zajišťovaly výměnu informací o uplatňování tohoto nařízení;

▼ B

- 11) „sídlem“ místo, v němž se nachází ústředí příslušné evropské politické strany nebo evropské politické nadace;
- 12) „souběžnými protiprávními jednáními“ dvě nebo více protiprávních jednání, k nimž došlo v rámci téhož protizákonného činu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

- 13) „opakovaným protiprávním jednáním“ protiprávní jednání, kterého se dopustila osoba, již byl v posledních pěti letech uložen trest za stejný typ protiprávního jednání.

KAPITOLA II

STATUS EVROPSKÝCH POLITICKÝCH STRAN A EVROPSKÝCH
POLITICKÝCH NADACÍ

Článek 3

Podmínky registrace

1. Politické spojení může žádat o registraci jako evropská politická strana za těchto podmínek:

- a) musí mít sídlo v některém členském státě, jež je uvedeno v jeho stanovách;
- b) ►**M1** jeho členské strany musí být alespoň v jedné čtvrtině členských států zastoupeny členy Evropského parlamentu, vnitrostátních parlamentů, regionálních parlamentů nebo regionálních shromáždění; nebo ◀

spojení nebo jeho členové obdrželi alespoň v jedné čtvrtině členských států nejméně tři procenta hlasů odevzdaných v každém z nich při posledních volbách do Evropského parlamentu;

▼M1

- ba) jeho členské strany nejsou členy jiné evropské politické strany;

▼B

- c) musí respektovat, zejména ve svém programu a ve své činnosti, hodnoty uvedené v článku 2 Smlouvy o EU, na kterých je založena Unie, a sice úctu k lidské důstojnosti, svobodu, demokracii, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin;
- d) spojení nebo jeho členové se zúčastnili voleb do Evropského parlamentu nebo veřejně vyjádřili úmysl zúčastnit se příštích voleb do Evropského parlamentu; a
- e) jeho cílem nesmí být zisk.

2. Žadatel je oprávněn podat žádost o registraci jako evropská politická nadace za těchto podmínek:

- a) musí být přidružen k evropské politické straně registrované v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení;
- b) musí mít sídlo v některém členském státě, jež je uvedeno v jeho stanovách;

▼B

- c) musí respektovat, zejména ve svém programu a ve své činnosti, hodnoty, na kterých je založena Evropská unie a které jsou uvedeny v článku 2 Smlouvy o EU, a sice úctu k lidské důstojnosti, svobodu, demokracii, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin;
- d) jeho cíle musí doplňovat cíle té evropské politické strany, k níž je oficiálně přidružen;
- e) členové jeho řídicího orgánu musí pocházet nejméně z jedné čtvrtiny členských států; a
- f) jeho cílem nesmí být zisk.

3. Evropská politická strana může mít pouze jednu formálně přidruženou evropskou politickou nadaci. Každá evropská politická strana a přidružená evropská politická nadace musí zajistit, aby bylo provedeno oddělení jejich struktur běžného řízení, řídicích struktur a finančního účetnictví.

*Článek 4***Řízení evropských politických stran**

1. Stanovy evropské politické strany musí být v souladu s příslušnými právními předpisy členského státu, v němž má tato strana své sídlo, a musí obsahovat ustanovení upravující alespoň:

- a) její název a logo, které musí být jasně odlišitelné od kterékoli jiné existující evropské politické strany nebo evropské politické nadace;
- b) adresu jejího sídla;
- c) politický program, který stanoví její účel a cíle;
- d) prohlášení v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. e) o tom, že jejím cílem není zisk;
- e) případně název přidružené politické nadace a popis formálního vztahu mezi nimi;
- f) její administrativní a finanční uspořádání a postupy, uvádějící zejména orgány a funkce s pravomocí zastupování v administrativních, finančních a právních záležitostech a pravidla vypracovávání, schvalování a ověřování ročních účetních závěrek; a
- g) vnitřní postupy použitelné v případě jejího dobrovolného rozpuštění jako evropské politické strany.

2. Stanovy evropské politické strany musí obsahovat ustanovení týkající se vnitrostranického uspořádání a upravující alespoň:

- a) podmínky pro přijímání, odstoupení a vyloučení jejích členů, přičemž seznam členských stran je připojen ke stanovám;

▼B

- b) práva a povinnosti spojené se všemi druhy členství a příslušná hlasovací práva;
- c) pravomoci, povinnosti a složení jejich řídicích orgánů a kritéria pro výběr kandidátů do každého z nich, včetně podmínek pro jejich jmenování a odvolání;
- d) její vnitřní rozhodovací procesy, zejména postup při hlasování a požadavky na usnášedíschopnost;
- e) její přístup k transparentnosti, zejména ve vztahu k účetnictví, závěrkám a darům, důvěrnosti a ochraně osobních údajů; a
- f) vnitřní postup pro změny jejích stanov.

3. Členský stát sídla může v souvislosti se stanovami stanovit další požadavky za předpokladu, že nejsou v rozporu s tímto nařízením.

*Článek 5***Řízení evropských politických nadací**

1. Stanovy evropské politické nadace musí být v souladu s příslušnými právními předpisy členského státu, v němž má tato strana své sídlo, a musí obsahovat ustanovení upravující alespoň:

- a) její název a logo, které musí být jasně odlišitelné od kterékoli jiné existující evropské politické strany nebo evropské politické nadace;
- b) adresu jejího sídla;
- c) popis jejího účelu a cílů, které musí být slučitelné s úkoly uvedenými v čl. 2 bodu 4;
- d) prohlášení v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. f) o tom, že jejím cílem není zisk;
- e) název evropské politické strany, k níž je přímo přidružena, a popis formálního vztahu mezi nimi;
- f) seznam jejích orgánů, v němž jsou uvedeny pravomoci, povinnosti a složení těchto orgánů, včetně způsobu jmenování a odvolávání členů a vedoucích činitelů těchto orgánů;
- g) její administrativní a finanční uspořádání a postupy, uvádějící zejména orgány a funkce s pravomocí zastupování v administrativních, finančních a právních záležitostech a pravidla o vypracovávání, schvalování a ověřování ročních účetních závěrek;
- h) vnitřní postup, jímž se mění její stanovy; a

▼B

i) vnitřní postupy použitelné v případě jejího dobrovolného rozpuštění jako evropské politické nadace.

2. Členský stát sídla může v souvislosti se stanovami stanovit další požadavky za předpokladu, že nejsou v rozporu s tímto nařízením.

*Článek 6***Úřad pro evropské politické strany a evropské politické nadace**

1. Zřizuje se Úřad pro evropské politické strany a evropské politické nadace (dále jen „úřad“) pro účely registrace a kontroly evropských politických stran a evropských politických nadací a pro účely ukládání sankcí těmto stranám a nadacím podle tohoto nařízení.

2. Úřad má právní subjektivitu. Je nezávislý a své úkoly vykonává v plném souladu s tímto nařízením.

Úřad rozhoduje o registraci a zrušení registrace evropské politické strany či evropské politické nadace v souladu s postupy a podmínkami stanovenými v tomto nařízení. Úřad mimoto pravidelně ověřuje, zda registrované evropské politické strany a evropské politické nadace nadále splňují podmínky pro registraci stanovené v článku 3 a ustanovení týkající se jejich řízení podle čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a d) až f) a v čl. 5 odst. 1 písm. a) až e) a písm. g).

Ve svých rozhodnutích úřad plně zohledňuje základní právo – svobodu sdružování a potřebu zajistit pluralismus politických stran v Evropě.

Úřad je zastupován ředitelem, který přijímá veškerá rozhodnutí jménem úřadu.

3. Ředitele úřadu jmenují na období pěti let bez možnosti opětovného jmenování Evropský parlament, Rada a Komise (společně dále jen „orgán oprávněný ke jmenování“) společnou dohodou na základě návrhů, které po otevřené výzvě k přihlášení kandidátů předloží výběrová komise složená z generálních tajemníků těchto tří orgánů.

Ředitel Úřadu je vybrán na základě svých osobních a odborných kvalit. Nesmí být členem Evropského parlamentu, vykonávat jakýkoliv volený mandát ani být současným či bývalým zaměstnancem evropské politické strany nebo evropské politické nadace. Vybraný ředitel nesmí být ve střetu zájmů mezi povinnostmi ředitele úřadu a jeho dalšími úředními povinnostmi, zejména ve vztahu k uplatňování tohoto nařízení.

Ředitel, který odstoupil, odešel do důchodu, byl odvolán nebo zemřel, je nahrazen novým ředitelem, jehož jmenování proběhne stejným postupem.

V případě pravidelné obměny nebo dobrovolného odstoupení zůstává ředitel ve funkci, dokud se jeho nástupce neujme funkce.

▼B

Pokud ředitel úřadu již nesplňuje podmínky nezbytné pro výkon svých povinností, může být odvolán společnou dohodou nejméně dvou ze tří orgánů uvedených v prvním pododstavci a na základě zprávy, kterou vypracuje výběrová komise uvedená v prvním pododstavci z vlastního podnětu nebo na žádost kteréhokoli z uvedených tří orgánů.

Ředitel úřadu vykonává své pracovní povinnosti nezávisle. Při jednání jménem úřadu ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádného orgánu nebo vlády ani od jiné instituce či subjektu. Ředitel úřadu se zdrží jednání, které je neslučitelné s povahou jeho povinností.

Evropský parlament, Rada a Komise vykonávají společně ve vztahu k řediteli pravomoci, které služební řád úředníků Unie (a pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie), stanovený v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾, svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování. Aniž jsou dotčena rozhodnutí o jmenování či odvolání, uvedené tři orgány se mohou dohodnout na tom, že některé nebo všechny zbývající pravomoci svěřené orgánu oprávněnému ke jmenování může vykonávat jeden z těchto tří orgánů.

Orgán oprávněný ke jmenování může ředitele pověřit i jinými úkoly, a to za předpokladu, že jsou tyto úkoly slučitelné s pracovní náplní vyplývající z plnění povinností ředitele úřadu a nepovedou ke střetu zájmů ani neohroží plnou nezávislost ředitele.

4. Úřad se fyzicky nachází v Evropském parlamentu, což mu umožňuje využívat potřebné kancelářské prostory a zařízení administrativní podpory.

5. Řediteli úřadu jsou nápomocní zaměstnanci jednoho či více orgánů Unie. Při pracovní činnosti vykonávané pro úřad se tyto zaměstnanci řídí výhradně pokyny ředitele úřadu.

Výběr zaměstnanců nesmí vést ke střetu zájmů mezi povinnostmi, jež vyplývají z jejich práce vykonávané pro úřad, a jinými úředními povinnostmi. Tito zaměstnanci se zdržují jednání, které je neslučitelné s povahou jejich povinností.

6. Úřad uzavírá s Evropským parlamentem a v případě potřeby i s dalšími orgány správní dohody o opatřeních nezbytných pro plnění jeho úkolů, zejména dohody týkající se poskytování zaměstnanců, služeb a podpory podle odstavců 4, 5 a 8.

7. Prostředky na financování výdajů úřadu jsou v souhrnném rozpočtu Evropské unie uvedeny v samostatné hlavě oddílu Evropský

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Společenství (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

▼B

parlament. Prostředky jsou vyčleněny ve výši, která zajistí řádné a nezávislé fungování úřadu. Návrh rozpočtového plánu úřadu předloží ředitel Evropskému parlamentu a zveřejní jej. Evropský parlament pověří těmito povinnostmi schvalující osoby ve věci těchto prostředků ředitele úřadu.

8. Na úřad se vztahuje nařízení Rady č. 1 ⁽¹⁾.

Překladatelské služby potřebné pro fungování úřadu a rejstříku zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

9. Úřad a schvalující osoba Evropského parlamentu sdílejí veškeré informace nezbytné pro plnění svých povinností podle tohoto nařízení.

10. Ředitel předkládá každý rok Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o činnosti úřadu.

11. Soudní dvůr Evropské unie provádí v souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU přezkum legality rozhodnutí úřadu a v souladu s články 268 a 340 Smlouvy o fungování EU má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody způsobené úřadem. Pokud úřad v rozporu s tímto nařízením rozhodnutí nepřijme, může být u Soudního dvora Evropské unie podána žaloba na nečinnost v souladu s článkem 265 Smlouvy o fungování EU.

*Článek 7***Rejstřík evropských politických stran a evropských politických nadací**

1. Úřad zřídí a spravuje rejstřík evropských politických stran a evropských politických nadací. Informace uvedené v rejstříku musí být v souladu s článkem 32 dostupné na internetu.

2. K zajištění řádného fungování rejstříku je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 36 a v rámci příslušných ustanovení tohoto nařízení, pokud jde o:

a) údaje a podklady v držení úřadu, uchovávané v rejstříku, které zahrnují stanovy evropských politických stran či evropských politických nadací, jakékoli další dokumenty, jež byly přiloženy k žádosti o registraci podle čl. 8 odst. 2, dokumenty přijaté v souladu s čl. 15 odst. 2 od členského státu sídla, a informace o totožnosti osob působících v orgánech nebo vykonávajících funkce s pravomocí zastupování v administrativních, finančních a právních záležitostech, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. f) a čl. 5 odst. 1 písm. g);

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58).

▼B

b) dokumenty z rejstříku uvedené v písmenu a) tohoto odstavce, v jejichž případě je rejstřík příslušný k osvědčování zákonnosti určené úřadem v souladu s jeho pravomocemi podle tohoto nařízení. Úřad není příslušný k ověřování toho, zda evropská politická strana či evropská politická nadace dodržuje povinnosti či požadavky, které těmto stranám či nadacím v souladu s články 4 a 5 a čl. 14 odst. 2 ukládá členský stát sídla, a které jsou nad rámec povinností a požadavků stanovených tímto nařízením.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů upřesní systém registračních čísel, který bude v rejstříku uplatňován, a standardní podobu výpisu z rejstříku, který bude na žádost poskytován třetím osobám, včetně obsahu dopisů a dokumentů. Tyto výpisy nesmí zahrnovat žádné osobní údaje kromě totožnosti osob působících v orgánech nebo vykonávajících funkce s pravomocí zastupování v administrativních, finančních a právních záležitostech, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. f) a čl. 5 odst. 1 písm. g). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 37.

*Článek 8***Žádost o registraci**

1. Žádost se podává u úřadu. Žádost o registraci evropské politické nadace se podává pouze prostřednictvím evropské politické strany, k níž je žadatel formálně přidružen.

2. K žádosti se přiloží:

a) doklady o tom, že žadatel splňuje podmínky stanovené v článku 3, včetně standardního formálního prohlášení v podobě uvedené v příloze;

b) stanovy strany nebo nadace obsahující ustanovení požadovaná podle článků 4 a 5, včetně příslušných příloh a případně prohlášení členského státu sídla podle čl. 15 odst. 2.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 36 a v rámci příslušných ustanovení tohoto nařízení za účelem:

a) stanovení doplňujících údajů nebo podkladů ve vztahu k odstavci 2, které jsou nezbytné pro to, aby mohl úřad v plném rozsahu plnit své úkoly podle tohoto nařízení spojené se správou rejstříku;

b) pozměnění standardního formálního prohlášení uvedeného v příloze tohoto nařízení, pokud jde o konkrétní údaje, které v případě potřeby vyplní žadatel, s cílem zajistit shromáždění dostatečných údajů o signatáři, jeho mandátu a evropské politické straně nebo evropské politické nadaci, kterou na základě svého pověření zastupuje pro účely tohoto prohlášení.

▼B

4. Dokumentace předložená úřadu jako součást žádosti se bezodkladně zveřejní na internetových stránkách podle článku 32.

*Článek 9***Posouzení žádosti a rozhodnutí úřadu**

1. Úřad žádost posoudí a určí, zda žadatel splňuje podmínky pro registraci stanovené v článku 3 a zda stanovy obsahují ustanovení požadovaná podle článků 4 a 5.

2. Úřad přijme rozhodnutí o registraci žadatele, ledaže žadatel nesplní podmínky pro registraci stanovené v článku 3 nebo že stanovy neobsahují ustanovení požadovaná podle článků 4 a 5.

Úřad své rozhodnutí o registraci žadatele zveřejní do jednoho měsíce od obdržení žádosti o registraci nebo, pokud se použijí postupy podle čl. 15 odst. 4, do čtyř měsíců od obdržení žádosti o registraci.

Je-li žádost neúplná, úřad žadatele neprodleně vyzve, aby doplnil požadované informace. Lhůta stanovená ve druhém pododstavci začíná běžet až ode dne, kdy úřad obdrží úplnou žádost.

3. Standardní formální prohlášení uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a) se považuje za dostatečné pro to, aby se úřad ujistil, že žadatel splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. c) nebo případně podmínky stanovené v čl. 3 odst. 2 písm. c).

4. Rozhodnutí úřadu o registraci žadatele je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* společně se stanovami dotčené strany či nadace. Rozhodnutí úřadu o zamítnutí registrace žadatele se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* společně s podrobným odůvodněním tohoto zamítnutí.

5. Veškeré změny dokumentů nebo stanov předložených jako součást žádosti o registraci v souladu s čl. 8 odst. 2 se oznámí úřadu, který postupem podle čl. 15 odst. 2 a 4 registraci obdobně aktualizuje.

6. Aktualizovaný seznam členských stran evropské politické strany, připojený ke stanovám strany v souladu s čl. 4 odst. 2, se každoročně zasílá úřadu. Změny, které mohou mít za následek, že evropská politická strana již nesplňuje podmínku stanovenou v čl. 3 odst. 1 písm. b), musí být úřadu oznámeny do čtyř týdnů od jejich provedení.

▼B*Článek 10***Ověřování a plnění podmínek a požadavků pro registraci**

1. Aniž je dotčen postup stanovený v odstavci 3, úřad pravidelně ověřuje, zda registrované evropské politické strany a evropské politické nadace nadále splňují podmínky pro registraci stanovené v článku 3 a ustanovení týkající se řízení uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a d) až f) a v čl. 5 odst. písm. a) až e) a písm. g).

2. Pokud úřad shledá, že již není splněna některá z podmínek pro registraci nebo některé ustanovení týkající se řízení podle odstavce 1, s výjimkou podmínek stanovených v čl. 3 odst. 1 písm. c) a v čl. 3 odst. 2 písm. c), uvědomí o této skutečnosti dotčenou evropskou politickou stranu nebo nadaci.

3. ►**M1** Evropský parlament, který jedná z vlastního podnětu nebo na základě odůvodněné žádosti podané skupinou občanů v souladu s příslušnými ustanoveními jeho jednacího řádu, nebo Rada či Komise mohou úřad požádat, aby ověřil, zda určitá evropská politická strana nebo evropská politická nadace splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. c) a v čl. 3 odst. 2 písm. c). V tomto případě a v případě uvedeném v čl. 16 odst. 3 písm. a) úřad požádá výbor nezávislých významných osobností zřízený podle článku 11 o stanovisko k dané věci. Výbor vydá stanovisko do dvou měsíců. ◀

Zjistí-li úřad skutečnosti, které mohou vyvolat pochybnosti o tom, zda určitá evropská politická strana nebo evropská politická nadace splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. c) a v čl. 3 odst. 2 písm. c), informuje Evropský parlament, Radu a Komisi, aby kterýkoli z těchto orgánů mohl podat žádost o ověření uvedenou v prvním pododstavci. Aniž je dotčen první pododstavec, Evropský parlament, Rada a Komise oznámí, zda tak hodlají učinit, do dvou měsíců od obdržení této informace.

Postupy podle prvního a druhého pododstavce se nezahájí v období do dvou měsíců před volbami do Evropského parlamentu.

S ohledem na stanovisko výboru úřad rozhodne o zrušení registrace dotčené evropské politické strany nebo evropské politické nadace. Rozhodnutí úřadu musí být řádně odůvodněno.

Rozhodnutí o zrušení registrace z důvodu neplnění podmínek stanovených v čl. 3 odst. 1 písm. c) nebo v čl. 3 odst. 2 písm. c) může úřad přijmout pouze v případě zjevného a závažného porušení těchto podmínek. Použije se na něj postup uvedený v odstavci 4.

▼B

4. Rozhodnutí o zrušení registrace evropské politické strany nebo nadace z důvodu zjevného a závažného porušení podmínek stanovených v čl. 3 odst. 1 písm. c) nebo v čl. 3 odst. 2 písm. c) úřad oznámí Evropskému parlamentu a Radě. Rozhodnutí vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud Evropský parlament a Rada nevznесou ve lhůtě tří měsíců od oznámení rozhodnutí Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada úřad uvědomí, že nevznесou námitky. Pokud Evropský parlament a Rada námitky vznесou, zůstane evropská politická strana či nadace registrovaná.

Evropský parlament a Rada mohou vznést námitky proti rozhodnutí pouze z důvodů souvisejících s posouzením plnění podmínek pro registraci stanovených v čl. 3 odst. 1 písm. c) a v čl. 3 odst. 2 písm. c).

Dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace musí být informována o tom, že proti rozhodnutí úřadu o zrušení registrace byly vznесeny námitky.

Evropský parlament a Rada přijmou stanovisko podle svých pravidel pro rozhodování stanovených v souladu se Smlouvami. Námitky musí být řádně odůvodněny a zveřejněny.

5. Rozhodnutí úřadu o zrušení registrace evropské politické strany či evropské politické nadace, proti němuž nebyly vznесeny námitky postupem podle odstavce 4, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* společně s podrobným odůvodněním zrušení registrace a vstupuje v platnost tři měsíce od tohoto zveřejnění.

6. Evropská politická nadace automaticky pozbývá svého statusu evropské politické nadace, jestliže je evropská politická strana, k níž je přidružena, vymazána z rejstříku

Článek 11

Výbor nezávislých významných osobností

1. Zřizuje se výbor nezávislých významných osobností (dále jen „výbor“). Výbor se skládá z šesti členů, přičemž Evropský parlament, Rada a Komise jmenují po dvou členech. Členové výboru jsou vybráni na základě svých osobních a odborných kvalit. Nesmějí být členy Evropského parlamentu, Rady ani Komise, vykonávat jakýkoliv volený mandát, být úředníky nebo zaměstnanci Evropské unie ani současnými či bývalými zaměstnanci evropské politické strany nebo evropské politické nadace.

Členové výboru vykonávají své povinnosti nezávisle. Nevyžadují ani nepřijímají pokyny od žádného orgánu nebo vlády ani od jiné instituce či subjektu. Zdržují se jednání, které je neslučitelné s povahou jejich povinností.

▼B

Výbor se obměňuje po každých volbách do Evropského parlamentu, a to do šesti měsíců od jeho prvního zasedání. Mandát členů nelze obnovit.

2. Výbor přijme svůj jednací řád. Členové výboru si v souladu se svým jednacím řádem zvolí ze svého středu předsedu. Sekretariát a finanční prostředky pro výbor poskytuje Evropský parlament. Sekretariát výboru se řídí výhradně pokyny výboru.

3. Výbor na žádost úřadu vydává stanovisko ve věci možného zjevného a závažného porušení hodnot, uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. c) a v čl. 3 odst. 2 písm. c), na kterých je Unie založena, ze strany evropské politické strany nebo evropské politické nadace. Za tímto účelem může výbor požádat úřad, oddělení Evropského parlamentu, dotčenou evropskou politickou stranu či evropskou politickou nadaci, jiné politické strany, politické nadace a další zúčastněné strany o jakýkoli příslušný dokument či doklad a může požádat o vyslechnutí jejich zástupců.

Ve svých stanoviscích výbor plně zohledňuje základní právo – svobodu sdružování a potřebu zajistit pluralismus politických stran v Evropě.

Stanoviska výboru se neprodleně zveřejní.

KAPITOLA III**PRÁVNÍ STATUS EVROPSKÝCH POLITICKÝCH STRAN
A EVROPSKÝCH POLITICKÝCH NADACÍ***Článek 12***Právní subjektivita**

Evropské politické strany a evropské politické nadace mají evropskou právní subjektivitu.

*Článek 13***Právní uznání a působnost k právním úkonům**

Evropské politické strany a evropské politické nadace jsou právně uznány a mají působnost k právním úkonům ve všech členských státech.

*Článek 14***Použitelné právo**

1. Evropské politické strany a evropské politické nadace se řídí tímto nařízením.

2. Pokud jde o záležitosti, jež jsou upraveny tímto nařízením pouze částečně, nebo záležitosti, které tímto nařízením upraveny nejsou, řídí se evropské politické strany a evropské politické nadace v případě aspektů, které v něm nejsou upraveny, příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva členského státu, v němž mají sídlo.

▼B

Činnosti, které vykonávají evropské politické strany a evropské politické nadace v jiných členských státech, se řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy těchto členských států.

3. Pokud jde o záležitosti, které nejsou upraveny tímto nařízením nebo příslušnými ustanoveními podle odstavce 2, nebo o záležitosti, které jsou jimi upraveny pouze částečně, řídí se evropská politická strana a evropská politická nadace v případě aspektů, které v nich nejsou upraveny, svými stanovami.

Článek 15**Nabytí evropské právní subjektivity**

1. Evropská politická strana nebo evropská politická nadace nabývá evropské právní subjektivity ke dni, kdy je rozhodnutí úřadu o její registraci zveřejněno v souladu s článkem 9 v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Pokud tak žádá členský stát, v němž má žadatel o registraci evropské politické strany nebo evropské politické nadace sídlo, je k žádosti předložené v souladu s článkem 8 přiloženo prohlášení vydané tímto členským státem osvědčující, že žadatel splňuje veškeré příslušné vnitrostátní požadavky týkající se žádosti a že jeho stanovy jsou v souladu s použitelným právem podle čl. 14 odst. 2 prvního pododstavce.

3. Pokud má žadatel právní subjektivitu podle právních předpisů členského státu, nabytí evropské právní subjektivity tento členský stát považuje za přeměnu vnitrostátní právní subjektivity na evropskou právní subjektivitu. Evropská právní subjektivita zachovává v plném rozsahu dřívější práva a povinnosti spojené s předchozí vnitrostátní právní subjektivitou, která jako taková zaniká. Dotčený členský stát neuplatňuje v souvislosti s touto přeměnou žádné omezující podmínky. Žadatel má nadále své sídlo v dotčeném členském státě, dokud není zveřejněno rozhodnutí podle článku 9.

4. Vyžaduje-li to členský stát, v němž má žadatel své sídlo, stanoví úřad den zveřejnění podle odstavce 1 až po konzultaci s tímto členským státem.

Článek 16**Zánik evropské právní subjektivity**

1. Evropská politická strana nebo evropská politická nadace pozbývá své evropské právní subjektivity dnem, kdy vstupuje v platnost rozhodnutí úřadu o výmazu této strany či nadace z rejstříku, zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie*. Rozhodnutí vstupuje v platnost tři měsíce od tohoto zveřejnění, pokud dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace nepožádá o kratší lhůtu.

2. O výmaz evropské politické strany nebo evropské politické nadace z rejstříku rozhodne úřad, a to:

▼B

- a) přijetím rozhodnutí podle čl. 10 odst. 2 až 5;
- b) nastane-li situace uvedená v čl. 10 odst. 6;
- c) na žádost dotčené evropské politické strany nebo evropské politické nadace;
- d) v případech uvedených v odst. 3 prvním pododstavci písm. b) tohoto článku.

3. Pokud evropská politická strana nebo evropská politická nadace závažným způsobem neplní příslušné povinnosti vyplývající z vnitrostátního práva na základě čl. 14 odst. 2 prvního pododstavce, může se členský stát, v němž má sídlo, obrátit na úřad s řádně odůvodněnou žádostí o zrušení registrace této strany či nadace, v níž musí být přesným a vyčerpávajícím způsobem uvedeno, o jaké protiprávní jednání se jedná a které konkrétní vnitrostátní požadavky nebyly splněny. V takovém případě úřad:

- a) zahájí postup ověřování v souladu s čl. 10 odst. 3, jedná-li se o záležitosti týkající se výhradně nebo převážně záležitostí spojených s respektováním hodnot uvedených v článku 2 Smlouvy o EU, na nichž je založena Unie. Použije se rovněž čl. 10 odst. 4, 5 a 6;
- b) v ostatních záležitostech přijme rozhodnutí o výmazu dotčené evropské politické strany či evropské politické nadace z rejstříku, pokud odůvodněná žádost dotčeného členského státu potvrdí, že byly vyčerpány všechny vnitrostátní opravné prostředky.

Pokud evropská politická strana nebo evropská politická nadace závažným způsobem neplní příslušné povinnosti vyplývající z použitelného vnitrostátního práva podle čl. 14 odst. 2 druhého pododstavce, a pokud se daná záležitost týká výhradně nebo převážně záležitostí spojených s respektováním hodnot uvedených v článku 2 Smlouvy o EU, na nichž je Evropská unie založena, může se dotčený členský stát obrátit na Úřad s žádostí v souladu s ustanoveními prvního pododstavce tohoto odstavce. Úřad postupuje v souladu s prvním pododstavcem písm. a) tohoto odstavce.

Úřad postupuje ve všech případech bez zbytečného prodlení. Dotčený členský stát a dotčenou evropskou politickou stranu nebo nadaci úřad informuje o dalším postupu ve vztahu k odůvodněné žádosti o zrušení registrace.

4. Úřad stanoví den zveřejnění podle odstavce 1 po konzultaci s členským státem, v němž má evropská politická strana nebo evropská politická nadace své sídlo.

5. Pokud dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace nabude právní subjektivity podle právních předpisů členského státu sídla, považuje dotčený členský stát nabytí této právní subjektivity

▼B

za změnu evropské právní subjektivity na vnitrostátní právní subjektivitu, která zachovává práva a povinnosti, jež byly spojeny s předchozí evropskou právní subjektivitou. Dotčený členský stát neuplatňuje v souvislosti s touto změnou žádné omezující podmínky.

6. Pokud evropská politická strana nebo evropská politická nadace nenabude právní subjektivity podle právních předpisů členského státu sídla, musí být zrušena v souladu s příslušnými ustanovení práva tohoto členského státu. Dotčený členský stát může požádat, aby ke zrušení došlo až po nabytí vnitrostátní právní subjektivity dotčenou stranou nebo nadací v souladu s odstavcem 5.

7. Ve všech případech uvedených v odstavcích 5 a 6 dotčený členský stát zajistí plné dodržování podmínky neziskovosti stanovené v článku 3. Úřad a schvalující osoba Evropského parlamentu mohou s dotčeným členským státem sjednat podmínky zániku evropské právní subjektivity, zejména v zájmu zajištění vrácení finančních prostředků získaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a úhrady jakýchkoliv finančních sankcí uložených v souladu s článkem 27.

KAPITOLA IV**FINANCOVÁNÍ***Článek 17***Podmínky financování**

1. Evropská politická strana, která je registrována v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení, která je zastoupena v Evropském parlamentu alespoň jedním svým členem a která se nenachází v žádné ze situací odůvodňujících její vyloučení podle čl. 106 odst. 1 finančního nařízení, může požádat o finanční prostředky ze souhrnného rozpočtu Evropské unie v souladu s podmínkami, které schvalující osoba Evropského parlamentu zveřejní v rámci výzvy k podávání žádostí o příspěvky.

2. Evropská politická nadace, která je přidružena k evropské politické straně způsobilé žádat o finanční prostředky podle odstavce 1 a zaregistrována v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení a která se nenachází v žádné ze situací odůvodňujících její vyloučení podle čl. 106 odst. 1 finančního nařízení, může požádat o finanční prostředky ze souhrnného rozpočtu Evropské unie v souladu s podmínkami, které schvalující osoba Evropského parlamentu zveřejnila v rámci výzvy k podávání návrhů.

3. Pro účely určení způsobilosti k financování ze souhrnného rozpočtu Evropské unie v souladu s odstavcem 1 a čl. 3 odst. 1 písm. b) a pro účely čl. 19 odst. 1 se na člena Evropského parlamentu pohlíží jako na člena pouze jedné evropské politické strany, která, je-li to relevantní, je tou stranou, k níž je přidružena jeho celostátní nebo regionální politická strana k poslednímu dni lhůty pro podání žádostí o financování.

▼ M1

4. Finanční příspěvky či granty ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nesmí přesáhnout 90 % ročních nárokovatelných výdajů uvedených v rozpočtu evropské politické strany a 95 % způsobilých nákladů vzniklých evropské politické nadaci. Evropské politické strany mohou využít jakoukoli nevyužitou část příspěvku Unie, který jim byl přiznán, na nárokovatelné výdaje během rozpočtového roku následujícího po roce přiznání příspěvku. V souladu s finančním nařízením se nevyužité částky po uplynutí uvedeného rozpočtového roku vrací.

▼ B

5. V rámci omezení stanovených v člancích 21 a 22 se mezi výdaje, které lze proplatit z finančního příspěvku, řadí administrativní výdaje a výdaje spojené s technickou pomocí, schůzemi, výzkumem, přeshraničními akcemi, studiemi, informacemi a publikacemi, jakož i výdaje spojené s kampaněmi.

*Článek 18***Žádost o finanční prostředky**

1. Pro získání finančních prostředků ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podá evropská politická strana nebo evropská politická nadace, která splňuje podmínky čl. 17 odst. 1 nebo 2, žádost k Evropskému parlamentu po výzvě k podání žádostí o příspěvky nebo návrhů.

2. Evropská politická strana a evropská politická nadace musí v době podání žádosti dodržovat povinnosti uvedené v článku 23 a ode dne podání žádosti do konce rozpočtového roku nebo akce, k nimž se vztahuje příspěvek nebo grant, musí být zapsaná v rejstříku a nesmí se na ni vztahovat žádné sankce stanovené v čl. 27 odst. 1 a čl. 27 odst. 2 písm. a) bodu v) a vi).

▼ M1

2a. Evropská politická strana přiloží ke své žádosti důkazy prokazující, že její členské strany z EU během dvanácti měsíců předcházejících poslednímu dni lhůty pro podání žádosti zpravidla zveřejňovaly na svých internetových stránkách na dobře viditelném místě a uživatelsky vstřícným způsobem politický program a logo evropské politické strany.

▼ B

3. Evropská politická nadace přiloží ke své žádosti svůj roční pracovní program nebo akční plán.

4. Schvalující osoba Evropského parlamentu přijme rozhodnutí do tří měsíců od uzavření výzvy k podání žádostí o příspěvky nebo výzvy k podávání návrhů a povolí odpovídající prostředky a spravuje je v souladu s finančním nařízením.

5. Evropská politická nadace může požádat o finanční prostředky ze souhrnného rozpočtu Evropské unie pouze prostřednictvím evropské politické strany, k níž je přidružena.

▼B*Článek 19***Kritéria pro poskytnutí finančních prostředků a jejich rozdělení****▼M1**

1. Příslušné prostředky, které jsou k dispozici pro evropské politické strany a evropské politické nadace, jimž byly přiznány příspěvky nebo granty v souladu s článkem 18, se rozdělují každoročně na základě následujícího klíče:

- 10 % se rozdělí mezi evropské politické strany, které jsou příjemci, rovným dílem,
- 90 % se rozdělí mezi evropské politické strany, které jsou příjemci, poměrně podle jejich podílu zvolených členů Evropského parlamentu.

Stejný způsob rozdělování se použije pro přiznání financování evropským politickým nadacím na základě jejich přidružení k některé evropské politické straně.

▼B

2. Rozdělení uvedené v odstavci 1 vychází z počtu zvolených členů Evropského parlamentu, kteří jsou členy žádající evropské politické strany k poslednímu dni lhůty pro podání žádostí s přihlédnutím k čl. 17 odst. 3.

Po tomto dni nemají změny v počtu členů žádný vliv na příslušný podíl jednotlivých evropských politických stran nebo evropských politických nadací na financování. Tím není dotčen požadavek v čl. 17 odst. 1, aby evropská politická strana byla zastoupena v Evropském parlamentu alespoň jedním svým členem.

*Článek 20***Dary a příspěvky**

1. Evropské politické strany a evropské politické nadace mohou přijímat dary od fyzických nebo právnických osob nepřesahující svou hodnotou 18 000 EUR za rok od jednoho dárce.

2. Evropské politické strany a evropské politické nadace podávají současně s roční účetní závěrkou podle článku 23 také seznam všech dárců a jejich odpovídajících darů s uvedením povahy a hodnoty jednotlivých darů. Tento odstavec se rovněž vztahuje na příspěvky členských stran evropských politických stran a členských organizací evropských politických nadací.

U darů pocházejících od fyzických osob, které svou hodnotou přesahují 1 500 EUR a nepřesahují 3 000 EUR, dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace uvede, zda příslušní dárce poskytli předchozí písemný souhlas ke zveřejnění v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. e).

3. Dary, které obdrží evropské politické strany a evropské politické nadace do šesti měsíců před volbami do Evropského parlamentu, musí být písemně nahlášeny úřadu v souladu s odstavcem 2 jednou týdně.

▼B

4. Jednotlivé dary přesahující svou hodnotou 12 000 EUR, které přijaly evropské politické strany a evropské politické nadace, se bezodkladně písemně oznámí úřadu v souladu s odstavcem 2.

5. Evropské politické strany a evropské politické nadace nesmí přijmout:

- a) anonymní dary nebo příspěvky;
- b) dary z rozpočtů politických skupin v Evropském parlamentu;
- c) dary pocházející od jakéhokoliv orgánu veřejné moci členského státu či třetí země, nebo od podniků, v nichž tento orgán může na základě vlastnictví, na základě finanční účasti v nich nebo na základě předpisů, jimiž se podnik řídí, uplatňovat přímo či nepřímo dominantní postavení; nebo
- d) dary pocházející od jakýchkoli soukromých subjektů sídlících v třetí zemi nebo od jednotlivců z třetí země, kteří nemají právo hlasovat ve volbách do Evropského parlamentu.

6. Dar, který podle tohoto nařízení není povolen, musí být do 30 dnů ode dne, kdy ho evropská politická strana nebo evropská politická nadace obdržela:

- a) vrácen dárce nebo jakékoli osobě jednající jménem dárce, nebo
- b) není-li možné dar vrátit, nahlášen úřadu a Evropskému parlamentu. Schvalující osoba Evropského parlamentu přistoupí k vytvoření a schválení inkasního příkazu v souladu s ustanoveními článků 78 a 79 finančního nařízení. Finanční prostředky se zaúčtují jako obecné příjmy do rozpočtového oddílu Evropského parlamentu souhrnného rozpočtu Evropské unie.

7. Příspěvky evropské politické straně od jejích členů jsou přípustné. Hodnota těchto příspěvků nesmí překročit 40 % ročního rozpočtu evropské politické strany.

8. Příspěvky pro evropskou politickou nadaci od jejích členů a od evropské politické strany, k níž je přidružena, jsou přípustné. Hodnota těchto příspěvků nesmí přesáhnout 40 % ročního rozpočtu evropské politické nadace a nesmějí pocházet z prostředků získaných evropskou politickou stranou podle tohoto nařízení ze souhrnného rozpočtu Evropské unie.

Důkazní břemeno nese dotčená evropská politická strana, která ve svém účetnictví jednoznačně uvede původ prostředků použitých k financování své přidružené evropské politické nadace.

▼B

9. Aniž jsou dotčeny odstavce 7 a 8, mohou evropské politické strany a evropské politické nadace přijmout příspěvky od občanů, kteří jsou jejich členy, a to až do výše 18 000 EUR ročně od jednoho člena, jestliže tyto příspěvky dotčený člen poskytuje vlastním jménem.

Strop stanovený v prvním pododstavci se neuplatní v případě, že dotčený člen je rovněž voleným členem Evropského parlamentu, vnitrostátního parlamentu nebo regionálního parlamentu či shromáždění.

10. Příspěvky, které nejsou podle tohoto nařízení povoleny, musí být vráceny v souladu s odstavcem 6.

*Článek 21***Financování kampaní v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu**

1. S výhradou druhého pododstavce mohou být prostředky na financování evropských politických stran ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo z jiného zdroje použity k financování kampaní vedených evropskými politickými stranami v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu, jichž se evropské politické strany nebo jejich členové účastní v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. d).

V souladu s článkem 8 Aktu o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách ⁽¹⁾ se financování a možné omezení volebních nákladů pro všechny politické strany, kandidáty a třetí strany ve volbách do Evropského parlamentu a jejich účast v těchto volbách řídí vnitrostátními právními předpisy jednotlivých členských států.

2. Výdaje spojené s kampaněmi uvedenými v odstavci 1 musí být jako takové zřetelně označeny v ročních účetních závěrkách evropských politických stran.

*Článek 22***Zákaz financování**

1. Bez ohledu na čl. 21 odst. 1 nesmí být financování evropských politických stran ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo z jiného zdroje použito pro přímé ani nepřímé financování jiných politických stran, a zejména ne vnitrostátních stran či kandidátů. Tyto vnitrostátní politické strany a kandidáti se i nadále řídí vnitrostátními předpisy.

2. Financování evropských politických nadací ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo z jiného zdroje nesmí být použito na jiné účely než na financování jejich úkolů uvedených v čl. 2 bodu 4 a na výdaje, které jsou přímo spojené s cíli vytyčenými v jejich stanovách v souladu s článkem 5. Zejména nesmí být použito na přímé ani nepřímé financování voleb, politických stran nebo kandidátů či jiných nadací.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 278, 8.10.1976, s. 5.

▼B

3. Financování evropských politických stran a evropských politických nadací ze souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo z jiného zdroje nesmí být použito k financování kampaní k referendům.

KAPITOLA V

KONTROLA A SANKCE

*Článek 23***Účetnictví a povinnost podávat zprávy a provádět audit**

1. Nejpozději do šesti měsíců od konce rozpočtového roku předloží evropské politické strany a evropské politické nadace úřadu, v kopii schvalující osobě Evropského parlamentu, a příslušnému vnitrostátnímu kontaktnímu místu členského státu sídla:

a) svou roční účetní závěrku a doprovodný komentář, které zahrnují příjmy a výdaje, aktiva a závazky na počátku a na konci rozpočtového roku v souladu s právem platným v členském státě jejich sídla, a svou roční účetní závěrku na základě mezinárodních účetních standardů vymezených v článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽¹⁾;

b) zprávu o nezávislém auditu roční účetní závěrky, který se týká spolehlivosti této účetní závěrky i legality a správnosti příjmů a výdajů; tento audit provedl nezávislý subjekt nebo znalec; a

c) seznam dárců a přispěvatelů a jejich odpovídajících darů nebo příspěvků nahlášených v souladu s čl. 20 odst. 2, 3 a 4.

2. Pokud vznikl výdaj evropským politickým stranám společně s vnitrostátními politickými stranami nebo evropským politickým nadacím společně s vnitrostátními politickými nadacemi, musí se doklad o výdaji vzniklém přímo nebo prostřednictvím třetích stran vykázat v roční účetní závěrce uvedené v odstavci 1.

3. Nezávislé externí subjekty či znalce uvedené v odst. 1 písm. b) vybírá, pověřuje a platí Evropský parlament. Musí mít řádné oprávnění k provádění auditu účtů podle právních předpisů platných v členském státě, ve kterém mají své sídlo, nebo ve kterém jsou usazeny.

4. Evropské politické strany a evropské politické nadace poskytnou veškeré informace požadované nezávislými subjekty či znalci pro účely auditu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

▼B

5. Nezávislé subjekty či znalci informují úřad a schvalující osobu Evropského parlamentu o jakýchkoliv nezákonných činnostech, podvodech nebo korupci, na něž mají podezření a které mohou poškodit finanční zájmy Unie. Úřad a schvalující osoba Evropského parlamentu o nich informují dotčená vnitrostátní kontaktní místa.

*Článek 24***Obecná pravidla týkající se kontroly**

1. Kontrolu dodržování povinností podle tohoto nařízení evropskými politickými stranami a evropskými politickými nadacemi vykonává úřad ve spolupráci se schvalující osobou Evropského parlamentu a příslušnými členskými státy.

2. Úřad kontroluje, zda evropské politické strany a evropské politické nadace dodržují povinnosti podle tohoto nařízení, zejména v souvislosti s článkem 3, čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a d) až f), čl. 5 odst. 1 písm. a) až e) a písm. g), čl. 9 odst. 5 a 6 a články 20, 21 a 22.

Schvalující osoba Evropského parlamentu kontroluje, zda evropské politické strany a evropské politické nadace dodržují povinnosti v souvislosti s financováním ze strany Unie podle tohoto nařízení v souladu s finančním nařízením. Při provádění této kontroly přijme Evropský parlament nezbytná opatření v oblasti předcházení a boje proti podvodům ohrožujícím finanční zájmy Unie.

3. Kontrola ze strany úřadu a schvalující osoby Evropského parlamentu uvedená v odstavci 2 se nevztahuje na to, zda evropské politické strany a evropské politické nadace dodržují povinnosti vyplývající z použitelného vnitrostátního práva podle článku 14.

4. Evropské politické strany a evropské politické nadace poskytnou veškeré informace požadované úřadem, schvalující osobou Evropského parlamentu, Účetním dvorem, Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) nebo členskými státy, které jsou nezbytné pro účely provádění kontrol, za něž nesou podle tohoto nařízení odpovědnost.

Na požádání a za účelem kontroly dodržování článku 20 poskytnou evropské politické strany a evropské politické nadace úřadu informace ohledně příspěvků poskytnutých jednotlivými členy a ohledně totožnosti těchto členů. V případě potřeby může úřad kromě toho požadovat, aby evropské politické strany poskytly podepsaná potvrzující prohlášení od členů, kteří mají volené mandáty, pro účely kontroly plnění podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) prvním pododstavci.

*Článek 25***Provádění a kontrola s ohledem na financování ze strany Unie**

1. Prostředky pro financování evropských politických stran a evropských politických nadací se stanoví v rámci ročního rozpočtového procesu a čerpají se v souladu s tímto nařízením a finančním nařízením.

▼B

Podmínky pro příspěvky a granty stanoví schvalující osoba Evropského parlamentu ve výzvě k předkládání žádostí o příspěvky a ve výzvě k podávání návrhů.

2. Kontrola finančních prostředků obdržených ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a jejich využívání se provádí v souladu s ustanoveními finančního nařízení.

Kontrola se rovněž provádí na základě ročního osvědčení auditu, který provádí externí a nezávislý auditor, jak je stanoveno v čl. 23 odst. 1.

3. Účetní dvůr vykonává své kontrolní pravomoci v souladu s článkem 287 Smlouvy o fungování EU.

4. Jakýkoli dokument nebo informace, které Účetní dvůr vyžaduje k plnění svých úkolů, mu musí dodat na jeho žádost evropské politické strany a evropské politické nadace, které získávají finanční prostředky v souladu s tímto nařízením.

5. Rozhodnutí o příspěvku nebo grantu nebo grantová dohoda musí výslovně stanovit, že má schvalující osoba Evropského parlamentu a Účetní dvůr provést na místě audit dokladů evropské politické strany, která obdržela příspěvek, nebo evropské politické nadace, která obdržela grant ze souhrnného rozpočtu Evropské unie.

6. Účetní dvůr a schvalující osoba Evropského parlamentu nebo jiný externí subjekt pověřený schvalující osobou Evropského parlamentu může vykonávat nezbytné kontroly a ověřování na místě za účelem ověření zákonnosti výdajů a řádného provádění rozhodnutí o příspěvku a rozhodnutí o grantu nebo grantové dohody, a v případě evropské politické nadace, řádného provádění pracovního programu nebo akce. Dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace poskytne veškeré doklady nebo informace potřebné k provedení tohoto úkolu.

7. Úřad OLAF může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě, a to v souladu s předpisy a postupy stanovenými nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cílem stanovit, zda došlo k podvodu, korupci nebo jiné nedovolené činnosti poškozující finanční zájmy Unie v souvislosti s příspěvky nebo granty financovanými podle tohoto nařízení. Je-li to vhodné, může schvalující osoba Evropského parlamentu na základě svých zjištění přijmout rozhodnutí o vymáhání.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekci na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B*Článek 26***Technická podpora**

Veškerá technická podpora Evropského parlamentu poskytnutá evropským politickým stranám je založena na zásadě rovného zacházení. Poskytuje se za podmínek, které nejsou méně výhodné, než jsou podmínky poskytované jiným externím organizacím a sdružením, jimž může být poskytována podobná podpora, a dodává se na základě faktury a za úhradu.

*Článek 27***Sankce**

1. V souladu s článkem 16 úřad rozhodne o výmazu evropské politické strany nebo evropské politické nadace z rejstříku jakožto sankci v následujících situacích:

- a) pokud byla dotčená strana nebo nadace pravomocně odsouzena za protiprávní činnost poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu čl. 106 odst. 1 finančního nařízení;

▼M1

- b) pokud je v souladu s postupy uvedenými v čl. 10 odst. 2 až 5 zjištěno, že již nesplňuje jednu nebo více podmínek stanovených v čl. 3 odst. 1 nebo 2;
- ba) pokud rozhodnutí o registraci dotčené strany nebo nadace bylo založeno na nesprávných či zavádějících údajích, za něž nese odpovědnost žadatel, nebo pokud toto rozhodnutí bylo získáno podvodně; nebo

▼B

- c) pokud žádost členského státu o zrušení registrace z důvodu závažného neplnění povinností podle vnitrostátních právních předpisů splňuje požadavky stanovené v čl. 16 odst. 3 písm. b).

2. V následujících případech uloží úřad finanční sankce:

- a) nekvantifikovatelné protiprávní jednání:

- i) v případě nedodržení požadavků uvedených v čl. 9 odst. 5 nebo 6,
- ii) v případě nedodržení závazků přijatých a nesouladu informací poskytnutých evropskou politickou stranou nebo evropskou politickou nadací podle čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a d) až f) a podle čl. 5 odst. 1 písm. a), b), d) a e),

- iii) v případě nenahlášení dárců a jejich odpovídajících darů podle čl. 20 odst. 2 nebo nenahlášení darů podle čl. 20 odst. 3 a 4,

▼B

- iv) v případě, že evropská politická strana nebo evropská politická nadace porušila povinnosti stanovené v čl. 23 odst. 1 nebo čl. 24 odst. 4,
 - v) v případě, že byla evropská politická strana nebo evropská politická nadace pravomocně odsouzena za protiprávní činnost poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu v čl. 106 odst. 1 finančního nařízení,
 - vi) v případě, že dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace kdykoliv záměrně neuvedla některé informace nebo poskytla nesprávné či zavádějící informace, nebo v případě, že subjekty oprávněné tímto nařízením k provádění auditu či kontrol u příjemců finančních prostředků ze souhrnného rozpočtu Evropské unie odhalí nepřesnosti v roční účetní závěrce, které jsou považovány za trvalý podstatný opomenutí či chybné uvedení položky v souladu s mezinárodními účetními standardy vymezenými v článku 2 nařízení (ES) č. 1606/2002;
- b) kvantifikovatelné protiprávní jednání:
- i) pokud evropská politická strana nebo evropská politická nadace přijala dary a příspěvky, které nejsou povoleny podle čl. 20 odst. 1 nebo 5, nejsou-li splněny požadavky stanovené v čl. 20 odst. 6,
 - ii) v případě nedodržení požadavků stanovených v člancích 21 a 22.
3. Schvalující osoba Evropského parlamentu může vyloučit evropskou politickou stranu nebo evropskou politickou nadaci z budoucího financování Unii až na pět let nebo až na deset let v případě opakovaného protiprávního jednání během období pěti let, pokud byla shledána vinou z protiprávního jednání uvedeného v odst. 2 písm. a) bodech v) a vi). Tím nejsou dotčeny pravomoci schvalující osoby Evropského parlamentu stanovené v článku 204n finančního nařízení.
4. Pro účely odstavců 2 a 3 se evropské politické straně nebo evropské politické nadaci uloží tyto finanční sankce:
- a) v případě nekvantifikovatelného protiprávního jednání pevně stanovené procento ročního rozpočtu dotčené evropské politické strany nebo evropské politické nadace:
 - 5 % nebo
 - 7,5 % v případě, že se jedná o souběžná protiprávní jednání, nebo
 - 20 % v případě, že je dotyčné protiprávní jednání opakovaným protiprávním jednáním, nebo
 - třetina výše uvedených procentních částek v případě, že evropská politická strana nebo evropská politická nadace dobrovolně oznámila dané protiprávní jednání předtím, než úřad oficiálně zahájil vyšetřování, a to i v případě souběžných protiprávních jednání nebo opakovaného protiprávního jednání, a přijala odpovídající nápravná opatření,

▼B

- 50 % ročního rozpočtu za předchozí rok dotčené evropské politické strany nebo evropské politické nadace v případě, že je pravomocně odsouzena za nezákonnou činnost poškozující finanční zájmy Unie ve smyslu čl. 106 odst. 1 finančního nařízení;
- b) v případě kvantifikovatelného protiprávního jednání pevně stanovené procento z nezákonně získaných nebo neoznámených částek v souladu s následující stupnicí, do maximální výše 10 % ročního rozpočtu dotčené evropské politické strany nebo evropské politické nadace:
 - 100 % protiprávně získaných nebo neoznámených částek, pokud jejich výše nepřesáhne 50 000 EUR, nebo
 - 150 % protiprávně získaných nebo neoznámených částek, pokud jejich výše přesáhne 50 000 EUR, ale nepřesáhne 100 000 EUR, nebo
 - 200 % protiprávně získaných nebo neoznámených částek, pokud jejich výše přesáhne 100 000 EUR, ale nepřesáhne 150 000 EUR, nebo
 - 250 % protiprávně získaných nebo neoznámených částek, pokud jejich výše přesáhne 150 000 EUR, ale nepřesáhne 200 000 EUR, nebo
 - 300 % protiprávně získaných nebo neoznámených částek, pokud jejich výše přesáhne 200 000 EUR, nebo
 - třetina výše uvedených procentních částek v případě, že dotčená evropská politická strana nebo evropská politická nadace dobrovolně oznámila dané protiprávní jednání předtím, než úřad nebo schvalující osoba Evropského parlamentu oficiálně zahájily vyšetřování, a přijala odpovídající nápravná opatření.

Pro účely uplatňování výše uvedených procentních částek jsou jednotlivé dary či příspěvky posuzovány odděleně.

5. V případě, že se evropská politická strana nebo evropská politická nadace dopustí souběžných protiprávních jednání proti tomuto nařízení, uloží se pouze sankce stanovené za nejzávažnější z těchto jednání, není-li v odst. 4 písm. a) stanoveno jinak.

6. Sankce stanovené v tomto nařízení podléhají promlčecí lhůtě pěti let ode dne, kdy došlo k danému protiprávnímu jednání, nebo v případě trvajících či opakovaného protiprávního jednání ode dne, kdy bylo takové jednání ukončeno.

▼M1*Článek 27a***Odpovědnost fyzických osob**

Pokud úřad uloží v případech uvedených v čl. 27 odst. 2 písm. a) bodě v) nebo vi) finanční sankci, může za účelem zpětného získání finančních

▼M1

prostředků podle čl. 30 odst. 2 stanovit, že fyzická osoba, která je členem správního, řídicího nebo dozorčího orgánu evropské politické strany nebo evropské politické nadace nebo která má práva k zastupování, rozhodování nebo kontrole ve vztahu k evropské politické straně nebo evropské politické nadaci, rovněž nese odpovědnost za protiprávní jednání v těchto případech:

- a) v případě uvedeném v čl. 27 odst. 2 písm. a) bodě v), pokud byla daná fyzická osoba rovněž pravomocně odsouzena za dotyčnou protiprávní činnost, jak je uvedeno v uvedeném ustanovení;
- b) v případě uvedeném v čl. 27 odst. 2 písm. a) bodě vi), pokud nese daná fyzická osoba rovněž odpovědnost za dotyčné jednání nebo nepřesnosti.

▼B*Článek 28***Spolupráce mezi úřadem, schvalující osobou Evropského parlamentu a členskými státy**

1. Úřad, schvalující osoba Evropského parlamentu a členské státy prostřednictvím vnitrostátních kontaktních míst sdílejí informace a pravidelně se vzájemně informují o otázkách souvisejících s financováním, kontrolami a sankcemi.
2. Rovněž se dohodnou na praktických postupech této výměny informací, včetně pravidel pro zveřejňování důvěrných informací nebo dokladů, a spolupráci mezi členskými státy.
3. Schvalující osoba Evropského parlamentu informuje úřad o jakýchkoliv zjištěních, která by mohla vést k uložení sankcí podle čl. 27 odst. 2 až 4, a to tak, aby měl úřad možnost přijmout příslušná opatření.
4. Úřad informuje schvalující osobu Evropského parlamentu o jakýchkoliv rozhodnutích, která přijal ohledně sankcí, aby jí tak umožnil vyvodit odpovídající důsledky podle finančního nařízení.

*Článek 29***Nápravná opatření a zásady řádné správy**

1. Před přijetím konečného rozhodnutí o případných sankcích uvedených v článku 27 poskytne úřad nebo schvalující osoba Evropského parlamentu dotčené evropské politické straně nebo evropské politické nadaci příležitost přijmout opatření potřebná pro nápravu situace v přiměřené lhůtě, která by obvykle neměla přesáhnout jeden měsíc. Úřad nebo schvalující osoba Evropského parlamentu zejména umožní opravu administrativních a početních chyb, v případě potřeby poskytnutí doplňujících dokumentů nebo informací nebo opravu drobných chyb.
2. V případě, že evropská politická strana nebo evropská politická nadace nepřijme nápravná opatření ve lhůtě uvedeně v odstavci 1, bude přijato rozhodnutí o odpovídajících sankcích uvedených v článku 27.

▼B

3. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b) až d) a v čl. 3 odst. 2 písm. c).

*Článek 30***Zpětné získávání prostředků**

1. Schvalující osoba Evropského parlamentu na základě rozhodnutí úřadu o výmazu evropské politické strany nebo evropské politické nadace z rejstříku zruší jakékoliv stávající rozhodnutí nebo dohodu o financování ze strany Unie, kromě případu uvedeného v čl. 16 odst. 2 písm. c) a čl. 3 odst. 1 písm. b) a d). Rovněž získá zpět veškeré finanční prostředky poskytnuté ze strany Unie, včetně nevyužitých finančních prostředků Unie z předchozích let.

2. ►**M1** Evropská politická strana nebo evropská politická nadace, které je uložena sankce za některé z protiprávních jednání uvedených v čl. 27 odst. 1 a v čl. 27 odst. 2 písm. a) bodech v) a vi), již nesplňuje podmínky čl. 18 odst. 2. Schvalující osoba Evropského parlamentu proto ukončí dohodu o příspěvku či grantovou dohodu nebo zruší rozhodnutí o financování z prostředků Unie obdržенých podle tohoto nařízení a získá zpět částky neoprávněně vyplacené podle dohody o příspěvku, grantové dohody nebo rozhodnutí, včetně veškerých nevyužitých prostředků Unie z předchozích let. Schvalující osoba Evropského parlamentu získá zpět neoprávněně vyplacené částky na základě dohody o příspěvku či grantové dohody nebo rozhodnutí rovněž od fyzické osoby, vůči níž bylo přijato rozhodnutí podle článku 27a, přičemž případně přihlédne k výjimečným okolnostem týkajícím se této fyzické osoby. ◀

▼M1

V případě takového ukončení nebo zrušení jsou platby ze strany schvalující osoby Evropského parlamentu omezeny na nárokovatelné výdaje, které vznikly evropské politické straně do dne, kdy ukončení nebo zrušení financování nabylo účinku, nebo způsobilé výdaje, které vznikly evropské politické nadaci do téhož dne.

▼B

Tento odstavec se vztahuje rovněž na případy uvedené v čl. 16 odst. 2 písm. c) a čl. 3 odst. 1 písm. b) a d).

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 31***Poskytování informací občanům**

S výhradou článků 21 a 22 a svých stanov a vnitřních postupů mohou evropské politické strany v souvislosti s volbami do Evropského parlamentu přijmout veškerá odpovídající opatření k tomu, aby informovaly občany Unie o vazbách mezi vnitrostátními politickými stranami a kandidáty a dotčenými evropskými politickými stranami.

▼B*Článek 32***Transparentnost**

1. Na internetových stránkách, které byly vytvořeny pro tento účel, zveřejní schvalující osoba Evropského parlamentu pod dohledem úřadu nebo této schvalující osoby tyto informace:

- a) názvy a stanovy všech zaregistrovaných evropských politických stran a evropských politických nadací spolu s dokumenty předloženými jako součást žádosti o registraci v souladu s článkem 8, a to nejpozději čtyři týdny poté, co úřad přijal rozhodnutí; po tomto datu zveřejní veškeré změny oznámené úřadu podle čl. 9 odst. 5 a 6;
- b) seznam žádostí, které nebyly schváleny, spolu s dokumenty předloženými jako součást žádosti o registraci spolu s touto žádostí v souladu s článkem 8 a důvody zamítnutí nejpozději do čtyř týdnů po dni, kdy úřad přijal rozhodnutí;
- c) výroční zprávu s tabulkou uvádějící výši částek vyplacených jednotlivým evropským politickým stranám a evropským politickým nadacím v každém rozpočtovém roku, v němž dostaly příspěvky nebo jim byly vyplaceny granty ze souhrnného rozpočtu Evropské unie;
- d) roční účetní závěrku a zprávy o externím auditu podle čl. 23 odst. 1 a v případě evropských politických nadací závěrečné zprávy o provádění pracovních programů nebo akcí;
- e) jména dárců a jejich dary, které nahlásily evropské politické strany a evropské politické nadace v souladu s čl. 20 odst. 2, 3 a 4, s výjimkou darů od fyzických osob nepřesahujících svou hodnotou 1 500 EUR za rok od jednoho dárce, které se vykazují jako „menší dary“. Dary od fyzických osob, které svou hodnotou za rok přesahují částku 1 500 EUR, ale nepřesahují částku 3 000 EUR, se nezveřejní bez předchozího písemného souhlasu s jejich zveřejněním od dotčeného dárce. Pokud dárce předchozí souhlas neposkytl, vykáží se tyto dary jako „menší dary“. Rovněž se zveřejní celkový objem menších darů a počet dárců v každém kalendářním roce;
- f) příspěvky uvedené v čl. 20 odst. 7 a 8 a oznámené evropskými politickými stranami a evropskými politickými nadacemi podle čl. 20 odst. 2, včetně totožnosti členských stran či organizací, které zaplatily příspěvky;
- g) podrobnosti a zdůvodnění konečných rozhodnutí úřadu podle článku 27, včetně, tam, kde je to vhodné, jakýchkoliv stanovisek přijatých výborem nezávislých významných osobností v souladu s články 10 a 11 a s náležitým ohledem na nařízení (ES) č. 45/2001;
- h) podrobnosti a zdůvodnění konečných rozhodnutí schvalující osoby Evropského parlamentu podle článku 27;

▼M1

- i) popis technické podpory poskytnuté evropským politickým stranám;
- j) hodnotící zprávu Evropského parlamentu o uplatňování tohoto nařízení a financovaných činnostech v souladu s článkem 38; a
- k) aktualizovaný seznam členů Evropského parlamentu, kteří jsou členy evropské politické strany.

▼B

- 2. Evropský parlament zveřejní seznam právnických osob, které jsou členy evropské politické strany, připojený ke stanovám strany v souladu s čl. 4 odst. 2 a aktualizovaný v souladu s čl. 9 odst. 6, jakož i celkový počet jednotlivých členů.
- 3. Osobní údaje se na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 nezveřejňují, pokud tak není činěno v souladu s odst. 1 písm. a), e) nebo g).
- 4. Evropské politické strany a evropské politické nadace poskytnou potenciálním členům a dárcům ve veřejně dostupném prohlášení o ochraně osobních údajů informace požadované podle článku 10 směrnice 95/46/ES a informují je o skutečnosti, že jejich osobní údaje budou Evropským parlamentem, úřadem, úřadem OLAF, Účetním dvorem, členskými státy nebo externími subjekty či jimi pověřenými odborníky zpracovávány pro účely auditu a kontroly a že jejich osobní údaje budou zveřejněny na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 za podmínek stanovených v tomto článku. Schvalující osoba Evropského parlamentu uvede při uplatňování článku 11 nařízení (ES) č. 45/2001 tytéž informace ve výzvách k podávání žádostí o příspěvky nebo návrhů podle čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení.

*Článek 33***Ochrana osobních údajů**

- 1. Při zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení musí úřad, Evropský parlament a výbor nezávislých významných osob zřízený článkem 11 postupovat v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001. Pro účely zpracování osobních údajů jsou považovány za správce údajů v souladu s čl. 2 písm. d) uvedeného nařízení.
- 2. Při zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení musí evropské politické strany a evropské politické nadace, členské státy při provádění kontroly aspektů týkajících se financování evropských politických stran a evropských politických nadací v souladu s článkem 24 a nezávislé subjekty či odborníci oprávnění k provádění auditu účtů podle čl. 23 odst. 1 dodržovat směrnici 95/46/ES a vnitrostátní právní předpisy přijaté na jejím základě. Pro účely zpracování osobních údajů jsou tyto subjekty považovány za správce údajů podle čl. 2 písm. d) uvedené směrnice.

▼B

3. Úřad, Evropský parlament a výbor nezávislých významných osobností zřízený článkem 11 zajistí, aby osobní údaje jimi shromážděné podle tohoto nařízení nebyly použity k žádnému jinému účelu, než pro zajištění legality, řádnosti a transparentnosti financování evropských politických stran a evropských politických nadací a členství evropských politických stran. Veškeré osobní údaje shromážděné za tímto účelem vymažou nejpozději 24 měsíců po zveřejnění příslušných informací v souladu s článkem 32.

4. Členské státy a nezávislé subjekty nebo odborníci oprávnění k provádění auditu účtů použijí získané osobní údaje pouze k výkonu kontroly financování evropských politických stran a evropských politických nadací. Tyto osobní údaje vymažou v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva po jejich předání podle článku 28.

5. Osobní údaje mohou být uchovávány i po uplynutí lhůt stanovených v odstavci 3 nebo v příslušných ustanoveních vnitrostátního práva uvedených v odstavci 4, pokud je to nezbytné pro účely právních nebo správních řízení vztahujících se k financování evropské politické strany nebo evropské politické nadace nebo členství v evropské politické straně. Všechny tyto osobní údaje se vymažou nejpozději jeden týden po skončení výše uvedených řízení vydáním konečného rozhodnutí nebo po ukončení veškerých auditů, odvolání, soudních sporů a žalob.

6. Správci údajů, na které odkazují odstavce 1 a 2, provedou vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení, náhodné ztrátě, úpravám, neoprávněnému zveřejnění nebo přístupu, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů po síti, jakož i proti jakékoli jinému protiprávnímu zpracování.

7. Evropský inspektor ochrany údajů sleduje a zajišťuje, aby úřad, Evropský parlament a výbor nezávislých významných osobností zřízený článkem 11 respektovaly a chránily základní práva a svobody fyzických osob při zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení. Aniž je dotčen soudní přezkum, může každý subjekt údajů podat stížnost evropskému inspektorovi ochrany údajů, má-li za to, že jeho právo na ochranu jeho osobních údajů bylo porušeno v důsledku zpracování těchto údajů úřadem, Evropským parlamentem nebo výborem.

8. Evropské politické strany a evropské politické nadace, členské státy a nezávislé subjekty či odborníci oprávnění k provádění auditu účtů podle tohoto nařízení odpovídají v souladu s použitelným vnitrostátním právem za škody, jež způsobí při zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby byly uplatňovány účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušování tohoto nařízení, směrnice 95/46/ES a vnitrostátních předpisů přijatých na jejich základě, a zejména za podvodné použití osobních údajů.

▼ **M1***Článek 34***Právo být slyšen**

Předtím než úřad nebo schvalující osoba Evropského parlamentu přijmou rozhodnutí, které by mohlo nepříznivě ovlivnit práva evropské politické strany, evropské politické nadace, žadatele uvedeného v článku 8 nebo fyzickou osobu uvedenou v článku 27a, vyslechnou zástupce dotčené evropské politické strany, evropské politické nadace, žadatele nebo fyzickou osobu. Úřad nebo Evropský parlament své rozhodnutí řádně odůvodní.

▼ **B***Článek 35***Právo na odvolání**

Rozhodnutí přijatá na základě tohoto nařízení mohou být předmětem soudního řízení před Soudním dvorem Evropské unie v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o fungování EU.

*Článek 36***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 se Komisi svěřuje na dobu pěti let od 24. listopadu 2014. Komise vyhotoví zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 3 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedo-
týká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼ B*Článek 37***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

▼ M1*Článek 38***Hodnocení**

Do 31. prosince 2021 a poté každých pět let zveřejní Evropský parlament po konzultaci s úřadem zprávu o uplatňování tohoto nařízení a o financovaných činnostech. Bude-li to vhodné, ve zprávě budou uvedeny možné změny statusu a systému financování.

Nejpozději šest měsíců od zveřejnění zprávy Evropského parlamentu předloží Komise zprávu o uplatňování tohoto nařízení, v níž věnuje zvláštní pozornost jeho důsledkům na postavení malých evropských politických stran a evropských politických nadací. Ke zprávě bude případně připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení.

▼ B*Článek 39***Účinné uplatňování**

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění účinného uplatňování tohoto nařízení.

*Článek 40***Zrušení**

Nařízení (ES) č. 2004/2003 se zrušuje s účinkem ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Použije se však i nadále ve vztahu k aktům a závazkům týkajícím se financování politických stran a politických nadací na evropské úrovni pro rozpočtové roky 2014, 2015, 2016 a 2017.

▼ M1*Článek 40a***Přechodná ustanovení**

1. Ustanovení tohoto nařízení použitelná před 4. květnem 2018 se použijí i nadále ve vztahu k aktům a závazkům týkajícím se financování evropských politických stran a evropských politických nadací na evropské úrovni pro rozpočtový rok 2018.

▼ M1

2. Odchylně od čl. 18 odst. 2a si schvalující osoba Evropského parlamentu před rozhodnutím o žádosti o financování na rozpočtový rok 2019 vyžádá důkazy uvedené v čl. 18. odst. 2a pouze za období od 5. července 2018.“

3. Evropské politické strany zaregistrované před 4. květnem 2018 předloží nejpozději do 5. července 2018 doklady o tom, že splňují podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a ba).

4. Úřad vymaže z rejstříku evropskou politickou stranu a k ní přidruženou evropskou politickou nadací, pokud tato strana ve lhůtě stanovené v odstavci 3 neprokáže, že splňuje podmínky uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a ba).

▼ B*Článek 41***Vstup v platnost a použitelnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Komise přijme akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 2 a v čl. 8 odst. 3 písm. a) nejpozději 1. července 2015.

Toto nařízení se použije ode dne 1. ledna 2017. Úřad uvedený v článku 6 se však zřídí do 1. září 2016. Evropské politické strany a evropské politické nadace zaregistrované po 1. lednu 2017 mohou žádat pouze o financování činností zahajovaných v rozpočtovém roce 2018 nebo později.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

*PŘÍLOHA***Standardní prohlášení, které vyplní každý žadatel**

Níže podepsaný/á, kterého/ou pověřila [název evropské politické strany nebo evropské politické nadace], tímto potvrzuje, že:

[název evropské politické strany nebo evropské politické nadace] se zavazuje dodržovat podmínky pro registraci stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. c) nebo čl. 3 odst. 2 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014, a sice respektovat v rámci svého programu a svých činností hodnoty, na nichž je založena Evropská unie a které jsou vyjádřeny v článku 2 Smlouvy o Evropské unii, a mezi něž patří především úcta k lidské důstojnosti, svoboda, demokracie, rovnost, právní stát a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin.

Podpis oprávněné osoby:

Titul (paní, pan, ...), jméno a příjmení:	
Funkce v organizaci, která žádá o registraci jako evropská politická strana / evropská politická nadace:	
Místo/datum:	
Podpis:	

5.2.1.

PRAVIDLA PRO UPLATŇOVÁNÍ MNOHOJAZYČNOSTI**ROZHODNUTÍ PŘEDSEDNICTVA****ZE DNE 16. ČERVNA 2014¹**

PŘEDSEDNICTVO EVROPSKÉHO PARLAMENTU,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 24 a 342 této smlouvy,
- s ohledem na nařízení Rady č. 1/1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství,
- s ohledem na jednací řád Parlamentu, a zejména na čl. 25 odst. 2, čl. 64 odst. 1, článek 73, čl. 154 odst. 2, články 156, 158, 159, 169, 193, 194 a 195,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 16. října 2003 o zdokonalení tvorby právních předpisů²,
- s ohledem na společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 13. června 2007 o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování, a zejména na bod 40 tohoto prohlášení,
- s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 11. března 2003 o legislativní pomoci Evropskému parlamentu a jeho poslancům: „Raising the Game“ (zvyšování laťky),
- s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 12. prosince 2011 s názvem „Zdrojově hospodárná plná mnohojazyčnost v tlumočení – provádění rozhodnutí o rozpočtu Evropského parlamentu na rok 2012“,
- s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 3. května 2004 o předpisech pro pracovní cesty delegací parlamentních výborů mimo tři pracovní místa Evropského parlamentu, a zejména na článek 6 tohoto rozhodnutí,
- s ohledem na rozhodnutí Konference předsedů ze dne 10. března 2011 o prováděcích ustanoveních týkajících se práce delegací, a zejména na článek 6 tohoto rozhodnutí,
- s ohledem na usnesení Parlamentu ze dne 10. září 2013 s názvem „Směřování k efektivnějšímu a hospodárnějšímu tlumočení v Evropském parlamentu“³,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 24. října 2007 o změně článku 173 a o doplnění článku 173a jednacího řádu Evropského parlamentu o doslovných a audiovizuálních záznamech⁴ a na rozhodnutí Parlamentu ze dne 20. listopadu 2012 o

¹ Tato pravidla ruší a nahrazují pravidla ze dne 17. listopadu 2008.² Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.³ P7_TA PROV(2013)0347⁴ Úř. věst. C 263 E, 16.10.2008, s. 409.

změně článků 181 a 182 jednacího řádu Evropského parlamentu o doslovných a audiovizuálních záznamech jednání (v současnosti články 194 a 195 jednacího řádu),

- s ohledem na rámcovou dohodu o spolupráci s evropským veřejným ochráncem práv, která byla uzavřena dne 15. března 2006,
- s ohledem na praktická administrativní opatření dohodnutá mezi Parlamentem a Radou dne 26. července 2011 pro provádění čl. 294 odst. 4 SFEU v případě dohod v prvním čtení,
- s ohledem na dohodu o spolupráci mezi Parlamentem, Výborem regionů a Evropským hospodářským a sociálním výborem, která byla uzavřena dne 5. února 2014,

vzhledem k tomu, že:

- (1) Ve svém usnesení ze dne 1. června 2006 o odhadu příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rozpočtový rok 2007 vyjádřil Parlament názor, že mnohojazyčnost je nezbytnou podmínkou pro činnost orgánu a poslanců, je si však vědom vysokých nákladů, které vyžaduje provoz tak rozsáhlé překladatelské a tlumočnické služby. Ve svých usneseních ze dne 5. září 2006 o zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 5/2005: Výdaje na tlumočení u Parlamentu, Komise a Rady a 10. července 2007 o zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 9/2006 o výdajích na překlady v Komisi, Parlamentu a Radě vyjádřil Parlament názor, že mnohojazyčnost umožňuje občanům vykonávat jejich právo demokratické kontroly a že jazykové služby přispívají k tomu, aby instituce EU zůstaly otevřené a transparentní, a vyjádřil uspokojení nad vysokou kvalitou jazykových služeb. Ve svém usnesení ze dne 29. března 2012 o svém odhadu příjmů a výdajů na rok 2013 Parlament hájil zásadu mnohojazyčnosti a upozornil na jedinečnost Parlamentu, pokud jde o potřeby tlumočení a překladu, přičemž zdůraznil význam interinstitucionální spolupráce v této oblasti.
- (2) Dokumenty zhotovené Parlamentem by měly mít co nejvyšší možnou kvalitu. Zvláštní pozornost by měla být kvalitě věnována v případech, kdy Parlament jedná v roli zákonodárce, v souladu s požadavky interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů.
- (3) Aby byla zachována vysoká kvalita jazykových služeb Parlamentu, která je nezbytná pro plné zaručení práva poslanců vyjadřovat se v jazyce podle svého výběru, musí všichni uživatelé při využívání jazykových služeb důsledně dodržovat povinnosti stanovené v těchto pravidlech.
- (4) Pro uplatňování plné mnohojazyčnosti bude dlouhodobě nezbytné, aby si uživatelé jazykových služeb plně uvědomili, jak vysoké jsou náklady na poskytování těchto služeb, a že je tedy jejich povinností využívat tyto služby optimálním, zdrojově efektivním způsobem.
- (5) V období po rozšíření, kdy jsou jazykové zdroje nedostatečné, jsou po přechodnou dobu nutná zvláštní opatření pro přidělování těchto zdrojů,

PŘIJALO TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1
Obecná ustanovení*

1. Práva poslanců v oblasti jazyků se řídí jednacím řádem Parlamentu. Tato práva jsou zaručena na základě zásad pro „zdrojově efektivní plnou mnohojazyčnost“. Tato pravidla stanovují prováděcí opatření, zejména priority, které je třeba dodržovat v případech, kdy jazykové zdroje nejsou dostatečné pro poskytování všech požadovaných služeb.
2. Jazykové služby v Parlamentu se řídí zásadami „zdrojově efektivní plné mnohojazyčnosti“. Podle těchto zásad musí být plně respektováno právo poslanců používat v Parlamentu úřední jazyky dle svého výběru v souladu s jednacím řádem Parlamentu. Využití zdrojů, které zajišťují mnohojazyčnost, je dosaženo prostřednictvím řízení vycházejícího ze skutečných potřeb uživatelů, opatření ke zvyšování povědomí uživatelů o jejich odpovědnosti a účinnějšího plánování požadavků na jazykové služby.
3. Návrh kalendáře dílčích zasedání předložený Konferenci předsedů zohlední v nejvyšší možné míře omezení činnosti oficiálních orgánů Parlamentu, které způsobuje „zdrojově efektivní plná mnohojazyčnost“.
4. Tlumočnické a překladatelské služby jsou vyhrazeny pro uživatele a kategorie dokumentů uvedené v článcích 2 a 13. Jednotlivým poslancům a subjektům mimo Parlament lze tyto služby poskytovat pouze s výslovným souhlasem předsednictva uděleným na základě výjimky. Právně-jazyková finalizace je vyhrazena pro kategorie dokumentů uvedené v článku 11.
5. Řízení jazykových zdrojů je založeno na systému umožňujícím výměnu informací mezi uživateli a jazykovými útvary. Uživatelé specifikují a aktualizují své jazykové potřeby pomocí „jazykových profilů pro účely tlumočení“ a čtvrtletních odhadů požadavků na překlady, jež slouží k usnadnění střednědobého a dlouhodobého řízení jazykových zdrojů. Uživatelé informují jazykové útvary o svých skutečných potřebách ve lhůtách stanovených v těchto pravidlech. Jazykové útvary informují uživatele o případných nedostacích zdrojů.
6. Vzhledem k tomu, že každý uživatel je oprávněn definovat své jazykové potřeby, je úkolem útvaru poskytujícím požadované služby, aby činil potřebná organizační opatření a rozhodnutí.
7. Schůze politických skupin se řídí „Administrativními pravidly pro schůze politických skupin“. Pokud z důvodu nedostatku jazykových zdrojů není možné poskytnout všechny služby, které skupina požaduje, použijí se opatření stanovená v těchto pravidlech.

**ČÁST I
TLUMOČENÍ**

*Článek 2
Pořadí důležitosti u tlumočení*

1. Tlumočení je vyhrazeno uživatelům v následujícím pořadí důležitosti:

- a) plenární zasedání;
- b) prioritní politické schůze, jako jsou schůze předsedy, řídících orgánů Parlamentu (uvedených v hlavě I kapitole III jednacího řádu Parlamentu) a dohodovacích výborů;
- c) i) parlamentní výbory, parlamentní delegace a třístranné rozhovory: během období vyhrazených pro schůze výborů mají parlamentní výbory, delegace a třístranné rozhovory přednost před všemi ostatními uživateli s výjimkou uživatelů uvedených v písmenech a) a b),
ii) politické skupiny: během dílčích zasedání a období vyhrazených pro schůze politických skupin mají politické skupiny přednost před všemi ostatními uživateli s výjimkou uživatelů uvedených v písmenech a) a b);
- d) společné schůze Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů zemí EU;
- e) tiskové konference, institucionální akce zaměřené na informování sdělovacích prostředků včetně seminářů; jiné institucionální informační akce;
- f) další oficiální orgány, které mají povolení předsednictva a Konference předsedů;
- g) některé administrativní činnosti (testy při výběrových řízeních, semináře, všeobecné schůze zaměstnanců atd.).

Tlumočení je vyhrazeno zásadně pro schůze parlamentních orgánů. Tlumočení pro schůze správních orgánů lze tedy zajistit pouze s předchozím souhlasem generálního tajemníka na základě řádně odůvodněné žádosti podané uživatelem a technického posudku vypracovaného generálním ředitelstvím pro tlumočení a konference ohledně dostupnosti zdrojů; cílem je vyhradit pro danou schůzi časový úsek, ve kterém se nekoná velký počet parlamentních schůzí.

2. Parlament rovněž zajišťuje tlumočnické služby pro Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU (v souladu s Protokolem č. 1 Úmluvy z Cotonou) a pro Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění, Evropsko-latinskoamerické parlamentní shromáždění a smíšené parlamentní schůze (v souladu s platnými předpisy) a pro evropského veřejného ochránce práv (v souladu s rámcovou dohodou o spolupráci ze dne 15. března 2006).
3. Parlament také zajišťuje tlumočnické služby pro jiné evropské orgány a instituce a pro Výbor regionů a Evropský hospodářský a sociální výbor na základě dohody o spolupráci ze dne 5. února 2014.

Článek 3 Systém tlumočení

Tlumočení pro všechny uživatele uvedené v čl. 2 odst. 1 a 2 je zajišťováno výhradně generálním ředitelstvím pro tlumočení a konference.

Simultánní tlumočení je zajišťováno s použitím smíšeného systému, který může využívat všechny obecně uznávané systémy tlumočení, v souladu se skutečnými jazykovými potřebami a podle dostupnosti tlumočnicků.

Článek 4

Poskytování jazykových služeb na schůzích v pracovních místech

1. S výjimkou plenárních zasedání každý orgán, který bude využívat jazykové služby, v okamžiku svého ustavení sestaví a průběžně aktualizuje jazykový profil pro účely tlumočení na schůzích konaných v pracovních místech založený na skutečných potřebách poslanců, kteří jsou členy daného orgánu. Za vedení profilu odpovídá sekretariát daného orgánu po dohodě s jeho předsedou. Tento profil je pravidelně aktualizován, aby bral v úvahu požadované a skutečně užívané jazyky, a to na základě společné dohody mezi generálním ředitelstvím pro tlumočení a konference a sekretariátem daného parlamentního orgánu a na základě zpráv uvedených v článku 15. Sekretariáty výborů a delegací jmenují vždy jednu kontaktní osobu pro generální ředitelství pro tlumočení a konference, které rovněž jmenuje jednu kontaktní osobu pro každý výbor a delegaci.
2. Na schůzích je poskytováno tlumočení z jazyků a do jazyků uvedených v jazykovém profilu pro účely tlumočení. Jestliže je z předpovědi účasti poslanců a oficiálních hostů na konkrétní schůzi zjevné, že určitý jazyk nebude zapotřebí, sekretariát daného orgánu o tom uvědomí generální ředitelství pro tlumočení a konference.

Článek 5

Poskytování jazykových služeb na schůzích mimo pracovní místa

Parlamentní výbory a delegace

1. Opatření týkající se jazykových služeb se stanovují v souladu s čl. 158 odst. 3 a 4 jednacího řádu; podmínkou je potvrzení účasti ze strany poslanců do čtvrtka druhého týdne před danou schůzí.
2. U cest konaných během týdnů vyhrazených pro vnější parlamentní činnosti se poskytuje aktivní tlumočení nejvýše do pěti jazyků uvedených v jazykovém profilu daného výboru nebo delegace.
Pasivní tlumočení z jazyků uvedených v profilu jazyků daného výboru nebo delegace lze poskytovat, pokud to nevyžaduje zvýšení počtu tlumočnických kabin nebo tlumočnicků. Za výjimečných okolností může předsednictvo povolit tlumočení ve více než pěti jazycích, pokud to umožní rozpočtové zdroje a dostupnost tlumočnicků⁵.
3. U cest konaných mimo týdnů vyhrazené pro vnější parlamentní činnosti se uplatňuje omezený jazykový režim, kdy je tlumočeno nejvýše do jednoho jazyka, který je součástí jazykového profilu daného výboru nebo delegace.

Politické skupiny

4. Aktivní tlumočení se poskytuje nejvýše do 60 % jazyků uvedených v jazykovém profilu skupiny, avšak nanejvýš do sedmi jazyků.
Pasivní tlumočení z jazyka zastoupeného ve skupině lze poskytnout, pokud to nevyžaduje zvýšení počtu tlumočnických kabin nebo tlumočnicků.
Jestliže jazyk hostitelské země není součástí jazykového profilu skupiny, lze poskytovat aktivní a pasivní tlumočení i v tomto jazyce.

⁵ Uživatelé by měli předložit řádně odůvodněnou žádost, na jejímž základě vypracuje generální ředitelství pro tlumočení a konference technický posudek.

Ve výjimečných případech může předsednictvo povolit výjimku z pravidel uvedených v prvním a druhém pododstavci. V takovém případě může předsednictvo skupinu požádat, aby přispěla na náklady vzniklé v důsledku výjimky.

Článek 6

Plánování, koordinace a vyřizování požadavků na schůze s tlumočením

1. Generální ředitelství pro vnitřní politiky a pro vnější politiky a generální sekretariáty politických skupin předloží generálnímu ředitelství pro tlumočení a konference nejpozději tři měsíce předem předběžný kalendář schůzí, přičemž ve spolupráci s generálním ředitelstvím pro tlumočení a konference zajistí, aby byly schůze rovnoměrně rozděleny do všech časových úseků pracovního týdne.
V kalendáři je uveden rozvrh a místo konání schůzí a v rámci možností požadované jazyky.
2. Plánovací oddělení generálních ředitelství pro vnitřní politiky a pro vnější politiky na straně jedné a generální sekretariáty politických skupin na straně druhé přijmou nezbytná opatření pro koordinaci požadavků od jednotlivých uživatelů.
3. Generální ředitelství pro tlumočení a konference vyřizuje požadavky na tlumočení a změny těchto požadavků v pořadí, v jakém je obdrží, s ohledem na pořadí důležitosti stanovené v čl. 2 odst. 1.
4. Pokud uživatel předloží požadavek na schůzi s tlumočením na časový úsek obvykle vyhrazený pro jiného uživatele, zajistí generální ředitelství pro tlumočení a konference potřebnou koordinaci. Je však na daném uživateli, aby v případě nutnosti získal od politických orgánů souhlas k odchýlení se od parlamentního kalendáře.
5. Pokud jsou předloženy požadavky na stejné úrovni důležitosti, které se vzájemně vylučují, nebo v případě vyšší moci dle čl. 8 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a), je záležitost předložena k předchozímu schválení generálnímu tajemníkovi na základě řádně odůvodněné žádosti uživatele a technického posudku vypracovaného generálním ředitelstvím pro tlumočení a konference⁶.

Článek 7

Zásady plánování

1. S výjimkou týdne, v němž probíhá plenární zasedání, a pod podmínkou dostupnosti lidských zdrojů nesmí počet souběžně probíhajících schůzí s tlumočením za žádných okolností překročit 16 schůzí v jednom dni⁷. V rámci tohoto horního limitu platí následující omezení:
 - nejvýše 5 schůzí může mít pokrytí až 23 úředních jazyků (z nichž jedna, plenární zasedání, může mít pokrytí všech úředních jazyků);
 - další 4 schůze mohou mít pokrytí nejvýše 16 úředních jazyků⁸,
 - dalších 5 schůzí může mít pokrytí nejvýše 2 úředních jazyků;

⁶ Generální ředitelství pro tlumočení a konference může navrhnout jiné volné časové úseky v podobnou dobu jako požadovaný časový úsek, aby zajistilo lepší rozložení schůzí v souladu s čl. 6 odst. 1.

⁷ Na základě dvou časových úseků denně.

⁸ Pokud jsou k dispozici zdroje, lze jazykové pokrytí těchto schůzí zvýšit bez předchozího povolení na nejvýše 18 úředních jazyků.

- další 2 schůze mohou mít pokrytí nejvýše 6 úředních jazyků.
Pokrytí jiných než úředních jazyků EU lze povolit pouze tehdy, jsou-li k dispozici příslušné zdroje, přičemž požadavky vyřizuje generální ředitelství pro tlumočení a konference v souladu s postupy stanovenými v čl. 8 odst. 1 písm. b).
- 2. Výbory pořádají své schůze během týdnů vyhrazených pro schůze výborů, přičemž si zvolí čas konání v těchto rozmezích:
 - rozmezí A: pondělí v poledne až úterý odpoledne (nejvýše 3 půldny),
 - rozmezí B: středa ráno až čtvrtek odpoledne (nejvýše 4 půldny).V úterý a ve středu odpoledne v týdnech vyhrazených pro schůze výborů bude vyhrazeno 5 časových úseků pro třístranné rozhovory a 11 časových úseků pro schůze výborů, popřípadě 4 časové úseky pro třístranné rozhovory, pokud se koná 12 schůzí výborů, přičemž schůze delegací se v zásadě konají v časových úsecích ve čtvrtek odpoledne.
- 3. Standardní délka schůze je tři a půl hodiny za půl dne, s výjimkou schůzí uživatelů uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b).
Pokud schůze překračuje standardní délku, je nutné předchozí povolení generálního tajemníka na základě řádně odůvodněné žádosti uživatele a technického posudku vypracovaného generálním ředitelstvím pro tlumočení a konference.
- 4. Žádostem o prodloužení schůzí podaným na místě nelze vyhovět.

Článek 8

Lhůty pro předkládání a rušení požadavků na schůze s tlumočením a na jazykové pokrytí

Schůze v pracovních místech

1. U schůzí, které se mají konat v pracovních místech, platí tyto lhůty:

a) Požadavky na schůze

Kromě případů vyšší moci musí být jakýkoliv požadavek na

- dodatečnou schůzi⁹,
- odložení schůze nebo
- změnu místa konání

předložen nejpozději tři týdny před plánovaným datem dané schůze.

Tyto požadavky se vyřizují v souladu s postupy stanovenými v článku 6.

b) Požadavky na jazykové pokrytí

Požadavky na pokrytí dalším úředním jazykem musí být předloženy nejpozději tři týdny před plánovaným datem dané schůze. Po uplynutí této lhůty je takovému požadavku vyhověno pouze v případě, že jsou k dispozici odpovídající zdroje.

⁹ Schůze, na nichž tlumočí tlumočnické týmy, které jsou k dispozici skupinám během dílčích zasedání na základě čl. 5 odst. 1 administrativních pravidel pro schůze politických skupin, nejsou pokládány za dodatečné schůze.

Pokud požadavek na pokrytí dalším úředním jazykem znamená zrušení jiného jazyka, informuje generální ředitelství pro tlumočení a konference uživatele o veškerých dodatečných nákladech vzniklých nahrazením jednoho jazyka jiným.

Požadavky na pokrytí jiným než úředním jazykem EU musí být předloženy nejpozději čtyři týdny před plánovaným datem dané schůze. Po uplynutí této lhůty je takovému požadavku vyhověno pouze v případě, že jsou k dispozici odpovídající zdroje.

Konečnou lhůtou pro předložení požadavků na pokrytí dodatečným jazykem (bez záruky, že budou k dispozici potřebné zdroje) a pro potvrzení požadavků, které již byly předloženy, je ve čtvrtek v poledne v týdnu před danou schůzí.

Po uplynutí této lhůty nelze žádnému takovému požadavku vyhovět, pokud se jiný uživatel, který pořádá schůzi ve stejném místě, nerozhodne vzdát se tlumočnického týmu zajišťujícího daný jazyk na schůzi ve stejném časovém úseku.

c) Zrušení

O zrušení schůze nebo jazyka je generální ředitelství pro tlumočení a konference vždy informováno co nejdříve, v zásadě nejméně tři týdny před plánovaným datem schůze a v každém případě nejpozději ve čtvrtek v poledne v týdnu před schůzí. Okamžik zrušení tvoří základ pro výpočet případných nákladů, které generální ředitelství pro tlumočení a konference zohlední ve zprávě podle článku 15.

Schůze mimo pracovní místa

2. U schůzí, které se mají konat mimo pracovní místa, platí tyto lhůty:

a) Požadavky na schůze

Kromě případů vyšší moci musí být jakýkoliv požadavek na

- dodatečnou schůzi¹⁰,
- odložení schůze nebo
- změnu místa konání

předložen nejpozději šest týdnů před plánovaným datem dané schůze.

Tyto požadavky se vyřizují v souladu s postupy stanovenými v článku 6.

b) Požadavky na jazykové pokrytí

S výhradou článku 5 musí být požadavky na pokrytí dalším jazykem předloženy nejpozději šest týdnů před plánovaným datem dané schůze. Po uplynutí této lhůty je takovému požadavku vyhověno pouze v případě, že jsou k dispozici odpovídající zdroje.

Pokud požadavek na další jazyk znamená zrušení jiného jazyka, informuje generální ředitelství pro tlumočení a konference uživatele o veškerých dodatečných nákladech vzniklých nahrazením jednoho jazyka jiným.

¹⁰ Schůze, na nichž tlumočí tlumočnické týmy, které jsou k dispozici skupinám během dílčích zasedání na základě čl. 5 odst. 1 administrativních pravidel pro schůze politických skupin, nejsou pokládány za dodatečné schůze.

Konečnou lhůtou pro předložení požadavků na pokrytí dodatečným jazykem (bez záruky, že budou k dispozici potřebné zdroje) a pro potvrzení požadavků, které již byly předloženy, je ve čtvrtek v poledne v druhém týdnu před danou schůzí.

Po uplynutí této lhůty nelze žádnému takovému požadavku vyhovět, pokud se jiný uživatel, který pořádá schůzi ve stejném místě, nerozhodne vzdát se tlumočnického týmu zajišťujícího daný jazyk na schůzi ve stejném časovém úseku.

c) *Zrušení*

O zrušení schůze nebo jazyka je generální ředitelství pro tlumočení a konference vždy informováno co nejdříve, v zásadě nejméně šest týdnů před plánovaným datem schůze a v každém případě nejpozději ve čtvrtek v poledne v druhém týdnu před schůzí. Okamžik zrušení tvoří základ pro výpočet případných nákladů, které generální ředitelství pro tlumočení a konference zohlední ve zprávě podle článku 15.

ČÁST II PRÁVNĚ-JAZYKOVÁ FINALIZACE A PŘEKLAD

Článek 9

Předkládání textů a plánování pro překlad a právně-jazykové služby

1. Všechny požadavky na překlady se podávají prostřednictvím interního počítačového systému. Současně s podáním požadavku umístí útvar požadující překlad originál dokumentu, který má být přeložen, na souborový systém „Epades“ do prostoru vyhrazeného pro daný útvar a do odpovídající složky. Originál textu musí být v souladu s platnými požadavky na modely a formátování. Musí mít odpovídající jazykovou a redakční kvalitu a musí být doplněn všemi nezbytnými odkazy, aby se předešlo zdvojování překladatelské práce a aby se zajistila koherence a kvalita přeloženého textu.
2. Sekretariáty výborů a tematické sekce informují na základě svého programu práce každého čtvrt roku překladatelské útvary a útvary právníků-lingvistů o očekávaném objemu práce. V případě výjimečně dlouhých textů nebo pokud se očekávají výjimečně velké soubory pozměňovacích návrhů, musí být všechny zúčastněné strany okamžitě na tuto skutečnost upozorněny.
3. Překladatelské útvary a útvary právníků-lingvistů rovněž okamžitě upozorní sekretariáty výborů a tematické sekce, pokud očekávají obtíže s dodržením požadované lhůty.

Článek 10

Lhůty a doba na realizaci překladu

1. Texty k projednání v parlamentním výboru nebo delegaci předloží sekretariáty výborů nebo delegací k překladu prostřednictvím interního počítačového systému nejpozději 10 pracovních dnů před danou schůzí.

Pokud byla lhůta 10 pracovních dnů (které zahrnují jeden pracovní den pro ředitelství pro legislativní akty) dodržena, jsou přeložené texty poskytnuty v elektronické podobě nejpozději 2 pracovní dny před danou schůzí. Texty jsou poté vytištěny a rozdány na schůzi.

2. Konečná znění zpráv přijatá parlamentními výbory mohou být zařazena na pořad jednání dílčího zasedání, pokud byla předána ředitelství pro legislativní akty k předložení a v případě konečného znění legislativních zpráv a změn jednacího řádu k finalizaci nejpozději:

- a) jeden měsíc před příslušným dílčím zasedáním v případě legislativních zpráv v prvním čtení (COD);
- b) v pátek čtvrtého pracovního týdne před daným dílčím zasedáním v případě legislativních zpráv v rámci postupu konzultace nebo souhlasu (CNS, NLE, APP) a zpráv z vlastního podnětu (INL, INI);
- c) v pátek třetího pracovního týdne před příslušným týdnem dílčího zasedání v případě jiných zpráv.

Pokud byly tyto lhůty dodrženy, jsou tyto zprávy poskytnuty skupinám ve všech úředních jazycích do 12:00 v pátek druhého týdne před dílčím zasedáním. Legislativní zprávy v prvním čtení (COD) však musí být k dispozici do 10 pracovních dnů od jejich podání prostřednictvím interního počítačového systému.

Zprávy v konečném znění jsou předány ředitelství pro legislativní akty k finalizaci co nejdříve po svém schválení ve výboru a v zásadě nejpozději 2 pracovní dny po svém schválení.

3. Pokud je v souladu s čl. 73 odst. 5 jednacího řádu dosaženo dohody s Radou v rámci řádného legislativního postupu, je dohodnutý text zaslán k překladu útvarům Parlamentu s termínem 10 pracovních dnů. V naléhavých případech může být stanoven kratší termín s ohledem na legislativní program dohodnutý mezi orgány.
4. V případě otázek je nutná tato doba na realizaci překladu:
 - a) otázky k písemnému zodpovězení: 5 pracovních dnů;
 - b) přednostní otázky k písemnému zodpovězení: 3 pracovní dny;
 - c) otázky v rámci doby vyhrazené pro otázky: 1 pracovní den.
5. V případě všech ostatních textů, s výjimkou dokumentů pro předsedu, řídící orgány Parlamentu, dohodovací výbory nebo generálního tajemníka, se uplatňuje obecná doba pro realizaci překladu v délce nejméně 10 pracovních dnů.
6. Předseda může ze lhůt uvedených v odstavci 1 a 2 udělit výjimku v případě textů, které jsou naléhavé z hlediska lhůt stanovených ve Smlouvách nebo na základě priorit stanovených Konferencí předsedů s ohledem na legislativní program dohodnutý mezi orgány.
7. Lhůty stanovené v tomto článku mohou být po dohodě se sekretariátem daného výboru prodlouženy v případě výjimečně dlouhých textů, výjimečně velkých souborů pozměňovacích návrhů nebo textů, pro něž byla udělena výjimka podle čl. 14 odst. 2.
8. V případě dokumentů politických skupin, které se mají projednat na plenárním zasedání, stanoví lhůtu pro předložení Konference předsedů v pořadu jednání, a to zpravidla na 12:00 ve středu v týdnu před dílčím zasedáním.
Po uplynutí této lhůty nesmí skupiny v předloženém textu provádět žádné změny.

Pokud je text předkládán jménem skupiny, musí být při předložení podepsán alespoň jedním předkládajícím poslancem.

9. Poslanci mohou požádat o překlad výňatků z doslovného záznamu plenárních zasedání do jimi zvoleného úředního jazyka. Každý poslanec má nárok na překlad až 30 stran ročně. Tento nárok se vztahuje výhradně na konkrétní osobu, je nepřenosný a nepřevádí se do dalšího roku. Doba pro realizaci překladu výňatků v zásadě nejméně 10 pracovních dnů pro každou jazykovou kombinaci, která je předmětem žádosti.
Jiné oficiální orgány Parlamentu mohou požádat o překlad výňatků z doslovného záznamu, zejména pokud je třeba podniknout kroky v souvislosti s jedním nebo více projevy.
10. Texty, které předkládá předseda, řídící orgány Parlamentu, dohodovací výbory nebo generální tajemník, a texty, které jsou považovány za naléhavé podle čl. 154 odst. 2 nebo které jsou předloženy podle článků 105 a 106 v případě zkrácených lhůt nebo naléhavých okolností, jsou přeloženy, jakmile to umožní zdroje, přičemž se zohlední pořadí důležitosti stanovené v článku 13 a požadovaná lhůta.

Článek 11

Pořadí důležitosti právně-jazykové finalizace

1. Ředitelství pro legislativní akty finalizuje tyto kategorie dokumentů v uvedeném pořadí důležitosti:
 - a) dohody v prvním čtení s Radou v rámci řádného legislativního postupu;
 - b) legislativní zprávy parlamentních výborů a pozměňovací návrhy k těmto zprávám;
 - c) návrhy legislativních zpráv parlamentních výborů a pozměňovací návrhy k těmto zprávám;
 - d) legislativní stanoviska parlamentních výborů a pozměňovací návrhy k těmto stanoviskům;
 - e) návrhy legislativních stanovisek parlamentních výborů a pozměňovací návrhy k těmto stanoviskům;

Pokud jde o texty uvedené v bodech b) až e), finalizují se pouze ty části, o kterých se později může hlasovat na plenárním zasedání, s výjimkou odůvodnění a vysvětlujících prohlášení.
2. Ředitelství pro legislativní akty sleduje práci parlamentních výborů a na požádání poskytne poradenství a pomoc poslancům a sekretariátům výborů při vypracovávání legislativních a parlamentních textů uvedených v odstavci 1.
3. Jiné texty než texty uvedené v odstavci 1 může ředitelství pro legislativní akty finalizovat, pokud to umožní jeho zdroje.

Článek 12

Předkládání a vracení textů k finalizaci

1. Všechny texty z parlamentních výborů, které podléhají právně-jazykové finalizaci, se před odesláním k překladu předkládají ředitelství pro legislativní akty prostřednictvím systému ITER.

2. S výjimkou dohodnutých textů ve smyslu čl. 73 odst. 5 dokončí ředitelství pro legislativní akty finalizaci textu v zásadě během jednoho pracovního dne od jeho obdržení.
Změny v textu přijatém ve výboru, které jsou jiné než technické povahy, provede ředitelství pro legislativní akty pouze po dohodě se sekretariátem výboru, přičemž za tyto změny odpovídá předseda výboru.
Text finalizovaný a upravený ředitelstvím pro legislativní akty po dohodě se sekretariátem daného parlamentního výboru nahradí pro účely překladu a pro vytváření dalších verzí text původně předložený výborem. Sekretariátu daného výboru je automaticky zaslána elektronická kopie textu („copy-back“).
3. Aby mohlo ředitelství pro legislativní akty dokončit finalizaci během jednoho pracovního dne, sekretariáty výborů zajistí, aby osoba odpovědná za text (nebo kompetentní náhradník z daného sekretariátu) byla během daného období k dispozici k zodpovězení všech dotazů týkajících se textu.
4. Lhůta stanovená v tomto článku může být po dohodě se sekretariátem daného výboru prodloužena v případě výjimečně dlouhých textů, výjimečně velkých souborů pozměňovacích návrhů, výjimečné koncentrace pracovní zátěže nebo v situacích, kdy okolnosti umožňují delší celkovou lhůtu.
5. Pokud je v souladu s čl. 73 odst. 5 jednacího řádu dosaženo dohody s Radou v rámci řádného legislativního postupu, dokončí ředitelství pro legislativní akty finalizaci do šesti týdnů od obdržení překladu od překladatelských útvarů Parlamentu nebo Rady v souladu s bodem 40 společného prohlášení ze dne 13. června 2007 o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování a s praktickými administrativními opatřeními ze dne 26. července 2011 pro provádění čl. 294 odst. 4 SFEU v případě dohod v prvním čtení.
6. Lhůty pro finalizaci textů uvedených v čl. 11 odst. 3 se stanovují jednotlivě na základě dohody s útvarem, který vznesl příslušný požadavek.

Článek 13

Pořadí důležitosti u překladu

1. Následující kategorie dokumentů přeloží generální ředitelství pro překlad v uvedeném pořadí důležitosti:
 - a) dokumenty, o kterých se bude hlasovat na plenárním zasedání:
 - dohodnuté texty podle čl. 73 odst. 5 jednacího řádu,
 - legislativní zprávy a pozměňovací návrhy k těmto zprávám,
 - nelegislativní zprávy a pozměňovací návrhy k těmto zprávám,
 - návrhy usnesení a pozměňovací návrhy k těmto usnesením;
 - b) dokumenty pro předsedu, řídicí orgány Parlamentu, dohodovací výbory nebo generálního tajemníka;
 - c) dokumenty k projednání ve výboru, o kterých se může hlasovat na plenárním zasedání: návrhy zpráv, pozměňovací návrhy, návrhy stanovisek, konečná stanoviska, návrhy usnesení;
 - d) jiné dokumenty k projednání ve výboru: pracovní dokumenty, shrnutí.
 U těchto kategorií dokumentů musí být zajištěny nejvyšší standardy kvality.
2. Překladatelské služby jsou rovněž k dispozici následujícím uživatelům:

- a) parlamentní delegace (ve dvou úředních jazycích, které si delegace zvolí);
 - b) tematické sekce a výzkumné služby;
 - c) politické skupiny (v případě dokumentů přímo souvisejících s činností Parlamentu – každá skupina může také požadovat překlad naléhavých dokumentů v rozsahu nejvýše 15 stran na jednu skupinu za týden);
 - d) další oficiální orgány, které mají povolení předsednictva a Konference předsedů;
 - e) poslanci, zejména v případě otázek k písemnému zodpovězení a jiných textů přímo souvisejících s činností Parlamentu;
 - f) sekretariát Parlamentu pro potřeby správy a komunikace.
3. Parlament rovněž zajišťuje překladatelské služby pro Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU (v souladu s Protokolem č. 1 Úmluvy z Cotonou), pro Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění, Evropsko-latinskoamerické parlamentní shromáždění (v souladu s příslušnými platnými předpisy) a pro evropského veřejného ochránce práv (v souladu s rámcovou dohodou o spolupráci ze dne 15. března 2006).
4. Parlament může rovněž poskytovat překladatelské služby Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru na základě dohody o spolupráci ze dne 5. února 2014.

Článek 14

Délka textů zaslaných k překladu

1. Pro texty zaslané k překladu platí následující maximální délka:
- a) vysvětlující prohlášení a přípravné pracovní dokumenty 7 stran u nelegislativních zpráv
6 stran u legislativních zpráv
3 strany u legislativních stanovisek
 - b) návrhy usnesení: 4 strany, včetně bodů odůvodnění,
ale bez právních východisek
 - c) „návrhy“ v nelegislativních stanoviscích: 1 strana
 - d) odůvodnění pozměňovacích návrhů: 500 znaků
 - e) shrnutí: 5 stran

Stranou se rozumí text v rozsahu 1500 znaků bez mezer.

2. Parlamentní výbor může svým zpravodajům udělit výjimku z omezení uvedených v prvním odstavci za předpokladu, že nepřesáhne roční rezervu 45 stran. Konference předsedů výborů je o výjimce informována předem, aby mohla rozhodnout, zda odpovídá přidělené rezervě. Jakmile výbor svou roční rezervu vyčerpá, je pro jakékoliv další výjimky zapotřebí povolení předsednictva.

ČÁST III ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Zvýšení informovanosti uživatelů a jazykových služeb o jejich povinnostech

1. Tlumočnické a překladatelské útvary informují uživatele každých šest měsíců o nákladech, které vznikly na základě jejich požadavků na jazykové služby, a o míře dodržování těchto pravidel.
2. Na konci každé schůze sestaví vedoucí týmu tlumočnicků po dohodě se sekretariátem schůze pro generálního ředitele pro tlumočení a konference seznam tlumočnických služeb, které byly požadovány, ale nebyly využity. Kopie tohoto seznamu se předá sekretariátu dané schůze. Sekretariát schůze zaznamená čas, kdy schůze skutečně skončila, a neprodleně jej sdělí generálnímu ředitelství pro tlumočení a konference.
3. Tlumočnické a překladatelské útvary vypracovávají zprávu o využívání jazykových služeb, kterou předkládají předsednictvu. Tato zpráva obsahuje analýzu jazykových služeb poskytnutých ve vztahu k požadavkům předloženým uživateli a analýzu nákladů vzniklých v důsledku poskytování těchto služeb.

Článek 16

Přechodná opatření v době po rozšíření

Dokud není dostatek zdrojů pro poskytování služeb v nových jazycích v plném rozsahu, mohou být stanovena přechodná opatření pro přidělování tlumočnických a překladatelských zdrojů, přičemž se zohlední dostupné zdroje.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí v pozměněném znění vstupuje v platnost dnem 1. července 2014. Ruší a nahrazuje pravidla ze dne 17. listopadu 2008.